

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2013

Núm. 109

Presidència de la Molt Honorable Sra. Margalida Durán i Cladera

Sessió celebrada dia 3 de desembre del 2013

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 140841/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Ana María Aguiló i Garcías, del Grup Parlamentari Popular, relativa a beques universitàries. 4767
  - 2) RGE núm. 14078/13**, de l'Hble. Sr. Antoni Pastor i Cabrer, diputat no adscrit, relativa a futura llei de comerç. 4768
  - 3) RGE núm. 14080/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel José Martí i Ballester, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Fòrum de Turisme i Cinema. 4769
  - 4) RGE núm. 14083/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Serra i Cabanellas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reconversió del CIS (rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 14101/13). 4770
  - 5) RGE núm. 14096/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a llistes de treballadors a l'IDI. 4771
  - 6) RGE núm. 14091/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reestructuració del sector públic. 4772
-
-

- 7) RGE núm. 14086/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Óscar Fidalgo i Bestard, del Grup Parlamentari Popular, relativa a incubadora d'empreses de base tecnològica del Parc Bit (rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 14100/13). 4773
- 8) RGE núm. 14094/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a no reclamar les inversions estatutàries. 4774
- 9) RGE núm. 14090/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Lluís Maicas i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a carta als pares sobre el TIL. 4776
- 10) RGE núm. 14092/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a dimissions de càrrecs en el sector educatiu. 4777
- 11) RGE núm. 14081/13**, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a servei de radioteràpia a l'illa de Menorca. 4778
- 12) RGE núm. 14085/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a xifres de dèficit de la comunitat autònoma. 4778
- 13) RGE núm. 14088/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a beques d'alumnes per a la formació per a l'ocupació que desenvolupa el SOIB. 4779
- 14) RGE núm. 14087/13**, de l'Hble. Diputada Sra. María Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a primer consell pesquer. 4780
- 15) RGE núm. 14912/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a nomenament del Sr. Borja Rupérez gerent d'IB3. 4781
- 16) RGE núm. 14082/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Consell de Capitalitat de Palma de Mallorca. 4782
- 17) RGE núm. 14089/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a nou Pla d'ocupació. 4783
- 18) RGE núm. 14097/13**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a llistes negres a ~~4784~~. 4784
- 19) RGE núm. 14095/13**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a blindar l'educació, la salut i el benestar social. 4785
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 6754/12**, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a pèrdua de connectivitat aèria de Menorca. 4787
- III. COMPAREIXENÇA de la Consellera d'Educació, Cultura i Universitats**, per tal de retre compte del compliment de la Proposició no de llei RGE núm. 779/12, relativa a suport a l'ensenyament inclusiu a les Illes Balears (Escrit RGE núm. 13516/13, presentat pel Grup Parlamentari Socialista). 4792
- IV. COMPAREIXENÇA del Conseller de Salut**, per tal de retre compte del compliment de la Proposició no de llei RGE núm. 5766/12, relativa a necessitat d'assegurar l'ús dins el sistema nacional de salut de les tecnologies sanitàries que són efectives, segures i eficients (Escrit RGE núm. 13517/13, presentat pel Grup Parlamentari Socialista). 4797
- V. COMPAREIXENÇA del vicepresident i conseller de Presidència**, per tal de retre compte del compliment de la Proposició no de llei RGE núm. 2059/12, relativa a recuperació dels doblers estafats al poble (Escrit RGE núm. 13586/13, presentat pel Grup Parlamentari MÉS). 4803
- VI. Debat i votació de les esmenes a la totalitat, de devolució, presentades al Projecte de llei RGE núm. 9559/13**, d'ordenació i ús del sòl:
- 1) RGE núm. 13095/13**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista. 4806
- 2) RGE núm. 13483/13**, presentada pel Grup Parlamentari MÉS. 4808

VII. Debat de presa en consideració de la Proposició no de llei RGE núm. 13006/13, dels Grups Parlamentaris Popular, Socialista i MÉS i dels diputats no adscrits Hble. Sra. Margalida Font i Hble. Sr. Aguiló i Antoni Pastor i Cabrer, de modificació de la Llei 4/2009, d'11 de juny, de serveis socials de les Illes Balears. 4824

VIII. Si n'és el cas, adopció d'acord sobre la proposta de la Mesa d'aplicar el procediment directe i en lectura única a la Proposició no de llei RGE núm. 13006/13, dels Grups Parlamentaris Popular, Socialista i MÉS i dels diputats no adscrits Margalida Font i Aguiló i Antoni Pastor i Cabrer, de modificació de la Llei 4/2009, d'11 de juny, de serveis socials de les Illes Balears. 4832

IX. MOCIONS:

1) RGE núm. 13521/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a aplicació del TIL el curs 2013-2014, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 9177/13. 4832

2) RGE núm. 13807/13, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a serveis socials redistributius, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 4237/12 (rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 13849/13). 4838

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bon dia. Començam amb el primer punt de l'ordre del dia d'avui que correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 14084/13, de l'Hble. Diputada Sra. Ana María Aguiló i Garcías, del Grup Parlamentari Popular, relativa a beques universitàries.

Primera pregunta, RGE núm. 14084/13, relativa a beques universitàries, que formula la diputada Sra. Aina Maria Aguiló i Garcías del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Gràcies, presidenta. Bon dia. Sra. Consellera, recentment aquest parlament ha constatat l'esforç realitzat per aquest govern per haver aconseguit un fet històric equiparant les beques de transport per a universitaris de la nostra comunitat autònoma a les de la comunitat autònoma de Canàries. Enhorabona, Sra. Consellera. Aquesta enhorabona li reiterem en aquest moment quan, dins del marc de la mateixa política educativa de suport al sector educatiu universitari, el Grup Parlamentari Popular s'interessa pel que suposarà per al món educatiu les beques universitàries predoctorals i postdoctorals.

Un dels eixos principals del Pla de Ciència, Tecnologia i Innovació de la nostra comunitat autònoma gira al voltant de la gestió del talent. Hem d'aplicar tot recurs humà possible per assimilar i transformar el coneixement. Els recursos econòmics, en les seves diferents modalitats, han de ser una prioritat en aquest sentit. La formació del nou personal investigador és un procés llarg i complex i la incorporació de nous models i fórmules per al seu incentiu un obligat exercici per al reforç del foment de la recerca i d'una major capacitat competitiva.

És per tot això, Sra. Consellera d'Educació, Cultura i Universitats, que li feim avui aquesta pregunta, què suposaran en el món educatiu les beques universitàries predoctorals i postdoctorals?

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern, la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada. De la convocatòria de beques predoctorals d'enguany, que es va publicar el mes d'agost, se n'han concedit deu i la quantitat de cadascuna és de 21.447,60 euros anuals per candidat i la seva durada és de quatre anys. L'estructura d'aquests ajuts consta d'un contracte, d'una formalització d'aquest contracte predoctoral amb la formació, de formació amb el centre unitat de recerca, al qual s'ha d'inscriure en concret el personal investigador.

Es pretén, amb aquestes beques, fomentar la recerca científica i tecnològica dins les àrees que serveixen per satisfer a la vegada les necessitats socials i productives de les Illes i també per formar els becaris com a investigadors, de manera que la formació rebuda durant aquest període contribueixi a integrar-se després dins el sistema productiu. L'import màxim d'aquesta convocatòria ha estat de 857.908,40 euros i té un caràcter plurianual.

Després, per altra banda, les beques postdoctorals ..., és la incorporació de personal a investigació i d'alta qualitat dins el sistema científic de ciència subjecte amb aquesta convocatòria fomentar la recerca científica i tecnològica. L'import global màxim d'aquesta convocatòria serà de 457.776 euros i té també un caràcter plurianual. Aquesta convocatòria està cofinançada amb fons social europeu a través del Programa Operatiu del Fons Social Europeu de les Illes Balears 2007-2013, i es preveu la concessió de set ajuts per contractar personal investigador doctor. Els ajuts són per a la contractació d'investigació doctor

durant un període mínim de dos anys i la dotació destinada a cadascun dels contractes és de 32.650 euros per a cadascuna de les dues anualitats del contracte. La retribució mínima que han de rebre les persones investigadores és de 24.700 euros bruts anuals.

Vull dir-los que la darrera convocatòria de contractes postdoctorals es va publicar en el 2008 i es varen oferir cinc ajuts, l'import total d'aquesta convocatòria era de 336.000 euros. En la convocatòria de 2013 s'ha optat per reduir la quantitat d'ajuts, es varen reduir un 3%...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Sra. Consellera, gràcies.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

... i s'han augmentat els ajuts.

Gràcies.

I.2) Pregunta RGE núm. 14078/13, de l'Hble. Sr. Antoni Pastor i Cabrer, diputat no adscrit, relativa a futura llei de comerç.

LA SRA. PRESIDENTA:

Segona pregunta, RGE núm. 14078/13, relativa a futura llei de comerç, que formula el diputat no adscrit Sr. Antoni Pastor i Cabrer. Té la paraula.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Encara amb la ressaca del debat de l'estat de la comunitat, el debat de política general d'aquest exercici, vàrem poder escoltar el president que va començar el seu discurs amb la paraula "consens". Així com vàrem notar una falta de memòria per nomenar el major conflicte que ha tengut aquesta comunitat autònoma amb el tema educatiu, hem de reconèixer que sí va referència al tema de comerç, va dir coses com que "aquest govern està molt a prop del petit comerç" o "els canvis en diferents normatives no són capricis a cop de decret" o simplement que "són la mera aplicació del sentit comú de normes desfasades o inexistents".

Ens agradaria saber, una vegada que després el president va anunciar la nova llei de comerç, ens agradaria saber amb quins sector i amb quins col·lectius ha consensuat el Govern aquesta nova llei.

Moltes de gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta. Sr. Diputado, yo, es que es la transcripción, la transcripción es com es, es decir, es... la futura ley de comercio -futura ley de comercio- es una ley que se está terminando de redactar internamente y que, como el resto de leyes y planes que esta conselleria está poniendo en marcha o pondrá, después se presentará a los agentes sociales afectados para empezar ese debate y conseguir el máximo consenso.

Yo le voy a leer algo que le tiene que sonar a usted: "el Parlamento de las Islas Baleares insta al Govern de las Islas Baleares a buscar el máximo consenso posible en la futura ley de comercio con todo el sector". ¿Sabe qué votó usted? Que sí. Por tanto, esto fue este viernes y eso, cuando salga el borrador se pondrá a disposición de todos los agentes afectados y se trabajará para consensuar. Ley bastante importante y necesaria ahora mismo.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies...

LA SRA. PRESIDENTA:

Vol fer ús de la paraula?

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Quan ha llegit la proposta de resolució m'ha fet passar pena, no fos cosa que hagués votat en contra que el Govern consensués la futura llei de comerç. Tanta sort que no em vaig equivocar i vaig votar a favor, faltaria més que no demanàssim el consens.

El que no em pareix molt normal, a vostè tal vegada li semblarà normal, és que representants, en aquest cas, de PIMECO, AFEDECO, d'entitats empresarials se'n temin que el Govern redacta una llei quan el president l'anuncia en aquest parlament. Això a nosaltres no ens pareix el més correcte, i vostè em dirà, nosaltres redactarem la llei i després la posarem a disposició perquè es pugui consensuar, és una manera de fer feina, però també n'hi ha d'altres com s'havia fet fins ara, que és que juntament amb els col·lectius implicats es redactàs i es posassin els elements damunt la taula de quines són les coses que el sector considera que s'han de redactar. Vostè pot triar la manera que vulgui.

Jo, però, ja aprofitaré per fer-li una proposta. Nosaltres sabem que aquestes entitats estan molt preocupades pel gran comerç perquè pareix que aquest govern està molt preocupat per afavorir el gran comerç i a nosaltres no ens sembla que hi estigui pel petit comerç. És a dir, vostès dins aquesta llei contemplen fer una moratòria de grans superfícies? M'agradaria que em respongués. Clar, perquè pel que es veu des de fora, no sembla que vostès estiguin prop del petit comerç. Declarar, en aquest cas, zona de gran afluència turística Marratxí, idò suposaria un cop molt fort per al petit i mitjà comerç, i ens agradaria que avui vostè aprofitàs i ens digués, qui parer té vostè sobre que això fos possible.

Moltes gràcies, si vostè està amb el petit comerç aquestes coses no es poden fer, Sr. Conseller.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta. Sr. Diputado. Es que todavía no estoy entendiendo lo que me está preguntando. Vamos a ver, usted me dice que con quién he consensuado, no he consensuado con nadie porque todavía no ha salido, una, primera respuesta. Segunda respuesta, no hable de especulación, de lo que se va a contemplar en la ley o de lo que no va a contemplar, es que todavía no ha salido la ley. Dígame usted qué está haciendo este gobierno a favor o en contra del pequeño, mediano comercio o a favor o en contra de las grandes superficies, es que tampoco lo entiendo porque no hay ninguna actuación. Esta ley tiene que salir por, uno, porque es del 2001; dos, porque ya el Tribunal Constitucional sobre alguno de los artículos los ha derogado y, por tanto, no son existentes; y tercero, porque hay que incorporar normativa básica que a nivel de Estado la Ley de comercio ha sacado adelante. Por tanto, hay que incorporar el tema de los horarios que ya estamos ejecutando y hay que incorporar otra serie de actuaciones que ya están en marcha.

Por lo tanto, no hablemos de lo que puede o no puede ser, porque realmente quien está haciendo algo por el comercio después de mucho tiempo somos nosotros, incluso usted está tan comprometido... perdone, perdone, usted está tan comprometido con ello que incluso quiere participar en el proyecto de dinamización comercial del pequeño y mediano comercio que este gobierno ha puesto en marcha, y usted está a favor de ello porque quiere formar parte.

Por lo tanto, sí que estamos trabajando y haciendo y actuando para el pequeño y mediano comercio. Esta ley tiene que salir y saldrá con el consenso máximo posible. Es una ley necesaria porque este sector ha sufrido mucho durante los últimos años, una moratoria, cuatro años sin hacer nada, un levantamiento de moratoria en unos momentos complicados. Especule sobre ..., eso no es especulación, es realidad, piense porque ha sido todo eso y...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. *Gracias*.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

... qué resultados ha tenido.

(*Alguns aplaudiments*)

I.3) Pregunta RGE núm. 14080/13, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel José Martí i Ballester, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Fòrum de Turisme i Cinema.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tercera pregunta, RGE núm. 14080/13, relativa a Fòrum de turisme i cinema, que formula el diputat Gabriel José Martí i Ballester del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. MARTÍ I BALLESTER:

Gràcies, presidenta. Sr. Delgado, al passat debat sobre orientació política del Govern de les Illes Balear vàrem poder escoltar afirmacions des de l'oposició sobre l'acció duita a terme pel Govern balear, que sota el meu punt de vista són falses. Es va afirmar, i ho poden comprovar al *Diari de Sessions*, "el president margina sectors com el cinema i l'audiovisual", però la portaveu de l'oposició no va aportar cap dada que ho demostrés.

És a dir, que el Govern proposi i s'aprovi al Parlament la Llei audiovisual de les Illes Balears, 5/2013, això és marginar el sector. Que el Govern faci tres mesos extraordinàries de cinema per unificar criteris, això és marginar el sector. Que el Govern posi fil a l'agulla perquè la Film Commission Illes Balears sigui una realitat el 2014 amb una dotació inicial de 100.000 euros, això és marginar el sector. Que el Sr. German Traver, president del Clúster Audiovisual de les Illes Balears, faci declaracions a la premsa en les quals valora molt positivament la col·laboració del Govern amb el seu sector, ho fa perquè el Govern el margina. Que el Govern hagi elaborat el Pla integral de turisme el qual recull la importància del turisme cultural com un dels productes fonamentals per atraure visitants i que es consideri el sector audiovisual estratègic per a l'aprovació d'aquest producte, això és marginar el seu sector. Que s'hagi realitzat i reorganitzat per part del Govern el primer fòrum, el segon, el primer -perdó- Fòrum de Turisme, Cinema i Media el passat 15 de novembre, sent un èxit de participació, això és marginar el sector.

Per cert, ningú de l'oposició no va assistir a aquest fòrum, tot i ser publicitat i anunciat pels mitjans audiovisuals. I el més penós és que l'oposició no ha assistit a cap dels set fòrums realitzats, això sí és marginar i passar del sector audiovisual i de tots els sectors que participen en els fòrums. Diputats i diputades de l'oposició, passat demà es celebra a l'Hotel Son Vida el segon Fòrum de turisme i gastronomia, pot ser que ens sorprenguin i hi assisteixin, al fòrum? Deixaran de marginar vostès els sectors turístics d'aquesta comunitat?

Sr. Delgado, quina valoració fa del Fòrum de turisme i cinema que es va celebrar el dia 15 de novembre? Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Juan):

Gracias, Sra. Presidenta. Gracias, Sr. Diputado. Efectivamente, siguiendo las directrices del Plan integral autonómico de turismo, tuvo lugar el pasado día 15 este Foro de turismo y cine. El turismo cinematográfico puede definirse como la actividad turística en la que la actividad principal o la muy principal motivación del viaje está directamente relacionada con el mundo del cine. Y es realmente importante por su carácter desestacionalizador y por la importante promoción, valga la redundancia, de las Islas que se puede llegar a hacer.

Los objetivos concretos del foro fueron los siguientes: fomentar nuevos elementos turísticos de mercado que atraigan nuevos públicos al destino, crear una nueva oferta turística especializada basada en el desarrollo local, territorial, la cooperación público-privada y la sostenibilidad turística; favorecer y aumentar el grado de conocimiento del turismo cinematográfico y de las instalaciones y actividades de nuestro destino; promocionar el turismo cinematográfico como estrategia de promoción del destino en sí; favorecer las actividades comerciales de promoción y comercialización entre los diversos actores del turismo implicados en el sector; y reconocer la labor de los profesionales del sector en la promoción del turismo cinematográfico.

Tuvo el programa del foro realmente consistió en dos mesas redondas, la primera sobre el impacto económico de las producciones audiovisuales en los destinos turísticos, y la segunda, el cine como promotor de destinos turísticos.

El foro contó con la asistencia de 49 personas, 12 del sector público, 35 del mundo empresarial y 2 de otros sectores. El coste del foro fue de 11.812 euros. Las conclusiones del foro fueron las siguientes, primero, que todos los estudios internacionales apuntan a que la inversión en cine es rentable ya que el 30% del presupuesto del rodaje repercute en el territorio. Segundo, que la nueva ley de audiovisuales favorecerá las filmaciones en las Islas y ayudarán a posicionar el destino. Tercero, que son necesarios incentivos fiscales para captar nuevas productoras. Cuarto, los rodajes se traducen en una nueva oferta cultural y de servicios turísticos. Quinto, 40 millones de turistas eligieron en 2012 su destino turístico motivados por una película, siendo los más jóvenes los más susceptibles de ser influenciados por el cine. Sexto, cuanto más reflejado está el destino en la película más repercusión tendrá. Séptimo, es necesario verificar que el guión no comunique valores contrarios a la marca. Y octavo, es necesario añadir al inventario físico del patrimonio, cultura, naturaleza y paisaje aspectos emocionales ya que suponen un incentivo añadido.

Finalmente, en cuanto a la repercusión del foro la etiqueta "Turismo y Cine en Baleares" tuvo un...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Juan):

... alcance global de 31.337 cuentas de Twitter con 54.238 impresiones. Gracias.

I.4) Pregunta RGE núm. 14083/13, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Serra i Cabanellas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reconversió del CIS (rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 14101/13).

LA SRA. PRESIDENTA:

Quarta pregunta, RGE núm. 14083/13, rectificada mitjançant escrit RGE núm. 14101/13, relativa a reconversió del CIS, que formula la diputada Sra. Margalida Serra i Cabanellas del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. SERRA I CABANELLAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyores i senyors diputats. La Conselleria de Família i Serveis Socials ha anunciat recentment que s'ha posat en marxa un nou servei per a joves infractors amb la finalitat que aquests puguin accedir a la formació i la preparació perquè es puguin emancipar i començar una nova etapa de la seva vida, evitant la recaiguda. Es tracta de joves que quasi han complert les mesures imposades pels jutges, ja siguin d'internament o de medi obert.

Aquest nou servei és possible gràcies a la reconversió del Centre d'Incorporació Social, que fins fa poc era un centre d'internament de medi obert. Aquests joves d'entre 14 i 21 anys seran derivats pels professionals dels diferents centres d'internament i de la Direcció General de Família i Menors a programes que funcionen de manera autònoma i al mateix temps coordinats i que són propis de la conselleria. Aquests programes són els que permetran tenir una nova oportunitat i aprofitar-la, afrontant la reinserció en la societat amb eines suficients per evitar la recaiguda.

El Centre d'Incorporació Social es converteix, igualment, en un espai de trobada on els joves es poden dirigir per rebre el suport necessari en diferents àmbits, ja sigui informatiu, educatiu, laboral, etc., a fi que vagin adquirint autonomia i puguin deixar de ser dependents de les institucions.

Pareix que els avantatges d'aquesta reconversió són clars, especialment per aquests joves. No obstant això, ens agradaria que la consellera de Família i Serveis Socials ens pogués explicar quins han estat els motius que han duit a la reconversió del Centre d'Incorporació Social de centre d'internament a recurs formatiu, fent una menció especial als serveis que oferirà.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern, la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIA I SERVEIS SOCIALS (Sandra Fernández i Herranz):

Muchas gracias, presidenta. Muchas gracias, diputada. Esta reconversión del Centro de Inserción Socioeducativo, el CIS, ha sido motivada para dar respuesta a un cambio de perfil de los usuarios y para adaptarnos al tipo de medidas judiciales que se interponen a estos jóvenes. El CIS era hasta hace poco un centro de seguridad media-baja y las necesidades de este tipo de centros de internamiento quedan ya cubiertas por otro centro, que es Es Mussol, que tiene doce plazas ya que, como bien decía, las medidas judiciales que se interponen van destinadas a un centro de internamiento de régimen cerrado que no a uno abierto como era el CIS. Por lo tanto, para poder optimizar los recursos existentes se ha motivado esta reconversión de este centro ya que la ocupación en los últimos meses era muy baja.

Esta reconversión además va a permitir atender a una media de unos 350 jóvenes al año y aumentar así su grado de incorporación e integración social mediante un itinerario personalizado para cada joven para que pueda tener en cuenta la adquisición de recursos y habilidades personales que puedan mejorar su calidad de vida y su grado de autonomía.

En estas aulas se llevarán a cabo los cursos y talleres correspondientes a tres programas ya existentes, uno de ellos es el Programa Amb Mesura, otro es el Programa PILA y otro es el Programa de Emancipación Integral, PREMI, que ya existían, como he dicho anteriormente, pero se verán reforzados por esta coordinación y también por la incorporación de nuevo personal.

El Programa Amb Mesura consiste en cuatro módulos formativos de competencias básicas, tanto a nivel de formación básica, técnicas de comunicación, habilidades sociales, educación vial, etc. El Programa PILA se dirige principalmente a la formación ocupacional de estos jóvenes, mientras que el Programa PREMI, como bien dice su nombre, es de emancipación integral y lo que pretende es ofrecer un servicio de atención y apoyo socio-educativo que pueda facilitar la emancipación de estos jóvenes y una incorporación más adecuada a la vida cotidiana.

En este sentido el hecho de poder unificar en un mismo espacio los tres programas mejora la calidad de la intervención y la coordinación de forma que se optimizan todas estas herramientas que se ofrecen al menor para alcanzar su emancipación, su reinserción social y especialmente para evitar cualquier tipo de reincidencia; además, pero, debemos dejar claro que la reconversión de este centro no ha supuesto la merma de plazas de centros de internamiento ya que también se han llevado a cabo determinadas acciones como han sido la ampliación de 8 plazas en Es Pinaret y la incorporación de 7 nuevas plazas, de modo que hoy en día tenemos 79 plazas cuando anteriormente había 72 existentes en centros de internamiento.

Muchas gracias.

I.5) Pregunta RGE núm. 14096/13, de l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a llistes de treballadors a a l'IDI.

LA SRA. PRESIDENTA:

Cinquena pregunta, RGE núm. 14096/13, relativa a llista de treballadors de l'IDI, que formula el diputat Sr. Nel Martí i Llufríu del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. “*Yo no me fiaría un pelo, si quieres más información sobre su pedigrí, dilo, saludos*”, escriu Joan Bibiloni Fiol a Bartomeu Alcover Miralles a través del correu corporatiu referint-se a alguns treballadors/treballadores.

Sr. Conseller, quan i com va tenir coneixement per primera vegada d'aquests correus electrònics? Tenia coneixement dels *e-mails* abans que fossin publicats pels mitjans de comunicació? I, si és així o en qualsevol cas, quines actuacions ha duit a terme des del moment en què en va tenir coneixement?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta. Sr. Diputado, mire... ya se lo hemos dicho, es un correo entre dos personas y como tal ahí ha quedado, por tanto no tiene el porqué... nada más que analizarlo como eso, como un correo entre dos personas.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies. És un correu entre diverses persones, alts càrrecs del Govern que impliquen no només aquestes persones, sinó tot el Govern. Joan Bibiloni, el juliol de 2012 quan es fan aquests correus era gerent del centre BIT d'Inca, avui director gerent de l'IDI, Bartomeu Alcover era aleshores director gerent de l'IDI, Cesar Pacheco i Cifuentes era aleshores director general de Comerç, avui director general de Relacions Institucionals, hi ha implicat tot el Govern.

Quina finalitat tenien aquests *e-mails*? La purga ideològica practicada en el si del ens públics i açò no sé si és neo o paleo, però és inacceptable.

Dit d'una altra manera, la reestructuració del sector públic instrumental no només no s'ha fet segons criteris objectius públics, coneguts i participats, sinó que dins aquesta opacitat absoluta s'ha actuat en benefici del Partit Popular discrecionalment.

Miri, els *e-mails* es produeixen el juliol de 2012 i la segona tongada d'acomiadaments dins l'IDI es produeix al cap de dos mesos, i tres persones de les esmentades als *e-mails* varen ser acomiadades. L'existència d'aquests *e-mails*, que ningú no posa en dubte, ni tan sols el Partit Popular, qüestiona tota la reestructuració del sector públic instrumental perquè els acomiadaments per raons ideològiques són nuls.

Encara els ciutadans, els treballadors esperen una explicació per part del Govern, esperen una disculpa i esperen una assumpció de responsabilitats, immediata sense cap dubte, per part d'aquells que estan directament implicats i vinculats amb aquests correus, directament implicats i vinculats amb aquests correus, no entre persones, sinó entre alts càrrecs a través d'un correu corporatiu d'una empresa o de diverses empreses públiques, però també de responsabilitat d'aquells que en tenien coneixement i no han actuat des d'aquell mateix moment.

Sr. Conseller, quan?, des de quin moment té el Govern, té el conseller coneixement de l'existència d'aquests correus electrònics? S'informa per primera vegada....

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Martí, gràcies.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

...per premsa o...

(Se sent el timbre del tall del micròfon)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller per respondre.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sr. Presidenta. Sr. Diputado, se lo voy a intentar repetir despacio, es un correo entre dos personas, un correo entre dos personas, y ahora vamos a seguir hablando del proceso de reestructuración del cual usted habla, proceso que ya se lo han dicho a ustedes los empleados de la propia empresa, estamos hartos de cuatro años de absorciones, fusiones, que solo hicieron eso y nos dejaron el IDI como estaba, cuatro convenios colectivos distintos, sueldos sin contenido, eso fue.

Seguimos, pero además ustedes tampoco escuchan a estas personas, a los empleados no les escuchan y al equipo humano, el cien por cien del equipo humano que hizo un comunicado, basta ya de utilizarlos, basta ya de que ustedes utilicen un correo electrónico entre dos personas.

¿Quiere que se lo repita?, basta ya, escúchelos, a estas personas que entiendo que usted está tratando de defender.

El proceso de reestructuración ha sido claro, objetivo, alineado a presupuestos y con el trabajo de muchas personas para tirar adelante empresas que tienen competencias a desarrollar, eso es lo que es. A partir de aquí todo lo que usted me dice, todo lo que usted traslada, todo el mensaje que quiere dar se queda sin contenido porque la reestructuración en esta empresa no tiene que ver nada con estos dos correos, no tiene que ver nada y, si no, vaya usted..., que estoy convencido que tiene información, y escúchelos, por favor, escúchelos y dejen este debate ya, déjenlo. En junio era el debate de los despidos, de las sentencias; ese, se han olvidado de él ya, ahora sabremos por qué.

Por tanto, vale ya por favor, vale ya, le voy a decir, ¿quiere que le diga lo que le han dicho los empleados?, no, ¿verdad?, pero le voy a decir mi opinión, no estoy de acuerdo con el correo, no lo comparto y lo rechazo, ¿de acuerdo?, es un correo entre dos personas que no ha tenido efectos en el proceso de reestructuración. ¿de acuerdo?, pues venga, vamos a escuchar al equipo humano y lo que nos pide, olvidemos este tema.

(Alguns aplaudiments)

I.6) Pregunta RGE núm. 14091/13, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reestructuració del sector públic.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sisena pregunta, RGE núm. 14091/13, relativa a reestructuració del sector públic, que formula la diputada Sra. Pilar Costa i Serra del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, m'agradaria que fos clar en la seva resposta com jo en som en la meva pregunta, i digui'm si li sembla ètic mantenir en els seus llocs de feina a aquests dos alts càrrecs que ja han reconegut que han enviat aquests *mails* en què feien llistes negres d'empleats públics segons la seva simpatia política, als quals vostès s'han referit com "el seu pedigrí", com si fossin bestiar.

Sr. Conseller, no torni dir ara que era un *mail* entre dues persones que això ja ho sabem, però aquestes dues persones són dos alts càrrecs, no són dos animals encara que s'hagin enviat dues animalades de *mails*.

Gràcies, Sr. Conseller.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta. Sra. Diputada, ha preguntado otra cosa, yo tenía aquí la pregunta que usted tenía y la ha enfocado de otra forma, pero bueno da igual, supongo que se tiene que ir adaptando a las circunstancias para intentar darle contenido a algo que no lo tiene, pero yo sí que le voy a decir: dos correos entre dos personas...

(Remor de veus)

...y le digo de nuevo: no lo comparto y lo rechazo, dos correos entre dos personas que no ha afectado a la reestructuración del sector público instrumental y en este caso del IDI.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Costa.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, s'imagina vostè que en l'etapa de Matas ens diguessin aquí que les caixes de Cola Cao enterrades eren de dues senyores que prenién Cola Cao per esmorzar?, però ens estan prenent el pèl?

Miri, Sr. Conseller, en aquest parlament deixin ja d'enganyar que ja ho fa l'altre dia el Sr. Bauzá al debat de política general quan feia referència a Comissions Obreres i al seu comunicat sobre l'RLT, no té res a veure l'RLT de l'empresa IDI amb els correus que s'han enviat els dos alts càrrecs.

Vostè, Sr. García, abans de venir aquí crec que tenia un prestigi professional, seria bo que el conservàs per quan torni a la seva feina, com ens passarà a tots, conservi el seu pedigrí, Sr. Conseller.

I per tapar les vergonyes del Sr. Bauzá i del vicepresident que té vostè a l'esquerra li varen vendre que havia de fer una reestructuració del sector públic ja que era vostè el director de l'oficina pressupostària el juliol de 2012 quan aquestes dues persones, alts càrrecs, s'enviaven els *mails* fent llistes negres al sector públic. Segurament això només serà la punta de l'iceberg.

Sincerament, en aquesta comunitat passen coses tan grosses que qualsevol escàndol cada vegada s'acull amb més escepticisme, ara veim com s'està jutjant novament l'expresident Matas i com desfila pels jutjats la meitat del seu govern, a molts un simple *mail* o llistes negres els deu semblar *peccata minuta*, a mi, Sr. Conseller, em repugna i li dic una cosa: ara vostè n'és encobridor, però si no destitueix als dos alts càrrecs de l'IDI passarà a ser-ne coautor amb les dues persones que té a la seva esquerra i si a tot això sumam que vostè ha acomiadat més de 600 persones al sector públic, però a la vegada engreixen ara el pressupost de les empreses el que és clar és que han fet una neteja ideològica i tornen a engreixar aquestes empreses, és a dir, han purgat les empreses per tornar-les infectar amb el mateix virus del Sr. Matas, l'"enxufisme".

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Costa, qué capacidad de mezclar cosas, de decir un montón de despropósitos seguidos para dar un contenido que es... todavía no sé cuál es, dos correos entre dos personas, nada más, el proceso de... Sra. Costa, el proceso de reestructuración -y usted lo sabe- lo tenían que haber hecho ustedes, nos ha tocado el trabajo más difícil, hemos tenido que hacer un trabajo en dos años que tenía que haberse hecho en cuatro, paulatinamente, despacio, hemos tenido que trabajar y reestructurar el sector público instrumental, eso es lo que hemos tenido que hacer.

Diga usted cómo han afectado estos dos correos al proceso de reestructuración del IDI por favor, pero extrapólelo, mire, en junio, he estado revisando usted... la conversación que tuvimos aquí en el ámbito de los despidos, las sentencias, que habíamos actuado al margen..., se han callado, ¿sabe por qué?, porque hay una sentencia del Supremo, que no han querido hablar de ella, del 13 de julio que reafirma, reafirma cómo se ha hecho el tema de despidos en el sector público instrumental y hay una sentencia de la semana pasada del Social núm. 4 que ya habla de la sentencia del Supremo y que da la razón al Govern.

Por tanto, en esto, como en todas las cosas, por favor, póngase donde corresponde que es apoyando en los momentos en los que estamos de crisis y de alguna forma no cuestionando cosas que están convencidos que están bien hechas, como saben que la reestructuración del IDI se ha hecho con términos objetivos, adecuados y trabajando con mucho, mucho ímpetu para intentar resolver los problemas de esa comunidad, en eso se tiene que quedar, por favor, y no me mezcle, porque ¿quiere que le lea...?, no me gustaría leer un titular que éste sí que es de alguna forma espionaje en la pasada legislatura, espionaje en una radio pública, por favor, por favor. Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.7) Pregunta RGE núm. 14086/13, de l'Hble. Diputat Sr. Óscar Fidalgo i Bestard, del Grup Parlamentari Popular, relativa a incubadora d'empreses de base tecnològica del Parc Bit (rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 14100/13).

LA SRA. PRESIDENTA:

Setena pregunta RGE núm. 14086/13, rectificada mitjançant escrit RGE núm. 14100/13, relativa a incubadora d'empreses de base tecnològica del Parc Bit, que formula el diputat Sr. Oscar Fidalgo i Bestard del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Gracias, Sra. Presidenta. Sr. Conseller de Economía el autoempleo es una acción más que necesaria para contribuir al descenso de las cifras del paro y a la multiplicación de oportunidades, en nuestra opinión, de las Islas Baleares, quizá deberíamos incidir más en el asunto de los autónomos emprendedores y en los autónomos que generan empleo.

Seguro que la última convocatoria de subvenciones para emprendedores del mes de noviembre del Govern será sin duda un revulsivo para que muchas personas se decidan a dar un paso al frente en este sentido.

Podríamos definir -y permítanme que así lo haga- una incubadora de empresas como un diseño organizacional para acelerar el crecimiento y asegurar el éxito de proyectos emprendedores en la medida de las posibilidades a través de una amplia gama de recursos y servicios empresariales que pueden incluir el alquiler de espacios, la consecución de fondos económicos para lanzar y poner en marcha una idea, el *coaching*, el *networking*, como el acceso a una red de contactos y otros servicios básicos y esenciales para el funcionamiento de un negocio, como el transporte, el aparcamiento, las telecomunicaciones... todo posibilitando que, como ustedes saben, el período crítico de una empresa, que está entre el primer y el tercer año de creación de la misma, pues sea lo menos crítico posible, recibiendo de esta manera las ayudas necesarias para asegurar en la medida de lo posible la pervivencia de la idea y del negocio.

De esta manera, Sr. Conseller de Economía, me gustaría preguntarle: ¿en qué consiste la incubadora de empresas de base tecnológica del Part Bit?

Muchas gracias, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller per respondre.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta. Sr. Diputado, como usted dice..., mire, la incubadora ubicada en el Parc Bit tiene un objetivo único y primordial que es dotar de infraestructuras y ser tutelante de proyectos en el ámbito de las tecnologías.

La finalidad que tiene la incubadora son cuatro: asesoramiento técnico, asesoramiento económico, asesoramiento en busca de financiación, compartir espacios con otros proyectos y asesorar en el control del proyecto y la supervivencia del proyecto.

La incubadora está dividida en tres niveles: lo que llamamos nivel corporativo, nivel colaborativo, ¿éste nivel cuál es?, los proyectos iniciales se comparten en forma de *coworking* entre muchos proyectos que están naciendo y de alguna forma se van ayudando entre ellos, aquí nace una idea, durante un año comparten proyectos, comparten habilidades con otros emprendedores y a partir de ahí surge su idea, cuando ha pasado este año, si el proyecto madura, va a lo que se llama la

ubicación física, ya tiene una ubicación determinada, ya tiene unas instalaciones para que este proyecto que ya se ha materializado empiece a comercializarse, a partir de aquí ya podemos decir que tenemos un proyecto viable en busca de financiación.

Por último, aquí pueden estar tres años, y (...) tenemos el hub, el hub es una ubicación donde todos los proyectos que ya están incubados y ya tienen un producto, pueden todos los emprendedores pueden mantener reuniones y actividades formativas en unos espacios que el propio parque les pone a su disposición.

En este momento, ¿qué tenemos? 73 empresas en incubación; 38 en el ámbito inicial, en el corporativo, 34 perdón; 28 en la incubación física, 11 en el hub; en 2012 había 72 proyectos; en 2011, 55, y en 2010, 38.

¿Qué queremos decir con esto? Está funcionando, la incubadora está funcionando y está dando resultados. Es tan así que, usted lo ha mencionado, dentro del Plan de ciencia e innovación, tecnología i emprendimiento hay actuaciones específicas para potenciar el ámbito de la aceleradora y el ámbito de la innovación.

De los 73 proyectos que hoy están alojados, 39 ya tienen un producto, 39 ya están en proceso de comercialización de este producto.

¿Qué tipología de emprendedores hay? Además de proyectos vinculados a las TIC, a las tecnologías de la información, hay proyectos vinculados a temas medioambientales, a temas biotecnológicos, a temas audiovisuales...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

...etc.

I.8) Pregunta RGE núm. 14094/13, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a no reclamar les inversions estatutàries.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vuitena pregunta, RGE núm. 14094/13, relativa a no reclamar les inversions estatutàries, que formula el diputat Sr. Marc Pons i Pons del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Tots ho sabem, les Illes Balears és la regió espanyola on menys inverteix el Govern Rajoy a pesar que l'Estatut l'obliga que hagi de ser una de les primeres. Davant aquest fet, el conseller Marí afirmava dia 22 d'octubre en aquest mateix plenari, els ho llegesc textualment, deia el Sr. Marí: "és una obligació política i jurídica del Govern de l'Estat complir amb una llei orgànica que és el nostre estatut d'autonomia" i a continuació hi afegia: "per tant, el que farà el Govern serà reclamar políticament i jurídicament les inversions que corresponen a la nostra comunitat autònoma", molt bé.

La resposta del Govern central ja la sabem, el ministre Montoro ha dit al Congrés dels Diputats no a les inversions estatutàries, hi ha resposta política, per tant, ara només queda la via jurídica.

Per açò li deman, Sr. Marí, ¿farà honor a la seva paraula donada com a conseller d'Hisenda davant d'aquest plenari i emprendre accions judicials davant el Govern de l'Estat tal com es va comprometre per garantir l'arribada de les inversions estatutàries?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern, Sr. Conseller, per respondre.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, no em queixaré que hagi canviat la pregunta i per tant, li contestaré, faré honor al que dic en aquesta cambra i aquest govern farà honor al que diu en aquesta cambra.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Entenc, Sr. Marí, m'agradaria que ho confirmàs, que efectivament durà a tribunals al Govern de l'Estat. Si em diu que no llavors no fa honor a la seva paraula, perquè vostè va afirmar en aquesta mateixa cambra -i si vol li ho puc tornar repetir una altra vegada, li ho tornaré llegir perquè li quedi clar-, vostè va dir que el que farà el Govern serà reclamar políticament i jurídicament les inversions que corresponen a la nostra comunitat autònoma.

El Sr. Montoro ha estat clar, si vostè no el vol entendre és perquè no li interessa però ha estat prou clar: no hi haurà recursos per a les inversions estatutàries, i vostè té una responsabilitat, vostè ha donat la paraula en aquesta cambra dient que en el cas que Madrid digui que no hi haurà inversions vostès faran passes per la via judicial. Per tant aquesta és la passa que vostès han de fer ara. Els demanam que tinguin valentia. Per damunt de tot, Sr. Marí, per damunt de tot i de qualsevol altra cosa vostè té una responsabilitat amb els

ciudadans de les Illes Balears, i per açò mateix li demanam que faci honor a la seva paraula, que emprengui accions judicials. Si vostè, Sr. Marí, no fa açò ens trobarem que la seva paraula acabarà valent tant com la del president Bauzá.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Pons, vostè reclama fer passes perquè vostè va sis o set passes per davant i tots els hem de seguir. El ministre Montoro va afirmar: "*En este momento no hay dinero para cumplir con las previsiones*". Això no vol dir..., jo no defensaré el ministre Montoro perquè es defensa ell tot sol, però això no vol dir que no reconegui el deute, això vol dir "*en este momento no hay dinero para pagar las inversiones estatutarias*". Vostè interpreti-ho com vulgui, vostè interpreti-ho com vulgui.

I el que jo he dit, i hem dit en aquesta cambra, és que aquest govern reclamarà políticament i jurídicament, jurídicament! I com que vostè va quatre o cinc passes per davant, idè ja hem d'anar al Tribunal d'Estrasburg. Escolti'm, políticament i jurídicament, jurídicament; jurídicament vol dir totes les possibilitats jurídiques; unes d'elles són les vies processals, però hi ha més possibilitats jurídiques.

Jo crec que el que vostè ha de fer, perquè en vàrem parlar aquí, en matèria d'inversions estatutàries vàrem tenir un debat, el que vostè ha de fer és ser lleial. Jo li vaig dir que crec que hi ha un document firmat, crec que hi ha un document firmat, perquè el conseller Manera va afirmar que hi havia un document firmat, i jo li vaig dir que no és a la conselleria, igual... Escolti'm, Sr. Pons. No és a la conselleria. Sigui lleial, porti el document, veurem quines possibilitats jurídiques té aquest document, perquè un document d'un secretari d'Estat no és un acord de la comissió mixta; un acord de la comissió mixta és el que reclama la sentència del Tribunal Constitucional i vostè ho sap, però jurídicament veurem quines possibilitats té aquest document.

Sap què passa?, que el que hem de fer... Miri, escolti, deixi'm explicar-li-ho, no sigui cosa que ens trobem un document oficial, com ha passat ara amb el document oficial del Sr. Trinchet, ens el trobem dos anys i mig després a un llibre privat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.9) Pregunta RGE núm. 14090/13, de l'Hble. Diputat Sr. Lluís Maicas i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a carta als pares sobre el TIL.

LA SRA. PRESIDENTA:

Novena pregunta, RGE 14090/13, relativa a carta als pares sobre el TIL, que formula el diputat Sr. Lluís Maicas i Socías, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

EL SR. MAICAS I SOCÍAS:

Gràcies, presidenta. Quin és l'objectiu, Sra. Consellera, de la carta que la Conselleria d'Educació ha fet arribar als pares sobre el TIL? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat. Miri, la Conselleria d'Educació ha remès diversos escrits a les famílies, per exemple informant de les obres que es realitzen a cada un dels centres i també dels projectes TIL, que no estan acabades i es continuaran remetent aquestes cartes i comunicacions, perquè el que vol la conselleria és precisament tenir un contacte directe amb les famílies perquè sàpiguen tot el que passa dins els seus centres escolars.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, Sr. Maicas.

EL SR. MAICAS I SOCÍAS:

Gràcies. Sra. Consellera, molt em tem que tot plegat apunta a dos objectius, ambdós maliciosos. El primer d'ells és crispar encara més el col·lectiu docent, que viu amb impotència i estrès una situació confusa i convulsa, a la qual vostè no té la més mínima intenció de dar solució; ja li va bé el conflicte, creu que els donarà rèdit electoral, no pensa en els fillets ni en la seva formació, sinó a fer política per acontentar els radicals. El segon, encara més miserable, és provocar l'enfrontament entre pares i docents, i ho fa enviant cartes que contenen mentides, mitges veritats o informacions inexactes sobre l'aplicació del TIL, informacions que els centres han de passar a rectificar o a puntualitzar.

Deixi ja d'ocasionar més malestar, més inquietud, més irritació al conjunt del món educatiu. El seu tarannà poc dialogant i la seva inclinació a imposar el despropòsit pedagògic fan de vostè una persona poc adequada per estar al capdavant d'una conselleria que requereix una naturalesa tolerant, que no defugi el debat per tal d'enriquir la solució i amb coneixements suficients sobre el tema que gestiona.

No puc deixar passar, consellera, l'avinentesa per esmentar l'errada, una errada per a alguns graciosa, per a d'altres imperdonable, amb la qual ens obsequià. Ja sap que em referesc a l'informe del programa "Trepitja". Miri, jo no crec que vostè hagi de dimitir per aquest lapsus, ningú no està lliure d'equivocar-se; vostè ha de dimitir per la seva ignorància en matèries sobre les quals té la responsabilitat, ha de dimitir per la seva incompetència per resoldre el conflicte amb la comunitat educativa, ha de dimitir per la seva escassa voluntat d'arreglar-lo i per la seva nul·la capacitat de dialogar. Ha de dimitir per dignitat. No té ni la solvència ni els coneixements, ni tampoc l'*autoritas* que el seu càrrec exigeix, només té el poder, la *potestas*, que és insuficient per ser respectat. Vostè, consellera, se n'ha d'anar, i dimitir seria un acte que l'honoraria.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat. Miri, no és voluntat de la conselleria crispar ningú, ni molt manco. Açò ho diu vostè i tal vegada de forma interessada. Que la conselleria vulgui enviar cartes a les famílies aquí on es comunica el concret projecte de tractament integrat de llengües que fa aquell col·legi és necessari i és un dret que tenen les famílies, i açò no ha de crispar ningú. Els pares tenen dret a saber, amb una transformació tan important com és el tractament integrat de llengües, tenen dret a saber el concret projecte que fan els seus infants, i açò no és crispar ningú.

Miri, tenim tota la voluntat d'arreglar les coses i d'intentar millorar. Ara, jo li diré una cosa: per a vostès autoritat no n'haguera tingut ningú, cap polític, cap membre d'aquest govern no haguera tingut autoritat. Si no repassin: han demanat la dimissió de tots i cada un de nosaltres. No em quedaria cap aquí, segons la seva voluntat, i açò, senyors, és una realitat. Feim memòria històrica. Per tant, que vostè em digui açò en aquests moments, quan ho diria a un altre abans, a uns altres després, basta que sigui del Partit Popular, perdoni que li ho digui però té molt poca credibilitat.

Facem feina, facem feina per a tots i crispem menys la societat. Açò és el que jo li demanaria.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.10) Pregunta RGE núm. 14092/13, de l'Hble. Diputada Sra. Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a dimissions de càrrecs en el sector educatiu.

LA SRA. PRESIDENTA:

Desena pregunta, RGE 14092/13, relativa a dimissions de càrrecs en el sector educatiu, que formula la diputada Sra. Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia a tots. Aquesta pregunta va dirigida a la consellera d'Educació, però potser l'hauria de formular directament al president del Govern, perquè les dimissions i les destitucions a la Conselleria d'Educació fa estona que es produeixen. Només hem de recordar aquí els casos de la directora general de Planificació, Mercedes Celeste, substituïda pel Sr. Guillem Estarellas, o el cessament del conseller Bosch, substituït per vostè mateixa.

I a partir d'aquí tot ha estat un enderrossall. A Menorca, tres directors expedientats, dimitit el delegat d'Educació, el que va nomenar després vostè ni va arribar a prendre possessió, i darrerament la presidenta i el vicepresident del Consell Escolar. A Mallorca, almanco deu equips directius complets de centre, el cap de la Inspecció Educativa; ha estat destituït el director de l'IAQSE, que és qui fa les avaluacions i controla els indicadors; ha dimitit el cap del servei del TIL, el director de l'Institut per a la convivència i l'èxit escolar... Aquells que poden es jubilen, més tots el degotís de professionals que fan feina a la conselleria i que s'han estimat més tornar al seu centre docent que continuar aguantant allà dins.

S'explica les raons d'aquesta inestabilitat, Sra. Consellera?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada. Miri, estabilitat, cap ni una. Sempre hi ha hagut canvis de govern, quan governaven vostès també. Vull dir que tal vegada hi havia més inestabilitat quan vostès no es posaven d'acord ni tan sols per governar.

El que sí li puc dir és que dins aquesta conselleria hi ha hagut funcionaris de carrera, de l'estructura, que han demanat -dos en concret- canvis de destinació. Açò és tot, no doni més voltes, per alt càrrec no n'ha dimitit cap, o sigui, alt càrrec, tret dels canvis de govern que es van fer normals, no n'ha dimitit cap.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, Sra. Rita.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Han dimitit, Sra. Consellera, han dimitit alts càrrecs i d'altres que no són tan alts. Jo no (...). Han dimitit perquè no aguanten més, no aguanten més la seva manera de fer tan ideològica i tan poc pedagògica, ni estar envoltats de mentides i despotisme.

Han col·locat vostès el sistema educatiu en una situació de crisi continuada: la crisi de retalls indiscriminats, la crisi dels llaços per la llengua, la crisi de l'inspector, la crisi del TIL, la crisi de la vaga, i la crisi de la inestabilitat dels càrrecs del seu departament; aquells que posen per damunt del càrrec la seva professionalitat són reemplaçats immediatament per afins. Ahir mateix el batle de Bunyola va substituir el director de l'Institut per la convivència dimitit, contravenint el propi codi ètic del PP.

Vostè ni controla el seu departament ni controla tampoc el sistema educatiu de les Illes Balears, i açò perjudica el normal desenvolupament del curs i afecta directament la qualitat de l'ensenyament i el progrés de l'alumnat.

Molt malament, Sra. Consellera, molt malament.

Gràcies.

(Algunes aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, Sra. Consellera, per respondre.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada. Li repetesc que no ha dimitit ni un alt càrrec. Vostè, les seves mentides, les vol fer realitats, vol crear crispació aquí on no n'hi ha. Per començar diu mitges veritats. Si el director de la convivència ha dimitit és perquè ha tret una plaça d'inspector, açò és tot, és un funcionari de carrera. Sàpiga les coses i sigui seriosa quan parli, perquè vostè el que cerca és crispar, precisament crear crisis dins el món educatiu, i no ho permetrem, perquè si no..., no ho permetrem, perquè continuarem endavant amb tots els projectes i la història, la història, ens jutjarà, a vostès i a nosaltres.

Gràcies.

(Algunes aplaudiments)

I.11) Pregunta RGE núm. 14081/13, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a servei de radioteràpia a l'illa de Menorca.

LA SRA. PRESIDENTA:

Onzena pregunta, RGE 14081/13, relativa a servei de radioteràpia a l'illa de Menorca, que formula la diputada Sra. Maria Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, bon dia a tots. El president de la comunitat, Sr. José Ramón Bauzá, es va reunir el passat 19 de novembre a la seu del Consell de Menorca amb les associacions d'atenció als malalts menorquins per informar-los que l'Hospital Mateu Orfila disposarà de servei d'oncologia radioteràpica el desembre del 2015.

Aquesta important decisió, que ha estat rebuda a Menorca amb molta satisfacció perquè evitarà cada any el trasllat de 400 usuaris menorquins de l'Ib-salut a Mallorca, ha estat qüestionada i posada en dubte pel Partit Socialista. Fins i tot en el debat de política general es van negar a respondre al president quan va demanar el seu compromís per dur endavant la implantació de la radioteràpia a Menorca i a Eivissa.

El Partit Popular és ben conscient del cost econòmic d'aquesta millora, però la durà a terme per un criteri de justícia social, perquè governa a favor de les persones, en aquesta cas a favor dels malalts de Menorca i de les Pitiuses, un malalts, unes persones, uns ciutadans d'aquestes illes que tenen el mateix dret que els pacients de Mallorca a ser atesos a la seva pròpia illa de residència, sense cap necessitat d'haver de patir el calvari d'anades i vingudes a l'Hospital de Son Espases a què es veuen avui obligats.

A diferència del govern del pacte, que va malgastar els recursos públics i va deixar la comunitat arruïnada i endeutada, el govern del Partit Popular prioritza aquest servei, perquè el govern del Partit Popular mira i es preocupa per les persones. Aquesta és la diferència, senyores i senyors diputats.

Per tant, des del Grup Popular felicitem el president Bauzá per aquesta bona acció de govern i l'animam a continuar en aquesta mateixa línia, perquè menorquins i eivissencs podem necessitar tots aquests serveis. Per tant, Sr. Conseller, com valora la iniciativa de posar en marxa el servei de radioteràpia a l'illa de Menorca? Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern, Sr. Conseller, per respondre.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada. La valoració, com no podia ser d'altra manera, és molt positiva perquè reflecteix el compromís tant del president com de tot el Govern amb els ciutadans...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor. Silenci.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

...de l'illa de Menorca i amb els que vostè també feia referència, no concretament a la pregunta però sí a la seva exposició de motius, d'Eivissa i de Formentera. Una valoració molt positiva des del punt de vista, com deia el president en el debat de política general, des del punt de vista de justícia social, però també de la inequitat que tenien els ciutadans de Menorca a l'hora de l'accessibilitat a una prestació sanitària.

Vostè i tots els diputats de Menorca haurien de conèixer el fet que determinats pacients no poden aguantar el trasllat i per tant no tenen accés al cent per cent del tractament, en aquest cas d'oncologia radioteràpica, igual que sí que tenien els ciutadans de l'illa de Mallorca. M'estic referint als pacients pal·liatius que ja no podien suportar el trasllat. Per tant des del punt de vista de justícia social i d'inequitat del sistema, i d'increment de l'accessibilitat a la prestació sanitària, jo crec que és més que justificable i demostra el compromís amb els ciutadans de l'illa de Menorca.

Per tant les passes ara són, en el cas de Menorca, la construcció del búnquer, que estarà dins el primer semestre de l'any 2015, i després la prestació del servei, que com vostè bé ha remarcat a la seva pregunta, es posarà en funcionament el desembre del 2015. Això es farà mitjançant un sistema concertat però amb les mateixes garanties de tractament que les que reben a l'hospital de referència, sota la supervisió pública i amb prestació de servei per part d'una col·laboració publicoprivada. Per tant la valoració és molt positiva i demostra el compromís d'aquest govern amb els ciutadans de l'illa de Menorca. Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.12) Pregunta RGE núm. 14085/13, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a xifres de dèficit de la comunitat autònoma.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dotzena pregunta, RGE 14085/13, relativa a xifres de dèficit de la comunitat autònoma, que formula el diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller d'Hisenda, fa uns dies vàrem conèixer la notícia que la comunitat autònoma de les Illes Balears va ser l'única comunitat que presentà equilibri pressupostari. Vàrem poder veure com totes les comunitats autònomes del nostre estat tenien dèficit en els seus comptes públics, a excepció de les Illes Balears, fins al mes de setembre.

Aquesta dada posa de manifest que ja podem veure els resultats econòmics de les polítiques de racionalització de la despesa pública que ha duit a terme el Govern de les Illes Balears des del començament de la legislatura, polítiques que varen ser durament criticades per part de l'oposició i de determinats sectors, però que han estat mesures totalment imprescindibles i necessàries per tal de redireccionar la nostra economia i dur-la cap al creixement i la competitivitat.

Teníem una administració pública sobredimensionada, massa costosa, amb la qual no podíem fer front a les dificultats que es posaven enmig del camí a conseqüència de la crisi econòmica.

S'ha fet una feina política ben planificada des del primer moment i que no ha estat fruit de la improvisació, ni de la negació de l'evidència ni de les contradiccions, tal i com avui fan destacadíssims exdirigents del govern anterior d'Espanya, els quals es dediquen a rapinyar-se els uns als altres llevant-se les culpes per haver estat els responsables de l'agreujament d'aquesta crisi econòmica i per no haver avançat les mesures polítiques necessàries contra la crisi que sí han aplicat vostès amb responsabilitat i seny des del govern del Partit Popular, tant de l'Estat com des del principi de la legislatura el govern del Partit Popular de les Illes Balears.

Per tant, Sr. Conseller, ens agradaria saber quina és la valoració que vostè fa com a conseller d'Hisenda de la xifra donada a conèixer pel Ministeri d'Hisenda en relació amb el dèficit de la nostra comunitat autònoma.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern, el conseller, per respondre.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS
(José Vicente Marí i Bosó):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Moltes gràcies, Sr. Rubio. Miri, estam en un procés de consolidació fiscal, era la manera de sortir d'aquesta gravíssima crisi econòmica; era la manera de fer un ajust en despesa, que ajustàs, millor dit, la despesa, les polítiques de despesa als ingressos que tenim, els ingressos que ens garanteix en un 70% el sistema de finançament i que perjudicava la nostra comunitat.

I en aquest procés de consolidació l'administració ha d'estar a l'alçada, i en aquest procés de consolidació jo crec que les dades donades a conèixer relatives a l'execució pressupostària de setembre d'enguany demostren que el Govern de les Illes Balears està fent una correcta execució tant d'ingressos com de despesa, i demostren també que estam en la senda de poder assolir l'objectiu de dèficit públic. Perquè estam sortint d'aquesta crisi reduint el dèficit públic, i això contradiu aquelles polítiques que asseguraven que per sortir de la crisi era necessari fer molta despesa pública i les dades demostren que es pot sortir de la crisi reduint el dèficit públic. Ara es pot dir..., ara que estam en la senda d'assolir l'objectiu de dèficit públic, ara ens diran: ja, ja, però a costa de què?, perquè quan es negava que compliríem el dèficit públic, primer negar que compliríem el dèficit públic i ara que estam a punt de complir el dèficit públic, la segona pregunta és a costa de què. Miri, vull dir que complim a costa o, millor dit, a favor de tots aquells als que devíem diners. Complim a costa o, millor dit, a favor de tots aquells als quals les polítiques errònies varen generar frustració i angoixa a les seves empreses i a les seves feines. Complim, perquè l'administració ha d'estar a l'alçada de l'esforç que fan els ciutadans. Complim perquè som la millor garantia de solvència, d'eficiència i que els ciutadans puguin accedir als serveis públics essencials. I complim perquè els ciutadans compleixen i estan complint, els ciutadans de les nostres illes, el seu compromís de sortir quan més aviat millor d'aquesta crisi.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.13) Pregunta RGE núm. 14088/13, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a beques d'alumnes per a la formació per a l'ocupació que desenvolupa el SOIB.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tretzena pregunta, RGE núm. 14088/13, relativa a beques d'alumnes per a la formació, per a l'ocupació que desenvolupa el SOIB, que formula la diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Darrerament veim que des dels bancs de l'esquerra parlen molt de beques i de la seva concepció de política centrada en les persones, però gairebé sempre ens contenen només una part de la història. Parlen de beques de menjador i transport escolar, però no diuen que van deixar 1,5 milions d'euros pendants de pagar. Parlen de beques universitàries, però no diuen que ells van eliminar les de mobilitat per a les illes menors i que és el Partit Popular el que ens ha equiparat amb les Canàries.

I parlen de persones aturades i de prestacions, però es guarden de dir que aquest Govern es va trobar sense pagar, ni tan sols tramitar, les beques de formació per a persones desocupades de 2008, 2009 i 2010. Aquestes ajudes van adreçades a finançar accions formatives per a treballadors desocupats, ocupats i vulnerables. Es tracta d'unes ajudes corresponents a beques per a persones amb discapacitat o ajuts de transport, manutenció, allotjament i ajuts per a la conciliació i tenen com a finalitat l'assistència dels treballadors que compleixen determinats requisits a l'acció formativa.

Aquests ajuts es concedeixen de forma directa a l'inici de l'acció formativa, si el treballador es troba desocupat. Com es poden imaginar, rebre aquesta ajuda econòmica per a les persones en atur que s'estan formant per tornar al mercat laboral, és de vital importància. El pacte en feia molta propaganda, però a l'hora de veritat deixaven també aquest col·lectiu a l'estacada, sense tramitar-los ni tan sols les beques que havien sol·licitat i jugant amb les seves expectatives. Fins que va arribar el Partit Popular.

Per això volem conèixer, Sra. Consellera, en quina situació es troben a dia d'avui aquestes beques que tramita el SOIB i deixar palès que quan l'esquerra parla de beques s'ha de relativitzar, ja que és un element més d'aquesta política progressista per a les persones, que en el fons és una fal·làcia, una utopia, un eslògan, que només es fa realitat amb fets i no amb tanta propaganda quan governa el Partit Popular.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Consellera per respondre.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada. Sí, efectivament, el Govern quan va arribar, aquest govern quan va arribar el segon semestre del 2011, tot d'una a través del Servei d'Ocupació es va posar a fer feina per identificar precisament les beques pendents de tramitar, corresponents a les convocatòries de formació d'anys anteriors.

La situació heretada que ens vam trobar quan vam arribar va ser la següent. Respecte de la convocatòria de formació de desocupats, quedaven pendents beques dels anys 2008, 2009 i 2010. Quant a la convocatòria de formació per a col·lectius vulnerables i per a ocupats, no s'havia tramitat, ni pagat cap beca. Les beques anteriors es van començar a tramitar a finals de 2011 per aquest govern i en aquest període, fins ara s'han tramitat les següents: de l'any 2011 es van tramitar 235 beques per un valor de 103.807,20 euros; l'any 2012, 7.769 beques per un valor d'1.355.096,10 euros; i l'any 2013, 4.367 beques per un valor de 720.462,84 euros. És a dir, durant aquesta legislatura s'han reconegut i abonat un total de 12.371 beques, per un import de 2.179.366,1 euros. Però a la vegada, a més d'actualitzar tot l'anterior, hem tramitat puntualment totes les beques que s'han anat generant durant la nostra gestió. Hem pagat l'anterior i hem anat generant el corrent.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.14) Pregunta RGE núm. 14087/13, de l'Hble. Diputada Sra. María Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a primer consell pesquer.

LA SRA. PRESIDENTA:

Catorzena pregunta RGE núm. 14087/13, relativa a primer consell pesquer, que formula la diputada Sra. Virtudes Marí i Ferrer del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, el passat 22 d'octubre vàrem aprovar en aquest parlament la Llei de pesca, aquícultura i marisqueig de les Illes Balears i es va fer amb un ampli sector, tant del sector com de les forces polítiques. Fruit d'aquesta aprovació ha estat que el passat 27 de novembre es va produir la primera reunió del consell pesquer de les Illes Balears, que no es reunia des de l'any 2006.

Vull recordar que en aquest consell pesquer precisament, no només hi està representada l'administració, sinó que hi està qui realment importa el sector, representants de les confraries, organització de productors com Mallorcarna, la Universitat de les Illes Balears, IMEDEA, l'Institut Espanyol d'Oceanografia, les associacions mediambientals i els sindicats. Per tant, és un òrgan que pensam que la seva feina pot donar molts bons fruits i que era lamentable que no s'hagués reunit des de l'any 2006.

Per això, Sr. Conseller, li demanaria que ens explicàs quines varen ser les tasques que es varen realitzar, que es varen plantejar dins el si d'aquesta reunió del consell pesquer i si podem confiar que continuarem treballant com han fet, per a l'aprovació de la Llei de pesca, de la mà i al costat del sector. Creim que aquest és el camí pres pel Govern i estam segurs que serà el que ens demanen i el que necessita el sector de la pesca.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern, el Sr. Conseller per respondre.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, aquests darrers dos anys ens hem reunit en moltes ocasions amb els representants del sector pesquer, però mai no s'havia fet davall el format del consell pesquer.

Efectivament, com bé ha comentat vostè, un consell pesquer que des de l'any 2006 no s'havia reunit, i això vol dir que ha passat més d'una legislatura, quasi una i mitja i ja era ben hora que ho fes. Nosaltres, esperant que s'aprovàs definitivament la Llei de pesca i vist que ens estàvem reunint independentment amb tots ells per precisament consensuar aquesta llei de pesca, vàrem trobar que una vegada aprovada era el moment de reunir el consell pesquer i a partir d'ara, treballar davall aquell paraigües en tot allò que és el desenvolupament reglamentari de la Llei de pesca. Ja ho vàrem dir en aquesta cambra i ho hem comentat amb el sector, que la Llei de pesca no havia de baixar a segons quins nivells, sinó que s'havia de fer a nivell reglamentari, en benefici precisament del propi sector i de la facilitat d'actuar en determinats moment.

Això és el que es va pretendre en el consell pesquer. Primer, tornar reunir el consell pesquer, nomenar un nou president, posar damunt la taula tres esborranys de decrets perquè els comencessin a mirar tots els integrants del consell pesquer. Un primer decret, una primera proposta de decret que afecta precisament el mateix consell pesquer, de veure com ha de funcionar. També per recollir el que diu la Llei de pesca, que diu que s'ha de crear la comissió permanent dins el mateix consell pesquer, perquè el Govern, juntament amb els consells insulars puguin debatre sobre les qüestions relatives a pròximes actuacions per fer dins el sector.

Un segon punt, era la proposta de decret de pesca recreativa, allà on es tocaven un seguit de temes importants, que nosaltres vàrem creure que havien d'anar a nivell de reglament, alguns com la venda il·legal de pesca que es produeix per part de gent que són recreatius, aquí hem de dir que la mateixa associació de recreatius va proposar mesures encaminades a combatre això, perquè volen demostrar que si hi ha un petit percentatge que fa les coses malament, no és tothom, no és tot el sector. També els vàrem exposar que volíem que les llicències duressin un poquet més, és a dir, que la gent no s'hagi de molestar cada dos anys en anar a treure-les, sinó que serà cada tres, etc. I després vàrem tocar també una proposta de decret de canvi de ports base, un tema conflictiu dins el sector, amb una idea, i és que el sector s'autoreguli, que no sigui l'administració la que imposi les coses, sinó que des del sector surti ja l'autoregulació.

Tots varen demostrar estar molt satisfets i esperem continuar així.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé.

I.15) Pregunta RGE núm. 14912/13, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a nomenament del Sr. Borja Rupérez gerent d'IB3.

Quinzena pregunta RGE núm. 14912/13, presentada en substitució de la RGE 14093/13, relativa a nomenament del Sr. Borja Rupérez, gerent d'IB3. La formula el diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Bon dia Sra. Presidenta. Fa uns dies ens vàrem assabentar que l'antic amic i prestamista del Sr. Bauzá ha estat detingut i dorm a la presó. Fa més de dos anys que li vàrem demanar pel Sr. Rupérez i el seu nomenament, Sr. Gómez. Vostè va reconèixer aquí al Parlament que s'havien fet recomanacions per al seu nomenament.

Per això, un cop assabentats de la notícia, li tornam demanar, quines raons dugueren a l'ens públic d'IB3, quan vostè era el seu director general, a nomenar el Sr. Borja Rupérez gerent d'IB3?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern, Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. Sr. Thomàs, como he venido manifestando reiteradamente, al Sr. Borja Rupérez le nombró el que tenía entonces delegadas las competencias de director general de IB3. Y como le he manifestado también reiteradamente, se lo vuelvo a reiterar ahora, que el Sr. Palazón tenía plena autonomía para rodearse de todas aquellas personas de su confianza que le ayudasen a dirigir el ente público.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, Sr. Thomàs.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Sr. Gómez, no utilitzi el Sr. Palazón. Pot intentar protegir el president, però hi ha fets, com també hi ha iniciatives parlamentàries que fa dos anys que vostè no ha contestat sobre aquest tema. Dos anys després hi ha silencis que diuen molt, hi ha silencis que parlen, fets.

Vostè era el director general d'IB3, fa un concurs que després canvia per una designació directa, "hay que hacerlo así", va dir. El Sr. Borja Rupérez era un desconegut, amb poca experiència dins l'àmbit audiovisual i que a més va falsejar el seu currículum. Aquest senyor va manifestar que el president l'havia suggerit, a canvi d'ajudar-lo de desfer-se d'El Divino, una empresa que administrava el president, una activitat amagada irregularment al Parlament.

Queda clar que el consell de direcció d'IB3 no coneixia el Sr. Rupérez. I és curiós, sense experiència contrastada, un concurs que canvia per una designació directa i un Consell de Govern que dona el vistiplau. Són moltes les persones que diuen que el Sr. Rupérez havia arribat a IB3 per indicacions directes del Consolat.

“A mí me nombra el Sr. Bauzá, en persona. No he visto en mi vida al Sr. Gómez y me echa de la gerencia de IB3 justo cuando le decimos que no compramos su vinoteca”. Això declara el Sr. Rupérez. També ho va denunciar a (...), xantatge per gravacions va denunciar. Però aquí no hi ha querella del president. El Sr. Rupérez és a la presó i ara sortirà més informació.

Sr. Gómez, mai no ha donat explicacions clares.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Thomàs.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Fou el president qui proposà...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

(Se sent el timbre de tall de micròfon)

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Sr. Thomàs, usted nos ha soltado la perorata de siempre, a la que ya nos tiene acostumbrados cada martes. Como siempre, sin ningún tipo de contenido razonable, pero siempre con un objetivo común, que es mancillar el buen nombre del presidente.

(Remor de veus)

Ese es su objetivo común. Y le diré que si ustedes creen que hay algo que se ha hecho vulnerando las leyes, la normativa vigente, lo que tienen que hacer es acudir a los tribunales.

Y le diré que la contestación que le voy a dar, usted ya la podía conocer, porque ha sido reiterada y reiterada en sede parlamentaria. Le bastaba a usted acudir al *Diario de Sesiones* y tendría la respuesta que le estoy dando. Pero, a usted en todo caso más le convendría hacer un balance de la buena gestión, de la excelente gestión que se está haciendo en IB3, si la comparamos con la gestión que ustedes hacían cuando gobernaban, porque con un tercio del presupuesto hemos conseguido una televisión adecuada a las necesidades de esta comunidad autónoma y además, hemos doblado la audiencia. Lo que pasa es que creo que a usted lo que le interesa es imitar aquellos personajes -¿recuerda?- de la Revolución Francesa, que decían que eran personajes de lengua fácil y de más fácil conciencia.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I.16) Pregunta RGE núm. 14082/13, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Consell de Capitalitat de Palma de Mallorca.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setzena pregunta, RGE núm. 14082/13, relativa a reunió del Consell de capitalitat de Palma de Mallorca, que formula el diputat Sr. Carlos Luís Veramendi i Mestre del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, presidenta. El Partido Popular tiene una fuerte vocación municipalista, como administración más próxima al ciudadano y uno de los principales fundamentos en un régimen democrático, como considera la Carta europea de la autonomía local.

Dentro de ésta, singularizar la capital de nuestra comunidad, Palma de Mallorca, por todo lo que ello implica. Gobernando el Partido Popular, demostrando sensibilidad con la singular situación de capitalidad, se aprobó la Carta Municipal de Palma de Mallorca y posteriormente, la ley 23/06, de 20 de diciembre, de capitalidad de Palma de Mallorca, dándole el reclamado estatuto jurídico especial que requería.

La pasada legislatura trajo, mediante cambio legal en el 2008, pérdida de la autonomía de la capital. Esta legislatura en cambio se han devuelto sus competencias, mediante reforma legal del 2012. Así este Govern, con clara vocación municipalista y entre otras la Conselleria de Administraciones Públicas, por las competencias atribuidas, trabaja conjuntamente con el Consell de Mallorca y el ayuntamiento para impulsar la Ley de capitalidad.

Hay que destacar que por su condición de capital, afronta en su término municipal multitud de servicios supramunicipales y su ayuntamiento presta servicio a gran parte de la ciudadanía de nuestra comunidad, condicionando un claro desequilibrio. Por ello importante es el régimen financiero especial, recogido en el título octavo de la ley y concretamente, su artículo 142 establece una cláusula de garantía para la compensación a tal capitalidad, mediante un sistema de financiación especial, donde se incluyen cuantías e inversiones, determinándose en el consell de capitalidad, regulado en el título segundo de la ley, como órgano colegiado permanente de coordinación entre Govern, Consell de Mallorca y ayuntamiento.

El pasado 7 de noviembre tuvo lugar una importante reunión del Consell de capitalidad, acordando actuaciones de tal compensación. Posteriormente, el 18 de noviembre, se ha llevado a cabo una nueva reunión del consell de capitalidad. Así, por su trascendencia e importancia, Sra. Consellera de Administracions Públiques, le formulo la siguiente pregunta: ¿qué actuaciones han previsto llevar a cabo, a raíz de esta última reunión del consell de capitalidad de Palma de Mallorca?

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern, la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Maria Núria Riera i Martos):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat, com vostè deia, després de la reunió de dia 7 de novembre quan es va reunir el consell de capitalitat, per decidir les compensacions dels anys 2011, 2012 i 2013, es va tornar celebrar una altra reunió el propassat dia 18 de novembre. En aquesta reunió el que es va acordar és fer una modificació del sobrant de les quanties dels anys 2008, 2009 i 2010, per un import global de 2.991.000 euros. Aquests imports corresponen a quanties que s'han estalviat, a causa de les baixes d'adjudicació de les obres que es varen fer aquests anys, així com la menor execució en determinades inversions.

En concret els diré que de les inversions de l'any 2008, que s'havien aprovat aquell any, dia 29 de febrer, hi havia un sobrant de 623.000 euros; de les inversions de l'any 2009, que s'havien aprovat en sessió de 2 de febrer d'aquell any, hi havia un sobrant de 929.000 euros; i de les inversions del 2010 que s'havien aprovat aquell any en consell de capitalitat de 31 de març i modificat dia 20 de setembre, hi havia un sobrant d'1.437.000 euros. D'aquesta manera, en data de 18 de novembre, es va acordar en el si de la reunió del Consell de la capitalitat, destinar el sobrant d'aquestes tres anualitats, amb un total com deia, de 2.991.000 euros, a la següent finalitat. En primer lloc, acabar la rehabilitació del Casal Balaguer i la part sobrant, actuacions complementàries en el parc del Castell de Bellver i en el Baluard del Príncep.

El Casal Balaguer que és l'actuació principal, ha estat seu del Cercle de Belles Arts des de l'any 1972 fins que es varen iniciar les obres de rehabilitació integral amb un pressupost inicial de 2.069.000 euros l'any 2010, i és ara, el juny de l'any 2013, quan l'Ajuntament de Palma ens presenta la necessitat de fer una modificació a les solucions estructurals inicials per una sèrie de raons a l'obra, com són les característiques del terreny, els descobriments arqueològics que hi ha hagut allà mateix i l'estat de l'edifici en si de l'estructura.

Per tant aquesta modificació que hem fet en el Consell de Capitalitat permet finalitzar aquestes obres del Casal Balaguer i tornar que les actuacions de belles arts puguin tornar a traslladar-se allà. D'aquesta manera he de destacar que, gràcies a la col·laboració del Consell de Mallorca i de l'Ajuntament de Palma, juntament amb el Govern amb aquesta actuació plenament municipalista, podem tornar a donar sortida a aquestes actuacions tan importants per al patrimoni i per a

l'interès general de tots els ciutadans de Palma, de la capital. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.17) Pregunta RGE núm. 14089/13, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a nou Pla d'ocupació.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dissetena pregunta, RGE 14089/13, relativa a nou pla d'ocupació, que formula la diputada Sra. Margalida Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, el Govern de les Illes Balears va presentar fa quinze dies el Pla d'ocupació de les Illes Balears 2013-2017, un pla amb 208 accions, 500 milions d'euros de pressupost de partida, dirigit a uns col·lectius prioritaris i que cerca el manteniment i la creació de llocs de feina. La generació de llocs de feina ha estat i és l'objectiu principal d'aquesta legislatura.

Malgrat els ajusts pressupostaris que s'han hagut d'afrontar, la iniciativa privada i els emprenedors estan demostrant la capacitat d'activar el mercat amb la necessària col·laboració de l'administració per agilitar, donar seguretat jurídica i ajudar al seu desenvolupament.

Avui precisament coneixem, acaben de sortir, les dades de l'atur del mes de novembre, on podem celebrar que duim 13 mesos consecutius davallant les xifres de l'atur i duim 7 mesos consecutius generant ocupació neta. Novembre, un mes complicat i difícil a Balears, té un comportament que convida i estimula a continuar fent feina per consolidar aquest canvi de tendència.

Continuam essent la millor comunitat autònoma de tot Espanya, i encara que queda molta feina a fer, el temps demostra que les polítiques de sanejament, d'austeritat i de reducció administrativa, juntament amb l'estímul a la iniciativa privada, han generat un marc adequat per lluitar contra aquesta lacra social.

El Pla d'ocupació és una bona eina dins aquesta lluita. Esperam la col·laboració dels grups de l'oposició, com nosaltres ho vàrem fer quan estàvem a l'oposició, i en aquest sentit li volem demanar, Sr. Conseller, què suposarà aquest pla per a la nostra comunitat autònoma. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern, el conseller, per respondre.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta, Sra. Diputada, cierto, hoy es un día en que los datos que nos traslada el Instituto Nacional de Estadística y nuestros propios datos nos hablan de 13 meses consecutivos de disminución del desempleo y del séptimo mes consecutivo de creación de empleo neto, es decir, de personas afiliadas a la Seguridad Social. Yo creo que, bueno, primero es un buen día para felicitarlos a todos, porque este mes era un mes relevante para ver el cambio de tendencia del que estamos hablando.

A partir de aquí la creación de empleo es objetivo del inicio de la legislatura y el presidente siempre trasladó que el objetivo único y primordial era crear empleo en base a tres líneas de actuación, que era reformas necesarias, era cumplimiento del objetivo del déficit y era un plan de pago a proveedores. Yo creo que son las consecuencias, hoy estamos dando datos consecuencia de estas tres actuaciones claras.

A partir de aquí hace unos días, como bien dice, y también es una necesidad y creemos que es un momento muy adecuado, hemos puesto en la mesa, en la mesa que corresponde, el borrador del plan de empleo para el período 13-17, esperando, evidentemente, incorporar todas aquellas mejoras que este plan como tal borrador puede incorporar para conseguir el objetivo que perseguimos, que es trabajar sobre cinco colectivos prioritarios, que son jóvenes, mayores de 45 años, mujeres, personas con discapacidad y personas en riesgo de exclusión social.

Ejes. Usted ha hablado de 208 acciones. Es la consecuencia de siete objetivos claros que entendemos que debe de recoger un plan de empleo: reformas necesarias, mejora de la empleabilidad, aumento de la generación de la calidad y estabilidad del empleo, promoción de la igualdad de oportunidades, fomento del espíritu del emprendedor, generación de empleo en áreas y sectores específicos y, por supuesto, facilitar financiación a emprendedores y empresarios. Incluye iniciativas de empleo juvenil, incluye actuaciones claras para mayores de 45 años, mujeres y personas con discapacidad.

Además incorpora algo necesario y que creo que es lo más relevante que puede incluir un plan: la capacidad de seguimiento de las actuaciones, de medir los objetivos y tener claro que si las acciones puestas en marcha dan resultado seguir con ellas y, si no, corregir para mejorar. Creo que es un avance muy importante que deberían haber incluido los anteriores planes de empleo y que hoy éste recoge.

Por tanto esperamos, como usted bien dice, la colaboración de todo el mundo porque creemos que es necesaria.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.18) Pregunta RGE núm. 14097/13, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a llistes negres a l'IDI.

Divuitena pregunta, RGE 14097/13, relativa a llistes negres a l'IDI, que formula el diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies. Sr. President, el juliol de 2012, des d'un correu corporatiu, el Sr. Joan Bibiloni, aleshores gerent del Centre Bit, envia un correu al Sr. Bartomeu Alcover, aleshores gerent de l'IDI, on diu: "*Hola, Tomeu. De momento ni CC ni MJ están afiliadas. Que sí, que A es cuñada de M, pero están peleados y pertenece al PSOE bien declarada. Ya te averiguaré más*".

Un mes o dos després tres persones de les esmentades en aquests correus eren acomiadades. Per cert, una de les persones que rebé aquests correus, còpia, era el Sr. César Pacheco, aleshores director general de Comerç i Economia, actual director general de Relacions Institucionals.

És a dir, des de juliol de 2012 vostès coneixien aquests correus, en què s'estaven passant dades familiars, fins i tots familiars, no només d'afiliació política, dades personals i familiars, de treballadors i treballadores de l'IDI.

Hi ha una gran diferència respecte del que va passar la passada legislatura, que el Sr. García hi va fer referència a IB3. La directiva implicada en el cas d'IB3 Ràdio als dos dies havia dimitit. En aquest cas ni hi ha dimissions ni hi ha hagut cap destitució de part seva. Sr. Bauzá, què pensa fer en aquest cas?

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president del Govern per respondre.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Barceló, miri, la reforma de l'administració pública, que inclou el sector públic instrumental, s'ha fet únicament i exclusivament tenint en compte criteris tècnics i no polítics.

No puc compartir de cap manera els continguts d'aquests missatges, i de fet li he de dir que, com que no ho aprov, no puc ni tan sols comentar aquest tema, i li diré...

(Remor de veus)

...i li diré, li diré que si a qualque moment es descobreix qualque tipus de situació irregular es prendrà nota i actuarà amb responsabilitat.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sr. Bauzá, diu que no ho comparteix però no ha cessat ningú. Aquí hi ha uns directius, alguns d'ells continuen als seus càrrecs, han canviat de càrrec però continuen als seus càrrecs, i no han estat destituïts pel seu govern, Sr. Bauzá. Estam parlant de llistes que s'elaboraven sobre dades personals, sobre dades familiars, sobre dades d'afiliació política de treballadors i treballadores d'una empresa pública, Sr. Bauzá, i vostè diu que no ho comparteix però no ha pres cap decisió, en alguns dels casos simplement canviar-los de lloc: el que era gerent de l'IDI ara està fent feina al seu partit, i el que era gerent del Centre Bit ara és el gerent de l'IDI, i el Sr. César Pacheco ha canviat de direcció general, que ho coneixia, que estava sota la responsabilitat del Sr. Joaquín García.

Sr. Bauzá, estam davant uns fets molt greus. Vostè diu que no han tengut influència, però hi ha hagut acomiadaments just després. Hi ha hagut una relació de llocs de treball, hi ha hagut una relació de llocs de treball, vostè ens ho va dir al debat, que no té res a veure amb aquest cas, que és posterior, que és posterior, i que fins i tot té demandes posades i inspeccions de treball fetes, aquesta relació de treball. Li volem recordar que aquests acomiadaments poden ser nuls si hi ha hagut persecució ideològica, Sr. Bauzá. Faci les destitucions que siguin necessàries...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Barceló.

(Alguns aplaudiments)

Té la paraula, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Sra. Presidenta, moltes gràcies. Miri, li torn repetir que no puc compartir de cap manera el contingut d'aquest missatge, i vostè està intentant elevar a categoria una cosa que és ocasional i molt desafortunat, i li torn repetir que tota la reestructuració que s'ha produït en el sector públic instrumental i en aquest cas l'IDI, ha estat en tot moment atenent criteris tècnics i en cap moment criteris polítics.

I tornaré a repetir el que va dir, en aquest cas en un comunicat, Comissions Obreres. Comissions Obreres ha dit... No, no, és que ho ha dit, encara que a vostè no li agradi; li hagués agradat que digués una altra cosa, i diu textualment: "En relació amb això hem de puntualitzar que en cap cas no s'ha produït cap tipus de discriminació a l'hora de l'elaboració de la relació de llocs de treball. La confecció d'aquesta relació ha estat un procés fet exclusivament amb criteris professionals entre l'empresa i els representants dels treballadors. Els delegats sindicals no haguéssim admès que es fes de cap altra manera". No ho dic jo, ho diu un sindicat. El que passa és que a vostè els hagués agradat que digués una altra cosa molt diferent i ho haguessin emprat, però en aquest cas no ho diu.

Miri, vostè intenta, com en altres coses, treure rèdit d'un fet puntual i que torn repetir desafortunat, i que aquest govern no toleraria, però acab llegint una altra vegada textualment el que diu el comunicat en aquest cas de Comissions: "Els treballadors de l'IDI estam esgotats. El desgast que hem sofert els darrers quatre anys -no dos, sinó quatre- d'absorcions, fusions, retallades i acomiadament de companys es fa cada vegada més insuportable"; i llegesc textualment: "No volem ser ni les armes ni els escuts d'aquesta guerra política"; i llegesc textualment: "Per acabar només deixar constància que ens ha desagradat profundament la manera en què aquesta informació ha vist la llum", textualment, torn repetir, "fent d'altaveu només a una de les moltes parts implicades en aquest tema, sense contrastar aquesta informació sobretot amb els representants dels treballadors."

Sr. Barceló, sobren comentaris.

(Alguns aplaudiments)

I.19) Pregunta RGE núm. 14095/13, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a blindar l'educació, la salut i el benestar social.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dinovena pregunta, RGE 14095/13, relativa a blindar l'educació, la salut i el benestar social, que formula la diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President. Fa just una setmana que vàrem tenir el debat de política general. En aquest debat, a més de poder valorar la situació econòmica, política i social, a més de valorar com afectat les seves polítiques els ciutadans d'aquesta comunitat autònoma, des del Grup Parlamentari Socialista vàrem aprofitar, com feim sempre, per fer tot un seguit de propostes en benefici de la ciutadania.

Vostè no em va contestar cap ni una d'elles, i per la seva importància avui n'hi vull reiterar una que per a nosaltres és molt important. Els socialistes entenem que les Illes Balears necessiten d'un gran pacte social i polític per blindar l'estat de benestar que tant ha costat construir. Sr. President, està disposat vostè a blindar l'educació, la sanitat i les polítiques socials dels ciutadans? Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president del Govern per respondre.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Armengol, miri, la millor manera de blindar els serveis educatius, sanitaris i els serveis sanitaris és fent una bona gestió, simplement amb això.

Compartim la finalitat, però no podem compartir les formes. No és qüestió de fer una llei i amb això s'arregla tot. Torn repetir: li puc assegurar que es poden fer els mateixos serveis simplement amb una cosa que és qüestió de rigor propi; simplement gestionar bé els recursos de tots.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Jo crec, Sr. President, que la realitat el desmenteix. Jo la setmana passada el vaig escoltar; vostè va parlar molt i no va concretar cap a on hem d'anar a les Illes Balears. Jo li vaig comentar, com ho fan moltíssimes veus autoritzades, que el fet que alguna xifra macroeconòmica vagi una mica millor això no repercuteix en el benestar de la ciutadania, que les famílies no noten aquesta recuperació. Els seus retalls, Sr. Bauzá, han provocat una situació més dura, han provocat més desigualtat, han provocat més pobresa, ha provocat més precarietat. Aquesta és la realitat i les xifres són duríssimes.

Tenim un conflicte educatiu com mai en aquesta comunitat autònoma, un 20% de famílies al llindar de la pobresa, els contractes cada vegada són més precaris i més temporals, 25.600 famílies que totes elles estan en situació d'atur, més de 100.000 persones que cerquen feina. Aquesta, Sr. Bauzá, és la realitat. Vostès han fet retalls duríssims en drets socials i ara van cap a retalls en drets civils i en llibertats.

Sr. President, nosaltres sempre li hem dit el mateix: de la crisi, en sortirem; allò important és saber com, i amb les seves polítiques el com és molt clar: més pobresa, més precarietat, més desigualtat, menys democràcia.

Per evitar que això torni a succeir els socialistes proposam una mesura que va més en línia amb la que ahir ens feien els sectors de la discapacitat, avui Dia internacional de la discapacitat i ahir ens proposaven fer aquest gran pacte social, a les forces polítiques. Jo li deman: està vostè disposat, Sr. President, a desenvolupar l'Estatut d'Autonomia i garantir els drets fonamentals que s'hi reconeixen? Està disposat, Sr. President, a blindar dels retalls l'educació, la política sanitària i la política social? Jo esper la seva resposta, però sobretot l'esperen les víctimes dels seus retalls.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Armengol, és curiós i ho he anotat, em diu que la realitat em desmenteix. Això és el que acaba de dir vostè. Però curiosament ara vostè, quan no governa, es preocupa del blindatge, i es preocupa del blindatge quan el que havia vostè de blindar era el pagament, pagament, per exemple, d'una cosa que a vostè avui li torna a preocupar, els discapacitats. Per què no va blindar vostè el pagament dels discapacitats? Supòs que això és una realitat.

(Alguns aplaudiments)

Però també li preocupa, li preocupa, al seu partit li preocupa blindar l'educació. Per què no va pagar les beques?, i per què va deixar endeutat l'IBISEC? Ara li preocupa tot el que no li preocupava quan vostè governava, i ara s'ha produït un important augment en matèria pressupostària precisament a serveis socials, salut i educació.

Però miri, miri, Sra. Armengol, li diré la diferent forma de governar, i li preocupa també el compliment de l'Estatut. Miri, fa dues hores aquest govern, juntament amb els presidents dels consells de totes les Illes hem aprovat una cosa històrica per a aquesta comunitat: l'equilibri del sistema de finançament de tots els consells insulars, una cosa que li preocupa, a vostè, en compliment de l'Estatut i que hauria d'haver estat aprovada l'any 2007. Es va aprovar l'any 2002...

(Alguns aplaudiments)

...es va aprovar l'any 2002, i hem estat 11 anys -no, vostès no- 11 anys, varen estar 11 anys sense actualitzar una llei de finançament. Ho haurien d'haver fet l'any 2007 i no ho varen fer. Però torn repetir, aquesta llei de finançament que vostès no han fet...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

...i que vostè simplement s'omple la boca de paraules, és el que dóna estabilitat, entre altres coses, a una de les competències que tenen els consells, que són els serveis socials, que no necessiten que ningú empli la paraula blindatge perquè simplement estan assegurats amb aquesta normativa, que vostè diu que no perquè no sap ni el que hem aprovat avui matí...

(Remor de veus)

...i que en aquest cas està assegurat per totes les forces polítiques que en aquest cas representen els consells insulars.

Sra. Armengol, no necessitam frases grandiloqüents de blindar. Simplement el que hem de fer és una cosa que no varen fer vostès: fer feina.

Moltes gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

II. Interpel·lació RGE núm. 6754/12, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a pèrdua de connectivitat aèria de Menorca.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam al segon punt de l'ordre del dia, que correspon al debat de la interpel·lació RGE 6754/12, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a pèrdua de connectivitat aèria de Menorca.

En nom del Grup Parlamentari MÉS té la paraula el Sr. Nel Martí, per un temps de deu minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, el transport aeri és una qüestió vital per a la nostra comunitat autònoma, feta d'illes, i açò és tan evident com ho és també que les institucions i les formacions polítiques que han tingut la responsabilitat de gestionar no ho han resolt satisfactòriament i no han resolt definitivament la qüestió. No ara, sinó històricament; és una responsabilitat, sense cap dubte, compartida.

Tots sabem que sense unes connexions, unes freqüències, uns preus adequats que comuniquin entre si aquesta xarxa d'illes que som i, alhora, que comuniquin aquestes amb la resta de principals ciutats espanyoles, europees i mundials, si no és així, deia, tenim un futur bastant complicat, ruïnós, diria jo. Aquesta, sense cap mena de dubte, és una qüestió d'estat, és una qüestió de primer ordre, però és també una qüestió en què l'Estat central -i ho vaig dir l'altre dia arran del debat de política general- hi ha de posar sentit d'estat, voluntat i recursos, si més no voluntat, recursos i sentit d'estat els mateixos que ha portat a destinar més de 50.000 milions d'euros per construir 2.600 quilòmetres per a tren d'alta velocitat, per connectar ciutats que ja estan comunicades, per exemple per carretera, per autopista, per tren i fins i tot també per avió, un cost que ens dona una proporció molt il·lustrativa de l'esforç estatal cap a les Illes Balears. L'aportació anual de l'Estat que fa possible el descompte de resident del 50% suposa l'aportació equivalent al cost de 2,2 quilòmetres d'AVE.

La realitat empírica d'avui, però, és que entrar i sortir de les Illes, especialment de Menorca, Eivissa i Formentera és més complicat i sobretot més car que mai. És evident que la situació econòmica no juga a favor nostre; és evident que la massa de població de Menorca, d'Eivissa i Formentera també suposa un obstacle; és evident que avui per avui la dinàmica del mercat tota sola no serà capaç de resoldre les necessitats balears i molt menys de les illes que no són Mallorca. La solució és, per tant, política, sense cap dubte, política.

Jo no li diré que no han fet res, perquè no seria ni cert, ni seriós, ni constructiu; jo no li diré que, com que no tenim competències, la Direcció General de Ports i Aeroports és innecessària, ans el contrari, li dic que la Direcció General de Transport Aeri és estratègica per a la nostra comunitat autònoma. Vostè em dirà que han creat els comitès de coordinació i jo li diré que vam crear els comitès de rutes; vostè em dirà que no vam reunir el Comitè assessor de gestió aeroportuària i jo li podria explicar per què i dir-li que el Govern no ha convocat la reunió, des del nostre punt de vista, de la comissió mixta del Govern i Foment amb la celeritat de les decisions i de les situacions que es produïen.

Vostè em dirà que què va fer el Govern per evitar que Iberia abandonés la seu de Palma i jo li diré que què va fer el Govern en el cas d'Spanair. I així podríem continuar infinitament.

Crec que tot açò, crec que la qüestió va més enllà de totes aquestes batalletes, la solució, com deia, l'ha d'aportar la política i la política de les institucions de les Illes Balears i de la societat civil davant la política, jo diria que poc sensible de Madrid, ha de ser de front comú. La societat civil està sent exemplar en la reivindicació d'un transport aeri digne i les institucions tenim el deure de correspondre aquesta exemplaritat amb fets.

Comencem, per tant, amb les OSP. Una primera dada: un vol Palma-Maó o Eivissa val 93 euros, amb resident; un vol entre Gran Canària i Tenerife en val 60, alguna cosa passa. L'estudi fet per la Fundació Universitària del Bages, a petició de la Plataforma del transport aeri ofega Menorca ha portat a l'entitat a fer una proposta molt clara, molt senzilla i molt definitiva, aprovar OSP sense monopoli i amb una tarifa única i universal. Per al cas concret de Menorca, però que és extensible a Eivissa i a Formentera i a Mallorca, proposa quatre OSP: una amb Mallorca, de 35 euros per trajecte; una altra amb Barcelona, de 52 euros per trajecte; una altra amb València, de 80 euros, i una altra amb Madrid de 90 euros, i tot açò, segons l'estudi esmentat, sense augmentar els 8 milions d'euros de què disposa Foment per al descompte de resident.

Independentment de les xifres de la valoració tècnica de les dades que s'aporten en aquest estudi, hi ha una aposta clara: el transport aeri de les Illes ha de passar-se de basar-se en el descompte de resident per passar a un sistema molt més just, eficient i competitiu, les OSP i les tarifes úniques i universals, les quals permetrien acabar amb el frau de no residents o residents d'estiu que es beneficien del descompte de resident, acabar amb el nefast i humiliant certificat de residència, acabar amb les injustes tarifes de bitllets comprats a darrera hora o amb dates especials, acabar amb la injusta diferència entre residents comunitaris i extracomunitaris que ara, efectivament, està resolta, i sobretot per adaptar la gestió del transport a una realitat inqüestionable, que és que per a la nostra economia és tan important la mobilitat dels residents com la dels no residents.

En aquest sentit, m'agradaria conèixer quina és la valoració i quina és la consideració del Govern d'aquest estudi elaborat o encomanat, millor dit, per la plataforma menorquina i que afecta, però, que fa propostes, però, al conjunt de la comunitat autònoma.

Respecte de l'OSP entre illes, l'estudi també posa de manifest que les tarifes regides per l'Obligació de Servei Públic entre illes és de les més cares de tots els territoris insulars europeus. Per exemple, un bitllet comprat a darrera hora per volar de Maó o Eivissa a Palma té un preu de 0,37 euros per quilòmetre, mentre que de Còrsega a París en val 0,99 i de les Açores a Lisboa, 0,12 euros. En aquest sentit, em semblava que era un punt d'acord que calia revisar, l'Obligació de Servei Públic entre illes, i que calia apostar per una tarifa única, de fet va ser un compromís d'aquest govern i una labor de la qual n'ha retut compte en algunes ocasions el conseller Delgado.

Ara tenc els meus dubtes, perquè el passat divendres aquest parlament va rebutjar una proposta de resolució que deia, textualment, açò: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a negociar amb l'Estat, amb caràcter d'urgència, la modificació d'Obligació de Servei Públic entre illes, que estableixi la tarifa única i universal -de 30 euros, posava la proposta, m'imagín que no són els 30 ni els 35 el motiu de la discrepància- per trajecte", deia. En qualsevol cas, m'agradaria, Sr. Conseller, que ens explicàs en relació amb les OSP en quina situació es troba la revisió de la declaració entre illes? En quina direcció es treballa? En quina situació es troba l'Obligació de Servei Públic entre Eivissa i Mallorca? Quina valoració fa el Govern de l'estudi de la Fundació Universitària del Bages en relació amb el que li he esmentat?

També m'agradaria que avui, en seu parlamentària, ens explicàs en quina situació es troba l'Obligació de Servei Públic entre Mallorca i Madrid, després que la companyia que executa aquesta freqüència anunciàs, després hi hagués rectificacions, però jo crec que el Govern és el millor que pot clarificar la situació quan es posava damunt la taula la revisió d'aquesta Obligació de Servei Públic per no respondre a les expectatives de negoci que tenia previstes.

També, quant a les connexions amb la península, es dona una circumstància que, per primer cop en molts anys, moltes de les rutes estatals durant l'hivern són operades per una sola companyia, així per exemple, amb Air Nostrum, que connecta Menorca amb Palma, amb València i amb Madrid, aquesta darrera en règim de monopoli, o Vueling que ho fa amb Barcelona, amb tot el que açò suposa quant a tarifes, freqüències i horaris. Quines actuacions ha portat a terme el Govern en aquest tema i quina perspectiva de futur preveu o té estudiada el Govern en aquest sentit?

Quant a gestió portuària, també m'agradaria fer un apunt. Em sembla clar que aquest parlament s'ha pronunciat, no sé quantes vegades, moltíssimes vegades, respecte del model de gestió, de cogestió aeroportuària que necessita, que vol, que desitja aquesta comunitat autònoma per respondre a les seves necessitats i a la seva realitat; en canvi, però, avui el cert és que el Govern de l'Estat tira endavant, el Ministeri de Foment, AENA, un procés de privatització, ja no del 49%, amb el qual he de dir que el nostre grup també hi era en desacord, ara ja del 60% de les accions que estan en un procés avançat, que ha passat el filtre del Consell Consultiu de privatització, que li ha donat el vist-i-plau i que, si tot continua amb aquest ritme, no passaran molts mesos i tindrem que aquest procés de privatització d'AENA es durà a terme. I açò romp, de forma definitiva, tira en orris tot el projecte, tota la voluntat manifestada en aquest parlament en relació amb la cogestió aeroportuària; acaba amb el Comitè de coordinació, acaba amb el Comitè de rutes, acaba amb qualsevol voluntat d'aquesta comunitat de poder incidir, decidir sobre la gestió dels nostres aeroports.

Finalment, dos apunts molt breus, un d'aquests és el certificat de resident. Des del Govern de les Illes aquest tema es veu com a una, jo diria, no sé si dir anècdota, comparat amb els greus problemes de connectivitat que tenim, i deu ser bastant cert; però, des d'un altre punt de vista, des del punt de vista d'aquell que viatja de forma regular, del malalt, de l'empresari, doncs no és una anècdota, suposa el resultat d'una mala gestió; de voler gestionar un sistema ara que s'implantàs quan no estava absolutament contrastat.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Martí, per favor.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Ha demanat -ara acabaré-, ha demanat als ciutadans que durant tot un any, més d'un any, hagin hagut de presentar el certificat de resident, sense que cap sistema estigués implantat i pogués resoldre aquesta, no només molèstia sinó situació que moltes vegades ens trobam, sobretot els diputats menorquins i eivissencs i formenterers que ens traslladam i veiem com, bé, moltes persones es queden a l'aeroport o han de comprar un nou bitllet a causa dels problemes en relació amb aquest certificat de resident.

No m'estendré més, hi ha altres qüestions, segurament després les podrem plantejar, però insistiria sobretot en la gestió aeroportuària, com veu la situació el Govern, la connectivitat i concretament amb les OSP quina és la valoració que fa el Govern respecte de l'estudi que ha presentat la Plataforma menorquina del transport ofega Menorca. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martí. Per part del Govern, té la paraula el conseller de Turisme i Esports, Sr. Delgado.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente, gracias, Sr. Martí. Bueno, acierta, Sr. Diputado, cuando dice, y estamos de acuerdo en que estamos hablando de una cuestión de voluntad y de recursos por parte del Estado; acierta también cuando dice que no estamos ante una cuestión que sea competencia de este gobierno, con lo cual tanto nosotros como nuestros antecesores en este cargo tuvieron, pues, en cierto modo, unas posibilidades limitadas. No acierta cuando dice que yo voy a hablar de los Comités de rutas que nunca reunieron o de los Comités de coordinación que nunca crearon o de las OSP, que son ajenas totalmente a su gestión, las dos existentes.

En cualquier caso, sí quiero, con independencia de que en la segunda intervención si queda alguna cosa suelta se la pueda comentar, sí quiero hacerle un pequeño análisis en esta primera intervención de la situación con la que nos encontramos, porque yo creo que en esta materia nos hemos encontrado siempre creo que de una manera bastante fiel de colaboración, y no creo que tengamos grandes discrepancias en el fondo del asunto, y estamos de acuerdo en que es un tema político.

El deterioro de la situación económica en el país, en España, ha repercutido en general en la caída de pasajeros en todo el Estado, ha caído un 15% durante los meses de enero a agosto de este año, a nivel nacional, quiero decir que es un problema generalizado, con independencia de que todos sabemos que el mal de muchos es consuelo de tontos y no tiene por qué ser excesivamente mencionado.

En cuanto a la situación de Menorca, concretamente, le voy a dar varios datos para que nos situemos y tengamos una visión un poco histórica del tema, puesto que no es un problema ni de hoy, de ni de mañana, ni de ayer, ni siquiera de la legislatura pasada. Las cifras globales de los pasajeros, en 2001 pasaron 2,8 millones de pasajeros; en 2002, 2,7, con lo que supuso una pérdida del 3,7%; en 2003, 2,68, lo que supuso otra pérdida del 0,5% -estamos hablando del inicio de los años 2000-; en 2004, 2,61, que supuso una pérdida de 2,9% de pasajeros; en 2005, 2,57, que supuso una pérdida de nuevo de 1,5%; en 2006, 2,66, hay un pequeño cambio de tendencia y se recuperó un 3,5% de pasajeros. En 2007, hubo 2,76 millones, lo que supuso un 3,6% más. Empieza la legislatura, en 2008, 2,59 millones, cambia de nuevo la tendencia y se perdieron 5,9% de pasajeros, en 2008, hablo de la globalidad de pasajeros en el aeropuerto de Mahón. En 2009 se volvieron a perder, 2,42 millones, de nuevo se perdió un 6,7% de pasajeros, llegándose a la cifra más baja que consta en las estadísticas existentes, en 2009. En 2010, se pasó a 2,49, cambió un poco la tendencia y se recuperó un 3% de pasajeros. En 2011, se recuperaron un 2,8 y en 2012, con 2,54 millones, se perdió un 0,7.

En cuanto a 2013, la comparativa de enero a octubre que tenemos es que, aproximadamente, van a ser los mismos resultados que de enero a octubre del año pasado; es decir, parece que se ha estancado.

Por lo tanto, si recuerda lo que le acabo de leer, las principales pérdidas de pasajeros en todo este histórico, las principales tuvieron lugar durante los años 2008 y 2009, no durante esta legislatura.

En segundo lugar, si analizamos los datos de la temporada alta, sólo temporada alta, nos encontramos con que en 2001 pasaron en temporada alta por el aeropuerto de Menorca 2,53 millones de pasajeros; en 2002, 2,41, se perdieron un 4,6; en 2003, 2,4, se perdieron un 0,4; en 2004, 2,3, se perdieron un 3,4; en 2005, 2,26, se perdió un 2,5; en 2006, 2,32, se recuperó un 2,25; en 2007, 2,38, un 2,4% más. Pasamos a 2008, cambio de legislatura, en 2008, 2,21, se perdieron 6,9% de pasajeros; en 2009, se perdieron 9,2% de pasajeros; en 2010, se perdieron 3,6% de pasajeros; en 2011, se gana un 3,5% de pasajeros, tenemos 2,23 millones, y en 2012, 2,26 millones, se ganan un 1,4% de pasajeros. Y en el actual año 2013, que ya podemos hablar, porque hablamos de temporada alta, se han ganado 16.385 pasajeros, lo que supone un 1% con respecto al año anterior, que ya había supuesto un aumento del 1,4 y el anterior un aumento del 3,5. Es decir que si nos ceñimos entonces a la temporada alta se perdieron los pasajeros principalmente el núcleo se perdió en los años 2008, 2009 y 2010.

Es decir que durante esa temporada se consiguió casi el imposible de esa legislatura, que toda la legislatura, en temporada alta, bajara el número de pasajeros en el aeropuerto de Mahón, no se había conseguido esta generalidad en una legislatura jamás.

Si analizamos la evolución ahora de la temporada baja, encontramos que en 2001 los pasajeros fueron de 274.000; 2002, un incremento del 4,5; en 2003, un 1,3; en 2004, un 1,3; en 2005, un 7,6 más -me refiero siempre más-; en 2006, un 9% más; en 2007, un 11,3% más; en 2008, un 0,7% más; en 2009, se rompe la tendencia y los pasajeros fueron 344.000, perdiéndose un 9,2%. En 2010, volvimos a perder pasajeros y se pasó a 343.000 con un 0,5%. Y en 2011, con 305.000, se perdieron un 2,2%. Es decir que, como se ve, la caída de pasajeros es paulatina, gradual, casi con cuentagotas, salvo unas caídas normalmente espectaculares, casualmente los años 2008, 2009 y 2010, y yo no culpo a nadie, pero son los datos y son los hechos.

Si analizamos la temporada baja en los vuelos interislas, en los que, bueno, pues hay un servicio público, los pasajeros también han disminuido: en 2008, había 278.000; en 2009, un 6% menos; en 2010, un 2,2% menos; en 2011, un 7% menos, y cuando menos ha bajado ha sido en las dos últimas, que ha bajado un 1 y un 1. Es decir que se observan pérdidas del 6, del 2,2 y del 7% durante la legislatura anterior -estamos hablando de la temporada baja de los vuelos interislas- y del 1% el año pasado y del 1% este año. Es decir, estamos hablando de 6, 7 y 2,2, pero bueno.

En cuanto a la conectividad doméstica, se han perdido rutas en temporada baja, si bien se mantienen las conexiones con las principales ciudades españolas, Madrid, Barcelona y Valencia, también con Palma. Las conexiones con Palma, en los asientos ofertados, pasan de 147.000 a 158.000, lo que supone un incremento del 7,3. En las conexiones con Madrid, pasan de 53.000 a 63.000, con lo cual se incrementa la oferta en un 18,9. Y en las conexiones con Valencia, pasan de 16.000 a 24.000, con lo cual se incrementa la oferta en un 51,5%. Ciertamente es que se bajan con Barcelona, con Barcelona disminuyen los asientos, pasan de 234.000 a 171.000, un 26% menos; esta bajada se explica por el hecho de que Ryanair ha dejado la ruta, cuando, sin embargo, habían aumentado el último año 66.000 pasajeros. Estas son las consecuencias que tienen la operatividad o la operación con estas compañías.

Y ¿qué hemos hecho ante estas circunstancias? Porque, evidentemente, hay un problema con el mercado nacional, pues se han adoptado las medidas concretas, se ha puesto en marcha el Comité de rutas, que ha aprobado el plan bienal -saben que en el Comité de rutas están todas las administraciones-; el Comité de rutas ha aprobado una serie de actuaciones en temporada alta, una serie de medidas a adoptar en determinados mercados, y en la última reunión del Plan bienal se constató que tres de estos objetivos se han cumplido: ha crecido el tráfico en los meses medios, al incrementarse un 12% en mayo y un 5% en junio, y se ha recuperado el tráfico con Gran Bretaña, ha crecido un 10%, y se han abierto nuevas rutas con mercados como San Petersburgo y Dinamarca.

Y en temporada baja, mejorar la conectividad con Barcelona, Madrid, Palma y facilitar el uso de esos aeropuertos como *hub* e incrementar las conexiones con el Reino Unido fueron los objetivos. En la última reunión del Comité de rutas se ha constatado que aumenta la oferta de asientos hacia Madrid y Palma, como he dicho antes.

Y luego, en segundo lugar, pues, para no quedarnos parados, se han puesto en marcha una serie de acciones destinadas al mercado nacional, que es el quid de la cuestión y el problema básico. Se pusieron en marcha estos *roadshow* en las Islas Baleares, en cinco ciudades españolas, las cinco principales emisoras que son Málaga, Valencia, Madrid, Bilbao y Barcelona, y se han llevado a cabo unas actuaciones muy interesantes para la isla de Menorca, un viaje experiencial por una serie de *bloggers*, cinco *bloggers* se fueron a Menorca, en la audiencia potencial de los quince *bloggers* que fueron a Mallorca, que luego cruzaron información con los de Menorca, fueron de 447.000 seguidores en Twitter, 72.000 fans en Facebook, 15.000 seguidores en Instagram y 2.693.000 visitas en un mes.

Luego se hizo una presentación experiencial en las cinco ciudades en la isla de Menorca, se celebró un *workshop* también donde Menorca contó con un mostrador propio, el que tenían los *pick and sell* y toda esta tecnología a su disposición, y luego una acción de *street branding* dirigida al consumidor final en las calles de las ciudades visitadas.

Además de todo esto se han iniciado unas actuaciones en revistas especializadas, *Turismo y Viajar*, *Preferente*, en los meses comprendidos entre agosto y diciembre donde Menorca ha estado presente tanto en las actividades como en los textos de

publireportajes, en el caso de producto de naturaleza, en el caso de gastronomía con sus denominaciones de origen e indicaciones geográficas y vino de la tierra, y en el caso de producto cultural haciendo referencia a la Menorca talayótica se han emitido 45 cuñas promocionales específicas de la isla de Menorca entre el 26 de setiembre de 2013 y el 2 de noviembre de 2013.

Como puede ver, pese a que en comparación con la legislatura anterior a la que no tengo tampoco especial ganas de entrar, la situación es menos delicada, es menos delicada, aunque el goteo existe no nos hemos quedado de brazos cruzados y hemos iniciado las oportunas campañas de recuperación del mercado nacional, que es nuestro principal objetivo para Menorca.

Muchas gracias.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la rèplica? Sr. Martí, té vostè la paraula.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller. Ens ha exposat, efectivament, moltes xifres i moltes xifres que tenen a veure amb la pèrdua de passatgers. Els nombres, sense cap dubte, són importants perquè tenen molt a veure amb la viabilitat que les empreses puguin mantenir, dur a terme i executar una determinada connexió, però en qualsevol cas, jo crec que els nombres no ho poden ser tot, encara que el nombre de passatgers hagués disminuït encara més dels que tenim, aquests passatgers segueixen tenint, com a ciutadans de la comunitat autònoma, els mateixos drets a poder viatjar i a tenir unes connexions, unes freqüències i uns preus, diguem-li, raonables, diguem-li equiparables a fer el mateix recorregut que fa un ciutadà quan es mou dins la península.

Jo crec que més que de dades és de plantejament, més que de feina és en quina direcció es fa la feina, ja li he dit abans, jo no qüestionaré que aquest govern no fa feina, però en quin sentit fa feina? Per això, jo li demanava, i li reiter, per conèixer quina és l'opinió, la valoració d'una proposta concreta, obligació de servei públic amb una tarifa única i universal, que és la proposta que li esmentava en el darrer estudi que li presentava la plataforma, que permetria acabar amb coses, diguem, que han estat objecte d'actuació també, i que ha defensat aquest govern, com per exemple, el frau de no residents o de residents d'estiu que es beneficien del descompte de resident, o de les tarifes injustes que ha de pagar, doncs, un ciutadà quan compra el bitllet a darrera hora. Quin és el model cap al qual treballa el Govern? És aquest?

En aquest sentit, jo vull recordar que havia estat un plantejament d'acord, i la meva preocupació es veure que darrerament aquest acord no es reitera, com a mínim no es reitera, pot ser que es mantengui, però m'agradaria conèixer si es manté o no es manté. S'aposta per una obligació de servei públic amb una tarifa única i universal?

M'agradaria, supòs que tampoc no ha tengut temps, Sr. Conseller, però que parlem de la gestió aeroportuària. Entendrà que des del nostre punt de vista una de les claus és la declaració de servei públic, és l'acció política que ha de permetre que els ciutadans d'aquestes illes siguem, tinguem els mateixos drets de mobilitat que la resta de ciutadans de l'Estat, la gestió aeroportuària és fonamental, i en açò coincidirem. Però ens preocupa que el Govern de l'Estat no camina en la mateixa direcció.

Sabem, és cert, que dia 24 de gener el Govern va lliurar a la ministra de Foment un document en el qual defensava aquesta posició de defensa de la titularitat pública, però, insistesc, no és menys cert que AENA està en un procés prou avançat de privatització que, lògicament, acaba amb allò d'una gestió individualitzada, d'una gestió pública i d'una gestió participada amb les institucions i els agents socials d'aquesta comunitat autònoma per definir quin és el paper que han de tenir els nostres aeroports.

Tampoc no hem pogut esmentar, i jo li tornaria a reiterar, el compromís, vostè el recordarà, Sr. Conseller, de la ministra de Foment quan es va implantar el certificat de resident, era precisament el Nadal del 2012, bé, un poc abans, i ens deia que, bé, amb la implantació del sistema SARA es resoldria que els ciutadans residents a les Illes haguessin de presentar aquest certificat. Jo li he de dir que a hores d'ara, avui, el tema no està resolt, moltes de les companyies no el tenen implantat i hi ha molts de problemes de poder aplicar i utilitzar el sistema SARA per comprovar realment si aquell passatger és un ciutadà resident o no, i qualsevol ciutadà que treu un bitllet per internet, la targeta d'embarcament, no sap si aquell dia li sortirà com a resident o no resident. Ja li puc dir jo que dies venc com a resident a la targeta d'embarcament i dies l'he d'acompanyar del meu certificat de resident perquè el sistema no l'ha verificat i, per tant, no const com a tal. No funciona.

Hem de reconèixer que hi ha hagut un problema de gestió, d'aplicació. El lògic hauria estat primer implantar un sistema contrastat i no haver de generar una problemàtica, una dificultat, un cost als ciutadans i també a l'administració.

Finalment, per un altre, el temps se m'acaba, per un altre tema que, a més, va ser un acord unànim de aquest parlament, i és amb relació, que té a veure també amb la gestió dels nostres aeroports, és la proposta, que com deia es va aprovar per unanimitat, una iniciativa del Grup MÉS que deia, demanava que la gestió dels pàrkings de l'aeroport...

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Ha d'acabar, Sr. Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

... que ha estat una gestió que va canviar, que va fer que els ciutadans perdessin aquells trenta minuts que permetien, doncs, recollir o permetien deixar un familiar, un amic, una persona sense que tingués cap cost, i aquest sistema es va eliminar sense, crec, tenir en compte la realitat de les nostres illes. Cada dia que viatjo cap aquí molts malalts, molts familiars de malalts

han de deixar el cotxe a l'aeroport i això suposa un cost no menyspreable.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Martí, acabi.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Per tant, és important, i crec que aquest govern també s'hauria d'implicar, a més, en la implicació d'una resolució d'aquest parlament.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn ara de contrarèplica del Govern. Té la paraula el Sr. Carlos Delgado, per un temps de cinc minuts.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sra. Presidenta. Jo le voy a dar un par de datos más, Sr. Diputado, y luego le comentaré brevemente los puntos que usted me ha comentado. Mire, Sr. Martí, la temporada turística ha sido un record, ha sido espectacular, el número de pasajeros provenientes del Reino Unido ha aumentado un 9,1%; los alemanes un 8,4; los pasajeros de Suiza un 9,2, se han incrementado los pasajeros de destinos de mercados emergentes como Dinamarca, Noruega, República Checa o Irlanda. También ha habido importantísimos crecimientos en los meses extremos de la temporada alta, así en mayo se detectó un aumento del 11,8%, o sea que la temporada no se acorta sino que se alarga, en junio de un 5,2%, en setiembre de un 0,2%. Y desgraciadamente no tenemos los datos posteriores porque está siendo un final de temporada alta, inicio de temporada baja espectacular e histórico. Desgraciadamente no los tengo.

Se han creado en temporada alta 35 nuevas rutas; se ha operado con 6 aeropuertos nuevos, Sevilla, Bremen, Wilmer en Dinamarca, San Petersburgo, Aberdeen Dyce en Escocia, Stavanger en Noruega y la conectividad, en general, a nivel internacional ha mejorado, ha mejorado.

Por otra parte, en cuanto a la OSP de Madrid, bueno, primero, la OSP de Madrid está gracias al Gobierno nuestro, como está la otra OSP, la interislas, y las dos han sido promovidas por nosotros. Evidentemente que se tiene que revisar, evidentemente que la compañía se equivocó con los números y no les salen y en eso están los competentes en la materia realizando las oportunas negociaciones. Pero yo le digo que, a usted, a ustedes, que tanto les gustan los informes, que sólo mencionan algunos que precisamente no los tenemos, o sea lo que ya comentaré, deberían, o supongo que tienen, el informe del Defensor del Pueblo que a este respecto dice literalmente: "Esta institución, tras analizar la información de la Dirección General de Aviación Civil, no aprecia irregularidad alguna en las condiciones establecidas para la OSP del trayecto Madrid-Menorca, pues gracias a la intervención de la administración pública es posible contar con un servidor regular y con tarifas más asequibles". Este es un informe del que no he oído ni una sola palabra en su intervención.

Tenga en cuenta, Sr. Diputado, que si ha viajado a una tarifa media de 77 euros por trayecto, que a nuestros efectos, con el descuento de residente, es de 38,5. Eso ha sido la tarifa media, muy por debajo de la tarifa de referencia de 130 euros acordada.

En cuanto al AVE, bueno, ha mencionado algo del AVE, sí, el sistema AVE es que el AVE funciona bajo un sistema de monopolio estatal. La situación del sector aeronáutico, pues como usted sabe, desde el año 92 es de libre competencia, por esto tampoco se puede decir que la promoción del AVE desde el mismo ministerio pueda ser una discriminación positiva porque estamos hablando de un sistema de monopolio estatal, no de libre competencia como es nuestro caso desde el año 92.

El tema de la privatización de AENA ya se lo he dicho, con esto no quiero decir, no quiero decir que no estemos totalmente en contra, estamos en el mismo mar con este tema, pero le estoy diciendo una cuestión que seguramente mucha gente ignora y que es una realidad, en un tema hay un monopolio y en un tema no hay ningún polio sino que hay libre competencia. Realmente esto es una cosa que está ahí y que probablemente se tendría que cambiar. El tema de la privatización de AENA, el tema de la descentralización, es algo que hemos defendido, hemos defendido la titularidad pública y cuando tuviéramos esa gestión los comités de coordinación que ahora se están nombrando, acabamos de dar las propuestas de los nombres concretos, pues, evidentemente ahí será el seno apropiado para hablar de párkinges porque hasta ahora no lo teníamos.

En cuanto a la tarifa plana, se ha solicitado al ministerio, la rebaja del precio es de un 25%, un 25% de los precios de la OSP porque legalmente esto se ha estudiado, no se puede pedir más, para que pudiera ser mayor tendría que haber un cambio jurídico de normativa y también presupuestario con lo cual las consecuencias que ello podría tener respecto a poner en peligro el actual sistema de bonificación del descuento de residente.

En cuanto a los precios, pues, hemos pedido información al Observatorio de Precios, pero es muy importante que tenga usted en cuenta dos cosas: primero, que no podemos hablar sobre simulaciones, las simulaciones en internet tres semanas anteriores no es lo que se tiene que analizar, se tienen que hablar de conjunto, la media de los precios de un determinado vuelo.

Otra cosa importante, y es que en Palma este verano el tráfico nacional ha caído un 15% en el aeropuerto de Palma, con una gran oferta de billetes y una amplia gama de precios y horarios, con lo cual al final uno llega a pensar que ni los precios ni la falta de vuelos son la causa de la pérdida de pasajeros, esto podría ser, sino la crisis económica, porque cuando hay muchas posibilidades, muchas tarifas, muchas opciones, caída de un 15% en el aeropuerto de Palma.

En cuanto a la plataforma, el estudio de la plataforma, me gustaría tenerlo, pero es que no me lo han dado, porque a veces al Gobierno se le exige una gran fidelidad, un gran compañerismo cuando se trata de realizar actuaciones comunes, les hemos llamado siempre a los de la plataforma, siempre que hemos ido a Menorca los hemos citado y ese informe lo tienen los medios de comunicación, lo hemos pedido por carta y no se han dignado a entregarlo, con lo cual no puedo hablar de lo que desconozco, pero me gustaría saber si se ha hecho con previsiones, datos reales o con simulaciones, porque entonces podemos tener sorpresas.

En fin, Sr. Martí, en la pasada legislatura es cuando Menorca perdió más pasajeros, un 11,9 el 2008; un 6,7 el 2009, y entre el 2007 y el 2011 Menorca perdió casi 200.000 pasajeros. Y no culpo al pacto de ello, y no culpo, pero no nos culpe tampoco a nosotros. Es una situación en la que tenemos que trabajar conjuntamente y lo que nosotros, evidentemente, nunca haremos es dar 5 millones de ayudas a las aerolíneas con unos sistemas de dudosa legalidad y que al final les ha supuesto un verdadero varapalo de la Comisión Nacional de la Competencia por su facilidad en malgastar el dinero público con fórmulas de dudosa legalidad y obteniendo nulos resultados. Creo sinceramente que deberían ir con más cuidado al criticar las actuaciones de este gobierno.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

III. Compareixença de la Consellera d'Educació, Cultura i Universitats, per tal de retre compte del compliment de la Proposició no de llei RGE núm. 779/12, relativa a suport a l'ensenyament inclusiu a les Illes Balears (Escrit RGE núm. 13516/13, presentat pel Grup Parlamentari Socialista).

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon a la compareixença de la consellera d'Educació, Cultura i Universitats, per tal de retre compte del compliment de la Proposició no de Llei RGE núm. 779/12, relativa a suport a l'ensenyament inclusiu a les Illes Balears, escrit RGE núm. 13516/13, presentat pel Grup Parlamentari Socialista.

Intervenció per part del Grup Parlamentari Socialista de la Sra. Esperança Marí, per un temps de deu minuts.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, presidenta. Senyores i senyors diputats. Sra. Consellera d'Educació del Govern de les Illes Balears. Sr. Monerris. Avui, Dia Internacional dels Discapacitats, és un bon dia perquè parlem i traguem aquest tema avui aquí en el Ple del Parlament.

Ja fa prop de dos anys, concretament dia 15 de març de 2012, vàrem aprovar una PNL de suport a l'ensenyament inclusiu a les Illes Balears, es posaren d'acord el tres grups parlamentaris que s'han pogut constituir en aquest parlament, dels quatre que tocava que hi hagués, però bé, ens vàrem posar d'acord i vàrem aprovar una iniciativa que diu textualment el següent: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a apostar decididament per un sistema inclusiu per a l'educació a les Illes Balears". Tots els grups hi vàrem estar d'acord, el PP inclòs, defensat pel Sr. Monerris. La declaració comptava amb el suport de tothom i, per tant, obliga ben clarament al Govern de les Illes. Se suposa, Sra. Camps, que la conselleria que vostè encara no dirigeix, però que ara sí que dirigeix, havia de treballar per aconseguir un sistema educatiu inclusiu, fer passes en aquesta direcció, operar de manera que l'objectiu fos cada dia més a prop. I crec sincerament, Sra. Camps, que tenim en aquests moments massa pocs punts en comú per deixar que aquest vagi pel pedregar en un punt que, teòricament, sí que hi estam d'acord.

Per tant, l'escola inclusiva, recordem-ho, implica moltes coses, implica que s'ha de garantir la igualtat d'oportunitats i la no discriminació; que hem de viure junts en societat, és bo que els eduquem també junts; que els principis del nostre sistema educatiu són igualtat, educació, inclusió i equitat.

Una escola inclusiva és aquella que no exclou ningú, on podem aprendre junts alumnes de característiques diferents, hem de viure junts i, per tant, s'ha d'aprendre a treballar en equip, a dialogar, a ser solidaris. I això només és possible en una tipologia d'escola on convisqui l'alumnat amb característiques diferents, i encara hi afegim el següent, un model escolar d'aquestes característiques s'assenta en el fet que tothom gaudeixi del mateix sistema educatiu amb suports per a aquells alumnes que així ho requereixin. Una escola inclusiva és aquella que ofereix les mateixes oportunitats a tots els infants, i per tenir aquestes mateixes oportunitats hi ha nens i nenes que necessiten més recursos o bé necessiten recursos diferents. I aquí ara, a les Balears, no els tenen.

No només no hem avançat cap un sistema educatiu inclusiu sinó que fins i tot, des del meu punt de vista, hem retrocedit. En alguns aspectes hem retrocedit més que no ho havíem fet en cap altre període de competència o des que tenim competències exclusives en matèria d'Educació.

Certament, el clima dins el món educatiu s'ha enrarit molt des d'aquell 15 de març de 2012. En aquell moment contemplàvem, fins i tot, la possibilitat de posar-nos a treballar per establir un pacte per l'educació que hauria permès sostroure el nostre sistema educatiu de la picabaralla política diària, i ara ens trobam que el tenim més enfonsat que mai amb les trifulgues polítiques quotidianes on tenim un sistema educatiu més assetjat que mai per partidismes i per dogmatismes. Ja li hem dit moltes vegades, vostès crec que són els principals responsables d'haver convertit l'educació en aquest camp de batalla i mirar dos anys enrera ens mostra que no necessàriament hauria d'haver estat així.

No és només un problema de les Illes Balears, encara que aquí és més greu. La setmana passada es va aprovar la LOMQE, la llei d'educació més contestada des de la reinplantació de la democràcia. Una llei que el PP ha aprovat sense el suport ni d'una sola força política. No han pogut trobar cap regionalista, ni de dretes, ni cap foralista, ni cap cantonalista, res de res, perquè els donés una mà en aquesta llei. Per tant, el PP ha quedat demostrat que era incapaç d'arribar a un acord amb un sola força política. Per què? Perquè es tracta d'una llei més classista, més discriminadora i més reaccionària de totes les lleis d'educació que s'han aprovat a Espanya.

Però centrem-nos ara i aquí a les Illes Balears i aquí ens trobam en una situació tremendament regressiva. Les retallades en educació disparen la matrícula en els centres d'educació especial d'alumnes amb necessitats educatives. Ho llegíem a l'*Última Hora*, de dia 27 de novembre, què ocorre amb els infants que pateixen discapacitats? Segons, *Última Hora*, les famílies afectades diuen que hi ha alumnes no escolaritzats perquè no tenen els suports garantits. La plataforma de pares i mares amb infants amb discapacitat se'n queixen ben amargament, ho deien Sra. Consellera, "molts nens amb discapacitat han hagut de deixar el seu col·legi per falta d'equips de suport".

I encara la situació és més greu a Eivissa i Formentera que no a Mallorca, o Menorca. M'entenguin bé, pens que tots els infants han de poder ser atesos a l'escola pública i que el Govern els ha de garantir aquest servei públic, però donat que no ho fa, a Mallorca i a Menorca almanco tenen, si disposen de la renda suficient, per tant, li record que existeix una clara discriminació social, és a dir, si tenen aquesta renda tenen la possibilitat de portar els infants a centres privats. La mateixa plataforma de pares i mares, però, tot comprenent que es matriculin els infants a centres privats, consideren que no és la situació òptima perquè precisament no es respecta el principi d'escola inclusiva del sistema educatiu de les Illes Balears.

La gran víctima de les retallades en educació han estat i són els programes de reforç educatiu. Actualment com a reforç educatiu no hi ha res. Alguns ajuntaments de manera voluntariosa paguen programes pel seu compte, assumint les responsabilitats que correspondrien a la conselleria. Però no tots les poden assumir, no tots es poden fer. Aquests programes eren peça clau per a una escola inclusiva i eren programes que havien defensat, demanant i justificat totes les comunitats autònomes, totes. La reducció de professorat ha afectat precisament de manera molt més dura el sector de l'atenció a la diversitat, que és precisament el que garanteix una major cohesió social, a Eivissa, 1.480 infants. En aquest punt concret és on s'ha reduït més, es treuen o s'han tret AD, PT, AL, AT, s'han tengut i es tenen alumnes completament abandonats sense escolaritzar, tres mesos després d'haver començat el curs. Som a punt d'acabar el primer trimestre.

Només un parell d'exemples consellera, a l'IES Balàfia i a l'IES Sa Colomina hi ha alumnes sense escolaritzar per manca d'AT. Al CEIP Es Vedrà hi ha un nin sord mut monolingüe en àrab, que no compte amb cap tipus de personal especialitzat per atendre'l. El CEIP Can Misses, el CEIP Sant Jordi, el CEIP Can Gerxo, el CEIP l'Urgell, el CEIP Sant Ciriac, el CEIP Sant Joan de Labritja, i punts suspensius, a la majoria dels centres d'Eivissa estan sense els recursos necessaris. Els alumnes amb problemes de salut mental, també es troben en els centres sense recursos necessaris. I després d'un any o més, encara no se'ls ha trobat una solució, CEIP Can Raspalls. A Formentera també es troben amb les mateixes necessitats al CEIP Sant Ferran.

Tot això s'agreuja més per la manca de transport. A Eivissa no hi ha cap garantia que a partir de principis de gener, com ha ocorregut fins fa molt poc, l'alumnat amb necessitats especials, pugui sortir durant l'horari lectiu a realitzar les activitats que li són pròpies del seu currículum, perquè no l'ha conveniat com ha fet a Menorca. La pujada de ràtios que s'ha produït durant aquests dos darrers cursos, també afecta d'una manera ben clara l'alumnat amb necessitats educatives. Afecta l'alumnat amb discapacitats i també de manera molt clara l'alumnat immigrant, que no pot rebre l'atenció necessària per incorporar-se en unes condicions mínimament adequades al sistema educatiu. Per a l'alumnat més regular dels nostres centres, l'augment de ràtios ja suposa un problema, però no és un handicap comparable al que sofreixen els alumnes amb discapacitats, o bé tot l'alumnat nouvingut a les Illes Balears.

També s'ha mantingut la tendència no només a mantenir els centres que constitueixen autèntics guetos i potser no es pot evitar amb facilitat que això ocorri, sinó que aquests centres han estat desproveïts de suports que els eren absolutament necessaris i que ja tenien. Pensem en col·legis com el CEIP Vara de Rei de Sant Antoni de Portmany, on la immensa majoria dels alumnes són immigrants procedents del Magreb, o el CEIP de Cas Serres, amb una problemàtica prou semblant. A aquests centres se'ls ha escamotejat professorat de suport. Que no s'aconsegueixi evitar que es formin guetos, atenent el nostre sistema educatiu i a la llibertat, a la suposada llibertat, a la famosa llibertat dels pares i mares de poder escollir el centre educatiu, es pot entendre consellera, el que no es pot entendre és que són els centres que ja són autèntics guetos, no tinguin un suport especial per part de la conselleria, no s'entén per cap cantó. I té un impacte negatiu la manca d'operativitat que l'aplicació del TIL sotmet els centres de professorat de les Illes Balears. Els centres de professors no fan cursos de formació per atendre la diversitat i en tenen una gran demanda per la situació que s'està provocant. Però clar, com que han convertit els CEP en unes acadèmies d'anglès per anar per casa i no fan pràcticament res més, i tot el que s'hauria de destinar a formació per atenció a la diversitat, se'n va per un altre cantó.

En resum, podem concloure que des que el Parlament de les Illes Balears va aprovar la iniciativa per a l'ensenyament inclusiu a les Illes Balears, amb el suport de tots els grups polítics d'aquest Parlament, en la línia, i repeteix, del que disposa la UNESCO a l'informe del 2008, que diu: "L'escola inclusiva és la que garanteix que tots els nens i els joves tinguin accés a l'educació, però no només a l'educació, sinó a una educació de qualitat, en igualtat d'oportunitats". S'ha anat enrera Sra. Consellera. Dit d'una altra manera, l'escola no és una guarderia, l'escola és un lloc on formar-se i on aprendre a

ser ciutadà, on assumir valors i modelar-se com a persona, no és una mera guarderia d'infants. I vostès, Sra. Consellera, converteixen l'escola pública en una guarderia.

El Partit Popular...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Marí, ha d'acabar.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Vaig acabant. El Partit Popular ha agafat la crisi com excusa per afeblir el sistema educatiu públic de les Illes Balears. Resulta imprescindible rectificar per a la cohesió social d'aquestes illes i hem de reprendre el compromís d'aquest Parlament, Sra. Consellera, de reprendre el compromís amb l'escola inclusiva.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara de la consellera d'Educació, Cultura i Universitats Sra. Joana Maria Camps, per un temps de deu minuts.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Mirin, tots estam totalment d'acord amb l'educació inclusiva, com no pot ser d'una altra forma, perquè és la ideal per ajudar al foment de la diversitat, i a la diversitat enriquidora que tenim a cada aula donar-li el foment que pertoca. Però li diré una cosa, vostè sap perfectament que un any o dos anys no basten per a res. I per què? I no em digui que estam en una situació regressiva, perquè una educació inclusiva no només són recursos, ho sap perfectament, és metodologia i açò implica un canvi molt profund. Que hi volem anar!, no en tenguí cap dubte, en açò hi estam tots d'acord.

No em ralli de regressió, perquè el que tenim en aquestes illes..., ens podem omplir de grans principis i de grans idees, però fins ara el que tenim és una educació integradora, però no inclusiva. Que anam cap a la inclusiva? Sí, açò és l'ideal, però no d'ara, de fa moltíssims anys, de deu anys. Perquè ara em diu: tenim regressió perquè tenim falta de recursos; no, és que fa uns quants anys no hi havia falta de recursos i ja es volia anar cap a una educació inclusiva i no s'hi anava, sinó que tenim una educació integradora.

No em ralli, evidentment, estam totalment d'acord que tots els infants han de tenir tots els reforços, tots els AT, tots els PT, tot el que faci falta, precisament per açò hem posat en marxa un canvi de la normativa per designar els AT, perquè no volem que falti aquest reforç a cap infant.

Tampoc no em ralli de guetos, perquè els guetos existeixen per desgràcia fa molts d'anys. El que vol aquest Govern és, precisament, llevar aquests guetos, perquè creim que tots els infants s'han d'integrar, tots han de ser igual i compartir les seves experiències amb els altres, siguin marroquins, siguin mallorquins o tinguin la nacionalitat que tinguin.

També li diré que hi mescli el TIL perquè el TIL no hi té res a veure, si som rigorosos en tot açò. El TIL, com un altre projecte educatiu, implica que s'enriquiran tots els estudiants. I després s'han de dissenyar els currículums adequats de forma general i amb les petites excepcions perquè es puguin enriquir tots, sense diferència. Perquè, com li deia, tenim una educació que intenta ser inclusiva, però és integradora, perquè integrar i incloure no és el mateix, tenen significats semblants, però en realitat representen filosofies totalment diferents. Com diuen experts en la matèria, açò implica, el procés de canvi, un canvi molt profund i necessita temps. Perquè, per exemple, una educació integradora és una educació centrada en el diagnòstic, mentre que una educació inclusiva està centrada a la solució de problemes, en col·laboració dins una mateixa aula. Una educació integradora està centrada en la inserció parcial i condicionada de determinats alumnes, una educació inclusiva està centrada en una inserció total i incondicional dins l'aula. La integradora està dirigida a l'educació especial, la inclusiva no es dirigeix a l'educació especial, sinó a una educació general per a tots els alumnes de l'aula. L'educació integradora se centra en els alumnes, a través de programes específics, però realment la inclusiva se centra en l'aula i en tenir tots els suports per donar un funcionament a l'aula ordinària. La integradora tendeix a disfressar les limitacions que puguin tenir els alumnes, la inclusiva no disfressa les limitacions, perquè són reals, i s'enriqueix amb aquesta diversitat.

Així, doncs, amb l'educació inclusiva el que volem aconseguir és augmentar la participació de l'alumnat amb deficiències dins una aula ordinària, independentment de les característiques o nivells de cada persona. Per implantar açò, que vostè sap que és lent i costós, però no costós només en recursos, sinó també en mentalització de tota la comunitat educativa, necessitam una implantació lenta, la qual no basta en un any ni en dos. Perquè exigeix un replantejament del funcionament de l'aula que afecti tots els elements de la comunitat educativa i tots els elements curriculars dels alumnes. Hem d'aconseguir, i cap aquí anam, que l'alumnat tingui un mínim de condicions acadèmiques, perquè, evidentment, per aplicar aquest tipus d'ensenyament, hi ha d'haver un mínim de condicions acadèmiques, d'acord amb el grau que s'apliqui, o açò diuen els experts.

A més, hem de plantejar tots els suports necessaris i adequats aula per aula. Hem de formar els docents, per atendre les necessitats que té l'alumnat. Hem d'analitzar com fer l'estudi i seguiment permanent de l'alumnat, per poder valorar precisament els èxits, detectar les dificultats i proposar les accions per superar-les dins cada aula. Hem d'implicar-hi tots els pares i mares perquè acceptin el procés d'inclusió. Hem de dissenyar currículums comuns a tota la comunitat educativa, amb petites excepcions que responguin a la cultura i pedagogia de la diversitat de l'aula, no de l'alumne concret. Després, dins aquesta aula ordinària, hem d'aconseguir un tractament individualitzat que atengui les peculiaritats de cada un dels alumnes. Hem de cercar estratègies que conjuguin el respecte

per aquesta diferència, perquè tots els alumnes, encara que siguin diferents, tinguin igualtat d'oportunitats.

Açò implica, però, i vostè ho sap perfectament, establir a tots els centres educatius un plantejament global que afecti tota la vida del mateix centre, a partir d'un enfocament intercultural. Els centres han de revisar les seves pròpies estratègies. S'han de preparar els docents, com li he dit. En una paraula, requereix, i açò no es fa en dos dies, el compromís de l'administració, però també dels docents, dels tutors, dels pares, de tota la comunitat educativa; és a dir, requereix un canvi de mentalitat perquè tota la comunitat educativa tingui una actitud positiva cap aquesta inclusió.

Però no hi mescli els retalls, és evident que hi ha d'haver recursos, però em vol explicar, quan n'hi havia tants, segons vostè, per què no hi havia una educació inclusiva a Balears? Perquè educació inclusiva, desgraciadament, i cap aquí hem de lluitar tots, no n'hi ha haguda mai, no s'ha aconseguit mai l'objectiu. Digui'm, si no..., m'expliqui vostè tècnicament quina educació inclusiva es feia el 2010? A veure si no se separaven els infants i se'ls treia de les aules? Educació inclusiva vol dir que tots queden dins les aules, tots, absolutament tots, i cada professor farà el currículum per atendre tota la diversitat. Que està molt bé i és un objectiu cap al qual anam, però açò vol dir una feina molt important de tota la comunitat.

Per tant, anam cap allà, ha de ser un objectiu comú, però no hi mescli retallades amb inclusió, perquè la inclusió és metodologia i canvi de mentalitat, no només retallades. Voler identificar retallades amb inclusió és obviar el més important, que és la metodologia, la diversitat, el canvi de mentalitat, perquè és tan important el canvi de mentalitat, com posar els recursos precisos en cada moment i que aquest Govern no vol privar, perquè la diversitat és molt important i no volem que cap infant d'aquestes illes se senti discriminat, sinó que tots, açò seria l'ideal, tots junts, amb condicions diverses, sigui pel tema cultural, sigui pel tema físic, sigui pel que sigui, tots vagin junts i tots siguin atesos amb igualtat dins les aules. Aquesta és la finalitat darrera. Si volem torçar aquesta finalitat amb altres coses, ja no aconseguirem el que volem tots, que és, precisament, aconseguir un sistema educatiu amb un alt nivell, on tots es trobin còmodes i amb igualtat de condicions dins les aules. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció en torn de rèplica del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Esperança Marí, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Presidenta. Sra. Consellera, el concepte integració, és cert, és un concepte que es va utilitzar molt durant els anys 80 i que poc a poc ha estat substituït pel concepte d'inclusió a l'ensenyament. Es feia bàsicament per a totes aquelles connotacions identitàries que de vegades podia tenir el concepte d'integració i que de vegades podia crear una certa polèmica dins els centres educatius. Però també és cert que fa temps que hi treballam i que el concepte d'inclusió del sistema d'ensenyament està assumit pels docents, està assumit pels centres educatius i no és una innovació per a la comunitat educativa, sembla ser que aquí sí que ho és, però no ho és dins els centres educatius de les Illes Balears.

Jo li he dit que hi havia demanda de docents per seguir formant-se, jo li ho he dit, i li he dit que el problema era que els CEP s'havien convertit en acadèmies d'anglès, jo ja li he dit, és vostè que m'ha de donar els recursos perquè els centres de professors puguin..., no em digui que no, si no com la fan si no tenen els recursos els centres de professors per atendre la demanda que els fan des dels centres educatius?

I una altra cosa, la inclusió és tothom en el centre, tothom a l'aula, però cadascú amb les seves possibilitats, i si un nen que va en cadira de rodes no té un AT que l'ajudi, de quina manera té les mateixes oportunitats? Aquest alumne de Balàfia amb una malaltia degenerativa gravíssima, si no té un AT al costat, de quina manera es pot incorporar al sistema educatiu?

(Alguns aplaudiments)

No m'ha contestat ni una de les qüestions que li he plantejat de tots els centres d'Eivissa que no tenen aquests elements. Tenien els AT i els han suprimit, com varen suprimir auxiliars de conversa per una mala previsió, una mala gestió que varen fer a principi de curs. Ho saben perfectament tots els equips directius posen en el GESTIB els alumnes que tenen i quines necessitats, només ha d'espitjar un botó a l'ordinador i li sortirà la relació d'aquests alumnes i les seves necessitats. Això ja ho tenia el mes de juliol, el mes d'agost. Per què no ho feia després? Per què no va fer aquella previsió i s'hauria estalviat aquests problemes ara? Clar que sí, però bé, és igual, deixar uns alumnes tres mesos sense classe no passa res. I després parlem de segons quins temes, els hem de dur al Defensor dels Menors! Vergonya!

Per tant, jo què vol que li digui, a la seva intervenció ha demostrat abastament que no tenen consciència de quin és el problema que hi ha a les Illes Balears, que hi ha a Eivissa, que hi ha a Formentera, que hi ha a Mallorca en aquest tema. No podem treballar amb un ensenyament educatiu, deixant abandonats tots els alumnes que tenen necessitats, no pot fer-ho consellera. I li diré per què! Perquè l'alumnat que queda exclòs del sistema educatiu, i a veure si ho aprèn, l'alumnat que queda exclòs del sistema educatiu no només queda exclòs de l'educació sinó que queda exclòs de molt més, té unes conseqüències nefastes per a la societat en general, perquè queda exclòs de l'escola, però també queda exclòs de la inserció social i laboral, de la participació pública, queda exclòs al cap i a la fi de ser un ciutadà amb tots els seus drets de les Illes Balears. Per tant, cap democràcia no es pot permetre que una

part dels seus ciutadans, de la seva població quedi exclosa socialment.

La veritat, amb aquestes manipulacions que fa de la informació, amb aquesta retòrica buida de contingut, sense aportar cap solució no crec que posi ni escometi cap dels problemes que en aquest moment hi ha a les Illes Balears.

Li posaré més exemples, per si no n'ha tengut prou, què passa amb l'alumnat que té el síndrome conegut amb les sigles de TDH? El suprimim de la llista i així ja no tenim el problema, és aquesta la solució? Li agrada aquella refrany que diuen allà per Catalunya nord que diu que morta la cuca, mort el verí!, eliminam el problema i ja no el tenim. És aquesta la solució?

Quant als AT, la solució que planteja, vol dir que ho és, compartir-los amb els centres educatius? Mig AT a un centre, mig AT a un altre centre. Què passa, que els alumnes de necessitats només són alumnes de necessitats a dies alterns? És aquesta la solució també que ha practicat?

N'hi podria treure més d'exemples, amb les baixes de professors que no s'han cobert, no ha estat capaç ni d'aprovar una proposta de resolució quant que els alumnes més desfavorits tinguin possibilitats de tenir una menjada, dues menjades als menjadors escolars.

No ha prioritzat tampoc el pagament a aquells centres que tenen necessitats, que tenen alumnat de necessitats socials perquè són dels més desfavorits, també els tenen sense recursos.

Per tant, què vol que li digui? Només demanar-li que en ares del compliment d'aquella proposició no de llei de fa dos anys i quan l'ambient era un altre, i de la certificació dels consens que teòricament hi hauria d'haver al voltant de l'ensenyament inclusiu, només li deman que rectifiqui i que posi els recursos que són necessaris, perquè, malgrat la seva declaració d'intencions, totes les passes que ha anat fent durant aquests dos darrers anys han anat exactament en la direcció contrària, vostè no ha treballat ni un moment per a l'ensenyament inclusiu, al contrari, ha anat endarrere i, si no, no deixi aquests alumnes amb necessitats, no els deixi sense els recursos...

LA SRA. PRESIDENTA:

Acabi, Sra. Marí.

LA SRA. MARI I MAYANS:

...perquè es puguin incorporar a l'ensenyament. *"La familia de Alejandro exige una solución para ir a clase ya"*, tota una pàgina avui d'aquest nen, també el té abandonat, ho sap?

Per tant, no em vengui amb discursos ni amb teories, a la comunitat educativa sí que sabem què és l'ensenyament inclusiu, sabem què és la integració. Per tant...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Marí, ha d'acabar.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

...busqui les solucions i digui-les.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Contrarèplica ara de la consellera d'Educació, Cultura i Universitats, Sra. Joana Maria Camps, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada. No confongui la gent, què és que vostè es creu que té l'exclusivitat de la moralitat dins educació i de la moral? No confongui la gent, com pot pretendre que ningú d'aquesta cambra..., ningú, ningú no vol tenir un fillet sense que estiguin cobertes les seves necessitats? Com pot pretendre vostè açò? Qui és que no té vergonya dins aquesta sala?

(Remor de veus)

Vostè crea una història i diu que els altres... o sigui, tothom, tothom aquí té un nin sense l'AT perquè vol. No, senyora, no senyora, per açò hi posam solució i la conselleria hi fa feina. I ja vaig dir, a una Comissió d'Educació, i ho repetesc, que efectivament, per desgràcia, hi ha hagut una sèrie d'infants que no han tingut l'AT, i hem fet feina contra rellotge i ens hem trobat amb moltíssimes traves burocràtiques i hi estam lluitant. I la setmana que ve es contractaran 10 AT més. I hem estat més d'un mes i mig amb traves perquè ha estat impossible contractar-los abans, i per açò canviarem la forma de contractació. Però d'aquí, d'aquí, a que digui vostè el que està dient, hi ha món.

Com pot pretendre vostè que nosaltres volem mal a cap infant? Per què no ralla vostè d'aules integradores i... perdó, aules... o una educació inclusiva i anem a posar-nos d'acord? I ho aprofita tot per pegar. Què no veu que és la nostra finalitat també? Per què vol crear conflicte en tot? Si volem aules inclusives, si volem una educació, que en açò coincidim, anem a fer feina, no aprofiti per pegar i dir coses que no són certes.

A veure, posarem 10 AT i posarem els que facin falta, però no em centri, sigui rigorosa, no em centri vostè que tot el sistema educatiu inclusiu depèn del nomenament d'AT, perquè no és així.

Per començar no s'han de separar els infants de les aules; el 2010, el 2009 se separaven, s'havia aconseguit la inclusió dins el sistema educatiu? No, anem a lluitar per aconseguir-ho.

Vostè, en lloc de dir anem a fer un camí junts, anem a aconseguir coses junts, vostè aprofita aquest hemicicle només per pegar, no li interessin els al·lots, a vostè el que li interessa només és pegar al partit que governa, açò és tot, així de clar, així de clar!

(Remor de veus)

I després ens tracta a nosaltres que no tenim vergonya? Com pot pensar vostè que aquí a ningú..., ningú no vol que un nin tengui les necessitats cobertes, tots ho volem, tots ho volem. I jo els dic anem a fer feina, açò és el que fem. Fem... l'altre dia em van venir a veure pares amb nins amb discapacitat i els vaig dir que sí, que aquest govern, evidentment, vol lluitar per un sistema exclusiu, anem a canviar fins i tot les normes que hi ha, que no són prou... perquè de vegades deim que tenim grans principis, però no ho aplicam a la pràctica, anem a aplicar-ho a la pràctica tots junts, anem a aconseguir classes on hi hagi diversitat, aules amb diversitat d'infants, vagin amb cadires de rodes, no hi sentin, siguin sordmuts, siguin com siguin, anem a aconseguim aules inclusives, siguin marroquins, siguin mallorquins, anem a aconseguir-ho entre tots, però anem a fer un camí. No em centri tot el debat de l'escola, de l'educació inclusiva, que és immens i és... vostè sap que és molt profund, no me'l centri en una deficiència que hi ha hagut d'AT en què tots coincidim i volem rectificar, anem a ser rigorosos. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

IV. Compareixença del Conseller de Salut, per tal de retre compte del compliment de la Proposició no de llei RGE núm. 5766/12, relativa a necessitat d'assegurar l'ús dins el sistema nacional de salut de les tecnologies sanitàries que són efectives, segures i eficients (Escrit RGE núm. 13517/13, presentat pel Grup Parlamentari Socialista).

LA SRA. PRESIDENTA:

El quart punt de l'ordre del dia correspon a la compareixença del conseller de Salut per tal de retre compte del compliment de la Proposició no de llei RGE núm. 5766/12, relativa a necessitat d'assegurar l'ús dins el Sistema Nacional de Salut de les tecnologies sanitàries que són efectives, segures i eficients, escrit RGE núm. 13517/13, presentat pel Grup Parlamentari Socialista.

Intervenció per part del Grup Parlamentari Socialista per part del Sr. Vicenç Thomàs, per un temps de deu minuts.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Bon dia, aquí duim aquest compliment perquè tenim dubtes que aquesta resolució del Parlament aprovada per unanimitat es dugui a terme.

L'any 2010 el Consell Interterritorial del Sistema Nacional de Salut va dir que era convenient considerar que la incorporació de nous medicaments a la cartera de serveis ha de basar-se en criteris de cost efectivitat i que s'havia de treballar conjuntament amb criteris d'evidència, de cost efectivitat, que tot el que fos inclòs, que tot el que fos finançat dins el Sistema Nacional de Salut es fes amb evidència i es treballàs en aquest aspecte i utilitzàs la xarxa d'agències estatals.

Va ser el febrer del 2012 quan un nou consell interterritorial va recomanar la creació de la xarxa d'agències d'avaluació de tecnologies sanitàries i és veritat que el Govern del Partit Popular l'any 2012, dia 20 d'abril, va publicar unilateralment un real decret, el 16/2012, que plantejava mesures urgents -deien ells- per garantir la sostenibilitat del Sistema Nacional de Salut i millorar qualitat i seguretat de les seves prestacions i, entre altres coses, plantejava fer una revisió de la cartera de serveis del Sistema Nacional de Salut perquè el conjunt dels ciutadans puguin accedir als serveis en condicions d'equitat a tot Espanya, a més de com a una resposta a la situació de crisi econòmica i per tant, replantejar continguts de cartera de serveis, i deia que ho volia fer amb efectivitat, eficiència, a més de seguretat i qualitat.

És curiós que al mateix plantejament parlen d'equitat quan creen una cartera comú suplementària amb copagaments, qüestió que resta equitat d'accés.

La qüestió era com s'ha de fer aquesta revisió de la cartera de serveis, una revisió de cartera de serveis que tothom considera necessària amb aquests criteris, però també s'ha de considerar que s'han de deixar fora de cartera de serveis procediments que no hagin demostrat que són efectius i que encara puguin estar sent finançats. I s'ha de valorar si el Sistema Nacional de Salut aplica tecnologies d'efectivitat desconeguda o/i dubtosa eficàcia. També s'haurà d'avaluar si representen despeses innecessàries i per tant, podem deixar-les de finançar perquè tenim millors alternatives.

Evidentment, s'han de mantenir i, si és possible, estendre els serveis, aquells que hagin demostrat que són efectius i eficients, i és necessari, per tant, alliberar recursos, no per estalviar, sí per poder-los invertir en aquelles tecnologies i innovacions que han demostrat que són eficients, que són eficaces, que són segures, que són efectives i que tinguin una relació cost efectivitat provada.

Quan parlem de millorar eficiència, l'objectiu econòmic que es persegueix no és estalviar, el que es persegueix és que cada euro que gastem sigui en tecnologies, procediments o recursos terapèutics que tinguin demostrada la seva efectivitat. I la seva efectivitat, l'eficiència dins salut, s'avalua amb resultats en salut, no amb resultats econòmics.

S'ha de considerar que qualche prestació potser hagi de quedar fora de la cartera de serveis perquè hagi demostrat que no és efectiva i moltes encara es financen, i evidentment entra dins el possible que es puguin aplicar proves diagnòstiques o terapèutiques que tinguin una efectivitat desconeguda i que s'estiguin utilitzant en aquest moment en el nostre Servei de Salut. I a la vegada podem tenir tecnologies que sí que tenen demostrada la seva eficiència, sigui terapèutica, sigui diagnòstica, i que no s'estan finançant. Per tant, hem d'avaluar

si la despesa que feim és la correcta o no. I també haurem de valorar si qüestions que s'estan finançant en aquest moment s'han de mantenir o no, perquè tal vegada no tenen demostrada la seva efectivitat i no són eficients.

Per tant, tenim les dues situacions i per tant, hem de manejar els dos conceptes: invertir i desinvertir, i desinvertir és no finançar allò que no hagi demostrat que és eficient o que és segur.

Ens hem d'assegurar per tant, si seguim aquesta doctrina del Consell Nacional de Salut, que hem d'incorporar innovació científica, però sempre ha d'estar avaluada i ha d'estar avaluada també la seva viabilitat econòmica, hem de saber el seu impacte en eficiència, hem de saber quins resultats en salut esperam obtenir perquè, ho torn a dir, no parlem de doblers sense més, en salut es parla de resultats en salut, i hem de pensar que perquè una tecnologia sigui nova o més cara en termes de salut no sempre és adequada o correcta. Per tant, hem d'intentar millorar en eficiència, hem d'intentar millorar en el que invertim en salut, ho torn a dir, en mecanismes diagnòstics o en tecnologies terapèutiques.

La proposició no de llei que avui duim a mirar el seu compliment va ser enregistrada dia 3 de juliol del 2012, i és curiós que tres mesos després, dia 3 d'octubre del 2012, el Consell Interterritorial va assumir entre altres coses part de contingut d'aquesta proposició no de llei, que era promoure, i així, va aprovar una ordre que creava la Xarxa d'agències d'avaluació de tecnologies sanitàries, la qual plantejava la importància de coordinar aquestes agències, tal com ho recomana la comunitat científica, donar més transparència a tots els procediments i decisions que s'adoptin dins una revisió de cartera de serveis que proposava el famós Reial Decret 16/2012.

Per tant, s'ha de vigilar que aquesta revisió de cartera de serveis pugui entre altres coses conduir a una pèrdua de qualitat del Sistema Nacional de Salut com a la negació de tractaments que puguin haver demostrat que siguin efectius, segurs i eficients a persones o a grups de persones.

Ara vostès duen amb aquest real decret més d'un any i una de les coses que no han fet és complir la Llei general de salut pública d'aquest país ni la Llei de salut pública d'aquesta comunitat. No han fet cap tipus d'avaluació de resultats en salut del Reial Decret 16/2012, quan ja comença a haver-hi publicacions científiques que diuen que té un impacte en salut, com pot ser que pensionistes de la nostra comunitat no retiren tots els seus medicaments i, per tant, sí disminueix l'adherència terapèutica.

Una segona part de la proposició que va fer el Partit Socialista en aquesta iniciativa és que des de les Illes Balears tenguéssim una actitud activa i positiva, perquè aquí també hi ha coneixements, hi ha professionals que han desenvolupat experiències que generen estalvi, que milloren resultats i que són efectives a incorporar a la cartera de servei i al quefer al Sistema Nacional de Salut, perquè també és important tenir en compte aquelles pràctiques assistencials que suposen eficàcia i eficiència.

Per tant, si és molt important optimitzar l'eficàcia dels serveis sanitaris, hem de mirar que no atempti contra la qualitat i l'equitat en l'atenció sanitària. Nosaltres proposàvem dues coses molt simples, per una banda, que s'adoptassin de manera rigorosa, transparent i amb fonament científic que fos públicament accessible, que pogués ser revisat per la comunitat científica i que, per tant, aquesta també pogués fer les seves recomanacions sobre qui ha de decidir aquesta revisió de cartera de serveis.

També demanàvem que aquelles tecnologies que hagin pogut demostrar que són eficaces, segures, efectives i eficients es poguessin incorporar a la cartera de serveis i, evidentment, que aquelles tecnologies que no hagin demostrat que són efectives, que puguin ser ineficients o que suposin un risc innecessari per al pacient fossin excloses. Podem dir que la situació després de tots aquests mesos d'aprovació d'aquesta proposició no de llei, les coses estan com a mínim exactament igual.

També els demanàvem que des del Govern, des de la conselleria, es promocionàs que ja que no tenim cap agència d'avaluació de tecnologies sanitàries que és formàs part activa d'aquests processos d'avaluació, i parlàvem específicament de professionals experts, que la Conselleria de Salut vetllàs perquè es valorassin les proves, els tractaments i la pràctica assistencial que es fa aquí, a les Illes Balears en determinats aspectes i que han demostrat que són eficaces i que es tengui en compte l'experiència d'ús que pugui existir en el sistema sanitari de les Illes Balears que hagin pogut demostrar estalvi o millora per a salut.

Per què el compliment? Perquè tenim certes que no es fa de manera correcta i només un exemple: en els pressuposts per a l'any que ve, 2014, hi ha doblers que la Conselleria de Salut dedica per a tècniques o procediments que són fora de la cartera de servei del Sistema Nacional de Salut, i vostè ho sap, Sr. Sansaloni. Per tant, és una incongruència decidir políticament una línia d'avaluació de cartera de serveis, aprovar en aquest parlament aquesta proposició no de llei i després fer com que un no escolta, no sap i continua fent el mateix.

Pressuposts de l'any 14, vostè, pendent d'aprovar aquí, proposa que continuem finançant tècniques i procediments que no són inclosos a la cartera de serveis del Sistema Nacional de Salut. Per tant, no donen compliment al que va aprovar el Parlament. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del conseller de Salut, Sr. Martí Sansaloni, per un temps de deu minuts.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta, gràcies, Sr. Thomàs. I aprofitaré aquesta intervenció per intentar aclarir dubtes que vostè manifestava a la seva intervenció d'exposició de motius d'aquesta compareixença per compliment d'una proposició no de llei que es va aprovar per unanimitat. I en segon lloc, el que vull és també donar-li l'enhorabona per dos motius: el primer, per la presentació d'aquesta proposició no de llei, i el segon, per anar entrant poc a poc, encara que sigui a un dels apartats, en el que emana d'aquest reial decret que vostè tant ha injuriat aquí públicament i que tots en som ben conscients, i és la creació de la xarxa d'agències per tal d'avaluar en base al cost, a l'efectivitat i a les publicacions científiques cada una d'aquestes tècniques que s'utilitzen. I també, no només per aclarir dubtes, sinó per donar-li un poc més d'informació, la qual segurament li fa falta, per tal de tenir un coneixement més ampli de la situació de la sanitat de les Illes Balears i no enconi en un discurs tan partidista.

Som aquí, com dic, en aquesta tribuna per retre comptes del compliment de la proposició no de llei RGE núm. 5766/2012, que va ser aprovada, per assentiment, per tots els grups polítics d'aquesta cambra; instava el Govern a adoptar les mesures necessàries per tal que les decisions preses pel que fa a tecnologies sanitàries o a tractaments que s'incloguin a la cartera de serveis del Sistema Nacional de Salut es fes sempre baix els criteris rigorosos i científics i d'una manera transparent i avaluada.

A més, que les tecnologies sanitàries que s'incorporassin al sistema de salut haguessin demostrat la seva eficàcia i que les condicions d'aplicació siguin les adequades i, a la vegada, que aquelles que s'hagi demostrat la seva ineficàcia o un risc innecessari, s'exclouessin del sistema i, per tant, vostè aposta per la desinversió de determinades tècniques que en aquests moments es puguin prestar als ciutadans de les Illes Balears baix el paraigües del Sistema Nacional de Salut.

S'instava el Govern, ja que no disposa de cap agència d'avaluació pròpia, que participin els nostres professionals de forma activa en els processos d'avaluació d'aquelles tècniques i de manera especial d'aquelles que es desenvolupen a les nostres Illes, i que l'experiència obtinguda a les nostres Illes servís com a valor afegit de cara a altres comunitats autònomes.

Cal destacar que aquesta proposició no de llei neix, com li deia, baix el paraigua del Decret Llei 16/2012 de l'any passat, un reial decret de mesures urgents per garantir la sostenibilitat del sistema sanitari, que, del seu discurs, també es pot entendre la redistribució d'aquestes tècniques desamortitzant algunes de les coses que es fan per tal d'obtenir millors resultats en salut i deixant introduir noves tècniques.

Entre moltes altres coses, la norma pretén aconseguir una millor gestió del que anomenam cartera de serveis i aconseguir una major homogeneïtzació d'aquesta cartera, fet que es complica amb l'actual sistema autonòmic i l'entramat jurídic administratiu.

Estam d'acord amb vostè quant a la seva intervenció manifesta que la revisió de cartera de serveis s'ha de fer baix el prisma de l'economia de la salut i els principis d'efectivitat i eficiència, a més de seguretat dels pacients i qualitat.

I també compartim, supòs que tots els aquí presents, que qui ha de dir i avaluar l'exclusió o la incorporació de les carteres de serveis només poden ser les agències d'avaluació i sempre baix criteris exclusivament d'eficàcia i d'eficiència.

La Conselleria de Salut, a través de la Comisión de Prestaciones, Aseguramiento y Financiación del Consejo Interterritorial del Sistema Nacional de Salud ha estat l'òrgan encarregat de coordinar el treball en aquestes qüestions. Vostè deu conèixer que es crearen dos grups de treballs: un grup d'actualització i un altre de revisió, en el qual participaren representants de totes les comunitats autònomes i entre aquestes de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

El primer que es va fer en el marc normatiu, el Ministeri de Sanitat va regular la coordinació de les diferents agències d'avaluació de tecnologies sanitàries de l'Estat, mitjançant l'Ordre ministerial de 2 d'octubre, per la qual es creà i es regulà el Consell de la xarxa espanyola d'agències d'avaluació de tecnologies sanitàries i prestacions del Sistema Nacional de Salut per a una millor coordinació i divisió de les coses a avaluar. Té com a missió generar, difondre i facilitar la implementació de la informació destinada a fonamentar la presa de decisions en el Sistema Nacional de Salut i contribuir, d'aquesta manera, a l'increment de la qualitat, a l'equitat, a l'eficiència i a la seva cohesió.

Queda reflectit, també, com dic, a l'Ordre ministerial que li acab d'esmentar, diu: *“Los principios inspiradores de la red son los de seguridad, efectividad, calidad, equidad y eficiencia que se manifiestan en diversos aspectos: coherencia con las prioridades del Sistema Nacional de Salud; la solidez y rigor de los distintos trabajos e informes que se elaboren, basado en el conocimiento científico más actualizado y robusto, e independencia, al carecer de conflictos de intereses que puedan mediatizar su labor, la transparencia en todo el proceso de priorización, identificación, síntesis y evaluación crítica del conocimiento científico disponible y la colaboración como principal articulador, tanto entre disciplinas científicas, actores y partícipes en el sistema sanitario.”*

Aquesta xarxa està formada per les diferents agències que actualment existeixen en el nostre país, integra les agències tant d'Andalusia, Canàries, Catalunya, Galícia, Madrid, País Basc i Aragó, a més de l'Institut Carles III. Les Illes Balears, vostè ho sap, no tenen una agència pròpia i el que hem fet ha estat participar les feines encarregades i que esperam que encara ens presentin els informes definitius quant a les valoracions. Però li donaré algunes de les xifres d'aquestes tasques encarregades per la comissió pertinent de la Comissió interministerial. A l'any 2012 varen ser 15 els estudis encomanats a l'Agència d'Andalusia; 10 els estudis a l'Agència canària; 11 a l'Agència catalana; 10 a la de Galícia; 10 també a l'Institut Carles III; 9 a l'Agència madrilenya i 16 a l'Agència del País Basc, on les Illes Balears varen prioritzar també aquelles tècniques que consideraven més importants a ser incloses.

L'any 2013 han estat 38 els temes plantejats a la Comissió de prestacions, tot i que és cert que aquí li he de dir que el camí de la desinversió encara no ha estat abordat, sí que és ver que hi ha un projecte i una realitat que és incloure dins la cartera bàsica de serveis noves prestacions que vostè coneixerà, algunes de les quals ja s'han començat a fer aquí, com pugui ser el pilotatge del cribratge de càncer colorectal a determinats centres de salut i que, per tant, la ministra va donar un termini de cinc anys per desenvolupar-lo d'una manera globalitzada.

La tasca desenvolupada en el decurs dels darrers mesos ha servit per elaborar un projecte de norma que, previsiblement, es presentarà en el pròxim consell d'aquest mes de desembre, per a la ratificació i posterior tramitació i aprovació. Aquesta esmentada norma el que farà serà concretar i actualitzar la cartera comuna bàsica de serveis assistencials del Sistema Nacional de Salut pel que fa a activitats per detectar fase presimptomàtica de les malalties endocrinometabòliques, mitjançant el cribratge (...) i el càncer, les relacionades amb genètica i la reproducció humana assistida.

Pel que fa al segon punt, li vull manifestar amb orgull que, efectivament, reconeguts professionals de les nostres Illes participen i continuaran participant activament en aquells grups de treball creat o que es creïn en un futur en els fòrums del Ministeri de Sanitat. Per posar-li alguns exemples, li puc dir que, per exemple, a l'acta de Comissió de prestacions queda perfectament reflectit, de dia 14 de desembre, que és amb posterioritat a la proposició no de llei que vostè diu, que el grup d'implants quirúrgics participa en comunitats autònomes diferents, com per exemple, Andalusia, Astúries, Balears, Catalunya, Comunitat Valenciana i que, a més, el primer del informes sobre implants cardíacs, vasculars i neurològics, els quals representen el 50% dels implants quirúrgics ja han vist la llum.

En relació amb els implants osteoarticulars, sàpiguen que els representants de les Illes Balears varen ser els que varen elaborar el document inicial i després es procedirà a donar la FENIM veu a la proposta de catàleg en aquest apartat. A més, el grup de feina de revisió de la cartera ortoprotèsica també compta amb un representant de les nostres illes; el grup de feina d'actualització de cartera de serveis també; els de dietoteràpics també i el de transport sanitari també, Sr. Thomàs.

El que passa és que aquesta feina independent que fan les diferents agències d'avaluació ho fan amb personal propi i dins aquest personal propi les comunitats autònomes no poden proposar de forma independent i han de ser les mateixes agències les que triïn qui són els que elaboren aquests informes.

Participam, com dic, allà on és possible i li he enumerat les conclusions. Per tant, crec que aclarim un poquet més la seva desinformació amb la qual pujava a aquesta tribuna i li deman disculpes perquè sigui així. I també l'encomanaria que si vostè té un llistat de tècniques que s'hagin de desinvertir, estam oberts al diàleg i m'agradaria que me'l presentàs per escrit per tal que, si vol, el podem proposar a la Comissió interministerial. Però, com li dic, nosaltres el que no hem abordat encara és el capítol de la desinversió, perquè encara no tenim propostes concloents de les diferents agències d'avaluació; sí que li vull oferir la mà estesa per la bona iniciativa que va presentar i donar-li l'enhorabona quant a aquesta proposició no de llei.

Manifestar-li que professionals de les nostres Illes participen en aquells grups allà on poden participar, no a les agències d'avaluació.

I manifestar-li, una vegada més, que estam oberts al diàleg i que si vostè vol fer propostes quant a desinversió, seran ben rebudes per part de la conselleria i les articularem per veure si també tenen la prioritat d'altres comunitats autònomes i poden tenir un informe pròximament i donar-li, una vegada més, les gràcies per aquestes proposicions no de llei i demanar-li que faci una passa més i concreti i especifiqui exactament allò que vostè consideri que ha de ser estudiat o si s'ha de desinvertir.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Pel Grup Parlamentari Socialista, per al torn de rèplica té la paraula el Sr. Thomàs.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Gràcies, president. Gràcies, Sr. Sansaloni, la veritat és que la informació aportada és minsa. La realitat és que, quan jo era conseller, es va aprovar aquesta línia l'any 2010, ja li he dit, el mes de març del 2010, i jo estic encantat que a vostès els sembli bé. Les meves proposicions no de llei, que són més de quaranta, solen ser en positiu, la desgràcia és que només n'han aprovades tres o quatre i alguna l'han aprovada sense entendre què han aprovat, i vostè ho sap. Però bé.

La qüestió és invertir, desinvertir, però això són dos conceptes que van lligats a avaluació econòmica i a impacte en salut. I vostès prenen decisions, com és el Reial Decret 16/2012, el qual té un gran impacte en salut i no l'avaluen. Jo a la meua proposició no de llei només reforç un marc i el poso damunt la taula, però és vostè qui ha de fer la feina i no l'ha feta, i no l'ha feta.

No em digui ara que el cribratge del càncer de còlon, fa molts d'anys que està clar si s'ha de fer o no s'ha de fer; per suposat, no s'ha de fer des d'una iniciativa privada, s'ha de fer amb recursos públics. Però en fi, el seu grup va donar el vot favorable i jo avui matí, per exemple, l'he pogut escoltar a una resposta on s'han fet afirmacions que res no tenen a veure ni

amb efectivitat, ni amb eficiència, ni amb seguretat clínica, ni amb qualitat assistencial, amb res de cap d'aquests conceptes. I vostè em demana a mi que li digui què és el que finança i no és dins la cartera de serveis, vostè m'ho demani a mi? O no ho sap? M'ho demana? Ho hauria de saber.

Han creat un marc nou i vostè es compromet a mirar què és el que invertim i què és el que no invertim. Doncs miri, neuroreflexoteràpia de la Fundació Kovacs, jo no diré si és una tècnica eficient o és costoeffectiva, no em correspon, en això hi ha els professionals i els científics que ho han de dir, el mínim que li puc dir és que no hi ha uniformitat de criteris, entre d'altres coses, en validesa externa; però el que sí li puc afirmar categòricament és que no està inclosa a la cartera de serveis del Sistema Nacional de Salut, no hi està inclosa. Per tant, si cream un marc de revisió, amb què invertim i amb què no invertim, per què continuem invertint? Perquè vostè li ha assignat 691.000 euros per a l'any que ve, per tant com a mínim té una contradicció. Finança o continua finançant una tècnica en la qual, amb el seu raonament, no és correcte invertir.

La ministra actual de Foment, quan era ministra de Sanitat, l'any 2002, li va negar fins i tot l'ús tutelat. Per tant, jo no diré si és una autèntica correcta o no és correcta, no em correspon, ara, si és bona la filosofia que vostè ha dit que era una bona iniciativa, com a mínim vostè té una contradicció, perquè finança l'any que ve una tècnica que no és dins la cartera de serveis del Sistema Nacional de Salut.

I és més, també s'ha de preocupar d'altres coses, perquè el seu reial decret l'únic que fa és canviar de model, llevar drets en atenció sanitària, introduir a una cartera de serveis copagaments, els quals tenen a veure amb adherència terapèutica o amb equitat d'accés. A vostè no li preocupa que un de cada cinc pensionistes no retiri tots els seus medicaments? Això té a veure amb adherència amb un tractament, això té a veure amb la salut d'aquesta persona.

I és més, vostès també introdueixen, a través d'aquest reial decret tota la gestió privada, ho hem pogut escoltar també avui, ha dit: "supervisió pública, però béns, recursos professionals i gestió privada", ho ha dit ben clarament. Això abans no es feia, ara, vostès volen començar a fer-ho.

Per tant, a nosaltres ens preocupa, a més de la filosofia, que aquesta filosofia es dugui a la pràctica. No ens parli d'altres coses, jo li he parlat d'una cosa ben concreta, no tenc res en contra d'aquesta tècnica, l'únic que li dic és que no és a la cartera de serveis i vostè continua finançant-la.

Evidentment, és molt important que experiències que hi ha en aquesta comunitat autònoma a la qual vostès han llevat quasi tots els recursos econòmics, totes les estratègies de qualitat i seguretat des del ministeri han quedat reduïdes a res i molts de processos de recerca...

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Thomàs, ha d'acabar.

EL SR. THOMÀS I MULET:

... dels hospitals públics d'aquestes illes en aquests moments estan aturats.

Per tant, jo, si vostè està d'acord amb aquesta línia de revisar la cartera de serveis, de revisar inversions i desinversions, l'únic que li deman és que sigui coherent: allò que no és dins la cartera de serveis del Sistema Nacional de Salut no ha de ser inclòs, no té sentit continuar invertint en això, el camí que han de seguir és un altre. Se'n vagin i reivindiquin que sigui inclosa dins la cartera de serveis, i com això ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Thomàs, acabi.

EL SR. THOMÀS I MULET:

... hi ha altres exemples, però faci vostè la seva feina i esbrini què finança que en aquests moments no tengui suficient evidència.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Contrarèplica del conseller de Salut, Sr. Martí Sansaloni, per un temps de cinc minuts.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta, gràcies, Sr. Thomàs. En primer lloc, vostè m'ha dit que la informació és minsa i que ja a l'any 2010, quan vostè era conseller de Salut d'aquestes illes, es va iniciar aquesta línia d'actuació quant a la revisió de la cartera de serveis. I a més intenta, per una part, carregar-se la inclusió en cartera de serveis del pilotatge del càncer de còlon, quan vostè no el va desenvolupar essent conseller, si tan clar ho tenia hauria d'haver donat les explicacions adients de per què no ho va incloure dins la prestació sanitària pública, per tant és una primera contradicció.

I en segon lloc, li havia fet referència a les propostes en positiu per tal d'intentar revisar i d'intentar incorporar les seves propostes a la comissió pertinent del ministeri, amb total col·laboració per part de la Conselleria de Salut amb l'exconseller que té també prou informació. Proposta, pel que hem pogut sentir en aquesta sala, n'ha feta una, ha fet referència a una tècnica que no està inclosa a la cartera de serveis, com és la neuroreflexoteràpia, i ha reconegut que no hi ha uniformitat de criteris.

I també és ver que aquest govern el que va fer va ser demanar un informe específic a aquests tècnics de la Conselleria de Salut, els quals tenen àmplia experiència i ampli currículum en avaluació, a veure quin consell ens donaven i quin camí s'havia de seguir, i aquest informe data de maig del 2013, d'enguany, i per tant s'han pres les decisions de mantenir-la en el pressupost de l'any 2014. Però també és bo el fet, ja que vostè diu que va començar això a l'any 2010 i presenta dubtes en aquesta qüestió, tirar la vista enrera i veure quin és el primer contacte, el primer pilotatge de derivació d'aquesta tècnica en el Servei de Salut. I convindrà amb mi que les dades són objectives i que això era l'any 2002, qui governava en aquesta comunitat no era el Partit Popular i vostè era director general de la Conselleria de Salut. Ininterrompudament, ni quan vostè ha estat director general, ni quan vostè ha estat conseller, ha tocat aquesta prestació de neuroreflexoteràpia. I també li vull dir que qui derivava amb major pressupost en aquesta tècnica era vostè, com a conseller de Salut.

Per tant, el Govern el que ha fet ha estat actuar des d'un punt de vista de responsabilitat i ha demanat als tècnics independents de la casa a veure quin era el criteri científic i la revisió bibliogràfica de totes les publicacions, i el que varen concloure, d'una manera clara, qui firma aquest informe, és que s'havia de continuar prestant aquesta prestació amb els mateixos criteris. Si no coneix l'informe, el demani, el qual li farem arribar amb la major brevetat possible.

Però el que sí li puc dir és que qui va incloure aquesta primera derivació era un govern d'esquerres, l'any 2002. I tenia ocasió vostè, l'any 2010, de fer aquesta revisió, ja que diu que va començar aquest camí, i no ho va fer, va mantenir la contractació. Per tant, la informació minsa, realment, és la que vostè ha aportat a aquesta tribuna parlant d'una sola tècnica i canten fets i menten barbes, i quan vostè tenia ocasió d'actuar no va ser capaç de fer-ho ni en un sentit ni en un altre. El que passa és que després, quan puja aquí sense responsabilitat de govern, actua de manera diferent.

I si s'hagués desamortitzat aquesta tècnica, vostè s'hagués aferrat a tota la publicació científica que avala que és cost eficient i a tots els seus estudis, o sigui que, independentment de quin camí segueixi aquest govern, vostè sempre hi estarà en contra.

I em sap greu el fet d'oferir-li la mà estesa, el fet de proposar-li que faci el llistat, conjuntament amb nosaltres, que nosaltres l'hem fet, hem fet la nostra feina, i li he desgranat a quins grups de feina podem participar amb professionals independents, i es basi exclusivament en aquesta informació tan pobre amb la qual ha vengut aquí.

I també li faig saber que de la revisió científica de les publicacions que emanen d'aquest informe independent del Servei de Salut, aquests dubtes vostè no els tendria.

Però el més important és que no va fer res quan era responsabilitat seva, ni com a director general a l'any 2002 ni com a conseller del 2007 al 2011. Per tant, Sr. Thomàs, la informació pobre desgraciadament és la seva que du aquí a debatre aquesta proposició no de llei, allà on queda clar que el Govern sí que ha fet la seva feina i l'oposició l'únic que intenta és trobar un titular.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

V. Compareixença del vicepresident i conseller de Presidència, per tal de retre compte del compliment de la Proposició no de llei RGE núm. 2059/12, relativa a recuperació dels doblers estafats al poble (Escrit RGE núm. 13586/13, presentat pel Grup Parlamentari MÉS).

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam al cinquè punt de l'ordre del dia que correspon a la compareixença del vicepresident i conseller de Presidència per tal de retre compte del compliment de la Proposició no de llei RGE núm. 2059/12, relativa a recuperació dels doblers estafats al poble, escrit amb RGE núm. 13586/13, presentat pel Grup Parlamentari MÉS.

Intervenció per part del Grup Parlamentari MÉS, té la paraula el Sr. David Abril, per un temps de deu minuts.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Gràcies, bon dia, senyores i senyors diputats. Vicepresident, som aquí perquè el Govern de les Illes Balears reti comptes del compliment d'una resolució d'una proposició no de llei que el nostre grup parlamentari va presentar fa un any i mig ja en aquesta cambra i que diu textualment: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a prendre totes les accions oportunes per reclamar i recuperar, en el seu cas, els doblers que es declarin pagats indegudament per la comunitat autònoma." I vull reiterar aquesta cita textual per introduir la meva intervenció.

Una resolució, una proposició no de llei acordada i aprovada unànimement per tots els grups polítics, perquè el Partit Popular trobava, i així se'ls va acceptar i vam venir tots a bé a aprovar una esmena en què dir "estafa" era molt fort, i que, bé, els vàrem fer cas, vàrem tenir predisposició per part del Grup Parlamentari MÉS i vàrem suavitzar el llenguatge, i això va fer, va permetre que s'aprovàs aquesta resolució. Però avui som aquí, un any i mig després, per parlar de fets, d'aquestes accions oportunes que diu el text textualment aprovat, valgui la redundància, amb aquesta resolució.

Una resolució que parla que el Govern actuï i volem saber si realment ha actuat en conseqüència amb aquesta resolució, perquè, per molt que suavitzem i aquí acordem que suavitzem el llenguatge, el malestar ciutadà, el malestar social, davant la corrupció i el saqueig de les arques públiques, no se suavitzarà si no s'actua en conseqüència. I d'això parla la resolució, insistesc, d'actuar.

I més enllà de resolucions judicials, que n'hi ha hagudes i més que en vendran, aquests dies mateixos tenim judicis per aquí devora, es fa cas d'allò que és un clam que tots i totes hem sentit a qualque moment: que tornin els doblers, que tornin els doblers, segur que tots i totes en aquesta cambra hem sentit això per part de qualque conegut o no.

I tot això ja sabem, i ho ha dit reiteradament aquí el president Bauzá davant preguntes del nostre portaveu, que el Govern actuarà sobretot en base a sentències. Tampoc no és exactament això el que diu el text de la resolució aprovada unànimement en aquest parlament, que parla d'altres coses i en parla en un sentit més ample, però acceptam *barco*, com diuen, va, sentències judicials.

I d'ençà que vàrem presentar aquesta proposició no de llei en el nostre grup parlamentari hi ha hagut almanco dues sentències clares i fermes, una, la 18/2012, de l'Audiència Provincial, la qual reserva l'acusació particular en aquest cas a la CAIB, les accions oportunes per reclamar, insistesc, per reclamar les quantitats indegudament cobrades per l'entitat subvencionada Agència Balear de Notícies, comandada pel Sr. Alemany, el qual tots saben on és, i per a la qual feia feina fins i tot qualque diputat d'aquesta bancada. Per tant, primera qüestió que ha de respondre el Sr. Vicepresident: quines accions ha dut endavant el Govern per reclamar aquests doblers, en compliment d'aquesta resolució? Primera qüestió sobre la qual sí o sí s'ha de pronunciar el vicepresident, si aquest parlament serveix o mereix qualque mena de respecte.

Hi ha una altra sentència, molt més recent, de juliol d'enguany, sobre el desviament de doblers d'una conselleria, de la qual també hem parlat avui matí, que és la de Comerç i Indústria i, en concret, del CDEIB, que ha implicat, per altra banda, la pena de presó més alta dictada per un polític, per un alt dirigent o un exalt dirigent del Partit Popular, pel Sr. Cardona, setze anys de presó, la qual cosa també reflecteix, una condemna que reflecteix també el pes, la magnitud d'aquest saqueig del qual parlàvem. Sentència la qual, a més, condemna el Partit Popular a retornar més de 10.500 euros, més interessos, i a rescabalar d'alguna manera, per haver rescabalat recursos de la Conselleria de Comerç i Indústria i del CDEIB que es varen desviar, diu la sentència, a despeses relacionades amb la campanya electoral del Partit Popular de les Illes Balears d'aquells moments; una campanya, per cert, per als quals tinguin una mica de memòria històrica, de les més impressionants que hi ha hagut mai en desplegament de mitjans i de logística en aquesta terra.

Tot molt greu, fets molt greus que fins i tot implicarien, al nostre parer, en compliment de la Llei Orgànica 5/1985, de 19 de juny, de règim electoral, i de la 2/2011, de 28 de gener, que modifica l'anterior, la nul·litat de la subvenció electoral que va rebre el Partit Popular en aquells moments, almanco amb les quanties que hi va posar l'administració autonòmica, perquè aquesta llei és molt clara sobre la prohibició claríssima de rebre qualsevol mena de donació o aportació pública a l'hora de desplegar una campanya electoral. Això nosaltres pensam que també s'hauria de reclamar, però bé, com que no hi ha sentència no li deman que s'hi pronunciï, però els termes de la resolució són prou amplis.

Qüestions que ens evoquen altres karmes del Partit Popular, del partit que dona suport al Govern, de comptabilitats en B i de maneres de funcionar que no els legitimen per parlar d'ètica política ni molt manco d'herències ni de donar lliçons a ningú. A no ser que rompin amb el passat, com els convidava ahir el nostre portaveu, en Biel Barceló, a rompre amb el passat amb fets, no només amb declaracions, no només de boca, comencin per vostès mateixos.

I més enllà que el PP hagi retornat els doblers, aquests doblers de la segona sentència que els he esmentat, que vull creure que, més enllà d'una nota a un diari local, vull creure que ho han fet, encara que sigui pel compliment d'una responsabilitat civil a títol lucratiu, i cit expressament la sentència, diu que han de tornar aquests 10.000 euros, doncs la resolució va més enllà d'això i el que li reclamam, la resolució aprovada en aquest parlament de forma unànime, i el que li reclamam és el seu acompliment davant aquest clam popular perquè es tornin els doblers.

Sr. Vicepresident, què ha fet el Govern -no què ha fet el PP-, què ha fet el Govern, què ha fet l'administració autonòmica, quines passes ha fet, quines accions concretes per reclamar aquests doblers? Que quedin reflectides damunt el procediment, damunt qualque document, però sobretot davant l'opinió pública, què ha fet el Govern? Jo em tem que no ha fet res, però m'agradaria, per al bé de la democràcia i de la regeneració política, que crec que tots i totes desitjam, que hi hagués aquesta ruptura del passat, i que avui el Sr. Vicepresident donàs una grata sorpresa a aquest grup parlamentari. Esper que així sigui.

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara del vicepresident i conseller de Presidència, del Sr. Antoni Gómez, per un temps de deu minuts.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. Comparezco ante ustedes para explicarles, una vez más, lo que haré y lo haré las veces que sean necesarias, la postura firme que este gobierno ha mantenido y seguirá manteniendo en todo lo que está relacionado con la cuestión que usted, Sr. Diputado, plantea. Y en este sentido, quiero reiterar que este gobierno reclamará siempre aquellas cantidades que indebidamente se hayan podido pagar, no sólo en este caso más concreto que usted ha mencionado, sino en todos aquéllos en los que haya podido haber una presunta malversación de fondos públicos. Pero, como hemos venido manteniendo, lo haremos cuando haya sentencia firme, en el momento procesal oportuno.

Solicitan ustedes hoy mi comparecencia para que explique el cumplimiento de los acuerdos adoptados en una proposición no de ley aprobada el pasado 8 de mayo de 2012, en la Comisión de Economía, en la que se instaba al Govern, y leo literalmente, usted también lo ha leído: "a adoptar todas las acciones oportunas para reclamar y recuperar, en su caso, el dinero que se declare pagado indebidamente por la comunidad autónoma." Se referían ustedes al caso relacionado, en aquél momento, con la Agencia Balear de Noticias, que en aquel momento estaba recurrido en casación ante el Tribunal Supremo.

Como usted sabe, la postura del Gobierno al respecto, y así lo he venido manifestando en reiteradas ocasiones, precisamente a preguntas formuladas por su grupo parlamentario, siempre he dicho, también literalmente, que este gobierno reclamará ante quién sea y dónde sea los intereses de esta comunidad autónoma, y lo hará cuando proceda. En un estado de derecho cualquier ciudadano, mientras no sea condenado por sentencia firme, sigue conservando intactos todos los derechos que nuestro sistema constitucional y las leyes le otorgan.

Pues bien, Sr. Diputado, de acuerdo con el compromiso que este gobierno, de este gobierno, perdón, eso es lo que estamos haciendo y además, tal como usted puede comprobar, con suma diligencia. El día 15 de julio del presente año, la Sala Penal del Tribunal Supremo dictó sentencia firme respecto de la subvención a la Agencia Balear de Noticias, Sociedad Limitada, declarando probada la falsedad de algunas facturas, y en relación a otras considera probada que una parte de lo que se facturó y se presentó como justificación de la subvención no correspondía a los trabajos realizados para tal fin. La sentencia no precisa, en este caso, en qué proporción.

La sentencia indica, también, que se reserva a la acusación particular, tal como usted ha expresado aquí, en esta tribunal, en este caso a la comunidad autónoma de las Islas Baleares, las acciones que crea necesarias para reclamar las cantidades indebidamente cobradas por esta entidad. La sentencia fue notificada por parte de la dirección de la Abogacía a la Secretaría General de la Vicepresidencia el día 25 de julio del corriente. Ese mismo día, 25 de julio, se inició el procedimiento de revisión de oficio del expediente por el que se concedió la subvención a esta empresa, para determinar cuáles han sido las cantidades indebidamente abonadas a la Agencia Balear de Noticias, Sociedad Limitada, y se encargó a la Secretaría General la tramitación del expediente.

Iniciado el procedimiento de revisión de oficio del expediente, se ha realizado un estudio de las facturas presentadas como justificantes de la subvención para fijar qué cantidades había que reintegrar, de acuerdo con los criterios de la sentencia. Es decir, ha sido necesario comprobar qué cantidades han sido realmente indebidamente pagadas y cuáles no. Todo este proceso de análisis ha dado lugar a una resolución firmada por mí, el pasado 26 de noviembre, por la cual se ordena el inicio del expediente de reintegro parcial de la subvención otorgada a la Agencia Balear de Noticias, Sociedad Limitada, cantidad que asciende a un importe de 139.918,15 euros, más los intereses correspondientes.

Esta resolución se está intentando notificar varias veces a la Agencia Balear de Noticias, al domicilio social que consta, hasta ahora sin éxito. Por tanto, Sr. Diputado, como puede comprobar, este gobierno cumple con lo que ha venido manifestando desde el primer momento, nuestra postura ha sido siempre firme al respecto.

Y ya para finalizar, Sr. Diputado, le sigo confirmando que este gobierno está personado y se personará en todos aquellos casos en los que haya podido malversarse algún caudal público. Como hemos venido reiterando, defenderemos los intereses de esta comunidad autónoma y por tanto los intereses de todos los ciudadanos, sea dónde sea o ante quién sea. Y no le quepa la menor duda, Sr. Diputado, que los intereses de esta comunidad autónoma están bien defendidos por este gobierno, con su presidente al frente.

Muchísimas gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció, en torn de rèplica, del Grup Parlamentari MÉS, té la paraula el Sr. David Abril, per un temps de cinc minuts.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Bé, queda clar per al nostre grup parlamentari el que fa el Govern amb aquesta resolució, una cosa que està molt de moda, “*postureo*” es diu; és clar, deu ser casualitat que faci només una setmana que ha signat aquesta resolució el vicepresident. També el convit, si no troben l’adreça, que demani per aquí darrera, de l’Agència Balear de Noticias, i tal vegada l’ajuden el seu propi grup.

Com també deu ser casualitat que a pocs metres d’aquí es jutgi novament el Sr. Matas, per una altra peça d’aquest saqueig a gran escala al qual el llavors el màxim responsable del Govern de les Illes Balears i del Partit Popular de les Illes Balears va sotmetre les arques públiques de la CAIB; té gràcia que l’expresident plantegi, per defensar-se ell mateix, que “vaig fer el que faria qualsevol pare de família”, ha dit. L’única família que em ve al cap quan sent això per part del Sr. Matas és “la família” *[pronunciat per l’intervinent amb veu ronca]* aquella d’*El Padrino* de Coppola, o és que qualcú realment es creu que aquesta preocupació espontània del senyor expresident per la família ens surt gratis als ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears, que no té res a veure amb el deute, que no té res a veure amb herències, amb doblers que la comunitat ha donat il·lícitament?

(Remor de veus)

Sobretot quan les hemeroteques i els sumaris judicials són plens de punts que confirmen aquesta manera d’actuar: “*Perdone, Sr. Fiscal, esto no era el funcionamiento del CDEIB, era el funcionamiento sistémico de la comunidad*”, deia la Sra. Ordinas, exgerent, també, del CDEIB, també exmembre del Partit Popular, i això ja ho diu tot.

I tornam a aquesta metàfora del saqueig que representen aqueixes caps de Cola Cao les quals, paradoxalment, representen, deu ser dels pocs casos dels doblers que s’han retornat, que no són els que ens preocupen, els que ens preocupen són els que no s’han retornat, aquests preocupen la ciutadania, devers 600.000 euros han tornat aquestes senyores, molt enfora dels 8 milions d’euros que el Grup de Delinqüència Econòmica de la policia calcula que es varen desviar il·lícitament, amb els termes que diu la resolució que avui tornam debatre aquí, de la Conselleria de Comerç i Indústria, del CDEIB, cap a no se sap on, interessos particulars, butxaques o comptabilitats B de partits.

I avui el Govern del Sr. Bauzá, i vostè, Sr. Vicepresident, tenen, han tengut, crec que encara tenen, li queda un torn, l’oportunitat de rompre amb el passat, i és ben senzill: superin el “*postureo*”, siguin actius en aquest reclamar els doblers pagats il·lícitament; assumeixin aquesta resolució aprovada en aquest parlament fa un any i mig; recuperin, reclamin, primer de tot, els doblers pagats indegudament per la comunitat autònoma, encara que això afecti fins i tot la comptabilitat del seu partit - perquè d’això no me n’ha parlat, de la segona sentència. Només així podran tenir un mínim de credibilitat cada vegada que pronunciïn la paraula ètica, corrupció o decència.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Contrarèplica del vicepresident i conseller de Presidència, del Sr. Antoni Gómez, per un temps de cinc minuts.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Sr. Diputado, yo creo que he sido bastante claro y explícito en mi intervención anterior, pero se ve que usted no escucha, usted sale aquí a decir lo que considera que tiene que decir, pero sin escuchar. Creo que le he dejado lo suficientemente claro y le he dado los datos y las fechas que este gobierno cumple con sus compromisos, pero lo hace en el momento procesal oportuno, es decir, cuando hay una sentencia firme en este caso. Y cuando se ha producido la sentencia firme, si quiere le puedo recordar las fechas, que las tengo por aquí, si el 15 de julio se produce una sentencia firme, el día 25 nos la comunican y el mismo día ya se inicia el expediente para ver qué es lo que se ha pagado indebidamente, más diligencia ¿dónde la ha visto usted?

Pero es que, además, hemos seguido avanzando y ya está el expediente abierto para reintegrar lo indebidamente pagado, y sabemos exactamente las cantidades indebidamente abonadas. Y en eso estamos, se lo puedo decir más alto, pero no más claro, pero sólo escucha quién tiene interés pues de entender o de escuchar.

En cuanto al otro tema, que usted me hacía referencia del CDEIB, nosotros, le he dicho, y sigo manifestando que siempre pediremos que se reintegre lo indebidamente abonado cuando haya sentencia firme. Y aquí, no, no, y aquí esta sentencia está recurrida; pero, además de que esta sentencia está recurrida, nosotros estamos haciendo gestiones con la..., esta sentencia está recurrida y nosotros, este gobierno, está haciendo gestiones con la Audiencia Provincial y con los Juzgados de Instrucción para que nos hagan los mandamientos y podamos cobrar lo que ya está consignado. Esto es lo que en estos momentos estamos tramitando.

Y le diré, Sr. Diputado, que este gobierno, como le he dicho, es un gobierno firme en defender los intereses de esta comunidad autónoma, y creo que lo estamos demostrando; yo creo que hay una gran diferencia, hay una gran diferencia de cuando estaban gobernando ustedes, pero bastante diferencia, que ustedes cuando gobernaban, pues claro, emitían aquellos cantos de sirena a que nos tenían acostumbrados, cuando realmente, la realidad iba por otro lado, estaban destruyendo los pilares esenciales de nuestro estado del bienestar, menos mal que no han gobernado cuatro años más.

Y le diré, Sr. Diputado, que ya que usted me pide que se reintegren algunas cantidades que en el momento procesal nosotros entendemos que no es oportuno aún, porque no hay sentencias firmes, si nosotros, de haber pedido a la Agencia Balear de Noticias que devolviera lo indebidamente cobrado, tal como ustedes querían, en su momento, en alguna petición que han hecho en esta sede parlamentaria, antes de haber recaído la sentencia firme, que era lo que ustedes pretendían, le podría decir que estaríamos en el mismo caso que si nosotros ahora pidiéramos a las personas imputadas de su partido que devuelvan lo presuntamente mal cobrado, o indebidamente mal cobrado, como por el tema del caso *Camins*. Es decir que..., pero eso usted no se preocupe que nosotros no lo haremos, eso no lo haremos, ...

(Remor de veus)

Este es un gobierno serio que actúa de acuerdo a derecho y que respeta los derechos que la Constitución y las leyes...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

... otorgan a todas las personas. Muchísimas gracias.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam al sisè punt de l'ordre del dia que correspon al debat i la votació de les esmenes a la totalitat, de devolució, presentades al Projecte de llei RGE núm. 9559/13, d'ordenació i ús del sòl. Primer la RGE núm. 13095/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista i la RGE núm. 13483/13, presentada pel Grup Parlamentari MÉS.

VI.1) Debat i votació de les esmena a la totalitat, de devolució, RGE núm. 13095/13, del Grup Parlamentari Socialista, presentada al Projecte de llei RGE núm. 9559/13, d'ordenació i ús del sòl.

Intervenció per defensar l'esmena del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Carbonero, per un temps de quinze minuts.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Hem presentat una esmena a la totalitat a la llei del sòl autonòmica. Per què hem presentat una esmena a la totalitat? Perquè creim que no tan sols no millora cap de les determinacions de les lleis urbanístiques que avui són vigents sinó que empitjora alguns aspectes substancials. I aquest és el quid de la qüestió: estarem millor, des d'un punt de vista urbanístic i territorial, una vegada que s'aprovi aquesta llei, o estarem pitjor que ara?

Els posaré un parell d'exemples, tres exemples i vostès podran treure les conclusions que vulguin.

Primer, classificació del sòl. El sòl urbà, definit per la Llei del sòl estatal 2/2008, és aquell que està efectivament urbanitzat. En aquesta classificació de sòl urbà, la Llei del sòl autonòmica incorpora, hi afegeix tres tipus més de sòls urbans: primer, aquells que s'anomenen falsos urbans. El Sr. Company, quan va presentar aquí la Llei 7/2012, va dir i va bravejar, i jo crec que amb una certa raó, que ell eliminava els sòls falsos urbans, i de fet va posar a la 7/2012 una transitòria, la transitòria primera, si se'n recorden, que donava un termini de tres anys - aquests tres anys, per a vostè, Sr. Company, són una xifra cabalística, quasi tot s'ha de fer amb tres anys-, tres anys per iniciar les obres d'urbanització i si no s'iniciaven passaven automàticament a ser urbanitzables.

Què proposa ara la llei del sòl? Doncs, canvia la disposició transitòria primera, la rebutja i a l'article 24.2 diu: "La classificació, com a urbans, dels terrenys s'ha de mantenir al marge que siguin objecte d'actuacions urbanístiques." I per tant, afegim al sòl classificat com a urbà, d'acord amb la llei estatal un altre sòl urbà que són aquelles grans borses de sòls urbans que hi ha a tots els municipis de les illes i que no estan efectivament urbanitzats.

A més, hi afegim una altra categoria, la disposició addicional primera de la Llei 7/2012, la qual passa a ser la disposició addicional sisena d'aquesta llei; diu aquesta disposició que "També seran sòl urbà, automàticament, aquells sòls que, independentment de la seva classificació anterior, s'hagin transformat per la urbanització i els seus serveis siguin plenament funcionals i suficients", siguin plenament funcionals i suficients. Hem tengut el cas Muleta, en parlarem segurament més endavant, però en definitiva aquests sòls també, de manera automàtica, per via de llei, s'incorporen a la classificació de sòls urbans.

Vull fer notar una petita diferència que hi ha entre la disposició addicional primera i la sisena d'aquesta llei, hi ha hagut un afegitó, com no podria ser d'altra manera, és a dir, quasi sempre hi ha introducció d'empitjoraments, s'hi ha introduït la incorporació, a més del sòl com a sòl urbà, la incorporació de les edificacions dins aquest sòl que fossin realitzades sense títol legitimador, diu la disposició addicional sisena; és a dir, il·legals, sense títol legitimador. Quina manera eufemística de situar un fet de disciplina urbanística molt clar, edificacions il·legals que s'incorporen al sòl urbà, també de manera directa, per la disposició addicional sisena d'aquesta llei.

Les parcel·lacions il·legals també, els diuen assentaments en medi rural, parcel·lacions il·legals a sòl rústic. Hagués pogut incloure aquelles que la Llei del sòl estatal diu, a l'article 12.3, que són nuclis tradicionals legalment assentats en el medi rural, però les parcel·lacions il·legals no són nuclis tradicionals i tampoc no han estat legalment assentats, perquè són parcel·lacions urbanístiques, i les parcel·lacions urbanístiques, per llei, des del 76, són prohibides directament a sòls rústics.

I ja per acabar, els sòls urbanitzables. A l'article 41.2 diu que "Els sòls urbanitzables que, amb anterioritat -és a dir, avui-, estan classificats com a urbanitzables, encara que no hagin començat cap urbanització dels mateixos, s'ordenaran directament com a urbanitzables pel planejament urbanístic."

És a dir que tot el sòl que avui tenim tacat, sigui urbà, sigui parcel·lació, sigui addicional primera sisena, sigui fals urbà, més tot l'urbanitzable, tot això configura el model urbanístic que proposa aquesta llei, que és un model que té una capacitat de 2.654.911 places. D'aquesta xifra, d'aquests 2.654.911 places, d'aquesta xifra parteix el Sr. Company per a partir d'aquí fer una proposta de model territorial de creixement. No creu, Sr. Company que aquest model és un model hipotecat, que hipoteca les directrius que vostè ha dit que vol revisar, que hipoteca els plans territorials i que, en definitiva, representa el model de creixement que haurien de revisar, el qual sí haurien de revisar?

Vostè creu, Sr. Company, que aquest model és sostenible? No li semblaria millor que començàssim la feina, el camí de la desclassificació, d'anar posant ordre a les taques i més taques successives que s'han anat classificant com a sòl urbà i urbanitzable.

Segon exemple. Equipaments i cessions. Fins al dia d'avui, els municipis han de reservar com a mínim 5 metres quadrats per habitant per a espais lliures públics, tots, com a mínim i perquè ho diu la llei estatal, 5 metres quadrats per habitant. A partir d'ara, quan s'aprovi aquesta llei, els municipis de menys de 3.000 habitants, 1,5, 5, 1,5; els de 3.000 a 6.000, 3, 5, 3. Dir que municipis com Alaró, Algaida, Ferreries, Lloseta, Mercadal, Selva, Sineu passaran a tenir una exigència molt menor pel que fa a espais lliures públics de la que tenien fins avui per llei estatal.

També rebaixa la llei les cessions d'aprofitament, el percentatge de cessions d'aprofitament que està previst a la llei estatal entre el 5 i el 15%, a la llei queda en un 10%.

És vera que la llei estatal diu que la legislació, l'ordenació territorial urbanística, és a dir, aquesta llei autonòmica, podrà permetre reduir o incrementar el percentatge fins arribar al 20%, però, alerta, en els casos excepcionals, en què les parcel·les siguin de major o menor valor que la mitjana. I vostè em dirà, bé, és que nosaltres això ja ho hem vist i hem presentat una esmena per passar del 10 al 15 i recuperar el 15, i és ver, però la llei, i avui discutim la llei -ja discutirem les esmenes a la ponència corresponent-, la llei per qualche cosa diu, en lloc d'un 15, un 10%.

I les dotacions dels plans parcials. Els plans parcials són els instruments de desenvolupament que ordenen territori urbanitzable i fixen les seves determinacions i fixen també les cessions obligatòries gratuïtes que s'han de fer a l'administració per tal que el sòl, una vegada urbanitzat, s'incorpori al sòl urbà amb tots els drets i amb tots els deures.

L'annex al Reglament de planejament estipula quines són les cessions que corresponen a cada tipus de sòl urbanitzable que s'hagi de desenvolupar. Per a espais lliures públics, depèn de la dimensió del sòl urbanitzable, del nombre de places, el Reglament de planejament diu que s'han de reservar entre 21 i 18 metres quadrats per habitant. Vostè a la seva llei ho deixa amb 18. Bé, poc més o manco, entre 18 i 21, però ho deixa en 18 per a tots.

Però on hi ha la gran diferència és a les dotacions. Les dotacions d'equipaments són aquells espais que s'han de reservar per a escoles, per a centres de salut, per a equipament esportiu. Aquí, a la seva llei, per a tots hi ha una ràtio de 21 metres quadrats per habitant, quan en el Reglament de planejament, en el seu annex, hi ha una variació entre 30 i 32 metres quadrats per habitant; és a dir, menys de 10 punts per sota del que preveu el Reglament de planejament avui vigent.

I jo em deman: a qui beneficia això? És a dir, la pregunta que feia al principi, estarem millor o pitjor? A qui beneficia que hi hagi menys equipaments, que hi hagi menys terrenys per a dotacions públiques en els sòls que s'urbanitzen? Doncs únicament i exclusivament pot beneficiar aquells que han de cedir obligatòriament aquests terrenys, que passa, el percentatge, l'equilibri entre lucratiu i no lucratiu, passa això que no es cedeix passa a ser sòl lucratiu i en conseqüència major és el benefici dels promotors urbanístics.

Tercer exemple, amnistia a sòl rústic, disposició transitòria desena. Vostè, Sr. Company, va dir que no entraria a sòl rústic, va dir que la llei seria una llei de sòl urbà, de sòl urbanitzable, a més, va dir que seria una llei molt tècnica, fins i tot va dir "fins i tot vostè i tot hi podrà estar d'acord, perquè serà una llei molt tècnica i no entrarem en segons quines qüestions"; bé, tant de bo que no hi ha entrat en segons quines qüestions, perquè si arriba a entrar a sòl rústic de ver, això hagués estat un autèntic desgavell. Hi ha entrat i de quina manera!

El president, absent, va dir dimarts passat que aquestes edificacions que es legalitzen, de fet ja estan legalitzades i per tant aquí no es fa pràcticament res, aquestes són edificacions que s'han construït sense llicència o incomplint les condicions de la llicència i que han passat vuit anys des que foren acabades i per tant, per ministeri de la prescripció, doncs ell entén, i segurament vostè també, que ja estan legalitzades. Però clar, s'obliden del 66.2.b) de la seva pròpia llei, no he anat a cercar altres lleis, de la seva pròpia llei, que diu que aquests edificis, els que s'han fet de manera irregular, els que contenen infraccions urbanístiques, són fora d'ordenació i en conseqüència no s'hi pot fer cap obra ni es pot contractar cap dels serveis bàsics urbanístics.

Per tant, sí que hi ha una diferència: els que fins ara no podien fer obres i no podien contractar perquè havien fet les obres il·legals, a partir d'ara ho podran fer, perquè es legalitzarà.

I vostè s'oblida, o la llei oblida, d'un precepte bàsic de la legislació del sòl, bàsic: ningú no en pot treure benefici d'una infracció urbanística, ningú no en pot treure benefici, d'una infracció urbanística. I els propietaris amb una infracció urbanística amnistiats per la seva llei, aquests trauran benefici.

Sí, no em digui això, perquè jo li ho explicaré, si em deixa. Miri, Sr. Company, vostè estableix -ara tornen a sortir els tres anys- la possibilitat que acollint-se a una regularització extraordinària en tres anys puguin legalitzar les seves obres si paguen el primer any el 15% del cost de les obres executades, el segon any el 20% de les obres executades i el tercer any el 25% de les obres executades. Jo, la veritat, no entenc per què aquell que corre més ha de pagar més i aquell que corre menys, el més palpa, idò ja paga menys. No ho acab d'entendre.

Però en qualsevol cas què passa amb les sancions?, perquè el president l'altre dia va dir que això era una sanció, però no ho és, perquè les sancions en disciplina urbanística estan regulades d'una altra manera. N'hi ha, d'aquests propietaris infractors, que han pagat la seva sanció; en quina quantia?, el cent per cent com a mínim de les obres executades, el cent per cent, la totalitat del cost de les obres executades. I a aquells que no han pagat la sanció, doncs vostè els proposa el 15%, el 20% o el 25%. Escolti, el cent per cent de les obres executades, per sanció.

Per tant, Sr. Company, estam amb un greuge comparatiu, greuge comparatiu entre aquells que han executat obres a sòl rústic i ho han fet bé, han seguit el calvari que vostès diuen del consell insular..., per cert, el consell insular aquí no compareix per a res. Resulta que el consell insular és competent per autoritzar les obres a sòl rústic, les edificacions, els habitatges, i aquí no és competent per a res, els competents passen a ser els ajuntaments. Per tant aquells que ho han fet bé tenen la seva casa legal, i el de devora que ho ha fet malament també tindrà la seva casa legal, independentment de la superfície de la parcel·la, independentment del nombre de plantes, independentment de l'edificabilitat que hagi utilitzat.

També és un greuge amb els que han pagat les sancions, com li he dit, i també és un greuge amb altres tipus de sòl. Per què el sòl rústic? Vostè té una afició desmesurada al sòl rústic, i aquesta amnistia, que en definitiva és una loteria perquè no cau a tothom, guanyen la loteria aquells que el dia que s'aprovi la seva llei han complit vuit anys des que acabaren la seva

infracció. El que al dia següent acabi, aquest ja no guanya la loteria, aquest es queda com abans.

Sr. Company, Gay-Lussac va ser un físic francès del segle XIX que va abordar la teoria dels gasos, i va escriure una llei, la llei dels gasos de Gay-Lussac. Diu la llei de Gay-Lussac que un gas dins un cos tendeix a expandir-se fins que arriba als límits, a les parets d'aquest cos. Això és el que passa amb les infraccions urbanístiques a sòl rústic, que és com un gas, tendeixen a expandir-se sobre el territori del sòl rústic fins que troben uns límits, unes parets, i amb aquesta llei vostè està tombant una part d'important d'aquestes parets, i en conseqüència el gas infractor a sòl rústic, amb efecte cridada, passarà a tot el sòl rústic, li agradi això, a vostè, o no.

Jo esperava, i amb això acab, esperava que la llei començàs amb un article que és un article clàssic d'inici de les lleis des de la Llei del sòl estatal 2/2008. Diu l'article primer de la Llei 2/2008: "*Esta ley regula las condiciones básicas que garantizan la igualdad en el ejercicio de los derechos y en el cumplimiento de los deberes constitucionales relacionados con el suelo en todo el territorio estatal*"; *constitucionales y en todo el territorio estatal...*

LA SRA. PRESIDENTA:

Ha d'anar acabant, Sr. Carbonero.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Vaig acabant, Sra. Presidenta.

Doncs vostè no inicia la llei amb aquest article, l'inicia dient que és una eina administrativa per regular el creixement urbanístic, però res dels drets i deures, de la igualtat entre els drets i deures, i de la seva aplicació a tot el territori estatal. I per què no ho fa? Jo m'ho demanava i ara, una vegada que me l'he estudiada a fons, ho he entès: ho fa perquè a la nostra comunitat la igualtat entre uns i altres a l'hora de l'aplicació d'aquesta llei no és vera, no hi ha aquesta igualtat. A la nostra comunitat i amb aquesta llei hi ha gent que és més igual que altra.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

VI.2) Debat i votació de les esmena a la totalitat, de devolució, RGE núm. 13483/13, del Grup Parlamentari MÉS, presentada al Projecte de llei RGE núm. 9559/13, d'ordenació i ús del sòl.

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció per defensar l'esmena del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula el Sr. Antoni Alorda, per un temps de quinze minuts.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats. Sr. Company, Sr. Bauzá, ens han tornat a enganar. Ens havien promès un text del qual parlariem extensament, Sr. Company; en Bauzá candidat fins i tot deia que la Llei del sòl no l'havia de fer el Govern, s'havia de fer aquí, en aquest parlament. Se'n recorden del paperot que ens feren fer, l'anterior legislatura? Què en queda, d'aquell Bauzá que parlava de diàleg i consens? Res de res!, no en queda res! *No queda nada*, diu la cançó. Ni ombra.

Ell, que havia de ser tan lleial a la seva paraula, tan coherent, idò ens va entrar en matèria per decret llei, fora manies: temes tan imprescindibles per sortir de la crisi com exonerar les urbanitzacions clandestines dels serveis bàsics, eliminar avaluacions d'impacte ambiental i sobretot facilitar la construcció en sòl rústic, urbanitzacions senceres a sòl rústic protegit. Tota una recepta per sortir de la crisi.

Tanmateix el Sr. Company hi insistia: "bé, això ha estat necessari", ens deia, "però no passeu gens de pena que la Llei del sòl sí que la farem entre tots, en parlarem tant com faci falta", ens deia. Aquí som. Quan en parlarem, Sr. Company? De les nostres al·legacions, no n'ha volgut parlar gens, no ens ha citat ni per parlar-ne una mica, qualque dia, qualque moment. Em va dir que em faria arribar personalment la resposta formal. Les esper, Sr. Company, les esper; personalment, em va dir. Cap gest d'aproximació, cap aclariment.

Don José Ramón ens deia que la faríem entre tots, com a bons germans, o cosins d'enfora. Pot pensar!, res de res.

Ara aquí tenim 240 esmenes. Amb el Govern ja no en parlarem, ara és l'hora dels grups parlamentaris. No parlarem amb tècnics, no parlarem amb el director general; no quan estaven embastades les propostes. No, ara ja estam amb solucions de sí o no, o transaccions concretíssimes. Això és el que entenia el PP per consensuar? Però per què enganen d'aquesta manera? Diguin les coses pel seu nom, lleuin caretes, parlin clarament. N'estam cansats, de mentides. El president ha arribat a l'esperpent de dir que s'han esbucats els apartaments de Ses Covetes gràcies a ell i que el meu grup no n'ha fet res! No sé com no està empegueït el Sr. Bauzá.

Com vostès saben l'anterior legislatura presentàrem una llei del sòl en aquest parlament després de mesos de parlar-ne polítics i tècnics. Encara no ens han explicat què és el que no els agradava. Que era massa llarga, era massa llarga. Ara ho sabem; bé, se'ns confirma una intuïció que teníem. Confés que fa tants d'anys que els conec que alguna intuïció teníem; són els mateixos motius pels quals retiraren el Pla hidrològic, els mateixos per urbanitzar Son Bosc i desprotegir Ses Fontanelles: es tracta de poder urbanitzar espais protegits, es tracta d'eliminar càrregues als promotors i, per tant, carregar-les als ajuntaments, als ciutadans, en definitiva, perquè qualcú ho acaba pagant.

Els molestaven les mesures de protecció del paisatge, de patrimoni, del sòl rústic, que han desaparegut del seu text, perquè hem de convenir que l'arquitectura global, el gruix de la llei és el mateix, és la que va entrar aquí el 2010; han llevat ordenació del territori, supòs que per justificar que era llarga, i sobretot han llevat tota la regulació del sòl rústic que queda a la llei del 97. Bé, tota no, tota no, perquè aquí sí que hi ha novetats; han tocat el que els pica. De fet, després de la informació pública, després, han incorporat una bomba: la regularització de tota quanta construcció clandestina prescrita hi hagi, milers i milers d'edificis, de manera que aquesta novetat ha esdevingut el veritable títol de la llei. Se n'han temut els periodistes, és el títol mediàtic de la llei, la llei de l'amnistia urbanística. Mirin-la avui. Una potència turística mundial com les Illes Balears el missatge que envia de la seva llei del sòl, el títol mediàtic, és una llei d'amnistia urbanística.

És contra aquesta mentalitat desenvolupista i contra l'obsessió pels indults urbanístics o els fiscals que presentam aquesta esmena de totalitat. Seria absurd que jo ara, en quinze minuts, intentàs tocar tots els aspectes. Tenim 240 esmenes, i que haguéssim preferit un veritable codi urbanístic, complet, que eliminés (...) mesures, que eliminés excepcions, però només em referiré als punts centrals que justifiquen aquesta esmena a la totalitat.

Comencem pel sòl rústic, que, per cert, el Sr. Company de tot d'una ens deia que sí, que era molt important; ens va enviar un document en què ens demanava què en pensàvem, del sòl rústic. Com duc també un altre document: "*La agricultura de las Islas Baleares en peligro de extinción*", *peligro de extinción*. Foto del Sr. Bauzá, foto del Sr. Company. Una pregunta interessant: "*¿Por qué la agricultura de Baleares no funciona? Elevado precio de la tierra, fruto de la presión del mercado inmobiliario de segundas residencias y de la terciarización de la economía balear*". Aquesta és la diagnòsi que tenia el Govern, aquesta és la diagnòsi que tenia el Govern. Ho compartim, ho compartim.

Els estudis de les DOT dels anys noranta afirmaven que un dels principals problemes de l'urbanisme de les Illes Balears era la rururbanització del territori, un neologisme aplicat a les Illes Balears; la "hongkonització" del territori. Són termes literals, són termes seus, són termes del PP.

No, ja veig que no m'escolta, Sr. Company, ho veig. És una tribuna perquè s'escolti el conseller però, bé, ja aspir al que aspir.

LA SRA. PRESIDENTA:

(...) Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Quina solució ens du el Sr. Conseller? Blindar milers d'edificis contraris a la normativa, edificis que ara tornaven vells, que ara sentien al clatell els efectes del fora d'ordenació. Apel·la a la (...) de pressió. Bauzá els perdona, i el Sr. President ve aquí, al debat de política general, un debat solemne, un debat seriós, i ens diu que la llei no empitjora el sòl rústic. Vaja si ho fa!

Davant una amnistia tan espectacular se suposa que hi hauria d'haver retxes vermelles, excloure segons quines aberracions, per localitzacions impactants, per exemple; per altures impròpies; per una ocupació excessiva de la finca, que la converteixi formalment en un solar, que n'hi ha; per evitar els xibius de plàstic i d'uralita que proliferen en el nostre fora vila. No, no, cap límit, cap! Com a mínim podríem aprofitar per treure millores territorials o paisatgístiques, aprofitar la pastanaga d'una plusvàlua sucosa per exigir cosa, imposar alguna demolició parcial, eliminar alguns materials, crear pantalles visuals, sembrar arbres... Idò no, res, cap condició ambiental o paisatgística. Una, pagar, i no gaire pel profit que en treuen, sobretot en el litoral.

És una barbaritat, Sr. Conseller, és una barrabassada, un plantejament que fa de millor condició l'infractor que el complidor. Ja li han recordat quins són els percentatges que pagaven els altres infractors que vostè no havia perdonat.

Ja varen facilitar la declaració d'interessos generals i ara legalitzen tots els edificis fets, tots, per grans que siguin, per absurds, per impactants que siguin, és igual, tots, tinguin l'ús que tinguin. Així afronta aquest problema, Sr. Company? Això és el problema que vostè denuncia a la Unió Europea?

Nosaltres li vàrem dir que estàvem disposats a parlar, pensàvem en edificis anteriors a l'any 90, la Llei de disciplina; pensàvem posar un setge estricte als pecats més greus i estàvem disposats a parlar dels altres, sempre, naturalment, a canvi de millores territorials sensibles, que el paisatge i el sòl rústic, en haver acabat, hi sortissin guanyant. Ni n'hem parlat!, el PP tira pel dret tot sol. Legalització de tot, arreu.

També he duit la bília del PP: "*Las Islas Baleares que queremos todos*", *todos*, eh?, si qualcú no les vol... Idò no ho cerquin aquí, no hi és, però sí que parla de la llei del sòl, en parla; diu: "*En la ley del suelo contemplaremos la regulación especialmente de los suelos urbanos para evitar que carezcan de servicios imprescindibles*." Sra. Presidenta, seria altament aclaridor enviar una comissió rogatòria d'aquest parlament a Muleta i comprovar allà *in situ* què volia dir el PP quan deia que els sòls urbans tenguessin *los servicios imprescindibles*. El Sr. Company acaba d'afirmar que sí que els té; idò jo dic que no s'hi podrà viure ni es podrà establir fins que no hi hagi una dotació de serveis; hi haurà d'haver dotació de serveis perquè no els té. No ho dic només jo, ho diu el batle de Sóller. El batle de Sóller, del PP, demana al jutge què ha de fer perquè no ho sap. Els tècnics municipals li diuen que Muleta no es pot considerar urbà, però el Govern ha dit el promotor que sí que ho és, el Govern; reparin que ni l'ajuntament ni el consell, és el Sr. Company que diu el que és urbà i el que no és urbà en aquest país! I parlem d'uns terrenys protegits, uns terrenys que, si els van a cercar a un mapa publicat als butlletins, els trobaran com a espai protegit.

I vet aquí una altra mentidota del Partit Popular. Ens han dit aquí, en aquesta seu solemne, que no desclassificaven cap dels espais protegits l'anterior legislatura. Et descuides un poc i ja han firmat que Muleta és urbà. Com ho intentaren amb Cala Blanca, que a diferència de Muleta allà és l'ajuntament, que empeny, però el consell els va dir que no. Recordin-se, recordin aquella foto, el Sr. Rotger, la Sra. Estaràs, recordin-se'n de tots,

el seu director general, Sr. Company. En canvi avancen a Ses Fontanelles, una zona humida que hauria de ser ZEPA europea.

El cavall d'Àtila del PP torna amb forces renovades, i trepitja, trepitja, trepitja, trepitja i trepitja, ja saben, com aquella ciutat italiana d'una torre inclinada.

Per cert, el primer punt del programa en matèria de territori era la seguretat jurídica, el primer. Idò encara no sabem quantes Muletes hi ha, no ho sabem; no ho sap ningú, tret, potser, del Sr. Mathias Kühn, o *por Norma*, no ho sé, però nosaltres no ho sabem, els altres no ho sabem.

"*Regularemos el suelo urbano con la finalidad de evitar la proliferación de falsos urbanos y de terrenos que carezcan de servicios*", programa electoral, paraula del PP. *Falsos urbanos*, Sr. Company. Però si aquesta llei és el paradís dels falsos urbans, aquest projecte de llei declara urbans espais sense serveis, sigui perquè els dos terços ja estan construïts, i clar, això dependrà de qui fa els polígons, o perquè és una zona de xalets, zones extensives; o més en general, i reparin, per qüestions territorials que no s'estimi convenient la completa aplicació del règim urbà, qüestions territorials!, no és fàcil, eh? I això de si no s'estima convenient?, què me'n diuen? És el sùmmum de la seguretat jurídica. Si no s'estima convenient, Sr. Company, aquí s'ha lluit. Quan és que no s'aplicarà el règim general?, quan no s'estimi convenient! Bé, la frase faria les delícies dels reis i reietons absoluts. Ara, la posarien com exemple del mals a abatir tots els il·lustrats que en el món hi ha hagut que varen encunyar la idea de seguretat jurídica.

De totes maneres no n'estan gaire orgullosos, perquè aquestes excepcions només es consentiran ara, però pus mai més, eh?, pus mai més!, perquè això no és bo. Els sona?, els sona?, perquè és la típica cançoneta de totes les amnisties d'ençà que el món és món. I, per cert, rebaixen tant els serveis que tornam amb el clavegueram, però no hi entraré.

El programa també diu que aposta per la ciutat compacta, però aquesta llei no ho fa. Trobaran un grapat d'esmenes nostres per actuar sobre la ciutat existent en comptes de nous desenvolupaments, prioritzar la compleció, la reconversió i la millora dels sòls ja transformats i degradats en comptes de la dispersió de la urbanització, la construcció fora de teixit urbà o noves ocupacions, com ara se'n amenaça amb la reforma de les DOT. També volem que la llei permeti que els ajuntaments posin quotes de llicències urbanístiques, per evitar un bum com el que hem viscut; tant de bo ens haguessin fet cas i haguessin pautat el creixement durant els anys anteriors.

Avui una llei del sòl hauria de dotar-nos d'instruments útils per exigir la conservació en condicions dels edificis i per actuar sobre els que estan en mal estat, que són molts, avui. Han caigut dues gotes i s'han esbaldregat cases habitades, a Inca, per exemple, i aquesta llei hi surt ben poc a camí, i sobretot no preveu cap fórmula ni una per evitar costos excessius a les persones que habiten efectivament els immobles afectats des de plantejaments socials. S'ha de distingir entre la pressió sobre edificis abandonats o solars sense construir, que hi ha de ser, de la dels habitatges ocupats en mal estat. S'ha de conciliar la imprescindible seguretat dels edificis, salubritat i accessibilitat, amb el dret a no perdre un ca teva i quedar al carrer.

Una altra obsessió d'aquesta llei en un país com el nostre hauria de ser evitar l'especulació del sòl; un altre text sagrat, la Constitució Espanyola, article 47: "Els poders públics establiran normes per tal d'impedir l'especulació". Record que aquí m'he trobat portaveus del PP que em defensaven els drets dels especuladors, amb aquestes paraules, és al *Diari de Sessions*. Tots sabem que al país s'han fet riqueses obscenes jugant amb el preu del sòl, hem vist com una retxa sobre un plànol feia rics sense cap esforç personal, i animava un tragí de maletins i d'altres corrupteles. Aquest temps no pot tornar, la llei ha d'imposar prou càrregues perquè l'activitat urbanística permeti un guany raonable, proporcional al risc i a la inversió, però sense permetre que l'urbanisme sigui una bicoca.

Tenim molt clar un altre mandat constitucional: la comunitat ha de participar en les plusvàlues, però el projecte que debatem -ja s'ha apuntat- minimitza les càrregues urbanístiques. Els promotors han de costejar totes les obres d'urbanització, però també les de fora del sector. Però és que el PP fins i tot rebaixa els mínims de zona verda exigibles, els 5 metres quadrats per habitant, dels anys setanta, de la normativa franquista. Realment troben vostès que avui, que el cotxe és l'amo i senyor dels carrers, hi ha massa espais per jugar i esplaïar-se? Idò nosaltres trobam que no, ni a les ciutats ni als pobles, avui els nins només poden jugar a ple si es federen a clubs esportius.

Tampoc no creim que tinguem un excés de dotacions i vostès les baixen. El PP, el qual regala solars per fer esglésies, troba que tenim massa dotacions. Saben el que ha costat trobar solars classificats per fer escoles en aquells anys del bum? Han hagut de córrer i n'hi ha moltes en sòl rústic amb interessos generals, això no pot tornar passar.

En concret hi ha una càrrega que han ignorat completament i els deman encaridament que la contemplin, el deure de real·lotjar els afectats en una operació urbanística.

Però també hem de sortir al pas de les indemnitzacions, amb aquesta llei el PP ens tira pedres sobre la (...) teulada i afavoreix els promotors. La Llei anterior, la 4/2008, pretenia evitar indemnitzacions, aquesta es pensa per rescatar Muletetes.

Un altre tema clau, i vaig acabant, Sra. Presidenta, havien de ser les polítiques d'habitatge, el sòl al servei de l'efectivitat del dret a gaudir d'un habitatge digne i adequat, però aquesta llei s'esforça per eludir les obligacions de la normativa estatal, tant en la quantitat de sòl com en la localització del sòl. El PP no vol habitatge segons on i nosaltres el que trobam és que hi ha d'haver una convivència equilibrada de grups socials, sense guetos de cap casta.

També pensàvem que en el segle XXI una llei urbanística emfatitzaria la qualitat ambiental, domicilis lliures d'emissions contaminants en un entorn segur, saludable i universalment accessible, reduir contaminants i radiacions, per a la salut i per als ecosistemes fràgils; però eficiència energètica, implantació de sistemes de transport col·lectiu i mobilitat sostenible amb un disseny de comunicacions que afavoreixi vianants, bicicleta i transport públic, res!

Tenir molt present el vessant paisatgístic, ha desaparegut..., tenim el Conveni de Florència que sembla que ningú ho recorda, ha desaparegut tota la referència al vessant paisatgístic. I vivim del nostre paisatge, del seu atractiu. Però també és important per als ciutadans, per als que vivim aquí, perquè la qualitat crea benestar psicològic i social i un paisatge degradat ens deprimeix com a societat i com a individus.

Tenim un bon grapat d'esmenes en aquest vessant, amb mesures d'aplicació directa que s'imposen sobre el planejament municipal per preservar paisatges més valuosos i també actuar sobre els més vistos. També n'hi ha un grapat per millorar la protecció de la naturalesa i del patrimoni cultural ...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Alorda, per favor.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

... i dels elements dignes de protecció, recollim, per exemple, esmenes d'ARCA.

Sí, Sr. President, són 300 articles, no és una llei de mitja dotzena.

Però acab amb un tema, telegràficament, en cal molta més transparència, la gent ha de poder consultar el planejament i l'ha d'entendre i en això la llei fa curt. S'ha de democratitzar de ver el debat d'alternatives urbanístiques, la informació pública no pot ser només un tràmit. Volem limitacions al..., i publicitat dels convenis urbanístics. Volem garantir l'accés a la costa, al patrimoni cultural, garanties de poder fer servir els camins públics. Volem procediments d'avaluació ambiental que s'integrin en el de planejament i fomentar la finestra única, que aquí no hi és. Volem que el règim de silenci administratiu no permeti adquirir facultats en contra de la normativa, i volem una disposició derogatòria àmplia, molt àmplia, que llevi totes les lleis mesura i les lleis sectorials que van contra les generals.

Per tot això, i molt més, aquesta esmena a la totalitat.

Acab, Sr. President, per demanar-los que retirin aquest projecte de llei, no perquè quedi en no res, perquè torni el mes de febrer, perquè torni després d'haver-ne parlat, ho mirin en positiu, els oferim l'ocasió d'acomplir allò que havien promès, parlar-ne abans que entri.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Alorda, acabi.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Un canvi d'actitud així ... -sí, Sra. Presidenta- podria representar un canvi esperançador d'inflació en la legislatura i si aconseguim, a més a més, i acab, Sra. Presidenta, la idea que el desenvolupisme és la panacea i la seva obsessió per premiar els infractors l'abandonin, pens que el país n'estaria d'enhonorabona. Francament, hi confii poc.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Ara s'obri qüestió incidental amb el conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori, té la paraula el Sr. Biel Company, sense limitació de temps.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyors diputats. El text que avui es presenta en el Ple d'aquesta cambra és el del Projecte de llei d'ordenació i ús del sòl, la llei del sòl, un text llargament esperat, important i que cobreix un buit normatiu en el nostre ordenament jurídic.

No hi ha hagut govern a les darreres legislatures que no hagi intentat aprovar aquesta norma, la pretensió d'aprovar-la estic segur que ha estat, des de fa més d'una dècada, un punt comú a tots els programes electorals. Circumstàncies diverses, que ara no venen al cas, han impedit sempre que s'arribàs a aprovar. Però jo aquí avui no vull parlar de dificultats, sinó d'oportunitats, l'oportunitat d'aprovar una llei que ha de ser una peça fonamental del nostre ordenament jurídic, un eix estructurant de la política urbanística i de sòl, una garantia de futur per a la qualitat de vida de les nostres ciutats i pobles. Per això, i ho he dit altres vegades, aquesta llei demanda un sòlid consens per part de la societat civil, dels agents socials i econòmics i de la majoria de les forces polítiques.

En la tramitació dels diferents esborranys fins arribar a l'aprovació del projecte, que vull dir que ha estat més d'un any i mig, si qualcú no se n'ha adonat s'ho hauria de fer mirar, però més d'un any i mig ha estat en tramitació aquesta llei, doncs la nostra proposta s'ha presentat a diversos fòrums, s'ha explicat, s'ha sotmès a dos processos d'informació pública i s'ha escoltat tothom que hi ha volgut dir la seva. Moltes de les propostes s'han acceptat i gràcies a aquesta participació, el text s'ha enriquit i millorat. Si no s'ha pogut enriquir més és que algú espera assegut a ca seva que el vagin a cercar.

Ara ve la darrera fase, la del debat, decisiu, en el qual les exigències de consens s'han de mantenir o fins i tot incrementar. És cert que històricament es podria pensar que els temes territorials han estat més causa de conflictes que de consensos, però la realitat és que a pesar de les confrontacions dialèctiques sempre surten, entre les diferents forces polítiques, punts de contactes, elements que ens són comuns.

Encara que és bo de fer caure en el fàcil dualisme dels bons i dels dolents, en el fons les diferències davant els assumptes importants no són tantes, fins i tot quan les distàncies semblen més grans es troben punts de contacte, de consens. Un bon exemple, possiblement, ho han comentat vostès o hi han fet referència, és el de les Directrius d'Ordenació del Territori, aprovades en aquesta cambra l'any 1999 amb els vots dels diputats que donaven suport al Govern d'aquell moment, del Partit Popular també; unes directrius que s'aprovaren a un moment on es vivia un intens debat sobre el model territorial que es necessitava a Balears, un model sostenible, de contenció de creixement que va quedar fixat a les DOT i que el temps ha demostrat com a encertat; gràcies a ell a Balears no hem tengut les conseqüències dels excedents de sostre residencial, que sí hi ha hagut a altres indrets, almanco s'han pogut controlar una mica aquests creixements.

En el fons, en allò que era important, encara que no ho semblàs, tots hi estàvem d'acord, tant és així que cap dels successius governs dels partits que votaren en contra de les DOT no han tocat una coma d'aquest model. Passats els anys gairebé ningú no qüestiona el model de contenció de les DOT; ara podem dir, amb la perspectiva que ens donen els anys que han passat que, de fet, es va produir un consens.

Havent escoltat les primeres intervencions, som conscient que ens enfrontam a discrepàncies en aspectes puntuals, sobretot hi ha desacord amb el que el text no diu, com pugui ser el sòl rústic, en aquells aspectes que el text no regula, efectivament. Però jo ara el que els propòs és que anem a parlar del que sí diu, parlar del que diu el projecte de llei que regula.

Per tant, vull deixar clara la meva convidada al consens, a treballar junts i a aconseguir una llei que perduri en el temps, que permeti implementar polítiques urbanístiques adequades a les necessitats dels ciutadans i que garanteixi els principis bàsics de seguretat jurídica, de transparència i de participació democràtica. Malgrat el que pugui semblar, i més enllà de qüestions o de guions ja escrits i fixats per a avui, i dels titulars que surten, que han sortit i que segurament sortiran en els mitjans, sé ben cert que són molts els punts de trobada que podem tenir en aquest projecte de llei, ho sé cert. Com els que hem tengut també a altres lleis, com la Llei de caça o la Llei de pesca, i que ens han dut a una col·laboració que resulta beneficiosa per a tots els ciutadans de la nostra comunitat autònoma.

El primer de tots és, precisament, el de consolidar i de perfeccionar el model de contenció del creixement de què els parlava; és evident que si amb les DOT vàrem aconseguir posar el fre al creixement, ara és el moment d'impulsar actuacions dins el sòl urbà. Un dels eixos programàtics del projecte de llei és, precisament, prioritzar les actuacions de regeneració i renovació urbanes, sense perjudici que puguin venir temps millors en l'actual situació econòmica, la principal eina per tal d'aconseguir aquest objectiu és la fixació d'estímul per tal de facilitar aquests processos. Així, per exemple, baixam del 15 al 10% la cessió d'aprofitament que els promotors han de fer als ajuntaments, el mateix percentatge de cessió que, per cert, tenen a la majoria de comunitats autònomes; o reduïm el percentatge de reserva per a habitatges protegits del 30 al 10%, tal i com ha previst ara recentment la Llei del sòl estatal, la qual s'ha aprovat fa poc. Sempre, continuo dient, baixam del 15% al 10% la cessió d'aprofitament als promotors, només perquè facin actuacions dins urbà, per evitar precisament que se'n vagin a zones urbanitzables.

I aquests estímuls són fonamentals, ja que, com tots sabem, les dificultats i els costos d'aquestes actuacions en urbà sempre són superiors a les del sòl urbanitzable. Per a un promotor és més fàcil, és molt més còmode i més rentable construir a un sòl urbanitzable que dins un sòl urbà que ja està desenvolupat. Per això, és necessari que les administracions tinguin les eines adequades per tal de garantir la seva viabilitat econòmica, no basta tenir bones intencions i pintar les actuacions a fer damunt un plànol, cal garantir que es faran, que qualcú les farà i sobretot que es farà càrrec dels costos.

Aquí, senyores i senyors diputats, ens hem de poder entendre i evitar demagògies. També ens hem de poder entendre parlant dels ajuntaments, fixats els grans esquemes d'ordenació del territori en els plans territorials i establertes les línies mestres en el pla general de cada municipi, els ajuntaments més grans i per tant amb més estructura tècnica i administrativa han de poder aprovar la resta de planejament urbanístic; així, els que tenen una població superior als 10.000 habitants podran aprovar definitivament els plans parcials i els especials, així com les modificacions menors de plans generals o les seves adaptacions a instruments d'ordenació del territori. Amb això no es minva cap garantia, es mantenen les tramitacions i consultes, inclosa, quan pertoqui, la tramitació ambiental, i intervé, en tot cas, el consell insular.

A canvi, però, es guanyarà temps i agilitat. Qui no pot tornar estar d'acord amb això?

Estic segur que també ens hem d'entendre en matèria de disciplina urbanística, aquesta és també una gran assignatura pendent, un tema que preocupa a tots però que no sempre hi ha hagut les eines adequades per exercir-la amb eficàcia i amb la promptitud que el tema requereix. En el projecte de llei la disciplina es reforça, es reforcen les sancions, però sobretot es reforça on el sistema feia flux; modifiquem la normativa per tal que les administracions puguin intervenir en sòl rústic tot d'una que es detecti una obra sense llicència. Ho podrà fer l'ajuntament, però també el consell insular, sense necessitat de tràmits previs i dilacions que al final provoquen que l'obra il·legal es finalitzi i sigui molt més difícil la reparació del dany.

Per altra banda, s'ha d'acabar amb la creença que aquí no s'esbucarà res, l'infractor no només ha de pagar la multa, ha d'arreglar el mal que ha fet i si ha d'esbucar, ho he dit altres vegades, doncs que esbucui. El Bon Jesús fa molts anys que ja va dir: qui estigui lliure de pecat, que tiri la primera pedra.

(Remor de veus)

Amb això els vull dir que si tots, cadascun de vostès també miren els seus, els ajuntaments allà on han governat durant dècades, es trobaran segurament amb un bon panorama. Per això, el projecte de llei estableix mecanismes que facilitin el compliment d'aquesta obligació, bé estimulants la demolició voluntària a través de bonificacions a la sanció, bé fixant la possibilitat de multes coercitives a aquells infractors que es neguin a actuar.

Estic segur que és un altre punt de trobada, però n'hi ha més, en trobarem molts més si volem tots. També som ben conscient que no ens posarem d'acord amb tot, som ben conscient, com ja s'ha posat de manifest en aquesta cambra, que hi ha alguns articles o disposicions en el projecte sobre els quals es mantindrà la discrepància, però continuo pensant que aquesta discrepància no ha de ser un obstacle per poder fer feina junts amb la resta, hi ha moltíssimes d'esmenes presentades i les analitzam i crec que hi ha possibilitats d'arribar a acords amb prou temes.

En relació amb el que han comentat, no és ver que es facin amnisties, no surt gens gratuït avui en dia legalitzar una cosa que no es pot esbucar. I aquí tal vegada també hem de començar a pensar que és bo de fer parlar d'imatges, d'imatge cap a l'exterior, etcètera, per a uns temes i a la vegada per a altres voler veure que s'està destruint, derruïnt una caseta devora una carretera, una darrera l'altra; és a dir, estimar-se més veure en ruïnes algunes edificacions que s'han fet de forma il·legal perquè no es poden arreglar, això sembla ser que és millor que donar la possibilitat, ja que no les pots tombar, que s'arreglin amb determinades condicions.

No és ver, i els debats aquests ho duen, i poc a poc un ho apren, que aquí es contenen mitges veritats o mentides i poden semblar que són realitats, no és ver que es rebaixin determinades variables i que això pugui afectar la qualitat dels pobles, concretament dels pobles petits. Es prenen decisions perquè a pobles molt petits obligar-los a posar les mateixes zones verdes, el mateix número de metres quadrats de zona verda per habitant a Palma que a un poblet de 1.500 habitants, això no sembla molt lògic, i acaba que els mateixos pobles han de fer coses que no farien en condicions normals. Per tant, del que es tracta aquí és de donar un poquet de seny i sentit a les coses.

Els problemes del rústic, també els voldria dir que no són tant la necessitat de regular el que s'ha de poder fer com invertir els problemes que ja hi tenim, i aquí quan s'haurien d'haver fet les coses, per desgràcia, doncs no es feren i no ho feren ningú, per tant a hores d'ara tirar la primera pedra doncs haurien d'estar un poquet alerta. Però jo en aquest cas el que voldria i en aquesta primera intervenció és dir que hi ha moltes

més coses dins aquesta llei que ens uneixen, de fet està clar en relació amb les esmenes que han presentat que hi ha temes cabdals, temes importants en aquesta llei que no s'hi presenten esmenes per part d'alguns grups, la qual cosa vol dir que hi ha moltes possibilitats d'entendre'ns i que ja va bé, una altra cosa és que s'hagin d'escenificar les coses que s'hagin d'escenificar.

Voldria acabar aquesta primera intervenció dient que possiblement algú espera que el vagin a cercar per veure què passa, però festejar també és cosa de dos, si hi ha una persona que està tan interessada, tan interessada a participar d'aquesta vida pública i defensar els interessos que diu que defensa, en lloc d'esperar assegut a ca seva que el vagin a cercar, ben bé hagués pogut donar passes per veure si hi havia alguna cosa. I el que no puc admetre és que, després d'un any i mig de tramitació, sortint a premsa tothom i tal, algú hagi tengut encara la paciència d'esperar que l'anassin a cercar, jo crec que si tenia coses a aportar els portals estaven ben oberts.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del representant del Grup Parlamentari Socialista, Sr. Carbonero, per un temps de cinc minuts.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Company, jo no sé si vostè té molta festegera, jo amb vostè cap ni una.

(Remor de veus)

En qualsevol cas, no, no, ja sé que m'he fet major i ja no serveix per a segons quines coses, però, ...

(Remor de veus)

... li diré, si no ho record malament, la darrerament vegada que vàrem parlar d'això, jo li vaig demanar: què passa, per què no parlam de la llei del sòl? I vostè em va dir: i com està aquest tema, i com està aquest tema? I li vaig haver de contar. Per tant, aquesta és la festejada que hem tengut entre vostè i jo.

Vostè diu que parlam més del que el text no diu que del que diu; no és ver, li he citat articles concrets, un rera l'altre, del que el text diu. D'allò que no diu també és ver que hi ha moltes coses que es deixa, però els articles que li he citat els diu i de la manera exacta que li he dit.

Jo he fet una pregunta i ara em faré la contestació, si, estarem millor o pitjor? Estarem pitjor, estarem pitjor, tendrem més sòl urbà classificat, tendrem més sòl urbanitzable, menys cessions, menys habitatges protegits, menys equipaments i menys competències per a qui les tenen de manera clara que són els consells insulars en matèria urbanística.

Vostè parla de les Directrius, i és ver que les Directrius en el seu moment varen suposar un avanç perquè varen incorporar tota una sèrie de teories de la sostenibilitat, després ja m'explicarà com s'han aplicat, però a les Directrius els passa exactament el mateix que a la Llei del sòl del 56; la Llei del sòl del 56 tothom deia és la més progressista que ha fet Franco, Franco feia les lleis en aquella època, és la més progressista que ha fet Franco, però és la més incompleta. A les Directrius els passa el mateix, quants municipis s'han adaptat al contingut de les Directrius via plans territorials, quants? I per tant, no s'han aplicat. Dos a Mallorca, a Mallorca dos.

Per tant, per molt bones que siguin les directrius que jo reconec que fins i tot en el seu dia vaig tenir una actitud crítica, però per molt bones que fossin no s'han aplicat i, per tant, tot això de legislació, documentació, sostenibilitat, etc., s'ha de traduir en determinacions concretes.

Per exemple, una que vostè ha citat i que jo per falta de temps no hi havia entrat, la tramitació. Vostè diu que hi ha una millora perquè els municipis de més de 10.000 habitants segons quin tipus de tramitació la podran resoldre directament ells sense haver d'anar al consell insular. No diu res dels avanços de planejament. Miri, l'article 4 de la Llei 2/2008, de la Llei del sòl estatal, diu "Drets dels ciutadans. Els ciutadans -no els interessats, eh?, els ciutadans- tenen dret a participar en l'elaboració i aprovació de qualsevol instrument d'ordenació urbanística i territorial", és un dret reconegut per la llei estatal, com s'exerceix aquest dret?, doncs amb l'elaboració, l'única manera que jo sé d'exercir aquest dret és participar en la tramitació del 125 del Reglament de planejament, és a dir, un document de criteris i objectius generals on poder proposar alternatives, d'aquesta manera es participa en la redacció del planejament.

Vostè, a la seva llei, aquest avanç, el deixa exclusivament per a la revisió del planejament i per què l'elimina d'altres tramitacions?, per què a partir d'aquesta llei els ciutadans podran participar manco que el que podrien participar avui, manco, a pesar que hi ha una llei del sòl estatal que els dona un dret que abans no tenien?

I l'aprovació per part dels ajuntaments de més de 10.000 habitants, Sr. Company, els ajuntaments fan planejament, però en segons quins casos, en les adaptacions del planejament municipal, al planejament territorial hi ha d'haver una segona lectura, hi ha d'haver algú que digui a l'ajuntament "escolti, això està ben fet" o "això està mal fet", si no ja em contarà per què serveix que al 2012, el 15 de febrer del 2012, el consell insular imposàs a l'Ajuntament de Felanitx, més de 10.000 habitants, a les seves normes d'adaptació al pla territorial 115 deficiències substancials, amb imposició d'una nova informació pública, 115 deficiències substancials a l'Ajuntament de Felanitx, és a dir, per a alguna cosa serveix el consell, si no hi hagués hagut el consell, com hagués quedat el planejament?, de molt més baixa qualitat, molt més baixa qualitat el planejament, molts menys drets per als ciutadans.

Per tant, Sr. Company..., miri, a la tramitació aquesta que es fa, vostè diu que el consens no s'ha perdut per part seva, joestic en això amb el Sr. Alorda, crec que sí que s'ha perdut per part seva, no hi hagut possibilitat ni tan sols de saber com havien rebut les nostres al·legacions quan això va estar a informació pública, en vàrem fer...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Carbonero, ha d'acabar.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, ara acab... I pens que encara hi és a temps, encara hi és a temps, no s'ha perdut molt, hi ha un document fer, podem partir d'aquest document, però el que no podem fer és consensuar un debat en ponència. Això, com sap, és impossible i a més, ha estat impossible sempre amb vostè, vostè sempre ha dit que tal, però després a l'hora de la ponència res de res.

Per tant, li deman que ho retiri i que puguem discutir aquest tema amb tranquil·litat i amb molta seriositat.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del representant del Grup Parlamentari MÉS, té la paraula el Sr. Antoni Alorda, per un temps de cinc minuts.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Company, comprendrà que amb una esmena a la totalitat jo no em dediqui a parlar d'allò en què estam a favor, però ho he dit, l'arquitectura i el gruix de la llei és el que duguerem nosaltres, és el de l'anterior legislatura, llevar, donar, apoderar més als ajuntaments, modificacions dins la (...) de disciplina, algunes ja les hem fet a la llei anterior, la llicència menor, que tengui llicència... totes aquestes, ja les havíem incorpo... ja eren a l'anterior, evidentment no (...), el gruix, el gruix és l'anterior, és amb les bombes amb què no estam d'acord.

Fins i tot, miri, estam d'acord amb com regula (...) d'ordenació, hi estam d'acord, vostè ens diu que li fa pena veure una casa que cau a vorera de la carretera, sap com ho regula vostè?, talment com hi era, talment com hi era!, que és: perdona, si ja han passat els vuit anys, l'administració perdona, però no oblida; perdona, però no oblida, el consell de Kennedy. En canvi vostè ens diu que sí, que ha de poder reconstruir, però les posteriors, no, no, perquè recordi que quan ningú no tirava la primera pedra no sabien... es va salvar, no?, aquella senyora i se li va dir "vés-te'n i no pequis més".

Vagi als debats de l'any 90 de la llei de disciplina urbanística, ja hi és aquest "vés-te'n i no pequis més". Vagi a tots els debats de pla general que hi ha hagut en els darrers ajuntaments des dels anys vuitanta, hi haurà un "vés-te'n i no pequis més", fins quan hi haurà aquest "vés-te'n i no pequis més"?

Per tant, crec que arribava un moment en què alguna fórmula s'havia de fer i no fer de millor condició l'infractor de l'altre, i insistesc, la regulació que vostè fa ara, de per sempre, és la mateixa pràcticament que hi havia.

La pretensió que hi hagi una llei és de tothom, és veritat, i és bo en si que hi hagi un codi, és bo en si que hi hagi un codi, però les mesures, no. Les mesures dependrà de quines diu i la qualitat aquí no hi són.

Bé, per cert, quan parli de mi, ja li dic, Sr. Company, si em vol dir Toni Alorda, ho pot dir, eh?

Vostè em promet que durà els temes, personalment, de les al·legacions, el tema del pla hidrològic i el de la Llei del sòl, que ens les lliurarà?, però personalment, "on és que te'ls he de dur?" no, no, i tan i tan i tan, ens citarem per parlar-ne", feim al·legacions, jo no l'esper, eh?, feim al·legacions, feim moviments, parlam amb molta gent, bé, ningú... Respostes a al·legacions: Projecte de llei del sòl, i em diu que s'ha perdut per nosaltres?, deman disculpes a la societat per la part que ens pugui tocar, però francament ha estat després de promeses incomplides una rere l'altra del conseller!

Diu que només hi ha algunes diferències locals, (...) locals quan diu, no ho sé, Ses Covetes, per exemple, en podria ser una o tantes altres.

Diu que les DOT no es varen tocar, per favor, però si és una llei que es va tocar el 99 va ser modificar les DOT, la Llei 9/1999 es degué aprovar a l'octubre, es va modificar mesos després que s'aprovàs. Per cert, les DOT neixen quan hi ha cent urbanitzacions que està aturant el consell de Mallorca, se'n recorda que el Sr. Matas en aquesta tribuna va mostrar un mail del Sr. Francesc Antich que el tenia de la seva presidència perquè l'havia espiat al cas Bitel i el va mostrar aquí i va fer una llei de lectura única per suspendre abans de fer les DOT? Francesc Quetglas, perdonau, Francesc Quetglas. Això va ser... i efectivament, unes DOT que desclassificaven, Sr. Conseller.

Jo li he sentit dir aquí "tots els urbanitzables s'han de construir", si vostè hagués tengut el país..., hagués estat president del país els anys 60-70 estaria tot construït, les DOT desclassifiquen.

Per exemple, diuen que hi ha un límit de creixement, jo li ho agraeisc que estigui content, per tant, no tot l'urbanitzable es pot fer, hi ha un límit, això es diu Sa Ràpita, Sr. Conseller, a Campos hi ha molt de sòl urbanitzable, algú n'ha guanyat sentències, però només se'n poden fer el que diu el pla territorial per mor de les DOT, ah!, idò no, vostès han dit per activa i per passiva aquí que es pot fer tot perquè hi ha urbanitzable, perquè diu... miri, la paraula "urbanitzable", hi ha una sentència que diu "urbanitzable", no, DOT, DOT!, Sr. Conseller, limitació del creixement, no hi pot haver quatre milions d'habitants, estam d'acord, però apliquin-s'ho, perquè fins i tot el Sr. Bauzá ja em feia el ridícul de Ses Covetes.

Ja que duraré poc en aquest parlament, en aquesta legislatura, permetin-me recordar que som un dels vint temeraris que vàrem firmar aquells avals de Ses Covetes l'any 95, Sr. Company, expliqui al Sr. Bauzá que et pot passar per aturar una urbanització, per indemnitzacions de plusvàlues; expliqui-li-ho, perquè vostè en parla molt de plusvàlues, no me l'imagin posant la farmàcia com a garantia de qualsevol decisió per interès general, com a mínim, respectin-ho, jo no ho deman a ningú això, respectin la història del país!, respectin el paper que ha jugat cadascun en aquesta història i, per tant, no em facin... no diguin ridículs, tant a Es Trenc com a Ses Covetes i aquesta llei és exactament això. Per cert, no ens ha contestat pràcticament res de la baixada de cessions, que per cert diu que en sòl urbà no només ho és.

També li voldria parlar, perquè no ens en parla, del seu programa, no?, aquest que (...) el Sr. Bauzá passejava un dia pels Caulls i Son Llebre supòs o... va veure un batzer que cremava sense consumir-se i va sortir aquest document, que maldament hi hagi set mil persones al carrer que diguin que no s'ha de fer, s'ha de fer!, per tant, vostè ha d'eliminar els falsos urbans perquè ho diu aquí!, no diu TIL, no diu legalitzar els edificis il·legals, però diu -diu- que "*ha de evitar els que carezcan de los servicios siguin suelo urbano*", diu que...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Alorda, ha d'acabar.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

...s'han de llevar els "*falsos urbanos y de los terrenos que carecen de servicios*", això ho diu aquí!, i vostè ho contradiu amb aquest projecte de llei, tant... sí, senyor, i tant, amb la consolidació, com ha fa ara firmant coses com Muleta i com ho fa amb els sòls urbans perquè els diu, els diu en sòl rústic, no?, els falsos... que els converteix tots en urbans, però expliqui-m'ho perquè ho vull saber.

Acab, Sra. Presidenta, només un missatge, el missatge de la disciplina no és el que diu el Sr. Company que donam avui, el missatge de l'amnistia... diu que no és una amnistia?, vol dir que no...?, que els lleva totes les conseqüències que tenia el fet d'haver estat fets il·legals, normalment es diu amnistia, a canvi d'una multa, d'una sanció...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Alorda, acabi.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

...d'una imposició, bé, el missatge que s'envia és: fes el que trobis que tornarem, que tornarem, i sap què els he dit?, sap què els he dit?, que el que estigui lliure de pecat que tiri la primera pedra, per tant, tu fes, no tens llicència, però tens permís, i aquest missatge ja fa molta estona que l'hauríem d'enterrar.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Tanca la qüestió incidental una nova intervenció del conseller Gabriel Company, sense limitació de temps.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. M'agradaria..., bé, podríem insistir amb el Sr. Carbonero en les coses amb què efectivament estam molt d'acord, estam parlant d'uns 200 articles o uns 200 punts que tenim dins aquesta norma i ens estam focalitzant en 3, 4 o 5, no ens focalitzam en més i sé cert, i hi ha exemples, molts, que directament o indirectament ens ha dit que estam entesos.

Convenis urbanístics, una figura que és controvertida, que necessita regulació, però també estic segur que ens entendrem en això ja que la regulació que plantejam -i el Sr. Alorda hi ha fet referència també- va dins la mateixa línia que vostès aprovaren amb un projecte de llei l'any 2010 a Consell de Govern, és a dir, algú hi devia ser assegut en aquell consell de govern perquè aquí -i vostè ho ha tret alguna vegada, Sr. Carbonero, per...com que dir..., atacar-nos- aquí nosaltres, el que creim que es podia recollir d'aquells documents ho hem recollit, documents que... no entenc ara que al 2010 l'aprovassin i ara em presentin unes esmenes, vull dir, supòs que en dos anys ha canviat molt la cosa o la situació, d'estar aquí o estar allà idò canvia la situació i dic una cosa o en dic una altra, però és cert que ara es plantegen algunes esmenes a punts que són coincidents amb el seu projecte de llei i tots vosaltres ho vareu aprovar en Consell de Govern.

Per tant, ara presentam esmenes, no vos devia agradar tant idò aquell... el que vàrem aprovar en Consell de Govern, però així i tot, crec que aquí, en aquell punt de convenis urbanístics ens entenem. El concepte de sòl urbà o de serveis urbanístics, un dels conceptes claus de la llei, tampoc no es troba a la nostra regulació de... bé, del que vostès varen voler... també aquí han presentat esmenes per tal que els serveis urbanístics bàsics que hagin de tenir els sòls per ser urbans són més exigents que el que diu el projecte.

El que demanam, Sr. Carbonero, són els mateixos que vostès aprovaren el 2010, ara no li agraden, ara em diu que els canviem, els mateixos, idèntics als que tenia el seu projecte del 2010. Una vegada més m'ha canviat d'opinió en allò..., però no en allò que és essencial, per tant, també ens entendrem, segurament, jo ho deia al començament que a vegades un ha de... venim aquí i hem de... cadascú ha de cobrir un poquet el seu redol.

En les càrregues urbanístiques en sòl urbà, que nosaltres rebaixem al 10% la cessió d'aprofitament tot i que és possible baixar-les fins al 5% de forma justificada, com vostès ja ho tenien al projecte de llei del 2010, això no ho han esmenat i per tant, ens entenem també en això.

El planejament urbanístic, vostès fan el matís al detall i ens treuen coses, però també és cert que en línies generals ens entenem. El nostre esquema de planejament és com el seu!, una sola figura de planejament general per municipi i plans de desenvolupament, així ho tenien al projecte del 2010.

És cert que el seu projecte era més reglamentista, més detallat, que regulava aspectes que nosaltres no tocam, com per exemple les ART que ahir algú en degué parlar, nosaltres no en parlam, però algú del seu grup en va parlar, bé, vostès les tocaven, nosaltres no n'hem parlat.

Les competències dels ajuntaments, els ajuntaments més grans de les Illes..., escolti, ja som majors d'edat, és veritat el que em diu que sempre veuen un ase i un misser i si n'hi posam tres, de missers, encara més i si n'hi posam vint-i-tres, més, però, quin és el problema que hem tengut al cap de tants d'anys?, quants n'hi ha de planejaments aprovats?, vostè ho ha dit, 3 o 4 o 5?, estam en aquestes, li sembla normal?, ens hauríem de plantejar per què ha passat això, que és que tots els ajuntaments són uns *burros*?, perquè és el que vostè m'ha vengut a dir, no els podem donar als ajuntaments segons quines històries perquè la fotran, idè miri, no, Sr. Carbonero, els ajuntaments que tenen més de 10.000 habitants i per tant que tenen una estructura són majors d'edat i s'han de començar a acostumar que no ha de venir ningú darrere a dir-los què han de fer, ho han de fer ells directament i si acostumaran, Sr. Carbonero, perquè a més, vostè que és arquitecte d'ajuntament ho sap, que s'hi acostumaran, ja ho crec!

De totes maneres, no es lleva l'obligació de tenir informe... s'ha de demanar informe al consell insular, que diguin el que hagin de dir, el que intentam amb això és que facin molta més via, quan aplicam normes d'aquestes ara és perquè venim de coses que no han funcionat, voleu que continuem igual?, cony!, han parlat tots amb ajuntaments, tots sabem les dificultats que tenen enormes i necessiten fer més via en determinades coses, aposta nosaltres els deim plans especials, plans parcials, això ho podeu aprovar vosaltres directament, tot és per fer més via, però... és clar que se suposa que fent les coses bé, és a dir, jo si... el que deim sempre, vostè amb un *berbiquí* a les mans és una persona ben normal i corrent que penjarà un quadre, però si el deixa a segons qui, al *berbiquí*, el matarà tal vegada, però el *berbiquí* no està per això, està per penjar, per fer un foradet i penjar el quadre, això està pel mateix, si algú ho vol utilitzar malament, paciència, haurem de veure com li posam les traves.

La regulació d'edificis fora d'ordenació, la qual cosa inclou els il·legals, és un tema que evidentment és delicat i una regulació complicada que en els darrers anys, idè, ha estat objecte de reiterades modificacions. Vostès només han presentat en aquest article una esmena tècnica, que ja els puc dir que no hi haurà cap emperò per acceptar-la, per tant, també ens entenem.

En el tema de les comunicacions prèvies per a obres menors i per a altres supòsits que reglamentàriament es fixin, ja n'hem parlat amb el Sr. Alorda, que aquí jo crec que també... hi havia ajuntaments que ja ho feien també, que ja deixaven fer obres menors, crec que això és una molt bona notícia per a la gent d'aquesta comunitat, també ens entenem.

Ens entenem en matèria de disciplina urbanística amb els matisos que vulgueu, però veient les esmenes que ens heu presentat és evident que ens entenem perquè fins i tot incrementant les sancions, perquè mantenim el límit de prescripció als 8 anys com tenien vostès al projecte de llei del 2010 amb les excepcions del sòl protegit, domini públic, etc., i perquè donam eines als municipis per fer efectives les ordres de demolició amb multes coercitives, no n'havíem posat cap mai que a partir d'ara en pagaràs 600 euros com a mínim cada més, com a mínim, un 10% del valor de l'obra i 600 euros, toma-la, toma-la i si no, després hauràs de... hi ha tota la resta que hi ve darrere, que vol dir?, és duret això, és duret, en això també ens entendrem, estic convençudíssim que també ens entendrem.

Per tant, què he volgut dir jo?, que d'acord que hem d'escenificar el que vulguem, però... crec que tenim molta de cosa ja..., molt de camí fet.

Vostè ha dit una cosa, Sr. Carbonero, que també ens ho hem de fer mirar vostè i jo, serà que no ens agradam suficientment, però, escolti, amb la Llei de caça, dins aquella habitació d'allà darrere vàrem aprovar moltes coses, eh?, amb el Sr. Alorda en vàrem...

(Remor de veus)

No, no, amb vostè no, amb vostè no!, però... però amb un company seu que està dos llocs més cap allà sí, no, no i amb el Sr. Bonet i, per què no hem de poder amb vostè? Per tant, haurem de convenir...

(Remor de veus)

Bé, però, no, i amb la Llei de pesca el mateix, haurem de convenir que en tot cas, l'afinitat és amb vostè, que no la tenim tot el que l'hauríem de tenir, que sincerament crec que sí, que en tenim més de la que vostè vol aparentar aquí, crec que tenim possibilitat d'alguna coseta, almenys algun *roce* estic segur que el podrem tenir, eh?

Per tant... i li he dit una cosa, li ho he dit en privat i en públic, crec que... vostè que a més és una persona que ve d'aquell món, que ha estat moltíssims d'anys dins aquell món, voldria que se la sentís també bastant seva, a aquesta llei, li ho he dit sempre, o no?, no li ho he dit?, no ho sé, li ho he dit, per tant, home!, ha de tenir en compte que vostè no governa avui i per tant, no m'ha de demanar segons què on no hi puguem arribar, però en tot el que sigui -i a més egoïstament parlant- aprofitar la seva experiència és que jo com a conseller la vull aprofitar, una altra cosa és que el pugui acompanyar a segons quines zones, a... segons quines camades diríem nosaltres, el batlle Pastor sap el que vol dir perquè per aquella zona de Manacor es diu així, anar a fer camades, hi podem anar, però sempre que hi hagi llum, segons on no el vull acompanyar ni l'hi puc acompanyar.

(Remor de veus)

Quant a la llei que no regula el rústic i... el que li he dit, bé... el que li volia dir també, hi ha una cosa que em preocupa, a la llei no hi ha rebaixes...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci!

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

...no, és que hi ha vegades sincerament no ho sé, sembla que vostès no hi eren quan es va aprovar a Consell de Govern la norma que es va aprovar. I, escoltin, en el primer pacte del 99 al 2003, si hem de fer memòria, el pacte va intentar legalitzar les indústries en sòl rústic, però després no es va aconseguir, com mai no s'ha aconseguit dur una llei del sòl i aprovar-la, però es va intentar, eh? El primer pacte, el primer govern del pacte va intentar legalitzar les indústries en sòl rústic, que és una de les assignatures que tenim pendents. Jo no sé si ho he agafat, però efectivament si no l'he agafat, el tenc allà. Aquell quadre de colorins que el Sr. Alorda ha mostrat, el mostrava en blanc i negre, però és de colorins, us el vaig donar fa devers un any i mig, eh? I a vostè li he demanat un parell de vegades, Sr. Carbonero, la darrera vegada amb el director general dins aquella sala, i vostè em va dir "jo pensava que no havia de fer res". Escolti, els ho he demanat un munt de vegades, digau-me què voleu, què faríeu amb tota aquesta casuística i a partir d'aquí podem partir, podem partir a fer coses i sabrem en què ens entenem i en què no. La sensació que jo tenc, de ver us ho dic, Sr. Alorda i Sr. Carbonero, és la postura de no m'has dit res, no m'has convidat a venir, no m'has duit això, no m'has duit allò, ... d'acord, si és així, accept tot el que hagi d'acceptar de culpa, però vostès també poden fer passes per venir. Quantes vegades m'ha telefonat, Sr. Alorda, per venir a veure'm perquè té imperiosa necessitat de parlar amb aquest tema amb mi? Cap, cap.

Per tant, jo el que li reclam amb això és que vostè que està allà, que representa tota una ciutadania que l'ha votat, també pot venir cap aquí, si en un moment donat jo no el crid. I això li he sentit un estol de vegades i és ver que com a estratègia seva tal vegada li ha funcionat, però en el meu cas, si vostè ve, em posa damunt la taula les coses, les idees, etc., li asseguro que les tindrè en compte. Ara, si no ve, només el trobo aquí, al final, quan ja s'ha fet tot el debat, quan està tot el peix venut, etc., i de vegades fa mal moure's. També li dic, de les esmenes que vostè ha presentat i el que em diuen és que sembla que s'ho ha "currat", per dir-ho en llenguatge familiar, les estam analitzant i crec que no tindrem massa problemes per acceptar-ne unes quantes. Al contrari, ja li puc dir que en tenim tota una sèrie d'agafades, amb correccions algunes, però algunes amb un poc més de fons, allà on segurament no podrem arribar és a segons quins fons que lògicament no pensam igual. Però en tot allò que puguem, endavant.

A la llei no hi ha rebaixes, la llei no rebaixa les exigències en la qualitat urbana. Jo li deman que no facem demagogia. Es fixen uns estàndards d'urbanització de nivells mínims, això és ver, ja que reglamentàriament s'ha de poder pujar en funció de les necessitats i les exigències a cada illa. Cada illa és diferent

i el nostre marc estatutari així ho marca clarament. Per tant, a partir dels mínims es pot pujar. Si un poble de menys de 3.000 habitants, pot deixar un metre i mig de zones verdes, és que un poble de 1.500 habitants està envoltat de zona verda. Escolti, Sr. Alorda, jo som de poble petit, jo he vist créixer el meu poble, però no tant com perquè avui no puguin jugar els al·lots. Els al·lots d'avui juguen en els mateixos llocs i en els mateixos carrers on jugava jo, els mateixos, Sr. Alorda, ja li dic que sí, en el meu poble sí, de ver que sí.

Una altra cosa, una altra cosa, Sr. Alorda, una altra cosa és que els al·lots d'ara, i això el Sr. Barceló ho sap perquè també té un fill que juga a futbol, juguen a camps d'herba artificial, juguen a camps d'herba tal, i nosaltres jugàvem dins terrosos i a camps molts més fotuts, això és ver; juguen amb millors condicions i necessiten..., són més de pinso, com dic jo, que les nostres generacions, però juguen allà mateix, a pobles petits, una altra cosa és a les ciutats grans, d'acord?

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci!

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Per tant, ...si al final tot es tradueix, que és el que fan els pobles, en zones verdes, miri, Sr. Alorda, i el Sr. Carbonero també ho sap, què fan aquells pobles petits? Han de comprar o han d'agafar zones verdes a les foranes del poble, que ja són verdes i a canvi d'això, a més a més, han d'agafar el titular d'aquestes zones verdes i han d'arribar a convenis amb aquells titulars. Això als poblets petits funciona així, vostès ho saben. I per què hem de fer això? Per què hem d'obligar fer això al poble?

I escolti, no hi ha amnisties. L'amnistia que vostès diuen és que un senyor que té una edificació que ha prescrit, que fa més de 8 anys per tant, que no ha tengut cap expedient, ha prescrit i no es pot fer res ja per tomar-ho. Aquesta amnistia es va produir fa molts d'anys, s'ha produït durant molts d'anys. Si ara hi ha la possibilitat de fer això, és perquè alguns durant molts d'anys han estat mirant cap una altra banda. Per tant, l'amnistia no es fa ara, l'amnistia es va fer quan es va deixar que aquestes coses passassin i passassin més de 8 anys. O sigui que no és ara que ens han de venir a dir a nosaltres que hem fet això. Li he dit abans que a cada poble es pot mirar, de fet, estaria bé fer un estudi en relació amb això, per veure cada poble com ha evolucionat i qui ha comandat en aquells pobles els darrers 15 o 20 anys.

De les coses que jo he en ocasions discrepat amb el Sr. Alorda, és que, clar, quan diu segons quines coses, jo li reconec la seva capacitat parlamentària -sempre la hi he reconegut-, però vostè sempre juga amb aquestes mitges veritats, mitges mentides. Mitja veritat i mitja mentida és el Sr. Company és qui decideix si Muleta té els serveis o no. Això és mentida, Sr. Alorda, no és mitja mentida, és mentida. Qui ha decidit això, Sr. Alorda? Tres arquitectes que ha agafat un jutge, o no és així o no és així, Sr. Alorda? Li ho puc fer arribar...

(Alguns aplaudiments)

Ni tan sols li diré que m'agradàs, no m'agradaria tenir aquesta potestat, m'estim més no tenir-la. Però no és ver, el Govern mai no diu que això és urbà o no és urbà, o que té els serveis mínims o no, qui ho dirà serà l'ajuntament o, si hi ha embull, si no s'entenen, el que faran serà anar als jutjats, i el jutge ha encomanat a tres arquitectes, ja li ho vaig dir l'altre dia al Sr. Carbonero, de la seva professió, que els tres han decidit en les seves conclusions que s'adapta a la disposició addicional. Si decideixen el contrari, decidiran el contrari. Però, per favor, no jugui tant al límit dient que el Sr. Company ve aquí i pot fer el que vulgui. Per cert, jo crec que els (...) afectats a la llei hi és, vostè diu que no, però si mira els articles 32 o 33, a un dels dos hi és. Li he reconegut el tema que s'ho han llegit profundament, que és el que toca en aquests casos.

I no em vull allargar més, perquè, si no, pot pegar el mareig a qualcú i ja comença a ser hora d'anar a dinar, però crec que el més important, és ver que tenim poc temps per parlar d'aquests temes, però el més important crec que està tocat. I em vull quedar amb la imatge que els he dit. Crec que podem sumar, encara hi ha recorregut per anar millorant aquesta llei i és la nostra intenció que es millori. Jo estic segur i convençut, en contra d'allò que diu el Sr. Carbonero, que aquesta llei és molt millor del que teníem fins ara, i de molt, i ajuda molt més que les coses funcionin millor.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció en torn en contra de les esmenes. Té la paraula el Grup Parlamentari Popular la Sra. Virtudes Marí, per un temps de quinze minuts.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. President, crec que avui és un dia important per a aquesta cambra, perquè com molt bé deia el Sr. Conseller, molts han estat els governs...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, preg silenci!

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Molts han estat els governs que han redactat avantprojectes de llei, però aquest és l'únic govern que ha arribat en aquest parlament i en aquests moments podem tenir un debat de totalitat sobre el seu text. Aquest sol fet ja fa que el Grup Parlamentari Popular se n'alegri, i se n'alegra especialment perquè aquest projecte de llei, en contra del que pot parèixer, després d'haver escoltat als representants del Partit Socialista i del Grup MÉS, no és un projecte de llei improvisat. És un projecte de llei fruit de la participació, fruit de dues exposicions públiques que han fet importantíssimes aportacions tant a entitats com a institucions, vull destacar la magnífica feina feta pel Col·legi d'Advocats i de molts altres, ajuntaments, consells insulars, també les al·legacions fetes i recollides en alguns

casos, tant del Grup MÉS, com del Partit Socialista; i ens col·loca avui davant d'aquest projecte de llei.

Ara ens toca a nosaltres, als diputats dels diferents grups parlamentaris, treballar per aprovar un text que ha de fixar la regulació integral de l'activitat administrativa en matèria d'urbanisme, activitat que ha de respectar i garantir el dret a un medi ambient adequat, a un habitatge digne i al respecte al patrimoni històric, cultural i artístic. Una activitat que ha d'estar regida pel principi de desenvolupament sostenible, que assegura que les necessitats del present i del futur estan garantides. Aquest principi ha de constituir l'eix estructural de la política territorial i ha d'informar la resta de polítiques públiques que incideixen en l'ús del territori i dels recursos naturals. Però aquesta sostenibilitat ambiental té tres pilars bàsics: l'ambiental, el social i l'econòmic. Si no van aquests tres aspectes de la mà, difícilment farem una llei eficaç. Perquè només si la regulació que feim avui realment es desenvolupa i s'aplica, serà útil per als ciutadans, ens permetrà unes ciutats dignes, habitables i evitarà processos de degradació que posin en perill la cohesió social. I és fonamental i és una de les eines que jo destacaria de manera especial d'aquesta llei, per a la correcta aplicació d'aquests pilars, la transparència i la participació ciutadana. Aquesta llei reforça de manera fonamental aquests mecanismes d'accés a la informació, de participació en la tramitació i aprofita, com no podria ser d'una altra manera, les eines telemàtiques que avui tenim al nostre abast.

I permetin-me que a la vegada que explic el que diu la llei, rebati el que no diu. No és cert, Sr. Carbonero, que aquesta llei no fomenti la reconversió i la reutilització. Ho ha explicat molt bé el Sr. Conseller, precisament el que fa aquesta llei, i és el que explica que els estàndards urbanístics siguin distints en el sòl urbà que en el sòl urbanitzable, en els pobles petits que en els pobles grossos, és perquè el que volem, el que desitjam, el que esperam, és que a través d'aquests estímuls aconseguim que els nostres pobles i les nostres ciutadans es recuperin, es rehabilitin i a la gent li sigui igual de rendible com a mínim al promotor, rehabilitar, recuperar, regenerar el que és urbà, que no desenvolupar el que és urbanitzable, no volem que es prioritzï allò urbanitzable. Aquesta llei si una cosa fa és precisament prioritzar la recuperació dels sòls urbans, perquè crec que això és una cosa que des de les DOT està clar que és el que volem.

I permetin-me una disgregació. Jo feia números fa un minut i, clar, quan un parla d'herències i quan un parla d'història, hauria de tenir matemàtiques, i jo som de lletres. Però he comptat des de l'aprovació de les DOT fins ara qui és que ha governat i és que resulta que han governat més temps vostès que nosaltres i ens diuen que les DOT són com les lleis de Franco, que estan molt bé, però que les incompleixen. I la culpa de qui deu ser? Almanco 8 a 6, almanco 8 a 6. Però és que si parlam dels consells insulars, a Eivissa és 8 a 2, a Menorca 12 a 2, a Mallorca 12 a 2 i a Formentera 10...

(Remor de veus i alguna rialla)

I això no és un partit de futbol, és alguna cosa més important que un partit de futbol. L'únic que vull amb aquest exemple -i permetin-me la digressió- és que tots som corresponsables d'haver arribat on som, que no ens agrada on som en alguns aspectes, i han incidit tant vostès com el conseller en les infraccions urbanístiques, crec que hi hauria unanimitat de la cambra. L'única diferència entre vostès i nosaltres, és que nosaltres hem fet una passa endavant i hem dit busquem solucions i la seva única postura és el no. Miri, en això tenen raó que és molt mal de fer posar-nos d'acord, perquè entre el zero i el cent, és molt mal de fer que es trobin, hi ha molts de punts intermedis. Jo confio, sé que el Sr. Carbonero em considera il·lusa, però jo confii en la ponència, vostè no hi deu confiar, jo sí que hi confio i estic convençuda que almanco nosaltres farem un esforç d'aproximació de postures. Però crec que és important que aquest esforç d'aproximació de postures la facem dient la veritat.

Jo he agafat notes del que han dit en alguns casos i és molt mal de fer apropar-se quan es falta a la veritat. I no em pot dir que nosaltres rebaixam. Sr. Carbonero, els equipaments perquè posam 21 metres, quan vostè en el seu projecte en posava 20! És que no m'ho pot dir, em pot dir qualsevol altra cosa, però aquesta no! De què bravegen?, de què bravegen? Nosaltres els hem dit canviem els estàndards, efectivament i per què? Perquè hem decidit tractar de forma distinta els que són diferents, perquè no és el mateix Palma de Mallorca, la ciutat d'Eivissa, Maó, Ciutadella que Sant Joan, i Sant Joan de Labritja tampoc. No és el mateix per això, si el Govern i la conselleria s'han caracteritzat per alguna cosa, és per posar-ho tot clar, per anar amb les mans esteses i obertes i explicar-ho tot, en aquesta llei no hi ha res amagat. Deim el què, deim el com i deim perquè. I ens agradaria que passessin de la demagògia i de les mitges veritats, per no dir el de les mentides directes, a la racionalitat en la discussió, i podrem discutir si els municipis de 2.000, de 3.000, o 5.000 o podrem discutir si realment els de 10.000 habitants són aquells que poden tenir competència o no a l'hora d'aprovar determinats instruments de planejament, parlem-ne.

Però allò que no hem de fer és falsejar la realitat, crec que ens estam fent trampes al solitari. Si el que tots realment volem és treure la millor llei possible, el que hem de fer és respectar les regles del joc. I les regles del joc, i torn a allò que són les finalitats bàsiques de la llei, estan escrites i no són tan distintes de les del seu text, les repetia, reconversió i reutilització envers a nous urbanitzables, vincular els usos a la sostenibilitat dels recursos naturals, subordinar els usos i les construccions a l'interès general, delimitar els drets de la propietat en funció de la utilitat pública, evitar l'especulació, ... Sí, senyor, nosaltres també volem evitar l'especulació. Creuen que vostès tenen l'únic patrimoni d'aquesta voluntat? No és cert, no és cert, almenys com vostès, no més, almenys com vostès. Igual que volem garantir els espais lliures públics, les dotacions i els equipaments. Igual que volem garantir l'accés a un habitatge digne. Però ho hem de fer des del realisme. Jo he vist alguns municipis que es dedicaven a fer HPO i al final HPO es donaven al número 50 de la llista, perquè als 49 primers els bancs no els donaven els sous, i els terrenys públics i els sous públics no són per això. I tal vegada ens hem de plantejar, amb realisme, com feim les coses.

Partir a priori és molt bo de fer, fer titulars és facilíssim, a uns els va millor que a uns altres, això és veritat, però els fets són molt caparruts, quants habitatges públics ens vàrem trobar nosaltres buides? Per què? Perquè havien construït sense partir de la realitat i és que no hi havia crèdit. I els confés ben intencionats, mals pagadors, però ben intencionats. Això no ho discutirem, però la realitat és que la funció social de la propietat, la funció social de l'habitatge no es va complir. Per tant, el seu model no va funcionar, perquè el que hauria de passar al final, que és que aquest habitatge anàs adreçat a la persona que ho ha de menester i no al mercat lliure, això no va passar. Per tant -repetesc-, defugim de missatges a priori, partim de la realitat i partim dels fets. I així estic convençuda, com molt bé deia el conseller, que ens hi trobarem.

I nosaltres també proposam a la llei i deixam claríssim que volem una distribució justa de beneficis i de càrregues. El que feim és imposar les mateixes càrregues mínimes que s'han imposat sempre, quina diferència bàsica hi ha entre el seu avantprojecte de llei i aquesta llei? Que la seva era reglamentista perquè no se'n fien de ningú, o no sé per què, o perquè tenien ganes d'escriure. No ho sé. Nosaltres deixam en mans dels consells reglamentar, però no és el mateix Mallorca, que Menorca, ni que Eivissa, ni que Formentera; a més, és un tema de respecte estricte a la Constitució i a l'Estatut. La Constitució Espanyola ens va donar, a les comunitats autònomes, la competència en urbanisme, però una de les primeres competències que es va traspasar als consells insulars, l'any 1990, va ser l'urbanisme. Per què? Perquè tothom era conscient que cada illa, des d'aquest punt de vista, no pot tenir el mateix tractament i per això la norma. Ja no parlem de l'Estatut d'Autonomia de l'any 2007 que dona als consells insulars, el que jo diria la majoria d'edat, la facultat reglamentària, idò, nosaltres creim amb aquesta majoria d'edat.

Igual que creim que realment han de ser els ajuntaments els que diguin què volen, i no sense controls, necessitaran informes ambientals, informe del consell insular, necessitaran exactament tot. L'únic que no és lògic, i algun diputat coincidirà amb jo, és que per aprovar un pla general necessitis vuit anys, i això algun d'aquí, o més..., jo parl de la ciutat que conec, i he viscut totes les fases d'un pla general, el qual va començar, el Sr. Tarrés se'n recordarà, l'abril de l'any 2003, i no es va aprovar fins el 2008. És un problema, perquè el que has dissenyat a un primer moment no té res a veure amb el que pots fer al final.

Però a més, aquesta llei aporta una qüestió per a mi molt important, que adapta els terminis de suspensió de planejament precisament a la realitat, en els terminis que normalment s'utilitzen per a aprovació inicial, per a aprovació definitiva, per a aprovació provisional, cosa que abans no era així, dos anys i s'havia acabat, o quatre anys, quan vostès ho canviaren per salvar l'Ajuntament de Sant Josep, que no està malament, salvar un ajuntament eivissenc, mai.

En definitiva, senyores i senyors diputats, jo crec que avui hem de ser capaços de fugir del maniqueisme; del millor o del pitjor; del *tú eres bueno, yo soy malo o al revés*, així serà molt mal de fer que ens posem d'acord. Jo, sincerament, Sr. Carbonero, sí que crec que estam millor amb aquest projecte de llei, no estam pitjor, com vostè diu, estam millor, i estam millor en tots els punts que vostè ha dit, i estam millor amb el principi d'igualtat, per una qüestió fonamental: perquè hi ha una llei negra sobre blanc que dirà a tothom què pot fer, al ciutadà, al planificador i al promotor, cosa que avui no era així. No és lògic que trenta anys després del nostre Estatut d'Autonomia encara avui apliquem normes preconstitucionals, Reglament de planejament de l'any 78 i Reglament de gestió urbanística també de l'any 78, per no parlar de la Llei del sòl de l'any 76.

Vull dir, realment crec que aquesta comunitat autònoma necessitava donar una passa endavant, aquest govern amb valentia ho ha fet.

I mirin, aquí ni es perdona ni s'amnistia, aquí el que es fa és afrontar amb valentia els fets i aquest govern s'ha caracteritzat des del primer moment, per voluntat política i perquè no encabia més per com estava la situació, en afrontar problemes. Aquest és un problema que hi ha damunt la taula i nosaltres proposam una solució. Vostès, tenen una alternativa? Si la tenen la proposin, però el no pel no crec que els ciutadans no els ho perdonaran. Crec que els ciutadans exigeixen de nosaltres que cerquem solucions, que els oferim resultats, que els diguem com podem millorar la nostra qualitat de vida i també el nostre paisatge.

Estic segura que serem capaços de posar-nos per sobre del no pel no, de la demagògia fàcil, del discurs que es fa en aquesta tribuna i serem capaços d'arribar a acords garantint, i aquest és el compromís del Partit Popular, la sostenibilitat ambiental, econòmica i social de la nostra terra. I ho farem, esper i desig com molt bé deia el conseller, amb un consens social i polític bàsic.

Crec que no podem perdre aquesta oportunitat i tornar enrere a retirar projectes de llei i tornar partir de zero no crec que sigui la solució, fonamentalment perquè, ho han reconegut els dos, especialment el Sr. Alorda, en els trets bàsics és igual, és igual definició de sòl urbà, de sòl urbanitzable, cessions, és igual que el que vostès proposaven. On variem substancialment? Primer, respectam les competències de cada un; segon, donam la majoria d'edat als ajuntaments; tercer, solucionam els problemes existents i fugim de la demagògia fàcil. Què això té un cost? Probablement, però aquí no hi som per guanyar un concurs de popularitat sinó per a realment afrontar la realitat i, si podem, ajudar a solucionar els problemes que tenen els ciutadans. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Rèpliques dels grups que han intervengut a favor de les esmenes. Temps ara del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Carbonero, per un temps de cinc minuts.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, les darreres intervencions farien creure que, efectivament, hi ha un text de la Llei del sòl que és molt semblant al text que nosaltres vàrem redactar la legislatura passada, és a dir, que s'agafa com a referència i, diu, bé, si no és tan diferent, per què us hi posau en contra? No és tan diferent, però hi ha unes coses que són diferents. Allà on vostès han copiat encerten, encerten, encerten...

(Remor de veus)

... i allà on vostès s'han separat del text anterior, aquí ja hi ha més problemes.

Miri, és ver que hi ha una certa herència a la redacció de les lleis que ve de bastant enfora perquè aquesta referència relativa que vostès fan a la Llei del sòl que va redactar el pacte de progrés, no sé per què no la fan a la Llei del sòl que va redactar el Sr. Massot? Per què? Per què aquí combatim el que no... i vostès també ho deien, i vostès, què deien a la Llei del sòl que va fer el Sr. Massot? Per què no ho diuen? És la seva, no és la nostra, és la seva.

(Remor de veus)

Miri, vostè, Sra. Marí, ha dit que garanteixen la sostenibilitat, etcètera; i la constitucionalitat, la garanteixen? Garanteixen la constitucionalitat? Jo vaig patir pel Sr. Company quan el Sr. President deia que anava pels pobles amb la Guàrdia Civil defensant la Constitució, i jo vaig dir, carai, això serà complicat per al Sr. Company perquè té un problema constitucional a la seva llei i tal vegada hi anirà la Guàrdia Civil amb el president davant a dir-li aquest tema a veure si l'arregles.

Miri, vostè, el Sr. Company va dir que li havia posat set problemes l'Advocacia de l'Estat, set problemes, i que de set a zero vostè havia passat de quatre a tres, com un resultat de futbol, aquí també ha sortit el símil futbolístic, doncs, hi anam, quatre a tres. I d'això en va bravejar. La Sra. Marí va fer una aportació extraordinària dient que aquests tres havien decaïgut i que, per tant, ja estaven derogats. Aquests tres problemes estaven derogats de manera automàtica.

Per tant, el pagament de les dotacions amb solars, la manca de regulació dels habitatges de protecció oficial i el silenci positiu, que són els tres problemes que els diu l'Advocacia de l'Estat que encara tenen, jo els dic una cosa, romanen, estan incorporats en aquesta llei i, per tant, si no hi ha res de nou, si no hi ha res de nou, vostè tornarà a tenir problemes, vostè tornarà a tenir problemes.

Per tant, jo acab amb això, agrairia que el text que puguem discutir tingués una visió més rigorosa del conjunt de les legislacions urbanístiques, que són moltes, però són molt més rigoroses, molt més serioses amb allò que vostès han modificat de la regulació anterior que el que vostès pretenen dir.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula el Sr. Antoni Alorda, per un temps de cinc minuts.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS.

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats. Vull tornar a repetir que som una potència turística mundial, som un referent arreu sobre paisatge, som un referent d'atractiu internacional. És ben trist que una llei urbanística de les Illes Balears, en comptes de poder encomanar aquesta novetat, aquesta empena, aquesta referència al món, acabi discutint dels temes que realment són els que tracta aquesta llei i són els que hem tractat avui. Això ens fa perdre oportunitats, ens fa perdre visió, potència. És de paisatge del que s'ha de parlar, de reconversió, que se n'ha de parlar seriosament, però amb mesures noves. No hi ha havia ni la Llei del 13 de l'Estat a la primera versió. Afortunadament, sí que és una revisió que s'ha posat a les al·legacions, s'ha afegida, però no hi creu, no hi ha instruments propis. Nosaltres pensam que sí. I pels ciutadans hi ha avui una demanda de qualitat ambiental, de paisatge també, de paisatge urbà, d'habitatge, de salubritat, d'accessibilitat, amb un pàrquing mobiliari que està en unes situacions precàries, difícils, un pàrquing mobiliari creat en bona mesura els anys seixanta, setanta, i no hi som, no som aquí. Els reptes de patrimoni no són aquí.

Hi ha un gran tema, per exemple, que són les valoracions, que tenim un marge de maniobra molt petit, però que escanya els ajuntaments, un és el gran problema per fer zones verdes, com deia el Sr. Company, no és que n'hi hagi per tot, és que són molt cares de comprar, i nosaltres no treballam per minar, per trobar mecanismes perquè això ho faci més fàcil. No hi som.

I estic d'acord, hi ha moltes coses de la llei, n'hi ha hagut moltes de lleis aquí, moltes, la darrera del 2010, projecte de llei incorporat, com va venir el del Sr. Massot, com va venir el del Sr. Vicens.

Miri, aquí hi ha hagut lleis des de l'any... que diuen coses amb les quals estam bastant d'acord, per tant, no partim de zero. Jo li deman, retirin, i ara ja parlam de les esmenes si ens demanen què en volem, perquè el marge de maniobra fora d'aquí sempre és molt més gran que el d'aquí.

Em parlava d'una mena de panacea de novetats. Nosaltres en agilitar hi estam d'acord, hi hem donat suport, ho deia el projecte del 2010 i si han avançat en algun tema nosaltres hi serem, perquè hem viscut què li passa a un ajuntament que intenta posar-se al dia. Potser som el diputat d'aquesta casa que més he votat en contra d'exigir als ajuntaments que s'adaptassin a tota normativa que sortís cada vegada, perquè sempre hi ha

aquella norma que diu, no, no, i ara els ajuntaments tenen dos anys per adaptar-s'hi, hi he lluitat sempre que he pogut, la darrera amb la de pedreres, amb el Sr. García.

Per tant, intentem-ho, no ens pareix bé, però alerta amb les panacees, varem haver d'aprovar una norma territorial cautelar a una llei per mor de Menorca, i encara l'esperam. El Sr. Huguet, de moment, ja no hi és de responsable, però a la norma territorial cautelar ens hi hem instal·lat. Bé, jo crec que hi ha més altres coses.

Sòl urbà, ho deia el conseller, hi estam d'acord, és que hi ha moltes coses que estam d'acord amb l'articulat, però hi ha addicionals i transitòries, Sra. Marí, les divertides són darrera. Com regula el Sr. Conseller el que farem amb els fora d'ordenació? Igual, hi estam d'acord, matisacions, però hi estam d'acord; ara, els arregla d'una altra manera després. Bé, això són les bombes per les quals..., i li vull dir, nosaltres hem posat moltes coses per escrit del que nosaltres pensam, vostè sap que no n'hem vist ni una del PP a l'anterior legislatura? Li deia el Sr. Bauzá, es va reunir amb el Sr. Vicens, i li deia, no, ens podem entendre, foto, ens podem entendre; li dèiem, però, digueu-nos què voleu, digueu-nos qualque cosa. Ni una retxa, Sra. Marí, mai, ni una retxa, marejar la perdiu, va bé.

Ara en volen parlar, ara tenen una cosa escrita, ara els veim. Una amnistia bastant aleatòria que fa una disciplina, els que varen fer la disciplina han rebut fort, els que no ho varen fer, no varen tenir gens de disciplina, ara tendran un gran premi i els que la varen fer a mitges quedaran a mitges, perquè hi ha moltes ordres de demolició per aquí, molts d'expedients amb ordres que no fan vuit anys. Ara haurem d'aclarir si són els quinze anys de la prescripció, que diuen jo estic bastant en els quinze anys, i els que diuen que no prescriu l'ordre de demolició, anem a parlem-ne, no seran els vuit anys.

Per tant, en trobarem moltes de casetes per Pollença, per Andratx, per moltes bandes que ara es pensen... i tenen ordre de demolició vigent. Bé, a aquests no els ha tocat, sap que la loteria... és una loteria urbanística molt important.

Millores paisatgístiques, cap, cap, almenys posin aquell impacte sobre el turó, aquell xibiu... Vostès s'han passejat per fora vila, el que arriba a haver-hi a fora vila? Normal, la persona ho intenta... jo no faig cap retret a ningú. El qui ha de vetllar, d'alguna manera, és l'administració també per aquestes coses. Bé, idò, posa-hi, si vols regularitzar, com a mínim posa alguna condició. Ni una paisatgística ambiental. D'això és del que en braveja? D'això li diu solucionar un problema? Jo no li veig solucionar el problema més que de segons qui.

I acab, Sra. Presidenta. Ens diuen que amb protecció, no sé qui ha estat i qui no ha estat, jo diria que sí, que sempre hem vist el cavall d'Àtila i hem procurat aturar-lo, el Papa, el Papa Lleó, diuen que en el 452 va aconseguir que Àtila tornàs enrere i no envaís Roma i qualque terreny salvaren, però va venir en Genseric tanmateix, el 455, hi va entrar dins Roma. Nosaltres anam salvant, però és que vostès tornen, Muleta, Es Trenc, Ses Fontanelles, a tots els hem arribat a aturar, algun l'hem arribat a treure del mapa, algun l'hem salvat, algun torna i torna i torna i sí, quan torna la urbanització i la fan, llavors sí, llavors la petjada del cavall d'Àtila on hi ha posat el peu, allà no hi torna a créixer l'herba.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn de contrarèplica del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Virtudes Marí, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Sr. Conseller. Sr. President. Permetin-me per començar que em dirigeixi al Sr. Alorda, però no per parlar d'aquesta llei sinó perquè probablement és la darrera vegada que tindrè l'ocasió de debatre amb una persona que sap molt d'urbanisme, i realment lament profundament, i ho he dit en privat, que vostè no hi sigui a la segona part d'aquest debat en ponència perquè estic convençuda que hagués pogut aportar molt i confii que ho faci encara que sigui no com a diputat.

(Remor de veus)

Dit això, sincerament li dic amb el cor i amb tota sinceritat, crec que parlar d'Àtila, jo que vol que li digui, a mi els salva pàtries no m'han agradat mai, ni m'hi he considerat mai ni crec que ningú es pugui considerar que ho fa tot bé i que els altres ho fan tot malament. Jo aquest to que empra normalment el Grup MÉS, com si fossin immaculats i no haguessin governat mai, crec que això abans de governar, podia passar, perquè clar, qui no ha tengut l'ocasió de governar li has de pressuposar totes les bondats, almenys jo el principi de presumpció que tothom és bo l'hem d'aplicar, però quan ja has perdut la virginitat, per dir-ho d'alguna manera, del Govern realment, realment, salva pàtries els justos, els justos.

(Remor de veus)

Davant les barbaritats que diuen alguns, crec que som fins i tot moderada. Per tant, no ens donin lliçons, no ens donin lliçons.

Mirin, les eines que més territori han protegit en aquesta comunitat autònoma són les lleis que ha aprovat el Partit Popular...

(Alguns aplaudiments)

... la LEN, les DOT, i ho deia el Sr. Conseller abans, vostès han fet urbanisme quirúrgic, els ho reconec, creant a vegades més

problemes dels que han resolt. No els negaré les coses que hagin aconseguit i que avui tots consideram bones, no els ho negaré, jo no usaré aquest maniqueisme, però m'han de reconèixer que la columna vertebral de l'ordenació del territori, de la protecció del territori d'aquesta comunitat autònoma, l'han aprovada governs del Partit Popular. I això és així, els agradi o no.

Ho deia el Sr. Conseller en la seva intervenció, votaren en contra de les DOT, però les aplicaren, i estic convençuda que amb aquesta llei passarà el mateix, hi haurà un debat de què és molt dolent, però al final vendran a les nostres i acabarem aprofitant-se d'aquesta llei. I això serà bo, perquè li donarem estabilitat, que és el primer que els ciutadans ens demanen, que cada un que arriba no canviï la llei de torn sinó que realment amb aquesta llei, que és un dels elements fonamentals que sempre ha destacat el director general, el Sr. Mesquida, és que sigui una llei paraigua on puguem governar tots. I per això no és una llei reglamentària, i per això és una llei que dóna als ajuntaments i als consells insulars la potestat de desenvolupar-la, perquè nosaltres no utilitzam el principi de desconfiança en tothom. Nosaltres creim que el Govern no és millor que els consells ni els consells són millors que els ajuntaments sinó que cada un han de ser responsables de les seves competències, i qui incompleix la llei per això hi ha els tribunals, i qui la fa que la pagui. I això és el que hem de fer.

Quin problema tenim avui i per què hem hagut de prendre mesures en matèria d'infraccions urbanístiques prescrites? Doncs, perquè qui havia de vetllar perquè es complís la normativa en el seu moment no ho va fer. I aquí podem repartir, perquè a tots els batles, probablement hi hagi hagut del partit polític que hagin estat, els ha passat, els ha passat perquè no ho han vist, perquè no ho han sabut, pel que sigui, pel que sigui. El que sí és cert és que a dia d'avui amb la tecnologia existent, amb el constant control cartogràfic que, a més, amb la magnífica feina que fa la Direcció General d'Ordenació del Territori, serà molt mal de fer que passin vuit anys sense que no es detectin aquestes infraccions urbanístiques.

Per tant jo estic convençuda que d'aquí a vuit anys no parlarem del mateix, estarem en una altra cosa, tendrem uns altres problemes. Per tant no serà una altra vegada el mateix. Estic convençuda que això no és així, no és el que vol la llei, no és el que vol el Partit Popular, no és el que vol el Govern. No volem que aquesta sigui una més, ho deia el Sr. Alorda; no, no és això. Volem sortir al pas d'una realitat.

No els agrada?, mirin, a nosaltres el que no ens agrada és mirar cap a una altra banda, la tècnica de l'estruc de posar el cap sota l'arena ha donat molt mal resultat també a la qualitat del nostre paisatge, perquè no ens va cap bo com a potència turística que vostè esmentava, no es fa cap bo tenir molts d'habitatges en terra de ningú, no ens fa cap bo, hem de buscar solucions, i a més hem de fer que aquesta solució que no podem resoldre beneficiï econòmicament els ajuntaments, i per això s'ha de pagar, i a partir d'ara hauran de pagar tots els mateixos impostos, taxes, contribucions, que ha de pagar qualsevol personal que ho ha fet legal, a part de les multes corresponents.

Aquesta és la proposta del Partit Popular, i acab com havia dit ja en la meua anterior intervenció, i com acabava i com els ha ofert d'una manera profusa en aquesta i en moltes altres ocasions el conseller: crec que podem trobar punts de trobada, crec que podem millorar el text. S'ha fet una importantíssima feina, sobretot per part del Grup MÉS, presentant moltíssimes esmenes, crec que són més de 200, una quantitat substancial a una llei que té 193 articles. Parlem-ne, i crec que potser no arribarem al cent per cent de l'acord, però crec que ens podem donar per satisfets si aconseguim consensos bàsics en els temes fonamentals. Si l'únic problema que tenim són dues disposicions addicionals, crec que aquest és un magnífic projecte de llei.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Atès que ambdues esmenes sol·liciten la devolució del projecte de llei, les votarem conjuntament, d'acord?

Començam la votació. Votam.

Queden rebutjades per 32 vots en contra i 24 a favor.

Aixecarem la sessió per ara i la recomençarem, si els pareix, a les cinc, d'acord? A les cinc tornam recomençar la sessió. Gràcies.

VII. Debat de presa en consideració de la Proposició no de llei RGE núm. 13006/13, dels Grups Parlamentaris Popular, Socialista i MÉS i dels diputats no adscrits Margalida Font i Aguiló i Antoni Pastor i Cabrer, de modificació de la Llei 4/2009, d'11 de juny, de serveis socials de les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Reprenem el debat amb el setè punt de l'ordre del dia, que correspon al debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE 13006/13, dels grups parlamentaris Popular, Socialista i MÉS, i dels diputats no adscrits Margalida Font i Aguiló i Antoni Pastor i Cabrer, de la modificació de la Llei 4/2009, d'11 de juny, de serveis socials de les Illes Balears.

La secretària primera llegeix el criteri del Govern, escrit RGE 13848/13.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Gràcies, Sra. Presidenta.

“Joaquín García Martínez, secretari per suplència del Consell de Govern, certifica:

Que el Consell de Govern en la sessió de dia 15 de novembre de 2013 adoptà, entre d'altres, l'acord següent:

Acord de manifestació del criteri del Govern de les Illes Balears respecte de la presa en consideració i la tramitació de la Proposició de llei de modificació de la Llei 4/2009, d'11 de juny, de serveis socials de les Illes Balears, RGE 13006/2013.

El Consell de Govern, a proposta del vicepresident i conseller de Presidència, adopta l'acord següent:

Primer. Manifestar, atès el que disposa l'apartat tercer de l'article 131 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el criteri favorable del Govern de les Illes Balears respecte de la presa en consideració de la proposició de llei de modificació de la Llei 4/2009, d'11 de juny, de serveis socials de les Illes Balears, RGE 13006/2013.

Segon. Manifestar igualment, en consideració a allò que estableix el mateix article del Reglament de la cambra, la conformitat del Govern de les Illes Balears a la tramitació de la proposició de llei esmentada.

Tercer. Donar trasllat d'aquest acord al Parlament de les Illes Balears perquè se'n derivin els efectes oportuns.

I perquè consti i tenguí els efectes que corresponguin, expedesc aquest certificat amb el vistiplau del president.

Palma, 15 de novembre de 2013.”

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Ara passarem a la fixació de posicions dels grups parlamentaris i dels diputats no adscrits.

Torn, ara, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Conxa Obrador, per un temps de deu minuts.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Vull donar la benvinguda als representants del tercer sector que avui vénen aquí a escoltar aquest debat, i també vull referir-me al dia d'avui, que ens trobam dia 3 de desembre, el dia que se celebra el Dia internacional de les persones amb discapacitat. He de dir que és necessari que es continuï celebrant aquesta reivindicació perquè són moltes les passes que encara ens queden per arribar a una plena integració i a una plena inclusió de les persones amb discapacitat. Em vull referir a dificultats que estan tenint en aquests moments, la Llei de dependència que s'està debilitant i està deixant fora moltes persones d'aquest sector, i també els plans d'ocupació, que no s'estan impulsant d'una manera intensa amb la finalitat de poder integrar dins el món laboral aquestes persones.

Ahir vàrem tenir aquí una representació en un plenari amb les persones amb discapacitat, i ens varen demanar precisament això, que la Llei de dependència reconegués el dret que tenen a rebre el suport de l'administració i varen demanar, així mateix, que l'administració es cuidàs de fomentar l'ocupació i d'estimular l'ocupació per a persones d'aquest sector.

Dit això entrarem en el debat del que és la llei que ens ocupa dient que, malgrat les xifres que demostren que ens trobam davant un sector, el tercer sector, que podria estar consolidat pel nombre d'entitats que desenvolupen la seva tasca, el nombre de professionals que s'hi dediquen, el nombre d'usuaris que atenen i el nombre de famílies que confien en les entitats socials, el tercer sector s'ha vengut trobant amb un obstacle que dificulta enormement la consecució dels seus objectius, i és el seu finançament.

Segons les darreres dades publicades per l'anuari del tercer sector d'Espanya aquestes entitats es financen en un 61% dels recursos provinents de les administracions públiques, un 14% per vies privades i un 15% procedents de fons propis. Pel que fa al finançament públic, aquest es realitza per la via de la contractació, un 16% aproximadament, el 44% per subvencions i el 39% mitjançant convenis. Coincidim, doncs, amb l'anàlisi que fan les entitats que el sistema pel qual l'administració pública finança el tercer sector és insuficient i ha quedat obsolet, donat que aquest no s'ajusta a la realitat i a l'evolució que aquest sector ha tengut durant els darrers anys, i suposa una barrera molt important per al seu desenvolupament.

Aquest sistema de finançament podria anar fins i tot en detriment dels serveis que les organitzacions presten a les persones més vulnerables si no fos per l'esforç que realitzen les mateixes entitats per salvaguardar per damunt de tot l'atenció dels seus usuaris.

Aquests problemes estructurals de finançament s'han agreujat i evidenciat encara més en l'actual context de crisi, donat que els programes i serveis que estan essent desbordats per un augment de la demanda, que s'incrementa amb la incorporació d'un nou perfil de beneficiaris, són persones que han perdut la seva feina i que per aquest motiu han entrat en una situació de vulnerabilitat. Però el finançament de les entitats socials sense ànim de lucre no s'ha adequat a aquesta nova realitat i no s'ha continuat caracteritzant pel curt termini, i per tant per la manca d'estabilitat, la qual cosa implica no poder desenvolupar els serveis amb garanties de continuïtat per les precarietat de les dotacions insuficients i per un sistema d'accés a la contractació pública i altres sistemes de concurrència competitiva que no tenen en compte la seves especificitat ni el paper que compleixen les entitats del tercer sector, ni tampoc el seu valor afegit de no cercar el benefici econòmic que sí tenen altres entitats privades, sinó el benefici de les persones destinatàries dels serveis.

Avui, en aquest dia tan assenyalat, volem reconèixer especialment el paper i la contribució indispensable del tercer sector per a la cohesió social i la inclusió de les persones més vulnerables desenvolupant tasques que teòricament correspondrien a les administracions: suport a persones majors, persones amb discapacitat, infància i família, joves, dones, persones immigrants, refugiats, asilats, persones amb malalties mentals, malalts crònics, persones amb conductes addictives, reclusos i exreclusos, persones totes elles amb dificultats d'inserció també sociolaboral.

Volem significar, així mateix, que el tercer sector social no és únicament un canal de participació de les persones excloses, sinó de tota la societat, ja que contribueix als processos de canvi que són imprescindibles a la nostra societat, com ara la igualtat, la solidaritat o la justícia amb els més vulnerables. Per tant és just manifestar avui que l'acció de les entitats del tercer sector va més enllà de la prestació dels serveis socials.

Crec que tots som conscients de la necessitat d'avançar cap a un canvi de model que camini cap a un nou marc que permeti l'enfortiment d'una xarxa social que promou els drets de les persones, que les acompanya en el seu procés d'integració i que fomenta la seva participació activa en la societat.

Una bona estratègia de finançament que està pendent de resoldre des de fa anys és la relativa al règim de concertació. És en aquest sentit lícit i necessari poder exportar els serveis socials a aquest model com el que fa temps que s'utilitza en el sector educatiu o en la sanitat com una sortida possible.

Conscients d'aquesta problemàtica ja a la passada legislatura la conselleria va intentar trobar una solució i no va ser possible arribar a un acord des d'aquesta posició per diversos motius. És evident que encara queden moltes passes a donar i per millorar els processos de les entitats del tercer sector, però el que donam avui amb l'aprovació de la modificació de la Llei de serveis socials, que contemplarà un règim de concert diferenciat de la modalitat contractual recollida en la Llei de contractes del sector públic, és un avançament molt important.

El Partit Popular en aquesta ocasió ha cercat el consens i la col·laboració de l'oposició, i ho vull dir perquè és just que es digui, i per part nostra el Partit Popular ha tengut la mà estesa en la trobada de solucions. Nosaltres hem col·laborat sense cap tipus de problema de fer-ho presentant millores en el text i fent propostes. Això ha estat la contribució del Partit Socialista a aquesta llei perquè consideram que és just que es pugui anar avançant, i ens agradaria que el Partit Popular tengués aquesta mateixa actitud en totes les iniciatives que presenta. No és així, no és així, ens trobam davant una actitud del Partit Popular d'imposició, de manca de diàleg, d'autoritarisme que..

(Remor de veus)

...que ens agradaria deixàs de banda, perquè l'oposició, perquè el Partit Socialista vol contribuir a fer feina per les necessitats que té la gent. És el que espera la societat, és el que vol la societat, i nosaltres volem contribuir des de la posició d'aportar la nostra visió a la resolució dels problemes i a la resolució dels conflictes.

No és l'habitual el que ha passat avui. Nosaltres voldríem que el Partit Popular tornàs a la política, tornàs a obrir la política en lletres majúscules, i no des d'una postura autoritària. L'altre dia vàrem tractar aquí les resolucions. Ni una de les 46 resolucions que va proposar el Partit Socialista va ser acceptada pel Partit Popular, ni una sola. Per tant ens agradaria que el Partit Popular tornàs a la política en lletres majúscules, és a dir, tornar a la negociació i al pacte per aconseguir la resolució dels conflictes.

Avui és un gran dia per a la política, per a la ciutadania, perquè la voluntat unànime de tots els diputats d'aquesta cambra ha donat una gran passa endavant en benefici de l'atenció de les persones més vulnerables, una gran passa que ens ha de dur a continuar amb el compromís de treballar per aconseguir els objectius i les millores que la societat està esperant. Hi ha molt per fer encara, però per això, aprofitant aquests moments, demanam al Partit Popular que deixi les confrontacions i que torni una vegada més a la política.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula la Sra. Fina Santiago, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta. Bona tarda a tots i a tots els presents a la sala, i benvingudes totes les entitats del tercer sector al Parlament. Crec que és quatre anys i mig després que ens tornam a reunir aquí per parlar de la Llei de serveis socials i per modificar aquesta llei de serveis socials, jo crec que en positiu.

Perquè efectivament avui feim una modificació, feim una proposta de modificació o es debatrà una proposta de modificació de la Llei de serveis socials perquè es pugui concertar d'una forma més directa amb les entitats del tercer sector. Quan nosaltres vàrem veure aquesta proposta tot d'una vàrem dir que hi donaríem suport; quan vàrem veure la lectura completa vàrem dir que donaríem suport però amb una certa prevenció que m'agradaria explicar avui.

Perquè, clar, nosaltres avui aprovam la concertació..., per facilitar la concertació amb el tercer sector de forma més ràpida i de forma més directa, però també, i al mateix nivell, ho podran fer amb les empreses, i això a nosaltres ens preocupa, és un tema..., som conscients que hi ha moltes dificultats per fer-ho d'una altra manera però també ens preocupa.

Recordaran vostès que els primers concerts es varen signar a finals de l'any 2002 i ja hi va haver problemes per fer això, ens vàrem haver d'acollir a decrets de l'antic IMSERSO de l'any 90 i de l'any 89, perquè sempre va ser problemàtic aquest tema, però hi havia voluntat política i es va fer. Posteriorment, la legislatura del 2003-2007, es va concertar la resta de serveis; la primera tongada vàrem fer el més important: residències, (...), habitatges tutelats, centres ocupacionals...; la segona tongada també varen ser, més que serveis eren programes, i aquesta segona tongada de programes l'any 2013 vàrem haver de tornar de la concertació a la subvenció. Estic segura que no era per voluntat política sinó per les dificultats que avui ens duen aquí a modificar aquesta llei de serveis socials, perquè l'any 2007 s'aprova la Llei de contractes del sector públic que seguint les indicacions de les directrius europees obliga que qualsevol contracte de l'administració sigui a través de concurrència pública.

Això, que a primera vista sembla molt raonable, que l'administració, que efectivament els concursos, els contractes siguin a través de concurrència pública, ha generat moltes dificultats per poder gestionar administrativament amb el tercer sector, perquè és una llei que iguala el que l'administració compri immobles d'oficina al fet que l'administració, que no compleix la seva funció perquè no dona els serveis que ha de donar, hagi de treure a concurs el servei, i ho fa amb la mateixa categoria: de temps, de formes, etc., i això ha creat molts de problemes, i aquests problemes ens han duit avui a modificar aquesta llei de serveis socials.

I vull dir que és una llei de serveis socials que recull com un dels principals protagonistes de la gestió dels serveis socials precisament el tercer sector; ho recull en el preàmbul; ho reconeix a l'article 53 com a consultors, perquè els recull al Consell de serveis socials; com a òrgans de coordinació a l'article 45, que constitueix el Comitè de necessitats de serveis socials; a l'article 46, el comitè ètic de serveis socials, i perquè avui debatem també l'article 10, els incorpora dins la definició del sistema públic de serveis socials, i l'article 10, jo crec que intencionadament fa una diferència, i diu que hi ha l'administració pública, diu que hi ha les entitats mercantils, les empreses, i els civils; però a les entitats mercantils no les reconeix altra forma, no les reconeix com a assessores, no les reconeix com a òrgans de coordinació, vull dir que dona molta importància la Llei de serveis socials al tercer sector. I les diferència de les entitats mercantils, és a dir, de les empreses, perquè aquestes tenen finalitat de lucre, lucre que no tenen les entitats del tercer sector, que no fa falta incidir en aquest tema; i també les diferència de les entitats civils, i no és voler dir que les diferencien de les entitats civils, perquè les entitats civils tenen una funció reivindicativa de sensibilització, de promoció, que també té el tercer sector, però que no aspiren a gestionar serveis. El tercer sector sí que aspira, i fa, i gestiona serveis.

I per a nosaltres aquesta gestió de serveis, quan vàrem elaborar aquesta llei i quan la vàrem dur aquí, que es va aprovar sense cap vot en contra, era l'expressió per a nosaltres de la participació dels ciutadans en la gestió dels serveis per cobrir les seves pròpies necessitats, i això per a nosaltres és molt important. Hi ha diferents nivells de participació ciutadana, des de l'elecció de qui vols que et gestioni, que és a través de les votacions; des de la participació com a assessors, però també hi ha d'haver la capacitat que els ciutadans s'organitzin per poder gestionar serveis per cobrir les seves necessitats, i això és el que per a nosaltres representa el tercer sector, i per això nosaltres li vàrem donar aquesta importància i la importància que té, perquè insistesc que això va ser aprovat sense cap vot en contra.

Que també ho pot fer, l'empresa; les empreses també es poden organitzar per donar aquestes necessitats que l'administració no cobreix i que per tant poden fer. Però la diferència que hi ha bàsicament entre el tercer sector i l'empresa és que un no té afany de lucre. Per a nosaltres és molt difícil acceptar que una empresa obtengui benefici d'una necessitat que tenim tots, vull dir la salut, l'educació, els serveis socials, i altres. Per a nosaltres és molt difícil acceptar que d'una necessitat que tenim tots, que és compartida i tal, en pugui obtenir benefici una empresa. Això no ho té el tercer sector, per tant ens dóna garantia.

Després, insistesc, són els ciutadans autoorganitzats que s'organitzen perquè l'administració no els dóna cobertura, no els dóna cobertura. En el cas de les persones amb discapacitat o de salut mental, clarament són les associacions de pares, en aquest moment germans o tal, que s'organitzen per donar cobertura a això. I a més sorgeix de la lliure iniciativa ciutadana, funcionen de manera autònoma i solidària, i a més tenen aquesta funció d'inclusió social, d'evitar que determinats col·lectius de ciutadans i ciutadanes quedin exclosos. I a més hem de reconèixer que són més ràpids que l'administració, i això és un element que té. L'administració per construir una residència primer ha de trobar un lloc, l'ha de posar a concurs, i per exemple un tercer sector en aquests temes és molt més àgil.

Per tant nosaltres diferenciàvem i volíem que es mantengués aquesta diferenciació entre una concertació directa, aspiràvem a una concertació directa amb el tercer sector i amb les empreses que fos per concurs públic, bé per contracte o bé per concertació. I no ho vàrem aconseguir, no ho vàrem aconseguir en aquell moment, no es va poder aconseguir; vàrem intentar fer un decret per intentar que el tercer sector no hagués de concórrer, no hagués de fer un concurs, però no va ser..., no hi pot haver problema. Clar, en aquest moment ens presentam o votarem avui una modificació de la Llei de serveis socials on s'iguali la concertació amb el tercer sector amb les empreses. És ver que hi ha tota un seguit de paràmetres que cobreixen, que donen una certa garantia que en situacions d'igualtat i tal es podrà fer a les empreses, en el tercer sector, però aquesta concertació directa a la qual aspiram encara a data d'avui és un repte que tenim i al qual no hi podem renunciar, al qual nosaltres no volem renunciar, nosaltres volem concertar directament amb el tercer sector, no volem que s'iguali amb una empresa.

Perquè això és fàcil de fer, si d'aquí un parell de dies, jo no crec que passin un parell de dies, posarem un parell d'anys, ve una empresa privada, que les empreses sempre són privades, una empresa compra quatre o cinc habitatges o quatre o cinc pisos i fa habitatges tutelats, podrà anar a la porta de l'administració pública i li podrà dir: jo tenc usuaris, jo vull que em concertis. I serà molt difícil dir-li que no. Nosaltres, tot i així, tot i aquests emperons i aquestes prevencions, votarem això, però jo som conscients del que votam, en som conscient perquè no hi ha altra possibilitat en aquests moments.

I a més, per a mi té un tema afegit i és que li donarem la mateixa quantia, li donarem la mateixa quantia per a un habitatge tutelat d'un empresari, que per a un habitatge tutelat d'un tercer sector, i en canvi l'empresari obtindrà beneficis, perquè és la seva voluntat, obtindrà beneficis, i el del tercer

sector no tindrà beneficis, perquè anirà a la qualitat del servei, anirà a uns millors sous dels treballadors i, en tot cas, si n'hi ha revertirà a aquesta entitat.

Per tant, tenim un problema, i quin és el problema: què podem fer? Un, s'ha de modificar la Llei de contractació a l'administració pública, s'ha de modificar, les persones que tenen capacitat, els partits que tenen representació a l'Estat han de modificar aquesta Llei de contractació de l'administració. Han de canviar les directrius europees, que es reconegui el tercer sector com a diferenciat; que limiti els seus àmbits d'actuació, podem limitar els seus àmbits d'actuació, no ha de ser per a tot, podem limitar-los, però que aquesta Llei de contractació pública s'ha de canviar i reconèixer la importància del tercer sector, perquè són els ciutadans organitzats que cobreixen necessitats que tenen i que l'administració no pot gestionar-los.

Clar, i a nosaltres ens preocupa, perquè quan parlem individualment a cada un de nosaltres i quan parlem amb gent de Madrid i quan parlem amb gent d'Europa, tothom, tots hi estan d'acord, des de sectors més conservadors fins a sectors més progressistes, tothom està d'acord que aquesta llei s'ha de canviar, que les directrius europees en temes de serveis socials no es poden aplicar, però el cas és que duim anys intentant que això passi i no passa. I ens preocupa, per tant, què succeeix? Doncs que hi ha pressions, segur, de lobbys empresarials que ho impedeixen, perquè el tercer sector no deu ser; els partits polítics tampoc, perquè tots hi estan d'acord. Per tant, qui és? Per això a nosaltres ens preocupa aquesta mesura.

Tot i així, donarem el nostre suport a aquesta modificació i l'hem signada, per diverses coses: perquè els representants del tercer sector ens han dit que no han trobat altra manera, i ho creiem, i si ells ens diuen que no hi ha cap altra manera de ver que ho creiem, perquè si no aprovam aquesta modificació no es podran fer els concerts per a l'any 2014, i no serà el Grup Parlamentari MÉS qui posarà cap entrebanc perquè aquests concerts no es facin. I a més a més, hem de ser honests, si nosaltres haguéssim tengut aquest problema administratiu, segurament haguéssim fet el mateix, per tant hem de ser honests i hem de dir que això en aquest moment no es pot fer altra cosa. Però sí que hi ha capacitat de poder anar avançant.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Santiago, ha d'anar acabant.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Si em permet un minut més, això és una llei, normalment són quinze minuts, és la primera que es du una llei de serveis socials, em deixi dos minuts més, si és tan amable.

LA SRA. PRESIDENTA:

Li deix un minut més.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies. I a més perquè els governs autonòmics estan limitats per la Llei de contractació pública, que som els que donam serveis de salut, serveis educatius, serveis sanitaris. En els serveis sanitaris, i de serveis socials volia dir, en els serveis sanitaris tenim aquesta figura del concert singular, el qual ens permet directament anar amb el tercer sector, tenim Creu Roja i tenim en aquest moment Sant Joan de Déu, i es fa, ràpidament, un concert singular; no passa per concurs, han d'aspirar a això, han d'aspirar, hem de modificar les lleis perquè això pugui ser.

I Sra. Consellera, nosaltres li donam suport, però això serà importantíssim que la concertació d'aquests anys, l'any 2015, l'any 2015, l'any 2016, l'any 2017, si deixam una xarxa de concertació amb el tercer sector ben definida, tindrà menys problemes amb l'administració, amb les empreses. Per tant, nosaltres li demanam, amb aquesta voluntat d'unitat que avui hem demostrat, que concerti tot el que pugui concertar, no només el que està concertat ara, tot el que pugui concertar amb tots els sectors, amb salut mental, amb dones, amb menors, amb joves en vies d'emancipació, no només els serveis, sinó també programes, programes de lluita contra la pobresa.

Esmenem els pressuposts del 2014, tot allò que sigui per via de subvenció ho passem a capítol 2 per via de concertació. I tinguem el compromís que a l'any 2015 puguem concertar molt més. Hem de donar garanties entre tots que les entitats del tercer sector no tendran competència amb la privada, aquesta és la nostra aspiració.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara, té la paraula la Sra. Margalida Font, per un temps de deu minuts.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores, senyors diputats, diputades. Permeti'm primer saludar i donar la benvinguda als representants de les entitats que ens acompanyen en aquesta sessió parlamentària. Avui, dia 3 de desembre, commemoram el Dia Internacional de les Persones amb Discapacitat i vull reivindicar aquí i en seu parlamentària la dignitat, l'autonomia individual, la no discriminació, la participació, inclusió plena i efectiva en la societat, la igualtat d'oportunitats, el respecte per la diferència i l'acceptació de les persones amb discapacitat, de totes i cadascuna d'aquestes, i denunciar el clar retrocés en les conquestes socials i de drets adquirits aquests darrers dos anys.

Dit això, m'agradaria començar i posar en valor la Llei 4/2009, aprovada sense cap vot en contra i amb l'abstenció, qualificada com a abstenció positiva, pel portaveu del Grup Parlamentari Popular en aquell moment, el Sr. Serra i Torres, tal i com consta en el *Diari de Sessions*. Va ser, per tant, una llei que va comptar amb un ampli suport per tots els partits polítics amb representació en aquesta cambra. Aquesta norma, que avui serà modificada de forma puntual en els seus articles 84 i 89, ha permès modernitzar els nostres serveis socials i lluitar de

manera més efectiva contra l'alta vulnerabilitat social que caracteritza les nostres illes. Una llei que va situar la nostra comunitat autònoma al capdavant d'Espanya en matèria de serveis socials, amb un clar caràcter pioner en tant que va incorporar la lògica del dret subjectiu de determinades prestacions bàsiques com a principi inspirador d'aquesta norma.

Reconèixer legalment drets subjectius com, per exemple, el dret a no passar fam i a disposar d'unes condicions mínimes d'habitatge i de vestimenta que podran ser exigibles a l'administració, va ser del tot un encert èticament responsable, socialment progressista i sobretot de justícia. Aquests nous drets, amb la caracterització que ja he esmentat de drets subjectius, amb el que això comporta, protegeix els ciutadans en situació més desfavorida. També va crear les estructures perquè aquesta protecció fos fiable; va ordenar de manera objectiva les competències i va fer un reconeixement dels professionals, un reconeixement de tothom que treballa envoltant del món dels serveis socials i, a més, en va crear les condicions perquè la seva feina fos més efectiva i més a favor dels sectors cada vegada més grans, per la necessitat i demanda de la societat.

Vull recordar que la llei actualment en vigor va derogar la del 1987 i per tant, i després de 22 anys, era una llei necessària que va incorporar els processos de canvi i noves exigències de la societat que s'havien anat produint.

Tot i continuant parlant d'aquesta llei, vull fer una referència a la política que en matèria de serveis socials realitza aquest govern. Senyors del Partit Popular, miri, escolti, no es pot continuar avançant quan els fets contradiuen les paraules, i malauradament i davant les demandes i exigències de la nostra societat que es produeixen ara, hem de continuar denunciant que aquest govern no ha creat cap nova plaça de serveis dirigits a persones amb discapacitats, a persones majors amb dependència o a persones amb diagnòstic de salut mental, des de l'1 de juny del 2011.

Senyors del Partit Popular, vostès tenen la responsabilitat de garantir aquests serveis a aquesta comunitat, però, i el que és més preocupant, no ho fan i no esperen fer-ho, diguin vostès el que diguin; continuen demostrant que no tenen entre les seves prioritats les polítiques socials i això ho varen tornar confirmar en el debat de propostes de resolució, on varen rebutjar una proposta que els instava a prioritzar la creació d'aquests serveis durant l'any 2014 i que ho fessin d'acord amb els consells insulars i amb els representants del tercer sector, els quals són els que gestionen bona part d'aquests serveis i que s'han configurat en el desenvolupament de l'estat del benestar com a un element indispensable en la provisió de benestar, i que són bàsics en la millora de les persones amb necessitats socials no cobertes.

El tercer sector són els aliats imprescindibles per construir una societat millor, més compromesa i més participativa. Denunciar que les persones amb discapacitat sofreixen un clar retrocés en les conquestes socials i de drets obtinguts els darrers anys i en conseqüència, i avui, i recollint les demandes i requeriments dels representants del tercer sector social de les nostres illes, aprovarem la modificació puntual de la Llei 4/2009, d'1 de juny, en els seus articles 84 i 89, i ho farem després de les aportacions consensuades que s'han presentat per millorar i aclarir el text de modificació inicial exposat pel Grup Parlamentari Popular.

També vull constatar la disposició de la diputada Sra. Bauzá per arribar a acords, malgrat sigui interessada, per allò del procediment directe i en lectura única de la proposició de llei presentada i que veurem després, i tenguí a veure amb la necessitat de comptar amb la unanimitat que fa falta per aplicar aquest procediment. La democràcia és més que donar participació quan aquesta participació és indispensable per treure un projecte endavant, esper de totes formes que ho millorin i no utilitzin els dos diputats no adscrits només quan necessiten unanimitat, segur que tots en sortirem guanyant, sobretot els ciutadans i ciutadanes d'aquesta comunitat.

I tornant a la proposició de llei, en concret dir que les peticions i reivindicacions actuals dels representants del tercer sector es veuran reflectides i recollides amb aquest canvi a la norma en vigor i, per tant, aquesta modificació de la llei permetrà crear un nou concert diferenciat per evitar que les entitats que presten els serveis adreçats a persones amb discapacitats que, com tots sabem, són prestats usualment per entitats socials i que, a més, freqüentment, els centres on es presten aquests serveis són propis de les mateixes organitzacions.

La norma actual en el seu desenvolupament insta a supeditar a una licitació oberta periòdicament la prestació dels serveis, ara i amb l'aprovació d'aquest nou text es possibilitarà un nou sistema de concert a l'hora de contractar alguns serveis socials, que tinguin bàsicament un component d'arrelament i per tant possibilitarà que les entitats puguin continuar donant el servei que presten avui en dia i eludir el probable detriment de la inestabilitat a l'usuari, i per tant donar-los una continuïtat i una tranquil·litat a l'hora de rebre'ls.

Per tant, i per acabar, dir que donarem suport a aquestes modificacions esmentades amb l'esperit de donar estabilitat a un sector que esdevé necessari i imprescindible. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula ara el Sr. Antoni Pastor i Cabrer, per un temps de deu minuts.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Tal i com han fet els meus companys, en primer lloc donar la benvinguda també a totes les persones i col·lectius que avui ens acompanyen en aquesta sessió plenària.

La veritat és que jo pens que avui és un dia important per a aquesta comunitat, però jo crec que és un dia important també per a aquest parlament, que segurament en podríem prendre mostra tots, és a dir què fa avui el Parlament? Recull aquella problemàtica que té un col·lectiu molt sensible de la nostra comunitat i molt necessitat de la nostra comunitat i és capaç d'arribar a un acord i de consensuar perquè això es pugui millorar. Sense cap dubte crec que avui podem demostrar als ciutadans i ciutadanes que el Parlament de les Illes Balears té una utilitat i que al final la seva feina.

Vull agrair de manera especial a la portaveu del Partit Popular, la Sra. María José Bauzá, pel seu tarannà que sempre ha demostrat a l'hora de consensuar i a l'hora de dur iniciatives cercant l'acord i el consens, jo crec que no podia ser d'una altra manera, en un sector tan sensible com és el dels serveis socials.

La veritat és que crec que avui no és un dia de retrets, ni molt manco, sinó que és un dia per intentar posar punts damunt la taula d'aquelles coses que ens uneixen i no d'aquelles coses que ens diferencien, perquè durant molts anys he pensat que els serveis socials no tenen color polític, no tenen ideologia política, el que sí tenen és sensibilitat de les persones a l'hora d'aplicar-les. És per tant que crec que totes les persones que han passat per aquesta comunitat durant els anys de democràcia han fet un gran servei a aquesta comunitat i han fet passes endavant per a un sector que crec que és un sector en el qual tots hem de posar els ulls damunt.

Pens que no ens ha d'alarmar en aquest cas les referències que ha fet, en aquest cas, la companya, la Sra. Santiago, que a un moment donat això pugui facilitar la concertació de places a les empreses privades, és a dir, ja existeix això: què faríem avui amb els serveis socials si algú no hagués pensat que havien de concertar places i havien de construir residències, en aquest cas amb doblers de la iniciativa privada, però que després l'administració les pogués concertar? Què haguéssim fet, com haguéssim aplicat en aquest cas la Llei de dependència si no haguéssim tengut aquestes places construïdes? Aleshores, crec que no tot ho fa malament la iniciativa privada, no tot ho fan malament els privats i crec que cadascú té un espai dins els serveis socials de la nostra comunitat.

El fet que avui el tercer sector es trobi en aquesta situació de dificultat de concertar no és culpa del tercer sector, crec que és culpa de la mateixa administració i en aquest cas de la regulació que han fet, que han estret el tercer sector fins posar-los quasi quasi com a una administració, diríem, d'una empresa privada.

I crec que aquesta llei de serveis socials, que va tenir el vist-i-plau de totes les formacions polítiques i que va tenir un cert debat, crec que avui s'hagués pogut fer tal volta un major debat o un debat més ampli d'aquelles coses que es podien millorar i es poden rectificar, però bé, quan ho vaig proposar em van dir: en això hi ha acord, si nosaltres posam més punts damunt la taula, possiblement no traguem aquest acord. Bé, anem a aprovar aquest acord, però per què no hem de posar damunt la taula l'experiència d'aquesta llei i aquelles coses que veim que es poden millorar d'aquesta llei, que tenim l'experiència de les administracions que l'han haguda d'aplicar, també la puguem millorar?

El tema de la concertació de places no és una voluntat política, és una necessitat política, és fals que nosaltres puguem presumir que volem concertar les places amb el tercer sector, és una necessitat de l'administració. Avui en dia no és concebible els serveis socials d'aquesta comunitat autònoma sense el tercer sector, perquè l'administració ni hi arriba ni té els recursos per aplicar-los i donar els serveis. Per tant, nosaltres avui no fem un favor al tercer sector, tot el contrari, avui facilitam que el tercer sector pugui continuar ajudant les administracions públiques per tal de donar serveis a tots els ciutadans i ciutadanes.

És per això que nosaltres avui, en aquest cas jo, personalment, donaré suport, faltaria més, a la modificació d'aquesta llei i només vull tenir unes paraules, en aquest cas, d'agraïment al tercer sector.

Gràcies, en aquest cas, perquè gràcies a vosaltres heu pogut moltes de persones amb discapacitat han vist que han tengut un servei, han hagut d'aguantar tal vegada moltíssimes situacions complicades, han hagut de suportar el deute i la càrrega que l'administració no tenia doblers i l'han hagut de sufragar els familiars o les mateixes entitats, i crec que em semblaria injust en aquest cas no reconèixer-ho. L'únic que m'agradaria és donar una passa més, crec que aquesta llei de serveis socials i crec que aquesta comunitat hem solucionat els problemes, sobretot en temes de discapacitats, però crec que hi ha un sector al qual no hem estat capaços d'arribar-hi amb la intensitat que hi havíem d'haver arribat, que és el tema de la salut mental.

El tema de la salut mental, moltes vegades, en el tema de la llei de serveis socials moltes vegades ha estat un sector que ens ha quedat enmig de la sanitat, enmig dels serveis socials, que era de sanitat però que no ho era, però que tampoc no era de serveis socials, i crec que és el sector que avui segurament hi hauríem de posar més atenció, evidentment com als altres, però que crec que entre tots hauríem de trobar una solució perquè hi ha hagut un moment en què hem estat capaços de conveniar amb aquest sector, és ver que l'administració pública, ho ha dit la Sra. Santiago, ha anat modificant la legislació i de vegades també ens ha provocat que nosaltres, com a administració, no haguem pogut fer el que haguem volgut, però crec que avui és el sector que requereix una solució definitiva en aquest cas, ja d'un dia per l'altre.

Per tant, moltíssimes gràcies al sector i enhorabona a aquest parlament.

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. María José Bauzá, per un temps de deu minuts.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Lo primero de todo, como todos mis compañeros, quisiera dar la bienvenida a los representantes de las diversas entidades que están hoy aquí presentes y sobre todo creo que darles las gracias porque sois vosotros los verdaderos protagonistas del debate que tenemos hoy aquí, yo creo que hoy dan igual los grupos políticos y las disputas políticas y los verdaderos protagonistas de este debate de hoy sois vosotros.

Y creo que además vosotros habéis decidido venir, porque, como ha dicho Antoni Pastor, hoy es un día importante para las personas que necesitan de vuestros servicios o que van a utilizarlos en una u otra medida. Es un día importante porque hoy damos un paso muy importante en la estructuración del sistema público de los servicios sociales, un sistema justo, bien estructurado y capaz de hacer frente a los retos y cada vez mayores necesidades de una sociedad tan cambiante. Un sistema que, gracias a las entidades de la iniciativa privada, consigue llegar a los colectivos de personas más vulnerables.

Y aunque llegados al día de hoy en este debate en toma en consideración, parece que éste ha sido un tema fácil, hay que decir que muchos de los aquí presentes llevan años peleando para llegar hasta aquí, para llegar a ver este cambio en la modificación de la ley, para poder asistir a este momento de hoy. A esas personas que tanto han peleado quiero decirles que las horas de trabajo, las reuniones, el esfuerzo han merecido la pena, porque hoy, por fin, verán cumplido su objetivo.

Pero también deseo decirles que en pocas ocasiones en la trayectoria de un diputado se tiene la oportunidad de participar en un asunto de la importancia y el calado que tiene sin duda esta modificación. Pocas veces se siente con tanta claridad que el paso que se va a dar con una decisión política va a tener un impacto tan generalizado y tan importante en la vida de tantas personas de nuestra comunidad. Por ello, desde el primer momento, desde el Grupo Parlamentario Popular, entendimos que debíamos hacer todos los esfuerzos necesarios para liderar e impulsar una modificación que iba a suponer un gran impulso en la gestión de los servicios sociales. Ciertamente, pudimos presentar el texto en solitario, y aprobarlo, tenemos una mayoría suficiente que nos hubiera permitido hacerlo sin contar con nadie, sin embargo, creímos que era un tema suficientemente importante como para hacer partícipes a todos los partidos del arco parlamentario. Sentimos que era el momento de la política con mayúsculas, el momento de dejar a un lado protagonismos y enfrentamientos y acercar posturas con el resto de los grupos en una clara apuesta por mejorar nuestro sistema público de servicios sociales y hacerlo de una forma consensuada.

Desde el Partido Popular creemos firmemente en una apuesta compartida entre los poderes públicos y el tejido asociativo para sacar adelante un nuevo modelo de servicios sociales en nuestra comunidad. Los servicios sociales son un tipo de servicios que, como los sanitarios o los educativos, cualquier persona, cualquier familia, cualquier grupo puede necesitar en diferentes momentos de su vida. Y del mismo que en otros momentos históricos se estructuraron sistemas públicos universales, como el sanitario o el sistema educativo, creo que ha llegado la hora de un sistema encaminado a proteger y promover ese bien, que es la autonomía personal y es la integración comunitario. Ha llegado la hora de unos servicios sociales estables y de calidad. Tenemos los medios, tenemos la fuerza, pero sobre todo tenemos la determinación política de hacerlo.

Pero la realidad actual del sistema balear de los servicios sociales no podría entenderse sin la labor pionera y comprometida de la iniciativa social de las organizaciones solidarias, algunas de las cuales, como he dicho, nos acompañan aquí hoy en este parlamento. Muchas de estas entidades tomaron la delantera al sector público, ellas visibilizaron las necesidades, ellas generaron las respuestas y ellas son ahora el mejor aliado de los poderes públicos en la construcción y en el fortalecimiento del sistema público de los servicios sociales de nuestra comunidad autónoma. Y ellas son, en parte, el verdadero desencadenante del proceso de trabajo que nos lleva a modificar hoy esta Ley de servicios sociales.

La complejidad de la realidad actual exige la participación conjunta de los diferentes agentes públicos y privados en la satisfacción de las necesidades sociales de la población. Se hace indispensable la colaboración del tercer sector para lograr el bienestar que todos queremos y es de justicia darles el reconocimiento que merecen. Estas entidades se hacen imprescindibles en áreas como la discapacidad, la infancia, la exclusión, la pobreza o la integración, y lo son por su conocimiento de la realidad social, por su trabajo de calidad y profesionalidad, por su grado de compromiso con las personas, familias y comunidades, por su cercanía y proximidad y su atención personalizadas.

Muchas de ellas llegan allí donde no llega la administración facilitando recursos humanos y materiales para la realización de tareas que, de otra manera, sería imposible realizar. Pero estas organizaciones, señoras y señores diputados, no son un brazo de la administración, son organizaciones privadas que tienen su gestión, con autonomía propia. Y son organizaciones que también crean riqueza, no solamente en el ámbito social sino también en el ámbito puramente económico e incluso en el mercado laboral. Todos somos plenamente conscientes de la importancia que tiene el sector social en estos momentos y de lo crucial que es que pueda mantener su actividad; todos reconocemos su labor, y de ahí la importancia de la defensa de sus reivindicaciones, no solamente de carácter político, sino también de carácter financiero y presupuestario. Porque la quiebra económica de estas entidades supondría el fin de su actividad, la pérdida para esta comunidad de años de experiencia, de profesionales preparados, y muy difícilmente la administración podría llegar allá donde dejarían ese hueco.

Por eso, desde el primer momento este gobierno ha priorizado el pago de facturas pendientes con las entidades,

porque somos conscientes de las dificultades económicas por las que están pasando. Sin embargo, era necesario un paso más en la relación de la administración con las entidades, un paso de futuro, un paso que les asegurase estabilidad en su financiación. La ley actual de servicios sociales ponía en peligro esta forma de trabajar hasta ahora y es por ello el objeto de la proposición de ley que hoy debatimos, incluir en nuestro sistema de servicios sociales un modelo de concertación con la iniciativa social, un modelo que reconozca su peso específico en el ámbito de los servicios sociales, que repare la injusticia histórica que han padecido sus organizaciones y sus profesionales, generando así condiciones de estabilidad, tanto en la financiación como en la calidad del empleo, unas condiciones beneficiosas, en definitiva, para el conjunto del sistema. Pero más importante aun es que estamos dando estabilidad y seguridad a los usuarios, les estamos dando la posibilidad de elegir y estamos apostando además por un servicio de calidad.

La responsabilidad pública en la provisión de las prestaciones y servicios no implica necesariamente que tenga que darlos directamente la administración, siempre va a existir un espacio que sólo puede ocupar el tercer sector, que debe seguir siendo un activo y un actor por varios motivos: por su larga trayectoria y amplia experiencia; por el derecho de las personas afectadas y sus familias a participar en las respuestas de sus necesidades.

El Grupo Popular ha manifestado siempre un amplio compromiso con la labor de las entidades de la acción social, desde la consciencia del importante papel que desempeña en nuestra sociedad y más aun en estos tiempos de crisis, pero también el Gobierno viene colaborando intensamente con el sector para lograr objetivos compartidos, como la defensa de los derechos sociales, la cohesión y la inclusión social en todas sus dimensiones y para evitar que determinados grupos de poblaciones más vulnerables queden excluidos socialmente.

El Gobierno no sólo ha hecho una apuesta en el sector de los servicios sociales, una apuesta económica aumentando en más de un 7% el presupuesto, aumentando en un 4,5% las partidas de políticas de inclusión, aumentando en un 22% las partidas destinadas a la discapacidad o en un 20,4% las partidas destinadas a la inclusión laboral de las personas con discapacidad. Este gobierno está atendiendo peticiones históricas del sector, como es la propia modificación que hoy debatimos, o el acuerdo histórico de transferir totalmente las competencias en materia de discapacidad a los consells insulares, unificando todas las competencias en una misma administración.

Yo creo que en plena crisis se hace más urgente actuar de manera coordinada y unida, aportando todo el potencial. Ningún gobierno puede gestionar la actual situación de crisis obviando la capacidad del tercer sector.

En cualquier caso, antes de terminar esta intervención, les ruego que me permitan un breve capítulo de agradecimientos. Quiero agradecer al Gobierno su implicación y su impulso en este tema arrimando siempre el hombro a favor de los servicios sociales. También quiero agradecer a todas las entidades su trabajo y haber sido verdaderos protagonistas activos en la construcción de la política pública de servicios sociales; un sector que merece ser escuchado y tenido en cuenta; una propuesta organizada de ciudadanos que no se resigna a ser observadora pasiva de la sociedad y que quiera aportar soluciones para la construcción de una nueva sociedad.

Quiero hacer un agradecimiento muy especial a todas las personas que han participado en la elaboración del texto de la modificación de esta ley.

Y por último, también quiero agradecer a los grupos parlamentarios que se han implicado en la tramitación de este proyecto de ley; creo que el haber conseguido pactar el texto entre todos nos acerca un poquito más a los ciudadanos y les devuelve la confianza en que estamos aquí para trabajar por aquello que les preocupa, y no simplemente para pelearnos. Hoy renovamos nuestro compromiso con los servicios sociales, con el bienestar social, con la igualdad y con la justicia.

No me queda, por tanto, sino compartir con ustedes la emoción y la trascendencia de este momento, reiterar con ustedes el valor y la relevancia que tiene el texto que se somete a consideración. Y solicitarles, con responsabilidad, pero con valentía, que valoren el salto cualitativo que supone la aprobación de esta ley para la vida de los ciudadanos de esta comunidad, pero especialmente para aquellas personas que tienen más dificultades, que son más vulnerables y que más lo necesitan.

Muchas gracias.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Puc considerar que hi ha assentiment en la presa en consideració de la Proposició de llei avui debatuda, puc considerar que hi ha assentiment? D'acord.

VIII. Si n'és el cas, adopció d'acord sobre la proposta de la Mesa d'aplicar el procediment directe i en lectura única a la Proposició no de llei RGE núm. 13006/13, dels Grups Parlamentaris Popular, Socialista i MÉS i dels diputats no adscrits Margalida Font i Aguiló i Antoni Pastor i Cabrer, de modificació de la Llei 4/2009, d'11 de juny, de serveis socials de les Illes Balears.

Passam al vuitè punt de l'ordre del dia que correspon a l'adopció ...

(Aplaudiments)

Passam al vuitè punt de l'ordre del dia que correspon a l'adopció de l'acord sobre la proposta de la Mesa d'aplicar el procediment directe i en lectura única a la Proposició de llei RGE núm. 13006/13, dels Grups Parlamentaris Popular, Socialista i MÉS i dels diputats no adscrits Margalida Font i

Aguiló i Antoni Pastor i Cabrer, de la modificació de la Llei 4/2009, d'11 de juny, de serveis socials de les Illes Balears.

Un cop presa en consideració la proposició de llei, procedeix ara el pronunciament del Ple de la cambra sobre la proposta de la Mesa de fer-ne tramitació directa i en lectura única.

Hem d'obrir un torn de fixació de posicions o podem passar directament a la votació?

Passam directament a la votació.

Puc considerar acordat aquest procediment de tramitació per assentiment o s'ha de votar?

Ho consideram acordat per assentiment idò.

IX.1) Moció RGE núm. 13521/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a aplicació del TIL el curs 2013-2014, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 9177/13.

Ara sí ja passam al novè punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de dues mocions, en primer lloc debatrem la RGE núm. 13521/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a aplicació del TIL el curs 2013-2014, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 9177/13.

Intervenció del Grup Parlamentari Socialista per defensar la moció, té la paraula la Sra. Cristina Rita, per un temps de deu minuts.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Bones tardes, senyors diputats, senyores diputades. Aquesta comunitat autònoma viu sumida en una greu crisi del sistema educatiu des que el Partit Popular va ocupar el Consolat de Mar, és una crisi a conseqüència de la gestió feta per qui té les competències que ha provocat que la tensió entre el Govern i la comunitat educativa hagi anat a més a mesura que passen les setmanes i els mesos. La crisi ha arribat ara, aquesta tardor, al paroxisme, que deien els grecs, quan l'accepció de crisi era un terme mèdic i el paroxisme el moment àlgid de la malaltia a partir de la qual aquesta podia anar a millor o a pitjor.

L'objectiu d'aquesta moció és instar el Govern, la Conselleria d'Educació i Cultura, que aquesta malaltia que s'ha instal·lat el cos educatiu tombi cap a millor, açò és el que nosaltres voldríem, perquè la situació és ja tan greu que afecta el normal desenvolupament del curs i per tant l'aprenentatge de l'alumnat.

Tampoc a ningú no li fuig que el detonant darrer de tota la problemàtica ha estat el Decret de Tractament Integrat de Llengües, el TIL, el malestar ja estava instal·lat a la comunitat educativa, però la gestió que s'ha fet de l'aprenentatge de les llengües en educació, que ha cristal·litzat en el Decret TIL i la seva aplicació en els centres ha estat, tal com s'ha dit aquí en nombroses ocasions, també es va dir a la interpel·lació que vam fer a la consellera, ha estat, com dic, la gota que la vessat el vas.

I ens trobem ara que la consellera ha perdut el control sobre el sector educatiu, només poden dur a terme la seva política, la seva gestió, sota amenaces, i açò és extraordinàriament greu, no convencen ningú, només amenacen i castiguen, com el cas dels directors de l'institut de Maó. O diuen mentides, com en el cas de la campanya publicitària que ens ha costat més de 43.000 euros; o en la carta que han enviat als progenitors que els dona dades falses sobre la distribució de l'idioma en què s'imparteix cada assignatura.

És per aquest motiu, per redreçar la situació, que el meu grup demana que es derogui el Decret 15/2013, de 9 d'abril, de tractament de llengües, i el Decret Llei 5/2013, de 6 de setembre, pel qual s'adopten determinades mesures urgents en relació amb la implantació per al curs 2013-2014.

Ara ja portam un trimestre d'aplicació i ja s'ha vist que era el despropòsit que tothom vaticinava, que els professionals en el seu conjunt ja anunciaven. Les darreres dades publicades són colpidores, dades que arriben dels centres, perquè la conselleria ho porta en secret. El TIL no s'aplica a la meitat dels centres, ha estat rebutjat pel 63% dels consells escolars, que no han arribat els auxiliars de conversa promesos ni el professorat de suport; que, segons l'Associació de Directors de Secundària, el 78% dels estudiants no tenen prou competència per entendre un text en anglès, mentre que un 82% no pot comprendre una explicació oral. Que no es cert que el professorat hagi rebut formació de la metodologia AICLE, que no hi ha prou professorat per implantar l'aprenentatge de l'anglès a través de matèries no lingüístiques.

I el que també és molt greu, que els centres avisen que es perden continguts de les matèries. No incidiré més en aquest tema, perquè ha aparegut en premsa aquest cap de setmana i els supòs a vostès prou informats. Però sí que em serveix per documentar els punts de la moció que diuen que tant el Decret TIL, com el posterior decret llei, no són els instruments idonis perquè l'alumnat de les Illes Balears adquireixi el domini de les dues llengües oficials i les competències adequades en una llei estrangera a l'acabament dels estudis obligatoris. I no només no són els instruments idonis, sinó que, a més, han provocat un conflicte sense precedents en el sector educatiu de les Illes Balears.

I és per aquest motiu que demanam que ho tornem a replantejar tot, si vostès no volen tornar al pla de la tercera llengua que estava implantat amb uns resultats més que satisfactoris, perquè políticament no els interessa o perquè pensen que s'ha d'accelerar més el procés o que s'ha d'aprofundir més, el que sigui, vostès són els que comanden, però, com que ja hem constatat que el TIL ha portat més problemes que solucions, anem a dissenyar un nou instrument per a l'aprenentatge d'una llengua estrangera, amb el consens polític i social i l'assessorament de la UIB, que tenguem en compte l'autonomia dels centres per adaptar-se a les seves realitats sociolingüístiques, que són diverses, i que estigui a l'abast de tot l'alumnat en condicions d'igualtat. Açò no sembla que sigui tan difícil.

Tornem enere, reforcem aquest curs el Pla de la tercera llengua, amb els 100 i busques més de professors que diuen que han posat en el pressupost o els 130 auxiliars de conversa, que esperem que sigui veritat, a la formació del professorat, etc., i posin-se seriosament a dissenyar amb experts, amb consens i amb recursos aquest absolutament imprescindible pas endavant en l'aprenentatge d'idiomes als centres, una necessitat que no hi ha ningú que hagi posat en dubte. I pacifiquin el sector per favor, que les perspectives d'aquest curs són molt dolentes, dolentes per al professorat que s'està desgastant a marxes forçades, però dolentes també per a l'alumnat.

Les nostres propostes per pacificar el sector passen també perquè es respectin les decisions dels consells escolars en l'aprovació o rebuig dels projectes lingüístics. Saben què està passant en els centres? S'ha format com un bucle, l'equip directiu presenta el projecte TIL o la PGA al claustre, amb els vots desfavorables del claustre es presenta al consell escolar, aquest vota en contra i retorna a l'equip directiu perquè comenci una altra vegada la roda. I la conselleria encara rectifica aquests projectes TIL a final del primer trimestre, vol dir d'horaris, de professorat, etc. Açò, senyores i senyors diputats, no condueix a cap a altre camí que l'apuntat en aquesta moció i també perquè el sector es pacifiqui i açò només significa una cosa, que és negociar. Des del 17 d'octubre que no s'asseuen amb el comitè de vaga. L'única explicació que se m'ocorre és que esperen o que fien doblegar els docents a través d'allò que coneix com a síndrome del funcionari cremat, açò que es diu *burnout* -perdonin la meua pronunciació TIL. És tristíssim, però aquesta estratègia no sé si és bona o no per allò que pretenen els actuals gestors de la conselleria, però no ho és en absolut per a l'aprenentatge de l'alumnat, que és l'objectiu que hauríem de perseguir.

És per aquest motiu que el Grup Socialista, sense cap esperança, pensa que el Parlament hauria d'instar el Govern a adoptar les mesures necessàries per donar l'atenció requerida tant al professorat com a l'alumnat, que estan denunciant actualment les dificultats d'aplicació dels projectes lingüístics imposats per la Conselleria d'Educació. A causa de la manca de recursos, tant humans, com econòmics i també de la manca de progressió en l'aprenentatge de l'anglès, cosa que està provocant greus tensions emocionals en els centres docents.

En el debat de la setmana passada es va aprovar per unanimitat una resolució per donar suport als docents, dels quals el president s'havia oblidat en el seu discurs. Era una proposta del Grup MÉS, però nosaltres ens satisfà igualment perquè no fa massa setmanes havíem presentat una proposició no de llei en aquest sentit, que va ser rebutjada, igual que van ser rebutjades també totes les nostres propostes de resolució en el debat. I ens satisfà, perquè malgrat totes les dificultats que he anat apuntant en el decurs de la meua intervenció, és el professorat qui s'està preocupant per l'alumnat, no la conselleria. S'estan preocupant perquè són professionals responsables i sobretot perquè són persones. A l'enquesta que ha sortit a la llum aquest cap de setmana, també es denuncia que la majoria del professorat elabora els seus propis materials per donar la classe en anglès,

perquè evidentment la conselleria no ho ha fet. També es diu que a primària un 45% del professorat del que parla en anglès, de tant en tant ha d'anar traduint, però que a secundària el 32% dels instituts no fan cap assignatura en aquesta llengua i que el 21% dels docents tradueix constantment. És el professorat, per tant, el que es troba amb la problemàtica diversa de les aules.

Coincidiran amb mi que si la situació del sistema educatiu a la nostra comunitat autònoma no és un caos total, és gràcies al professorat, no a la conselleria, que no ha fet altra cosa que posar pals a les rodes d'una educació que no necessitava açò, sinó tot el contrari, necessitava continuar fent passes cap allò que hauria de ser l'objectiu de tots, que la lluita contra el fracàs escolar, que és allò que no estan fent.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Fixació de posició. Temps ara del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula el Sr. Antoni Alorda, per un temps de deu minuts.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats. Des del nostre grup jo crec que ja no sabem dir res més. És a dir, subscrivim tot el que ha dit la Sra. Rita, estam instal·lats en el caos, sembla que realment agrada al Partit Popular, hi gaudeix, ho troba positiu, creu que aquesta és la manera de millorar l'educació del país o senzillament li és igual, i ara ens vol fer creure fins i tot que podrem millorar els resultats, sense millorar el clima, perquè hi hagi una actitud constructiva a les aules, negant fets com que els consells escolars neguen sistemàticament les PGA, o moltíssimes, amb una situació absolutament insòlita, a la qual la comunitat educativa, de tots els colors, de totes les visions que encara els volen fer creure que són unes titelles que s'estan movent amb uns fils invisibles per part de l'oposició, quan és absolutament un moviment espontani. I la reacció que es té per part del Govern és *mantenella y no enmendalla*, aquí no passaran i búnquer, búnquer.

La veritat és que és tremend, són nins, són escoles, és una sensació d'impunitat, de no poder fer res, d'incapacitat davant aquesta situació.

I moltíssimes preguntes, n'han apuntat algunes. La veritat és que recollia avui tot el que està arribant de la comunitat que intenta mirar d'aclarir tot el que està passant des de criteris de racionalitat, i és decebedor. En duc un perquè no sé si tindrè temps ni de parlar-ne, els agaf d'un institut d'Inca per proximitat, però n'hi ha una munió, preguntes i preguntes que no contesta la conselleria. Per exemple, l'alumnat amb discapacitat psíquica moderada, NEE, integrat dins els cursos d'ESO amb atencions curriculars significatives, com han de fer el seu aprenentatge en una assignatura adaptada? El grup de classe on està matriculat s'imparteix en anglès. Les ACI també han de preveure que la llengua a través de la qual han d'aprendre els continguts no assolits en cursos anteriors, també sigui en anglès? Podem excloure raonadament aquests alumnes de l'aplicació del TIL? Si els podem excloure, com els hem

d'atendre? On? Qui? Estan esperant, qualcú que els respongui. Quina ha de ser la llengua vehicular de les matèries en anglès, en el supòsit que l'alumnat no tengui competència suficient per expressar-se còmodament en anglès? Poden contestar exercicis i participar a classe en català?

Això ho demana a qualsevol batle o regidor del Partit Popular a qualsevol cafè i li diran clar que sí, clar que sí. És que ho diuen a les reunions allà on vostès es desplacen, la conselleria no, no diu res, la conselleria no contesta.

El material d'ensenyament d'aprenentatge de la matèria d'anglès ha de ser totalment en anglès, o es pot tolerar la utilització de materials en català o en castellà? Hem de canviar els llibres de text? S'ha d'impartir en anglès tot el currículum del Decret 73/2008? En aquest cas, quin pes ha de tenir l'ús de la llengua estrangera en els criteris d'avaluació i qualificació? Es pot arribar a donar el cas que un alumne suspengui una matèria, no en funció dels criteris propis d'aquesta matèria, sinó dels criteris de la llengua estrangera? La matèria s'ha d'impartir totalment en l'idioma corresponent, sense cap tipus d'aclariment en altres llengües? Els apunts i materials didàctics, llibres, vídeos que es facin servir han de ser íntegrament en la llengua que s'imparteix la matèria? Les proves objectives i els exercicis s'han de realitzar íntegrament en la llengua vehicular de la matèria? Han d'avaluar negativament els alumnes que no facin un ús correcte de la llengua en qüestió, encara que hagin adquirit els coneixements, si no són capaços d'expressar-se en fluïdesa i correcció?

Bé, és que no continuo, totes són preguntes de sentit comú que ens demana qualsevol pare, que a les aules contínuament hi ha aquests tipus de relacions. Estan penjades a les pàgines web dels instituts, són allà, perquè tots els pares les puguin tenir i les puguin debatre. Mentrestant, no saben què han de fer dins les aules. Encara hi pot haver una segona tongada de dimissions, sigui a nivell de directors, sigui a ...

(*Remor de veus*)

Bé, la veritat, la diferència entre quan m'escolta i quan no m'escolta no l'he vista, no la percepció...

(*Rialles i aplaudiments*)

Ja ho deix pel *Diari de Sessions*, aquí fa estona que parlamentam poc, deixam constància de pensaments, perquè qualcú com a mínim no ens involucri en el ridícul que està comportant aquesta legislatura.

Per tant, com a mínim que quedi que qualcú ha recollit aquestes preguntes de consells escolars, d'instituts, de persones preparades, persones que han dimitit perquè s'han sentit aclaparades, s'han sentit perseguides, i hi tornarà haver casos de departament, ara les directrius verbals -verbals- van sobre el cap de departament, per escrit, alerta! I també caos i caos, i caos, i caos. És demolidor, jo no entenc com no poden estar, ja no empegueïts, perquè no hi hagi una correcció. És evident que la

gota que fa vessar un tassó de la percepció social d'aquest govern ha estat el tema de l'informe "Trepitja". Però en realitat, com s'ha dit avui, és un element que sent greu, sent greu per groller, perquè al final un acrònim anglès acabi traduït al castellà per transcriure's al català és greu, és que és significatiu, que és molt pitjor, és significatiu d'on hem arribat a caure en l'element de qui du l'educació del país, quina sensibilitat hi posa, quin carinyo hi posa, i en comptes de venir una anècdota, com per exemple ho seria amb Rafel Bosch, serà una guerra, però seria una anècdota grollera, desagradable, però bé una anècdota que li pot passar efectivament, com deia el Sr. Maicas avui matí, a qualcú, però no és una anècdota, és una expressió, és encertat exactament en què ha convertit aquest govern l'educació que hauria de ser avui, en crisi, la nineta dels nostres ulls.

Ha sortit avui PISA i realment tots tenim una comprensió lectora per damunt, en determinades coses més bé, més malament, gràcies als nostres professors. La comprensió lectora de Catalunya, amb immersió real, del 2012 és molt superior a la d'Espanya i a la de les Illes Balears, contràriament al que se'ns vol intentar vendre per part del Partit Popular. Les dades de Navarra i del País Basc, com sempre hem dit, estan a nivell d'Escandinàvia, estan en els resultats de Finlàndia, de Noruega. Els nostres resultats en matemàtiques són baixos, hi ha decodificadors socials dins PISA que els explica per què això ens passa. I tenint unes matemàtiques i ciències baixes, l'únic que ens preocupa, l'únic, i és l'obsessió, és fer una bandera de l'anglès.

Bé, en aquests moments, ... anècdota, anècdota d'avui matí quan m'he aixecat, música en anglès, bé idò resulta que tot un seguit d' anotacions musicals en anglès no són les mateixes que s'expressen en català o en castellà. Aleshores què ha decidit el mestre? Ha traduït a l'anglès el sistema d'anotació de música anglesa al català, però no ensenya el sistema anglès, perquè ha trobat que no, no ho sap! No sap com ho ha de fer! Però improvisam tots damunt la marxa, amb uns nivells d'erudició que a ningú no se li exigien, perquè el que estàvem demanant nosaltres i quan es posen aquests exemples dels llocs de feina, és conversa, saber-se moure, saber anar per enmig en anglès, i ens estam entretenant en un nivell d'erudició que ja és ..., que no comporta, que pot tenir elements positius, ho he dit sempre; el sistema depurat d'absurds ben conduït dins el solc que els experts i els que l'han d'aplicar s'hi sentin còmodes i el vegin bé, pot tenir elements positius, ningú no diu que no, però francament així com ho estan duent, d'aquesta manera grollera, bèl·lica, bèl·lica, perquè és que tota la terminologia és de caràcter bèl·lic "ni un mil·límetre atrás", "no pasarán", "què s'han pensat", "en vénen 100.000, però jo som al Consolat i tenc els dos tancs aquí davant, o els canons, el canons, per si vénen els ...". Estam parlant de l'educació del país i en un moment realment molt delicat.

Per tant, deix una altra vegada la tribuna, haurà estat un dels elements més desagradables que ha tengut el país durant aquesta legislatura. Nosaltres ja auguram que PISA 2013, sinó hi ha moltíssim, moltíssim, però moltíssim de seny per part dels docents, serà un desastre, serà un desastre, perquè la tensió que hi ha hagut a les escoles aquests dies no pot oferir res de bo, i, per tant, la veritat és que haurà estat un any perdut. A mi m'agradaria que rectificassin, per ventura aquest esperit nadalenc d'aplaudiments per unanimitat, aquesta Llei de serveis

socials que hi hagi pogut contribuir, jo deman a la presidenta si pot posar dues boles en aquests llums i si aquest to pugui comportar que vagin a les escoles, vegin els betlems que hagin posat, els pares Noèl i el material reciclat, parlin amb els mestres, vegin que són gent normal, són gent mallorquina, menorquina, eivissenca, són persones serioses que creuen en l'educació, que fan el millor per als nostres fills i que si s'han rebotat és perquè és una animalada el que estan fent. No ho fan per ganes de cap mena de guerra, tothom s'estima més viure tranquil i feliç. Tothom ja té massa maldecaps.

Per tant, reconsiderin, recapacitin, reconciliïn-se amb el país i vagin a fer una cosa, deia el Sr. Pastor, que no és ni de dretes, ni d'esquerreres, n'hi ha una com a mínim que jo ho consider, que és el sentit comú i una miqueta les ganes de posar pau i ordre dins una matèria tan delicada, tan sensible i que tots hauríem d'intentar sostreure d'aquests debats, d'aquest nivell de tensió, com és l'educació del país.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Aina Maria Aguiló, per un temps de deu minuts.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Gràcies, presidenta. Sr. Alorda, l'escoltam quan parla i ens hem adonat que ha dit PISA 2013, i PISA 2013 no existeix, el PISA es fa cada tres anys, justament! Ho treuran per *YouTube* també? Per favor, treguin-ho per *YouTube*!

(Remor de veus)

L'hem escoltat molt, Sr. Alorda, massa que l'escoltam. Miri, no em parli de l'informe que ha sortit avui matí, no em parlin de l'informe perquè jo sent vergonya. En comprensió matemàtica...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci!

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

...les Illes Balears estan a 475 punts, 484 Espanya, 494 la mitjana de l'OCDE. Si d'això se'n senten orgullosos, per a mi és una vergonya. En lectura les Illes Balears 476 punts i en ciències 483 punts, quan la mitjana de la Unió Europea és de 497. Per tant, jo crec que aquí s'ha d'arreglar, aquesta comunitat autònoma no es pot permetre tenir aquest desastre a l'informe que s'ha presentant avui matí.

Sr. Alorda, aquí l'única tensió emocional és la histèria nacionalista que no suporta que es mogui un minut de català en benefici d'una millora educativa...

(Remor de veus)

No funciona la immersió lingüística! No funciona, no se n'han adonat?

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor!

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Avui matí no els ha bastat el que els han dit de l'informe que s'ha presentat? No funciona la immersió lingüística, a part que és il·legal, no funciona!

El Parlament d'aquesta comunitat autònoma, molt contràriament al que vostès expressen a la seva moció, ha constatat i s'ha reafirmat en la seva convicció que el Decret 15/2013 és l'instrument idoni perquè l'alumne d'aquesta comunitat autònoma adquireixi el domini de les dues llengües oficials i les competències adequades en una llengua estrangera. Hem passat per diverses fases, hem passat per les seccions europees, hem passat pel Pla pilot. I ara l'altra passa endavant, és ver que és una passa ambiciosa, és ver, tenim raó, és una passa ambiciosa, però la tercera passa és el Decret de tractament de llengües, i no hi ha volta de full, senyores i senyors diputats, perquè vostès varen derogar el Decret de trilingüisme, perquè si vostès no haguessin derogat el Decret de trilingüisme, els record, que en aquesta comunitat autònoma tots els alumnes ja sabrien les tres llengües i no només els alumnes de les escoles privades...

(Remor de veus)

... i les escoles concertades a les quals vostès varen beneficiar.

No poden vostès donar lliçons a ningú de consens, quan la seva darrera legislació sobre el tractament de llengua en el sector educatiu, ha estat derogada en part per sentència, declarant-se contrària a la Constitució Espanyola, a l'Estatut d'Autonomia i a la Llei de normalització lingüística. I va ser declarada així per la insistència de la defensa del dret a un alumne i el coratge d'una mare, d'una mare que va haver d'anar al contenciós administratiu perquè finalment i després d'oposar-se a la seva tesi, en via judicial, li varen donar la raó. Els tribunals varen donar la raó a aquesta mare, en contra de la seva política lingüística. Com s'atreveixen a parlar vostès de consens i diàleg, si un dret tan clar i tan senzill i d'un interès social tan alt com és l'educació, vostès obliguen a uns pares a acudir als tribunals per poder defensar-ho.

Vergonya, senyors diputats, vergonya!

Senyores i senyors diputats de l'oposició, quan la seva persistència es converteix en un contrasentit, quan la seva reiteració es basa en arguments que han decaït pel pas del temps i la seva informació és esbiaixada i tendenciosa, tot esdevé impertinent i tan sols reflecteix que no tenen cap interès per l'educació, sinó que tan sols és un interès polític. No volen construir res, no volen aprendre dels errors del passat, tan sols utilitzar l'educació com arma política.

A la interpel·lació de la qual esdevé la present moció, deia la Sra. Rita que el problema no és únicament el TIL, el problema és la Llei de símbols, el projecte de la llei de l'autoritat del professor, els inspectors accidentals, etc., deia a més que la vaga era l'expressió de la comunitat educativa per les retallades, com s'explica, si no hi ha un component polític que en polítiques de reestructuració similars dutes a terme pel pacte de progrés la contestació del sector sigui diferent?, com s'explica que l'últim o el darrer any del govern del pacte es prescindís de 733 interins sense negociar en mesa sectorial i ningú no digués res? I resulta que el primer any de govern del PP es prescindeix de menys interins, es pacta en mesa sectorial i resulta que comencen les protestes, com és això?, com s'explica això, si no hi ha un component polític aquí dins?, si no, no hi ha explicació.

Tot això agreujat pel fet que aquest control del sector públic, aquest control pressupostari comença per l'estructura política del mateix govern, els record, senyors diputats, que ja no es fan reestructuracions dins educació, per tant, Sr. Rita, canviï de discurs. Actualment, i li ho record que els pròxims, els pròxims...

(Remor de veus)

... els pròxims pressuposts, que supòs que seran aprovats, augmenten un 2,29% la part dedicada a educació, per tant, ja no hi ha reestructuració dins educació. Vostès sí que el darrer any de pacte varen fer reestructuració dins educació, però ara no, ara ja no hi ha reestructuració dins educació.

El decret de tractament de llengües configura una implantació progressiva tan important que fins i tot a l'article 5 del Decret 5/2013 diu que "en cas que l'equip directiu no elabori cap proposta en el termini corresponent, el centre ha d'aplicar el projecte aprovat una vegada introduïdes les observacions realitzades pel departament d'Inspecció Educativa". Per tant, Sra. Rita, no em vengui a dir que els projectes no estan aprovats, perquè jo li diré que el que han de fer és llegir el decret, perquè el decret ho preveu. Per tant, si llegeixen el decret i apliquen el decret com toca, els projectes lingüístics de centre han d'estar aprovats i la PGA ha d'estar aprovada i si no està aprovada és que no estan utilitzant bé el decret o no s'han llegit correctament el decret.

La mateixa disposició transitòria...

(Remor de veus)

...del Decret 15/2013 diu que "l'inici del període d'implantació d'aquest decret i en el cas que els centres no disposin dels mitjans personals necessaris per impartir les àrees o matèries en llengua estrangera en la forma que hagin disposat en el seu projecte de tractament o... en llengua estrangera, hauran d'impartir de manera transitòria aquestes assignatures i de manera equilibrada les dues llengües oficials", per tant, no em digui que no tenen personal, perquè tots els mestres estan habilitats per donar català i castellà, per tant, no em digui que no tenen personal.

Si em permet, Sra. Rita, li donaré un consell, treballi amb dades oficials, no es fiï de les dades donades per un mitjà de comunicació, perquè miri, miri el que va passar, resulta que els sindicats xifraven el seguiment de la vaga entre un 70 i un 80%, quan en realitat aquesta era seguida per un 25% el primer dia, després va acabar dia 11, amb 396 professors, és a dir, dels més de 15.000 professors que tenim a la comunitat educativa, tant concertada com privada, 396 professors varen fer vaga aquest dia, dia 11, i aquestes dades eren les que introduïen als ordinadors els directors dels centres i aquestes persones són aquelles a les quals se'ls ha descomptat la nòmina.

Per tant, no sé de què parlen d'aquesta crispació en el sector educatiu. El que passa és que vostès viuen en una realitat fictícia i el que passa és que a vostès els interessa que es digui que hi ha crispació, no hi ha cap crispació, hi ha un decret que s'ha de complir i ja està, vull dir, és que no n'hi ha més. Com el seu decret de la Sra. Bàrbara Galmés, el seu decret de la Sra. Bàrbara Galmés es va complir, no hi ha més volta de full.

(Remor de veus)

En la seva intervenció en la interpel·lació reconeixia, Sra. Rita, que vostè no acudia als centres docents, però li arribaven notícies. Sra. Rita, una vegada més li dic que l'important i allò seriós, que som diputats i que hem de fer feina amb dades oficials, per tant, no faci feina amb dades que no sabem ni d'on vénen ni com s'han aconseguit ni quins centres s'han utilitzat per fer aquesta mostreja ni res d'això.

Per tant, Sra. Rita, i ja per acabar, evidentment votarem no a la seva moció, per què?, no, votarem que no, per què? Primer, perquè no s'ajusta a la realitat, perquè nosaltres, el Grup Parlamentari Popular, sí creim en el Decret de tractament de llengües, creim que el decret és un full de ruta perfecte perquè els nostres alumnes aprenguin les tres llengües, les dues oficials més una tercera.

I si m'ho permet, citaré el Sr. David Marsh, expert en AICLE, per cert no els vaig veure a la jornada d'AICLE, que diu "està clar...", "*está claro que la forma natural en que los niños aprendan su primer idioma puede utilizarse para aprender otros idiomas, los niños están preparados para aprender idiomas igual que los pájaros están programados para cantar o migrar o las arañas para tejer sus redes. La selección natural ha conformado el cerebro humano para que los niños aprendan las estructuras gramaticales que les rodean*".

Per tant, senyors diputats de l'oposició, no impedeixin que tots els nins de la comunitat autònoma tinguin accés a les dues llengües oficials més una tercera.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps de rèplica, Sra. Rita. Sra. Cristina Rita, té la paraula per un temps de cinc minuts.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades i senyors diputats, mirin, si vostès no volen reconèixer que aquí hi ha una crisi i aquesta educació és un caos, ja no sé què és el que estan mirant vostès, què és el que veuen pel carrer, què és que veuen pels diaris, a qui escolten vostès?

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Aquí el que hi ha és un caos, és un caos i el que és més greu hi ha una pèrdua del control de l'ensenyament en aquesta comunitat autònoma i açò és molt greu, Sra. Aguiló, molt greu, perquè no es té cap control més que per la força, més que per la força, per res més.

Per tant, un caos i una pèrdua de control de l'ensenyament a la nostra comunitat autònoma, aquest és el diagnòstic de la crisi.

Si vostès pensen que per venir escrit en el decret ja està tot solucionat i en els centres s'aplica talment, van equivocats, perquè no és possible, és que no és possible! I li ho diu tothom, és que no és possible, tots els centres ho diuen, si no ho poden aplicar el que ve escrit! Vull dir que no es quedi... I també li diré una cosa: no serà el decret TIL el que ens ajudarà amb el PISA, a tenir millors indicadors en el PISA, no, senyor.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Té raó, aquest darrer PISA estava fet d'uns anys anteriors, havien pujat, havien millorat els indicadors, han millorat tots els indicadors i vostè no ho diu i precisament els indicadors darrers dels PISA es fan quan vostès governen, no em digui una altra cosa.

Bé, m'ha parlat de la derogació del Decret de trilingüisme, sí, senyor, nosaltres vàrem derogar el Decret de trilingüisme denominat decret Fiol, és cert, i el vàrem derogar perquè anava en contra de la Llei de normalització lingüística i en contra de l'Estatut, però també perquè presentava els mateixos problemes que aquest: l'objectiu era deixar sense efectes també el Decret de mínims, el mateix objectiu, un decret que obligava a utilitzar un 50% de la llengua en català i un 50 en castellà, i la resta era un brindis al sol, ben igual que aquest; no tenia finançament i açò que era a una època d'expansió econòmica, no com ara. Però vist ara el que hem vist era infinitament millor que el TIL, perquè almanco la seva aplicació a l'inici era voluntària i una vintena de centres... -no m'escolta la Sra. Aguiló, no ho sé, em sembla que estic parlant amb un banc buit, però bé...

(Remor de veus)

...almanco la seva aplicació era voluntària...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, senyors diputats.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

És clar, home!, tenim un debat, pensava jo que era un debat açò, però no ho sé, no trob interlocutor.

Almanco la seva aplicació, com dic, era voluntària i una vintena de centres s'hi van acollir i era progressiva per a la resta. I ara, en canvi, és obligatori per a tots els centres, no s'ha esperat l'avaluació del pla pilot i no és progressiu, perquè aquest any s'aplica ja a primer d'ESO, a cinquè de Primària, sense tenir en compte el tipus d'alumnat o si hi ha nouvinguts o si hi ha NESE o l'entorn socioeconòmic, i açò, per tant, no és progressió.

I li compararé més, sí, a l'època del Sr. Fiol, hi ha moltes coses a comparar amb aquesta legislatura, sí, senyor, entre elles també... -ah!, per cert, he de dir que enyor profundament la solidesa del Sr. Fiol, com a diputat, en els debats. Per tant, en aquesta comunitat autònoma, per exemple, per comparar aquella època, també es va sortir de l'Institut Ramon Llull, no era per qüestions econòmiques, s'estava en un moment d'expansió, un paral·lelisme també, fins i tot dic que estàvem en un moment d'expansió perquè fins i tot es volia fer un teatre d'òpera amb una maqueta que ja valia un milió d'euros, que es varen pagar.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

En aquella època..., -sí, senyor!- en aquella època també es va eliminar la Junta Avaladora del Català, vull dir que efectivament és com un retrocedir ara sis anys o set, però fins i tot el Sr. Fiol reconeixia que el trilingüisme no es podia aplicar a tots els centres a la vegada, per la manca de professorat preparat i de mitjans, cosa que vostès no reconeixen.

Vostès diuen que no reconeixem la importància de l'anglès, que l'anglès ha d'arreglar els problemes de fracàs escolar, però nosaltres sí que ho reconeixem i ningú... nosaltres volem que els nostres fills, els nostres néts siguin trilingües i més, però el que no volem són nyaps, no volem nyaps com el TIL, açò és el que no volem, és açò el que no volem. És açò del que es queixa també la comunitat educativa, que sigui un nyap i ja ho hem de dir amb totes les seves lletres, ningú no vol una normativa tan mal engendrada, elaborada, per parlar bé.

No s'ha volgut escoltar els departaments didàctics ni la Universitat i com és natural els ha sortit una normativa que és incoherent, amb un calendari d'aplicació que no és raonable i que implicarà més desigualtat a les aules. Fins i tot el president Bauzá ja ha baratat de discurs i va dir en el debat de la setmana passada que ni la immersió lingüística era la causant única del fracàs escolar ni el TIL possibilitaria arreglar-ho tot, ja es cura en salut, està clar.

Nosaltres el que volem, per acabar, i tal com expressàvem a les nostres propostes de resolució la setmana passada i que vostès no varen voler aprovar, com és natural, és la implementació gradual de quotes d'ensenyament en anglès de forma dialogada i consensuada amb la comunitat educativa, amb sòlides bases pedagògiques i amb la solvència acadèmica i els recursos econòmics necessaris, açò és el que volem i açò és el que vostès no volen o no ho saben fer.

Ja els he dit també aquests dies..., l'expert en trilingüisme, vostè citava el Sr. David Marsh, que el trilingüisme requereix temps i implica el professorat, crec que tampoc no és tan difícil, no? I per açò nosaltres, aquesta setmana mateix entrarem un recurs d'inconstitucionalitat en contra del decret llei.

Moltes gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Procedim a la votació. Votam.

Queda rebutjada per 30 vots en contra i 24 a favor.

IX.2) Moció RGE núm. 13807/13, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a serveis socials redistributius, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 4237/12 (rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 13849/13).

Finalment, debatrem la Moció RGE núm. 13807/13, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a serveis socials redistributius, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 4237/12, rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 13849/13.

Intervenció del Grup Parlamentari MÉS per defensar la moció, té la paraula la Sra. Fina Santiago, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta. De nou bones tardes a tots. A mi, senyors parlamentaris, si em volen gravar em poden gravar perquè crec que els ciutadans tenen dret a escoltar tot el que deim aquí per les vies que siguin necessàries...

(Alguns aplaudiments)

...i totes les tecnologies possibles, per tant, em poden gravar.

Avui duim, el Grup Parlamentari MÉS du una moció fruit d'una interpel·lació a la qual es varen plantejar dos aspectes d'aquesta interpel·lació: quina concepció tenim dels serveis socials en aquesta comunitat autònoma o quina concepció té el Parlament de les Illes Balears i l'altre era un projecte de llei, que ens afectarà molt en els temes de serveis socials, que és el projecte de llei de modificació del règim de l'administració local.

Per tant, hi ha quatre punts en aquesta moció, dos són referits al primer aspecte, que entenem, que volem entendre..., quina concepció tenim dels serveis socials i els altres referits a aquest projecte de llei de modificació de la Llei de règim de l'administració local.

Per a nosaltres és molt important el primer punt, que "el Parlament de les Illes Balears constata que les polítiques públiques de serveis socials de caràcter universal són un instrument eficaç per reduir desigualtats -aquí hi ha una errada de transcripció, on diu "igualtats" ha de dir "desigualtats"- i per a la redistribució de la renda".

Això que sembla, tal vegada, obvi jo crec que moltes vegades s'oblida o, en tot cas, no s'executa o no s'exerceix d'aquesta manera. La concepció de serveis universals, de serveis socials universals, que lluiten per reduir les desigualtats i per la redistribució de la renda per a nosaltres és importantíssim, perquè si no sentim expressions com "que nosaltres som sensibles", com va dir el president en el debat de política general, dient que el Partit Popular era tan sensible com nosaltres, es referia en aquest cas al Grup MÉS o a l'oposició, en temes de serveis socials.

Jo puc ser sensible davant un quadre, puc ser sensible davant una poesia, em puc sensibilitzar davant una peça de música, però quan jo veig pobresa no som sensible, jo lluit, vull lluitar contra la pobresa. Jo sé que rere la pobresa hi ha situacions de desigualtat social, hi ha situacions d'injustícia amb el repartiment de la riquesa, hi ha situacions de manca de justícia social, per tant, no és una qüestió de sensibilitat, és una qüestió de posar els instruments polítics que siguin adequats per poder reduir totes aquestes, i en tenim.

En educació ningú no ho dubta, en educació ningú no dubta que l'educació universal i d'equitat facilita la promoció social, lluita clarament contra les desigualtats, a part de ser fonamental que un poble sigui culte, que estigui format.

En sanitat, tampoc no és qüestionat, tot i que la universalitat cada vegada està més en dubte, ningú no qüestiona que la sanitat també és important per a la lluita contra les desigualtats socials, perquè quan un està malalt que tenguim una sanitat universal o que no la tenguim li pot anar la vida.

Però en el tema de serveis socials és un tema que encara arrossegam, perquè hi ha aquesta sensibilitat com vàrem veure ahir, jo crec que d'una forma absolutament poc encertada, com un conseller d'aquesta comunitat autònoma o d'aquest govern, després de celebrar aquí un acte reivindicatiu del Dia de les Persones amb Discapacitat, es posa a repartir piruletes a persones adultes amb discapacitat. Jo em deman si aquest conseller ho fa habitualment en els actes oficials, si després d'acabar un acte oficial en qualsevol sector es posa a repartir

piruletes, i en canvi ho fa amb el sector de la discapacitat perquè hi ha aquesta concepció encara de pobrets i tal.

Per tant, nosaltres aquest primer punt pensam que és fonamental, perquè els serveis socials lluiten, és un instrument públic, polític, de lluita contra les desigualtats, siguin de caràcter temporal o siguin de forma més permanent. I no és a la feina, no són les polítiques laborals, les polítiques laborals et fan integrar com a ciutadà, d'empoderen, però no és el treball. Jo puc tenir treball i ser una persona amb discapacitat, jo puc tenir treball i ser un jove del qual hagin abusat i que probablement tenguim problemes emocionals, jo puc haver fet feina tota la meua vida i tenir un problema d'Alzheimer, el treball té una altra funció, té una funció d'empoderar el ciutadà, té una funció d'integrar-lo, de fer-lo autònom econòmicament, però la política social és un altre tema. I m'agradaria que aquest punt s'entengués en aquest sentit.

Després, si entenem que les polítiques socials són una forma de redistribució de la riquesa, el segon punt també per a nosaltres és fonamental. Aquest parlament ha d'anar avançant, hem de dir que aquest govern i els successius han d'avançar cap a una renda mínima garantida, això és fonamental. Tenim un model neoliberal que canvia la concepció de la feina, en aquest moment tenir treball no significa no ser pobre. Fins fa quatre anys, tenir un treball, i sobretot si aquest treball era fix a la qual cosa aspirava tothom, et garantia no ser vulnerable, si tenies un treball més o manco decent, no ser vulnerable; però som davant un sistema laboral que cada vegada acomiada més barat i més ràpid, que la contractació és de caràcter temporal i aquest caràcter temporal va en augment, que els percentatges de contractes fixos cada vegada són més reduïts. Els contractes fixos també de poquíssimes garanties, perquè et poden acomiadar d'una forma molt més econòmica.

Per tant, som davant un canvi de model econòmic, si no s'evita, que cada vegada més hi haurà ciutadans en precari, ciutadans que tendran una temporada ingressos propis, perquè trobaran feina, i altres que no tendran feina. Per tant des de les polítiques socials hem de compensar aquest no tenir feina, no perquè el ciutadà no pugui, és que no hi haurà mercat laboral que l'assumeixi, o serà de caràcter temporal.

I estan donant ja resultat aquestes polítiques, un augment d'un 5,7% durant l'any 2002 de la pobresa relativa, un augment d'un 3,20 de persones que estan en risc d'exclusió social, 26.000 persones que no tenen cap tipus d'ingrés en aquest moment, que han fet feina o que han perdut la feina, o que no han acumulat suficient temps per fer una prestació econòmica de l'atur. Per tant cada vegada estam dins aquest col·lectiu, i hem de ser molt conscients, i el Parlament ha de ser molt conscient, i hem d'instar aquest govern i als altres futurs, i per això posam la paraula "avançar", perquè entenem que no pot ser en aquesta legislatura, que hem d'anar cap a una renda mínima garantida. Perquè ara tendrem 100.000 aturats, o 92.000 aturats, i d'aquí a quatre anys en tendrem 70.000, o en tendrem 50.000, i no podem tenir ciutadans que no tinguin ingressos per cobrir les seves necessitats bàsiques. Per tant hem d'anar cap aquí.

Els altres dos punts són referits ja a un altre aspecte de la moció, que era que el Parlament de les Illes Balears rebutja aquest avantprojecte de llei per la racionalització i la sostenibilitat de l'administració local presentat pel ministre d'Hisenda i Administracions Públiques del Govern de l'Estat espanyol, perquè entre altres coses suposa una vulneració de l'Estatut d'Autonomia; és que si s'aprova això hauré de modificar l'Estatut d'Autonomia; és que si s'aprova aquesta llei hauré de modificar la Llei de serveis socials de la comunitat autònoma, entre d'altres, però almanco amb a Parlament diguem-li, posem-li la retxa aquesta vermella de dir-li "escolti, no hi estam d'acord". A més és una llei poc negociada, que serà d'aquestes lleis que s'hauran aprovat aquesta legislatura de majories absolutes aclaparadores, i que després, quan canviïn aquestes majories absolutes, cauran, es modificaran perquè no tendran qui els doni suport.

I el quart punt seria que el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a constituir una mesa de representants dels municipis una vegada aprovat l'avantprojecte de llei per a la racionalització i la sostenibilitat de l'administració local per, un, valorar l'impacte de la mateixa sobre els serveis socials que actualment gestionen els municipis; aquesta llei tindrà un impacte molt important sobre tots els serveis socials, i sobre els nostres serveis socials de les Illes molt més, perquè nosaltres tenim serveis que estan mancomunats, tenim serveis que són de petits municipis, tenim serveis molt grans, tenim una diversitat de municipis important que els afectarà de formes diferents. Per tant aquesta convocatòria d'aquesta mesa per a nosaltres seria important. A més recull les paraules de la consellera, que va dir que estaven disposats a aquesta negociació, que jo vaig telefonar un parell de vegades i em va dir que no n'havien parlat, amb vostè, que no n'havia parlat, que no ho coneixien. Els consells, el de Formentera també, em varen dir que ho havia dit a una reunió general, però en qualsevol cas vostè va expressar la seva voluntat, jo recull aquesta voluntat expressada en aquella interpel·lació, i per això l'he posada aquí. Crec que seria important que el Parlament instàs a la constitució d'això.

I cercar solucions consensuades amb cada un dels municipis per a la futura gestió dels serveis socials municipals, pel que deia abans: no és el mateix un municipi de Castella dispers i molt gran que la mancomunitat del Pla, que potser no tindrà el nombre d'habitants que té però té molta experiència de gestió d'uns serveis socials mancomunats, i no podem aplicar el mateix. I amb la voluntat que pareix que va cap aquesta llei, que si els municipis volen gestionar i el Govern autoritza aquesta gestió es pugui fer donant les garanties, pensam que en aquesta taula es poden esbrinar tots aquests temes. Tendrem temps perquè una de les modificacions que s'han fet ja no serà d'un any sinó que de moment són tres, jo crec que és millor esperar-ne més, però en tot cas constituir aquesta mesa per parlar amb les entitats afectades i arribar a acords que siguin estables durant els anys. Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Santiago. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la diputada Sra. Obrador.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Santiago, estam davant un canvi de model, no sols econòmic, un canvi de model social. Està en qüestió l'estat del benestar, però no sols a la nostra comunitat; està en qüestió l'estat del benestar a nivell europeu, i per això deim que un fantasma recorre Europa anunciant aquesta demolició. Com ha dit un monarca centroeuropeu aquest estiu, ha arribat el moment d'assumir que ens hem d'espavilar tot sols, perquè d'aquí a poc temps no hi haurà cap estat darrere els ciutadans. Així, d'aquesta manera, va proclamar la mort del sistema, instituint la societat participativa en substitució de l'estat del benestar.

No es tracta d'una ocurrència de la monarquia, una més, sinó la constatació que la dreta europea té un pla estratègic que comença a manifestar sense por: l'estat del benestar és insostenible. I el Partit Popular s'ha aferrat a aquest argument per utilitzar-lo com a coartada per justificar les seves polítiques de retalls socials, i per això vostè ha introduït com a primer punt de la seva moció la constatació que les polítiques públiques de serveis socials s'han de protegir i s'han de preservar.

Se'n va l'estat del benestar, doncs, per obra i gràcia del Partit Popular, però arriba la caritat, la caritat de la mà del Partit Popular, que promou programes a la televisió espanyola com el que presenta cada dia la presentadora Toñi Moreno, el programa *Entre todos*, que no dubta a utilitzar el patiment econòmic de les famílies i dels seus fills, molts amb discapacitat, per utilitzar aquesta pena per augmentar l'audiència. És una vergonya, aquest programa!, és una immoralitat, i des d'aquí demanam al Partit Popular que faci totes les gestions possibles perquè la televisió espanyola elimini un programa que és una indignitat per a les famílies que ho estan passant més malament.

Mirin, no és una novetat aquest recurs televisiu. Fa 50 anys Luis García Berlanga va rodar la pel·lícula *Plácido*, basada en una campanya ideada pel règim franquista sota el lema "*Siente un pobre a su mesa*" per promoure la caritat cristiana cap als més necessitats durant el Nadal. Plàcid avui torna a estar d'actualitat en la mesura que la lògica del conservadorisme compassiu guanya adeptes entres aquells que s'estimen més preservar el que tenen que redistribuir els recursos de manera solidària, uns recursos que són de tots. Per això vostè ha de posar aquest primer punt en aquesta moció.

Mentre el Partit Popular programa la graella de la caritat s'elimina la universalització de la sanitat, com vostè bé ha indicat, es retalla el sistema educatiu, es devalua el sistema de pensions, es desmantella el sistema d'atenció a la dependència, i es debiliten els serveis socials en uns moments en què les necessitats creixen i la demanda de serveis socials també creix.

El projecte de llei de pressuposts generals de l'Estat recull un retall del 36,4% de la partida per als serveis socials i la promoció social, un terç manco que l'any passat, i això vol dir que el pla concertat ha passat de tenir 1,5 milions a la nostra comunitat a tenir 500.000 euros enguany. L'any que ve el pla concertat dels pressuposts generals de l'Estat preveu un augment de 2 milions a repartir entre totes les comunitats. Aquesta disminució pressupostària demostra la voluntat que té el Partit Popular de mantenir la cobertura dels serveis socials que transfereix finançament, que transfereix als ajuntaments, i també indica la seva desaparició, un fet ratificat directament per la Llei de racionalització i sostenibilitat de l'administració local, una llei que es proposa estalviar 8.000 milions de despesa social en els dos propers anys per la via de declarar impropis els serveis socials municipals, reservant la possibilitat de delegar-los quan convengui a les comunitats autònomes als ajuntaments, indicant quins són els límits.

Aquesta llei limitarà, doncs, la capacitat de decisió dels ajuntaments, per molt que una corporació local estimi imprescindible algun aspecte o servei social dirigit a persones en situació de vulnerabilitat. Els ajuntaments representen aquest sector, aquest col·lectiu de persones vulnerables, des de la proximitat, des del reconeixement de les seves problemàtiques, des d'una resposta local, propera i econòmica. Per tant són els ajuntaments els que han vengut desenvolupant el paper de contribuir una comunitat pública i comuna. Amb aquesta reforma el concepte de comunitat quedarà reduït als mínims interessos comuns: residus, cementeris, aigües, competències de gestió administrativa amb poc contingut polític. Sense política desapareix la comunitat i queden simplement els individus, el paradigma de la ideologia ultraliberal.

Podran passejar els batles, les batllesses, els regidors i les regidores de serveis socials pel seu poble? Què diran als seus veïnats?, que els garanteixen la recollida de fems però que no poden garantir els serveis socials? S'han aturat a pensar com s'estan gestionant els serveis socials a la nostra comunitat? Segons fonts de l'IMSERSO l'any 2012 la despesa en serveis socials va ser de 35 milions, 900.000 els va posar el ministeri, 1.800.000 els va posar la comunitat autònoma, i 33 milions d'euros varen ser assumits per les administracions locals. Això vol dir que la despesa per habitant és assumida quasi en la seva totalitat per les administracions locals. Resulta difícil, doncs, pensar que amb les actuals dificultats de finançament les administracions autonòmiques assumiran aquest sobrecost.

Per tant donarem suport a la moció que fa referència al punt de la reforma de l'administració local, i quant al punt de la renda mínima he de dir que avui precisament tenim notícies pessimes en ocupació. El nombre d'aturats registrats a les oficines dels serveis públics ha augmentat el mes de novembre en 9.000 persones, que suposa un 10% més de pujada respecte de l'octubre; situa aquesta comunitat en 91.498 persones en situació d'atur. Vostè ha donat totes les dades, jo no m'hi referiré, però sí que diré que totes aquestes persones passen a formar part dels nous pobres provinents de la classe mitjana; són nous pobres que necessiten noves prestacions, i que la renda mínima d'inserció social, així com es va concebre, no respon a les demandes d'aquestes persones. Moltes d'elles quan fan feina, quan tenen l'oportunitat de fer feina, és una feina en precari, amb jornades laborals molt llargues i cobrant misèries, explotació laboral, diria jo. Per tant, maldament tenguin una

ocupació, és una ocupació en precari que no resol les necessitats bàsiques de les persones. Per tant entenem que les prestacions s'han d'adequar a aquesta nova realitat social.

Es tracta de posar en marxa unes prestacions, ja dic, que garanteixin les necessitats de les famílies en una comunitat on pràcticament la major part de les persones que tenen una ocupació és una ocupació de curta durada i de salaris molt baixos. Per tant nosaltres, el meu grup polític, ja vàrem aprovar l'any passat una resolució al si del nostre partit reconeixent la necessitat d'anar cap a una renda bàsica garantida que fos un dret subjectiu no relacionat amb la situació d'ocupació per tal que es poguessin garantir uns ingressos mínims per cobrir les necessitats bàsiques de les persones, i pensam que la renda mínima garantida és un mecanisme d'integració social de primera magnitud, que el meu partit, com he dit, ja hi va donar suport amb una resolució política amb l'objectiu de poder impulsar aquest objectiu.

Per tant el nostre grup avui donarà suport tant als quatre punts que té aquesta moció, i res més, dir-li que té el suport del nostre grup, com ja he dit, i res més. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Margalida Prohens per un temps de deu minuts.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Avui és el segon tema que veim en aquest plenari referent a serveis socials, i com ens demanava ahir el sector que treballa amb persones amb discapacitat, ens demanaven un ampli consens per consensuar les polítiques de serveis socials i donar suport a les entitats. Per tant jo intentaré continuar amb aquest esperit de diàleg, encara que veig que el tarannà d'alguns grups canvia en només vint minuts.

Ja els avanç que el meu grup no pot donar suport a tots els punts que presenten, tot i que raonaré les nostres diferències perquè pensam que defensa una posició més lògica.

El primer punt el votarem a favor amb la correcció tècnica que ja ha esmentat la Sra. Santiago. Per altra banda, i entrant al fons, és evident que el Partit Popular creu en els serveis socials com a política orientada a les persones i imprescindible ara més que mai. I avui el Partit Popular pot fer aquesta afirmació acompanyada de fets i no només de paraules, perquè precisament, un cop passats els dos primers anys d'aquesta difícil legislatura i fent tots aquells ajustaments que fossin necessaris, precisament per garantir la universalitat i la sostenibilitat dels serveis públics, un cop vam tenir una economia pública sanejada i tan aviat com vam aconseguir posar ordre i fer front a compromisos adquirits en el passat, tan aviat com això va passar el Partit Popular va demostrar i demostra quina hagués estat la política que li hagués agradat fer des del primer dia, si les circumstàncies haguessin estat unes altres.

I tant aviat com fou possible el president del Govern va fer una remodelació precisament per posar l'accent en les persones i en els serveis socials, perquè no és el mateix agafar la bandera de defensors de les persones però abaixar sistemàticament els pressuposts en serveis socials, que venir aquí amb una pujada de més del 7% en aquesta àrea i d'un 14% en menors o família. No és el mateix parlar de dependència que destinar-hi la partida més alta que mai s'hi ha destinat. No és el mateix parlar de baixar sistemàticament el pressupost de l'Institut Balear de la Dona que incrementar-lo més d'un 2%. No és el mateix deixar més de 12 milions d'euros de deutes a entitats d'aquest sector que fer front a aquest deute i a més posar en marxa un tercer pla de pagament a proveïdors, la tercera fase del qual està especialment destinada a fer front a pagaments de convenis amb el tercer sector, ajuntaments i consells. No és el mateix deixar més de 400 habitatges de protecció oficials buits que crear dos plans de lloguer amb pisos a 150 euros per a qui més els necessiti. No és el mateix deixar 124 famílies al carrer per desnonaments que paralitzar qualsevol procés.

No és el mateix duplicar en quatre anys el nombre d'aturats que liderar des de fa tretze mesos consecutius la reducció de l'atur a tot Espanya, i des de fa set mesos la generació de llocs de feina. No és el mateix. Jo no sé si la Sra. Obrador necessita ajuda per interpretar les gràfiques, però aquestes gràfiques que tenim d'avui mateix demostren clarament que estam a nivell de caiguda d'atur des del 97, i que és precisament aquests dos darrers anys que ha governat el Partit Popular quan s'han produït aquestes caigudes en el mes de novembre. Sra. Obrador, intenti-ho perquè no és tan difícil d'entendre una gràfica.

Miri, no és el mateix...

(Alguns aplaudiments)

...perquè com va dir la Sra. Santiago a la seva moció, a la política no basten només les paraules, és l'exercici diari i les mostres, i això és precisament el que fa el Partit Popular.

I ara vostès, ja ho sé, em diran que mesclar economia i atur amb serveis socials és neoliberal, neoconservador, neocapitalista o neo el que vulguin, però això és un discurs polític. La gent del carrer el que entén és si té una feina amb un sou digne que li permeti viure la seva vida lliurament o no, si ha de dependre de subsidis o ajudes o si pot subsistir fruit del seu treball, i per aconseguir això tot suma o tot resta, depèn de com es miri. I quan això no sigui possible, aquest treball al qual tots tenim dret, per les circumstàncies que siguin, allà han de ser els serveis socials, per reduir desigualtats i per donar suport a les persones que més ho necessiten, i el Partit Popular, com li he demostrat amb fets constatats, hi creu i ho posa en pràctica.

En el punt número 2 votarem en contra, però podem reconèixer la importància d'aquestes prestacions i per això podem presentar avui també els nombres de 2013. La dotació de rendes mínimes d'inserció s'ha incrementat en un 152%, i ha passat de gairebé 3 milions d'euros a 7.457.000, amb increments del 158% a Mallorca, 149% a Menorca, 96 a Eivissa o el 103% a Formentera. I el pressupost destinat a garantir les prestacions bàsiques s'ha triplicat, amb increment del 211% a Mallorca, 349 a Menorca, 212 a Eivissa o 257 a Formentera.

Al punt número 3 també votarem en contra. Rebutjar una llei quan es troba encara en el seu tràmit parlamentari, rebutjar una llei que surt dels mateixos ajuntaments per aclarir tot el tema de competències impròpies, rebutjar una llei que modernitza una llei de bases de l'any 85 ens sembla del tot fora de lloc.

Vostès saben perfectament que en temes de serveis socials els ajuntaments, essent l'administració més propera als ciutadans, han assumit competències que no els corresponien i aquestes no han vingut ben dotades econòmicament, per la qual cosa s'ha ofegat l'administració més petita. I és precisament pensant en els ciutadans que es fa necessària aquesta reforma, perquè els ciutadans no entenen ni tenen perquè entendre res de competències, els ciutadans tenen el dret de rebre els serveis de la millor manera possible, amb la major qualitat i de la manera més còmoda per a ells i els poders públics tenim l'obligació de gestionar aquests serveis de la manera que resulti més eficient i més eficaç, fent un bon ús dels recursos perquè arribin de veritat a qui ho necessita.

Per això es fa necessari definir clarament el marc competencial, tenir la fotografia exacta de qui fa cada cosa i quin és el seu cost. Ara, per tant, toca fer feina en aquest sentit, el que no toca és llançar missatges alarmistes contra els ajuntaments, per cert, avui, després d'una reunió de la Ponència d'aquesta llei, ja hem sabut també que els consells insulars mantendran les mateixes competències que tenen en aquests moments.

No és creïble, a més, que ho facin vostès que van deixar un autèntic desgavell en el Consorci d'Eivissa, el qual arribà a deure més de 2 milions d'euros a la Seguretat Social o més de mig milió d'euros a Endesa, o 158.000 euros a la Creu Roja, això és ofegar els consells i això no és, Sra. Obrador, ni universalitat ni caritat.

Una vegada més, el Partit Popular pot tornar demostrar que creu en la xarxa de serveis socials dels consells i ajuntaments, amb convenis que s'han firmat, per exemple, per a persones dependents amb el Consell de Mallorca, Menorca, Eivissa; per a persones amb discapacitat amb Mallorca i Menorca; per a places diürnes i residencials amb Palma, Ciutadella, Alcúdia, Sóller i la Mancomunitat del Pla; per a accions de tutela per a persones incapacitades amb Menorca o Eivissa, etc.

I en el seu punt número 4, els propòs una transacció que és, on diu “Mesa de Representants de Municipis”, hi voldríem afegir “de Municipis i Consells”, perquè la conselleria i aquest govern, com ja els va anunciar la consellera a la seva moció, ja fa feina en aquest sentit amb la FELIB per constituir una mesa tècnica a partir del proper mes de gener, amb municipis de més de 20.000 habitants i de menys, amb l’Ajuntament de Palma, com a capital, i també amb la participació dels consells.

Perquè la intenció del Govern és anticipar-se i comptar amb el treball i consens de les altres administracions. Nosaltres no volem crear alarmisme ni volem difondre falsos missatges, volem treballar i volem comptar amb la tasca de totes les administracions.

I per acabar la meua intervenció, sols em resta felicitar el Govern per aquests dos exemples que hem conegut, o tres, millor dit, que demostren que aquest és un govern que compta de veres, més enllà de la propaganda i dels eslògans, amb les persones i especialment amb les persones més vulnerables, el Pla d’ocupació, el qual té un apartat específic per a aquelles persones que són en risc d’exclusió, per a persones amb discapacitat, per a joves, per a dones i per a majors de 45 anys, i també el Pla integral de família, que va anunciar el president Bauzá en el passat debat de l’autonomia, la modificació de la Llei de serveis socials, aprovada avui, i també, com no per les dades d’atur que hem conegut avui en el mes de novembre, un mes històricament difícil i que ens tornen situar al capdavant del nostre país. Perquè això, ho vulguin reconèixer o no, la feina és la millor de les polítiques socials que puguem fer per als nostres ciutadans.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té l’ús de la paraula el grup proponent, la Sra. Fina Santiago, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta, i gràcies a la Sra. Obrador i al Grup Socialista pels quatre punts que ens aproven, i també gràcies a la Sra. Prohens i al Partit Popular pels punts que ens aproven de la moció.

Efectivament, Sra. Obrador, som davant un canvi de model, nosaltres ho hem dit moltíssimes vegades, som davant un canvi de model que coneixem a Europa des de finals de la Segona Guerra Mundial, on tots aportàvem i tots rebíem, un tenia criatures petites, doncs rebia escola, un tenia més de setanta anys, rebia pensions, i aquest model ens canvia, ho canvien, no només la dreta d’aquí, la dreta europea, en general. Anam cap a un model on l’individu cada vegada més tindrà més importància, per això parlen tant de llibertat i d’individualitat i de reconeixement de la persona, que serà qui ha de preveure les seves necessitats futures i qui ha de ser el proveïdor dels seus propis serveis, de les pròpies necessitats, cada vegada anam més cap aquí.

Naomi Klein ho diu d’una forma molt clara: els que són en contra de l’estat del benestar mai no desaprofiten una bona crisi per qüestionar-lo. I aquest és el model que tenim, qüestionen el model de l’estat del benestar a través d’aquesta crisi.

El Partit Popular diu que..., jo no entraré a discutir el que vàrem fer, això, les entitats i els ciutadans ho tenen molt clar i molts de col·lectius l’hi tenen, vostès posen coses concretes, jo li diré el que pens que és macropolítica, que ja no és la gestió de cada dia, que també li contestaré. Per què el Partit Popular no es planteja, en lloc de donar, 120.000 milions d’euros a la banca, fer una renda bàsica per a tots els ciutadans a l’Estat espanyol, per què no? Els economistes li diuen: hi ha dues formes de sortir d’aquest..., anem a donar doblers a la banca o anem a donar doblers a les persones, perquè les persones tinguin ingressos, s’empoderin davant el banc i puguin negociar la hipoteca, puguin negociar el lloguer, puguin negociar; vostès opten per donar doblers a la banca, més de 120.000 milions. I d’aquests ja n’hi haurà 40.000 que mai no veurem, 40.000 milions, això és una acció política.

Per què vostès no es varen plantejar ni per mig segon dir als bancs: no cobrareu? I en canvi, es poden modificar totes les lleis del món, totes les lleis del món es poden modificar; i un quitament als bancs, que s’ha fet històricament, l’han fet tots els països democràtics, tots els països avançats han fet quitaments als bancs, ni se l’han plantejat, ni se l’han plantejat. Ara, modificar lleis que ens donen drets, això, bé, el que faci falta, salut, la Llei de salut, l’Estatut del Treballador, el que faci falta. Per què vostès, que tenen una majoria absoluta, ja que no poden modificar el tema del Banc Central Europeu, no posen un límit als bancs i els diuen: escolta, quan una administració pública vengui a demanar-te doblers per a serveis socials, per a educació, per a sanitat, tu no li pots demanar un 7% o un 8%, perquè això és usura, només un 3%, no més dels 2 punts que et dona el Banc Central; ho han fet això? No, no ho han fet.

Vostès tenen una prioritat única que són els bancs i no les persones. I després no em vengui amb detalls concrets -sí, ja pot posar les cares que vulgui, això no m’ho invent jo, això ho parlen economistes i ho parlen altra gent, el que passa és que vostès en fan una lectura també..., perquè tota la política té un component polític, els serveis socials tenen un component polític, la sanitat té un component polític, l’educació el té, encara que vostè..., l’urbanisme el té, perquè hi ha opcions i quan has de triar entre opcions, tries, fas política.

Això no s’ho han plantejat a cap moment, no s’ho han plantejat. Vostè ens diu que vàrem deixar, vostès són a finals del 2013 i encara no han pagat la targeta bàsica i estic segura que no és que no vulguin, és que no tenen liquiditat, igual que nosaltres vàrem deixar el conveni de desembre del 2010 sense pagar, que efectivament era d’11 milions, i vostès varen entrar el maig i el varen trobar sense pagar. Però la targeta bàsica tampoc no la paguen ara. Vostès deuen als ajuntaments encara els centres de dia i les residències de l’any 2012, i què ho fan per què no volen? Perquè no tenen liquiditat, igual que el pacte de progrés tenia problemes de liquiditat, però van fent.

I vostès confonen aquestes coses i les repeteixen i les repeteixen. Vostè demani la liquidació dels pressuposts d'Afers Socials de l'any 2010, 150 milions, 150 milions de liquidació del pressupost de l'any 2010 d'Afers Socials, per què? Perquè vàrem haver d'augmentar, com deia vostè i que sempre ho defensaven, les ajudes al servei de dependència, perquè es podien ampliar. No vàrem fer 2.800.000 euros, Sra. Prohens, l'any 2010, ni l'any 2011 de renda bàsica; 6.270, entri vostè a la pàgina web de la conselleria, baix de tot, a estadístiques i ho veurà, 6.250 milions el darrer conveni que nosaltres vàrem firmar. Vostès, l'any 2012, baixen a 2.850.000. I l'any 2013, per una esmena del MÉS, aconseguim pujar 8 milions, i aquesta esmena no és casualitat, perquè el Govern, quan va fer els pressuposts, no va pensar en aquesta necessitat, perquè vostè, que era a la Comissió de Serveis Socials, quan nosaltres vàrem presentar aquesta esmena, hi va votar en contra, perquè no va pensar en aquesta necessitat. I nosaltres, que sabíem que hi havia aquesta necessitat, volíem dur-la fins al final, perquè vàrem una anàlisi adequada i vostès finalment se'n varen adonar perquè segurament molts de consellers i molts de batles els varen telefonar que no era possible sostenir, que no podien tenir la gent sense menjar en els seus barris, que necessitaven incrementar aquesta targeta, aquesta renda bàsica.

Però ni el Govern, ni la primera anàlisi pressupostària que es va fer en comissió, aquesta esmena no es va aprovar.

Li accept allò del consell, ja acaba el temps, jo no vaig posar el Consell perquè, com que es parla que tenim aquest consorci tan fantàstic i que es coordina tot i que hi haurà presència de consellers de Consell i de Govern per tot, doncs ho vaig obviar, però sens dubte que hi ha d'haver els consells i sens dubte que hi ha d'haver els municipis. Però en tota la resta, Sra. Prohens, en temes de serveis socials, igual que en educació, igual que en sanitat, estam en una interpretació diferent de la realitat, molt diferent, molt diferent.

I el que lament profundament és que som davant un canvi de model, i ho va dir el nostre representant, Biel Barceló, el nostre portaveu, que per primera vegada a la història de la humanitat...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Santiago, ha d'acabar.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Sí, gràcies, presidenta, tot d'una.

... per primera vegada a la història de la humanitat els pares i les mares no sabem si als nostres fills els deixarem un món més just, perquè jo no sé si les meves filles tendran pensions, no sé si els meus nets tendran educació pública, no ho sé, perquè hi ha un canvi de model econòmic, i no és per un problema que no es paguin les factures, és que som davant un canvi de model econòmic.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passarem a la votació. Entenc que el punt 1, amb la correcció que han fet, i el punt 4, s'aproven per unanimitat, entenc. O volen que els votem? Punt 1 i punt 4, amb les esmenes.

Volen dir amb veu alta el text o no fa falta? El punt 1, amb una correcció, i després el punt 4, amb una modificació, que ha consistit en afegir "consells insulars", d'acord.

En conseqüència, procedirem a la votació del punt 2 i del punt 3. Començam.

Queden rebutjats el punt 2 i el punt 3, per 30 vots en contra i 24 a favor.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS